

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2003

Ajunul Nașterii Domnului

În fiecare trup de om vrea Domnul să Se nască. Satul Glodeni, Betleemul cuvântului, vine cu copiii la serbarea nașterii Domnului.

Eu sunt Cel ce am crescut pe pământ Dumnezeu din prunc născut din mamă Fecioară, mamă pururea Fecioară, minune mai presus de mintea cea omenească, fiindcă celor ce Îl iubesc pe El Tatăl Meu le-a pregătit mereu, și iarăși mereu semne și minuni care la mintea omului nu s-au suit și ochiul lui nu a văzut. Amin.

Iată minune coborâtă din cer! O seară dulce în sătuțul cuvântului Meu. Mă fac cuvânt din cer în acest sătuț în care Mi-am pregătit iesle ca să cobor pe nori în ea precum este scris în Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani despre venirea Mea. Eu, pruncuțul, Domnul, Cel născut din Fecioara mamă, Mi-am ales neamul român pentru venirea Mea cea de la sfârșit de timp. L-am ales pentru că pământul de sub el a fost cel întâi ivit din ape la facerea cea văzută când ea s-a făcut la cuvântul Meu întru începutul lui, facere pe care i-am dat-o omului de moștenire ca să fie omul fiul Meu precum Eu sunt Fiul Tatălui Meu Savaot, Tatăl Meu, Care M-a trimis acum două mii de ani ca să Mă nasc pe pământ ca și omul și ca să cresc cu trupul ca și omul, și să trăiesc de la naștere și până la învierea Mea ca Dumnezeu pe pământ, căci Eu am fost Dumnezeu prunc și, apoi, tot mai desăvârșit, Dumnezeu Om așa precum și sunt, Dumnezeu Om. Amin.

Mi-am așezat la lucru pe fiii de la ieslea cuvântului și le-am spus să-Mi pregătească minunea, seară dulce, seară cerească pe pământ în mijlocul sătuțului Meu de azi, Betleemul cuvântului Meu care se naște și iar se naște acum pentru tot omul care vine să Mă ia, și apoi să Mă lucreze, și apoi să Mă păzească în el Dumnezeu Om. În fiecare trup de om aș vrea să fiu și să stau și să privesc în afara lui din el, și să fiu văzut din afara lui în el, căci dorul după om Mă arde și Mă doare mai mult decât M-a durut crucea Mea cea pentru om.

Am venit cuvânt și le-am spus fiilor de la ieslea Mea de cuvânt să-i adune pe cei micuți din satul Meu de venire după două mii de ani de lângă Tatăl, să-i adune și să-i așeze în petrecere cerească aici, pe pământul Meu cel ales pentru facerea din nou a lumii, a lumii ce va să fie înnoită după acest cuvânt pe care Eu, Domnul, îl presar din gura Mea ca să le fac iarăși prin cuvânt pe toate cele ce se văd, iar pe toate cele ce nu se văd să le aduc la vedere precum ele sunt așezate pe pământ; sunt și nu se văd, și se vor vedea. Amin.

Cuvântul Meu vă cheamă, vă așteaptă, vă adună ca să vă nașteți din el, să vă nașteți din nou, să fiți iar copii, că Eu am fost copil de la naștere și până la înviere. Copilul Tatălui Savaot și copilul Fecioarei mamă, copil ascultător am fost, și n-am făcut și nu fac voia Mea, ci fac voia Tatălui, Care M-a

trimis și Care Mă trimite. Amin. M-a trimis Tatăl să vă adun și să vă doresc, și să Mă doriți și voi, căci iubirea Mea stă cu mâinile întinse să vă cuprindă întru Mine, și Eu să vă dau Tatălui ca rod al iubirii Mele pentru om.

Cerul cel plin de sfinți și de îngeri stă deschis acum. Poporul Meu este semnul Meu așezat de Mine înaintea oamenilor pentru ca să Mă văd în el cu iubirea Mea pentru om și ca să-l primesc pe om când el vine să ia din glasul Meu, și să se împlinească omul pentru venirea Mea care iată cum vine când Eu vin cuvânt pe pământ.

V-am adunat ca într-o iesle. Bucurați-vă! Învățați bucuria care nu se stinge și care vă ține în ea. Căutați-Mă și luați în voi dorul Meu, durerea Mea, și fiți iubirea Mea precum Eu sunt. Amin. Iubirea e ca Mine, și e dulce durerea ei. Iubirea Mea de pe cruce v-o dau. Întindeți mâinile spre ea. Învățați taina ei, că am râul vieții, care curge din gura Mea pentru voi, fiindcă Eu am spus că cerul se va face sul și vi se va da după ce voi îl veți iubi iubind. Amin.

Uitați-vă la Mine, și veți fi asemenea Mie dacă Mă veți vedea, și voi fi asemenea vouă când voi Mă veți vedea, căci Eu M-am născut pruncuț ca și voi, și am crescut Dumnezeu Om și stau de-a dreapta Tatălui ca să vă trag pe toți la Tatăl. Când am plecat pe nori, lângă El, am spus că Mă duc să pregătesc loc, ca acolo unde voi fi Eu, să fiți și voi dacă Mă veți iubi. Amin.

Iată minune din cer, seară dulce, seară cerească! Pace vouă, acum, căci dorul Meu Îmi crește după om. Vă învăluiesc în slava cuvântului Meu. Pace vouă! Amin, amin, amin.

23 decembrie 2002/5 ianuarie 2003

Praznicul Nașterii Domnului

Nașterea de sus îl face copil pe om, prin ascultare, precum Fiul Îi este supus Tatălui. Cel mai mare moștenitor este copilul.

Nașterea Mea din Tatăl, din Duhul și din Fecioara mamă, Eu, Fiul Cel născut, am făcut aceasta cu mare ascultare, că aceasta înseamnă fiu, poporul Meu. Nașterea Mea M-a făcut fiu, și tot cel ce se naște devine fiu și moștenitor. Dar Eu, Domnul, Fiul Tatălui Savaot, prin Care s-a făcut cerul și pământul, și Fiul Fecioarei mamă, prin Care s-a făcut omul cel nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, Eu am fost și sunt și voi fi Fiu. Amin. Taina cea de fiu e cea mai dulce taină în cer și pe pământ, și, ca un Fiu ce sunt, al lui Dumnezeu și al omului, îți voi închina azi, în ziua de serbare a nașterii Mele Fiu micuț din Fecioara mamă, îți voi da ție, poporul Meu, taina cea de fiu, taina cea dulce, ca s-o înveți și s-o iubești și s-o urmezi ca și Mine, Fiul, căci Tatăl Meu și mama Mea Îmi zic Fiu. Amin.

Cel mai mare moștenitor este copilul, o, fiilor care Mă ascultați ca niște copii și Îmi luați din gura Mea cuvântul și Mi-l așezați în carte ca Eu să pot grăi pe pământ cât n-am grăit până la voi. Mă aplec spre voi în duh de naștere nouă peste pământ. Ca un fiu al omului Mă aplec vouă, ca să Mă faceți voi cuvânt așa cum M-am aplecat Fecioarei mamă, ca să Mă facă ea trup, trup de copil, ca și omul-copil, căci câtă vreme moștenitorul este copil, el este sub epitropi, sub iconomi în casa tatălui său, ca și robul, care tot sub epitropi și iconomi stă.

Cel mai mare moștenitor este copilul, este cel ce ascultă de tatăl său și de mama sa. Eu, ca un Fiu ce sunt de la început și până la sfârșit, așa voi fi și când voi preda Tatălui împărăția pe care acum cu voi o pun la loc după ce ea s-a clătinat când omul făcut de Dumnezeu s-a clătinat, căci omul făcut de mâna Mea la început, a fost făcut om întreg și nu prunc.

O, fiilor, o, fiilor mici și scumpi, cum să fi rămas omul făcut de mâna Mea, cum să fi rămas el copil dacă el n-a fost copil? Cum să fi ascultat el de părinți dacă el a fost făcut om întreg? L-am făcut întreg ca să fie după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, dar el, de Cel ce l-a făcut n-a ascultat, n-a vrut să fie copil omul cel făcut de mâna Mea, n-a vrut să aibă părinți, și a vrut să fie moștenitor și și-a zis: «*Peste Cel Prea-înalt îmi voi pune scaunul meu*». Eu însă nu voi face aceasta nici după ce toate Mi se vor supune desăvârșit, după cum este voia Tatălui Meu și nu a Mea. Nici atunci nu voi înceta să rămân Fiu, fiindcă Eu Îi voi preda Tatălui pe toate, căci El Mi le supune, nu Eu, și apoi Eu Însumi, ca un Fiu ascultător și lucrător din Tatăl, Mă voi supune Lui. Amin.

O, Ierusalime, o, Ierusalime nou, te numesc așa fiindcă cel dintâi popor al Meu n-a vrut să-Mi fie fiu, ci a vrut să-Mi fie moștenitor, dar cel mai mare moștenitor este copilul. O, Ierusalime, te învăț în zi de sărbătoare de naștere să fii copil așa cum sunt Eu, așa cum am ascultat Eu, așa cum am trăit Eu, și chiar dacă cu trupul Meu stau nevăzut în ochii tăi așa cum stăteam și cu omul cel zidit de mâna Mea, cuvântul Meu însă este cu tine ca și cu el atunci în rai, și te țin de mână ca pe un copil care ascultă, căci de mână cu tata stau numai copiii care ascultă, poporul Meu.

O, mare și minunată este taina de copil, taina cea de fiu! Proorocii Mei au știut această taină și M-au purtat spre oameni supunându-se Mie, așa cum mama Mea Fecioara s-a supus Tatălui Meu, Care M-a trimis pe pământ ca să Mă nasc prunc din ea și să fiu Fiul Omului. Proorocii Mei au fost fii, fiindcă ei au știut și știu taina cea de fiu. Așa și tu, popor mititel al Domnului, ascultă-Mă pe Mine, Domnul Dumnezeu tău, și stai așa, ascultător, ca să rămâi fiu, fiule. Și ca să-ți văd ascultarea, îmbracă-te în haină de sărbătoare cerească și hai să dăm vestea zilei amintirii nașterii Mele, căci serbăm această zi, poporul Meu. Mergi, Ierusalime, pe la case mari și du vestea despre Mine, și Eu voi duce vestea despre tine peste pământ mereu, mereu, poporul Meu, până ce Eu și cu tine le vom supune pe toate și pe toți, și apoi le vom da Tatălui. Amin. Mergi, poporul Meu, cu vestea Mea din zilele tale, și ne vom întoarce la sfârșit de zi și iar voi sta cu tine în cuvânt ca să te învăț taina cea de fiu.

Binecuvântat să-ți fie mersul. Eu voi merge înaintea ta cu îngerii Mei și cu sfinții; Noi, pe deasupra, iar tu, pe pământ, și ne vom vesti, poporul Meu. Te voi încălzi să nu-ți fie frig. Te voi îmbujora să fii copil frumos. Te voi încuraja să ai față dulce ca a Mea și te voi iubi chiar în inima celor ce te vor

privi pe tine, poporul Meu de azi, fiul Meu cel unul născut între popoare, între neamurile de pe pământ.

Hai, mergi, Ierusalime! La porunca Mea mergi, poporul Meu! Mergi, și ni se vor supune munții și dealurile și colinele și toată facerea omului. Pic cu pic ne vom arăta, și curând, curând voi da la o parte de pe tine perdeaua în care Eu te țin acoperit, ca apoi să Mi se vadă slava după care Eu și cu tot cerul tânjim.

Îmi pregătesc cuvântul cu care te voi îmbrățișa la sfârșit de zi de sărbătoare, și iar vom fi cu cuvânt pentru taina cea de fiu, că mare este taina aceasta, poporul Meu, și voiesc ca tu să semeni cu Mine și să ascuți ca un fiu moștenitor, supus fiind Tatălui său. Amin, amin, amin.

*

Să ne adunăm acum, copiii osteniți de drum. Vă șterg de tot răul de pe drum, vă învăluiesc în cele de sus ca să stați întru ele, dar am lăsat urmă din loc în loc pe unde am mers cu voi, căci lumea e urâtă, fiilor, iar Eu în voi sunt Cel sfânt, Cel frumos, numai să Mă purtați voi așa cum Eu vă port pe voi și am grijă ca să fiți, fiilor.

Ne întoarcem la învățat taina cea de fiu în care Eu, Domnul, stau din veac și până în veac. Așa cum am Eu grijă de voi ca să fiți, tot așa și voi trebuie să aveți grijă de Mine ca să fiu, că mare este taina creștinătății și n-o știu pe ea cei ce se numesc creștini. Pe ea o știu cei pe care Eu îi numesc ai Mei, căci omul când Mă amestecă în cele firești ale lui numindu-Mă bun, aceasta nu înseamnă creștinism. Numai cel ce Mă urmează cu calea Mea sub el mereu, cu lucrul Meu, nu cu lucrul lui, numai acela este creștin, iar toți ceilalți se mântuiesc ca prin foc dacă se mântuiesc.

Te-am învățat să trăiești ascultător așa cum am fost Eu, poporul Meu. În ziua de serbare a nașterii Mele îți închin taina cea de fiu ca s-o înveți și s-o iubești și s-o urmezi ca și Mine, Fiul. Ca un fiu al omului Mă aplec vouă ca să vedeți ce este fiul, să vedeți prin aplecarea Mea, fiilor. Eu așa voi fi de la început și până la sfârșit, Fiu ascultător, căci cel mai mare moștenitor este cel ce ascultă de Tatăl său, de Făcătorul său. Amin.

O, poporul Meu, de două ori l-a făcut Dumnezeu pe om. Când l-a făcut la început, l-a făcut după chipul și asemănarea Sa, om întreg, și n-a putut să-l aibă fiu pe om. Când l-a făcut a doua oară pe om, l-a făcut trup de copil, ca și pe omul-copil, căci copilul are nevoie de doică, și apoi stă sub epitropi și sub iconomi și este copil al tatălui său și este moștenitor, dar stă ascultător tatălui său ca robul. Iar când i se împlinește vremea, el cunoaște desăvârșit ascultarea sa de tatăl său și îl primește desăvârșit peste el, ca omul întreg care are peste el pe cel mai mare decât el și prin care el lucrează și este.

O, Ierusalime, am venit la plinirea vremii, am venit de la Tatăl, din cer, ca să Mă sălășluiesc în om și să strige omul la Tatăl prin Duhul Meu Cel sălășluit în el, căci Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și prin Mine este și omul fiu al Tatălui, iar fără Mine nu poate fi, căci așa a fost rânduiala Tatălui. Eu l-am spus Părinte, Tatălui Meu, căci fiul are părinte, poporul Meu, iar cel ce nu are, nu este fiu. Omul ascultă vrând-nevrând de stihiiile lumii, căci este din lume omul, și este din om și ascultă apoi de firea lui de om vrând-nevrând, și omul așa stă fără Dumnezeu, ascuns de Dumnezeu.

Eu când îl primesc pe om la dorul lui de Mine, dacă el se pleacă și Mie și firii lui, Eu nu Mă lupt cu el, ci stau blând

și răbdător și Mă uit la el să-i moară firea care îl ține rob ca să nu poată el fi aplecat Duhului Meu, Care strigă la Mine din om numindu-Mă Părinte. Mi-e milă de om. E atât de vechi omul în firea lui care stă cu și fără voia lui stăpân peste el! Mi-e tare milă de om când îl văd atât de puțin în cele noi pe care Eu le-am adus pe pământ odată cu nașterea Mea din trup omenesc, din trup de Fecioară, naștere din cer pe pământ ca să fie Dumnezeu Om, și apoi omul să fie Dumnezeu. Și iată, Eu am fost Dumnezeu din Tatăl, Dumnezeu Om și Om Dumnezeu, fiindcă omul cel zidit de mâna Mea la început n-a voit să fie ascultător și să aibă părinte dacă el a fost făcut om în-treg, care poate naște om ca să aibă moștenitor. Tatăl însă l-a făcut a doua oară pe om prin Mine, Fiul Său. M-a trimis să Mă așez Eu Însumi în pântece de Fecioară și să Mă nasc la plinirea vremii prunc, și să cresc cu trupul ca omul, ca pruncul cel născut, Dumnezeu născut, omul cel nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu în chip desăvârșit. Amin.

O, poporul Meu, omul cel de la început n-a ascultat, și a murit, așa precum i-a spus Dumnezeu că va muri negreșit dacă nu va asculta. Iar Omul Cel de la sfârșit, Care S-a născut trimis de la Tatăl, Acela a fost Fiul Tatălui. Eu am fost Acela, Eu, Cel ce M-am supus Tatălui ca să vin pe pământ la plinirea vremii Dumnezeu născut din om, Dumnezeu Om, Fiu ascultător de Tatăl, și apoi, de Fecioara mama Mea. Am ascultat de om așa cum Tatăl a voit și am arătat omului firea cea dumnezeiască, iar omul să ia din ea dacă vrea și să fie fiu al Tatălui și să-I zică Părinte, precum Eu Îi zic. Amin. Nimeni nu poate să zică „tată“ decât fiul. De aceea M-a trimis Tatăl în lume, M-a trimis ca să Mă sălășluiesc în om, în inima omului, trimis al Tatălui, și din om să strig la Tatăl pentru om, și să strige omul la Tatăl prin Mine, numindu-L „Părinte“ pe Tatăl Meu Savaot. Amin.

O, poporul Meu, duhul tău să fie în Tatăl, și așa să-l ții, ca să fii fiu, căci fiul este moștenitor, iar robul nu este, fiindcă robul nu-i zice „tată“ stăpânului său. Fiul este cel ce ascultă, fiul este cel ce se naște și ascultă apoi în veci de veci pe Tatăl său, rămânându-I supus și lucrând după cuvântul Lui. Amin.

V-aș învăța ca pe niște copii, mereu, mereu, căci am putere să fac aceasta mereu peste voi, numai să voiți voi să ascultați, să stați sub învățător, sub cel ce iubește și lucrează Duhul Meu Cel Sfânt peste voi ca să nu fiți firești, ci să fiți cerești pe pământ, căci omul a fost și este pământesc, iar fiii lui Dumnezeu sunt cerești și stau în Duhul Cel Sfânt, Care nu are nimic în lumea aceasta și din lumea aceasta, ci are numai din Tatăl și din Fiul, și Aceștia trei, Una sunt. Amin. V-aș învăța mereu, mereu, căci cel ascultător stă mereu și iar mereu sub învățătură, sub învățător. V-aș iubi cuvântându-vă, că Dumnezeu îl iubește pe cel ce-L iubește pe El, iar pe cel ce nu-L iubește nu-l învăță. Pe fii îi învăț deosebit, căci fiii trebuie deosebit învățați, cu dreptate sau cu blândețe, după cum îi este fiului ascultarea. Amin.

Nașterea Mea din Fecioară a fost ascultare. Am ascultat Eu de M-am coborât în pântecele ei micindu-Mă pentru ca apoi să Mă nasc, să fiu Dumnezeu născut; și a ascultat Fecioara mama Mea de M-a primit în ea ca să Mă nasc din ea prunc și să fiu copil ascultător al ei, și să fiu apoi Dumnezeu desăvârșit la arătarea Mea când Ioan M-a botezat în apa Iordanului ca să Mă mărturisească Tatăl Fiu al Său întru Care El binevoiește.

Nașterea Mea a fost bucurie mare și durere mare. Bucurie pentru cei ce credeau în prooroci așteptând împlinirea proorociilor lor și primindu-Mă cu credință și cu dor și cu

închinare, și durere a fost pentru cei ce erau stihiiile lumii: împărați și cărturari și farisei și saducheii și tot ce înseamnă stihiiile lumii. Nașterea Mea Eu n-o pot spune omului mai mult decât au spus-o în Scripturi proorocii, și apoi evangheliștii Mei, că multă grijă am avut Eu ca să fiu crezut în lume Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. M-am arătat născut trup din trup, și slăvit întru Duhul peste neamurile pământului până ce M-am înălțat întru slava Tatălui Meu, căci apostolii Mei au ascultat desăvârșit cuvântul Meu când le-am poruncit să meargă în toată lumea și să propovăduiască Evanghelia cea despre Mine, cea despre împărăția cerurilor pe pământ cu oamenii. Nașterea Mea din mama Fecioară a fost naștere din cer, nu naștere de pe pământ, și ca și în cer a fost. Amin.

Numai tu, mamă a Mea, numai tu și Eu și Tatăl știm taina Mea, taina Fiului tău Cel Unul născut, căci tu ești Fecioara aleasă dintru început de Tatăl ca să fii mama Fiului Lui. Amin.

— **N**umai eu și Tatăl și Tu, Fiule născut din trupul meu cel fecioresc, numai noi știm toată taina dumnezeirii Tale, a nașterii Tale și a fecioriei mele cea de după nașterea Ta. Mare grijă a avut Tatăl Tău și al meu ca să Te cunoști Tu pe pământ Dumnezeu Om, și voiesc ca poporul cuvântului Tău să înțeleagă desăvârșit taina nașterii Tale, că Tu ai fii cu mare înțelepciune în mijlocul lui, și le-ai dat tainele Tale cele pentru poporul Tău, ca să fie el întâiul născut, unul născut între popoare, ca să fie el ca și Tine, născut din cer prin Tine, Cel născut din mine; prin Tine, Cuvântul Care naște din El pe fiii lui Dumnezeu, Fiule născut din Tatăl și din mine prin vestea îngerească pe care am primit-o eu de la Tatăl pentru nașterea Ta.

Stau lângă Tine în serbare de naștere, și Tu stai lângă mine, că e sărbătoarea noastră cea de acum două mii de ani, cea din peștera care a primit în ea pe păstorii trimiși de îngeri și pe magii călăuziți de steaua care vestea nașterea unui împărat al lumii. Dar Tu ești Împărat din cer, nu din lumea aceasta, și nu avea lumea cum să Te cunoască cine ești Tu, fiindcă cine este născut din cer, e smerit întru tot și întru toate, și nu încapă în lume slava Celui născut de sus, fiindcă lumea are stihiiile ei, Fiule ceresc.

Să-i învățăm pe fiii poporului Tău taina cea de fii ai lui Dumnezeu. Să-i ținem treji și vii și frumoși, căci cei sfinți sunt cei frumoși. Să-i învățăm să fie blânzi și smeriți cu inima, să-i învățăm să asculte, să fie drepti cu Tine și cu ei și între ei în numele Tău, că mare este lucrarea care are grijă în om să fie totul în numele Tău, Doamne Fiule. Tu ești Dumnezeu Fiul, și ce frumos este numele Tău pentru cei ce sunt ai Tăi pe pământ, pentru cei ce știu că Tu ești cu ei arătându-Te din ei cu slava Ta cea tainică și necuprinsă de mintea omului mic cu inima, Fiule. O, slavă nașterii Tale peste pământ! Heruvimii și serafimii și cetele cerești mulțime au mers pe deasupra însoțind pe poporul Tău pe drumul vestirii sărbătorii nașterii Tale, iar Tu ai mers cu slavă înaintea lor. Amin, amin, amin.

— **O**e mică de tot inima omului, mamă Fecioară. E mic omul, și el nu vrea să se uite și să se vadă ca apoi să-Mi poată el vedea slava Mea cea mare. Dar Eu voi începe să fac pe pământ semne mari și Mă voi arăta Dumnezeu mare, Dumnezeu adevărat din fiii Mei cei de azi de pe pământ, căci scrie în prooroci să împlinesc aceasta, mamă.

O, poporul Meu, șterge-te pe mânuțe, pe picioruțe. Pune apă în vas, și, cu numele Meu în mijlocul tău prin harul

cel pus peste fiii cei unși ai Mei, împuternicită să fie apa cea de curățire, și cu ea să dai peste tot pământul pe care Eu ți l-am dat să-l îngrijești și să-l păzești. Și să te stropești pe tine, poporul Meu, și să fii curat de tot ce este în lume, că Eu te-am luat și am trecut cu tine prin mijlocul fiilor oamenilor și te-am iubit prin inima lor, ca să cunoască și ei o clipă iubirea care-l face pe om fericit ca în cer și nu ca pe pământ. Amin. Și acum, intră în liniște și în veghe și în rugăciune dulce între tine și Mine și păzește-Mi tot ce ți-am dat spre păstrare, că Eu vin și îți plătesc toată truda ta de fiu ascultător, fiindcă cei ce ascultă primesc plată de fiu. Amin.

Bucură-te cu duhul și laudă pe Dumnezeul tău, Sioane! Lumina cunoștinței sunt Eu. Poartă-Mă, poporul Meu, și slujește-Mi ca un fiu ascultător în toată clipa, căci Eu curând, curând îți voi da plata cea de fiu. Amin, amin, amin.

25 decembrie 2002/7 ianuarie 2003

Sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan

Sămânța împărăției cerurilor nu găsește loc prielnic pentru ea pe pământ. Cine nu este cu Domnul, se face unealtă împotriva Domnului. Cel ce vrea cu Domnul, se lasă mic, ca să-l dea creștere Domnului în el.

Încă o mână de sămânță presar peste poporul Meu, și voiesc cu tot cerul să se prindă mereu, mereu toată sămânța Mea presărată peste el. Pământ bun să fie poporul Meu. Amin, amin, amin.

Luați cartea Mea și așezați-Mă în ea, voi, cei ce Mă primiți la iesle. Iubirea voastră Eu o văd mereu, o văd mare, o văd cu foc nestins în ea, și focul ei vă arde inimioarele, vi le ține arzând și suferind pentru Mine că nu pot Eu cuprinde în focul iubirii Mele pentru om pe mulți, pe tot mai mulți de pe pământ. Când ies cu voi în mijlocul oamenilor, cu voi și cu poporul Meu și al vostru lângă voi, Eu atunci Îmi deșert slava Mea peste poporul Meu, iar fără voi Eu nu fac nimic, căci sunt Fiul ascultător de orice orânduială pusă de Tatăl Meu ca să slujească planului lui Dumnezeu cel pentru slava Mea de azi pe pământ, slavă care-Mi pregătește venirea, ziua Mea cea mare, fiilor. Amin.

Încă o mână de sămânță presar peste poporul Meu. Pământ bun să fie el, și să crească până la cer toată sămânța Mea de pe el, și să facă rod, iar rodul să cadă pe pământ, sămânță din sămânță, și să găsească ea loc prielnic pentru ca să răsară și să crească. Amin.

Stau între voi cu sfinți din cer și cuvintez de la mijloc. Heruvimii și serafimii Ne țin tronul, Tatălui și Mie, iar Duhul Sfânt Se revarsă din Noi peste voi, căci voi Îl împărțiți după cum v-a fost dată lucrarea de la Tatăl. Sunteți mereu acoperiți din lături de cerul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și așa Ne scriem cartea cea de azi, Cartea Mielului Cel junghiat, Mielul Care a deschis-o pe ea. Amin.

Mucenicul Ștefan, care și-a arătat focul iubirii inimii lui pentru Mine peste cei ce M-au răstignit și pe Mine și pe ai Mei apoi, el a fost apostol mare la duh și la cuvânt și la faptă, și slujea peste biserica Mea după rânduiala apostolilor Mei cei mari, cei întâi puși de Mine peste apostoli și peste biserica Mea de peste tot, de atunci și până azi. Duhul apostoliei și duhul proorociei era peste el, și era copil tinerel, și Eu l-am luat lângă Mine ca să-l am pe veci al Meu, că mare este iubirea Mea pentru iubirea cea din om pentru Mine, și n-am lăsat să se stingă în el iubirea Mea, și așa l-am luat și l-am dat Tatălui rod nestruciat, inimă plină de Hristos. În vremea

când pietrele curgeau peste creștetul lui din lături, Eu am deschis cerul și am privit prin deschizătură și am scris prin îngeri pe cei ce aruncau în cuvintele lui cele despre Dumnezeu, cele despre Mine, și apoi el le-a zis lor: «*Îl văd prin cer deschis deasupra mea pe Tatăl, și pe Fiul Său de-a dreapta Sa*». Amin.

— **O** fărâmiță de cuvânt, Doamne scump, să le spun și eu la cei mici ai Tăi de azi. Le doresc, și mă rog Ție să le dai ce le doresc eu lor, că le doresc înțelepciune căreia nimeni de pe pământ să nu-i stea împotrivă. Dorul lor cel pentru mărturisirea Ta, Dumnezeu adevărat cu ei, să fie măcar cât dorul meu de Tine, pe care l-am avut când le-am mărturisit elinilor și iudeilor și fariseilor și cărturarilor care se vorbeau între ei cine ești Tu, Cel vestit de apostoli peste tot pe unde ei mergeau. Iar ei, neputând să răspundă cuvintelor mele cele despre Tine, m-au dus la arhierii și m-au învinuit de hulă asupra lor și, neputând să-mi privească fața pe care îngerii Tăi mi-o împodobiseră de slava Ta, m-au dușmănit pentru aceasta și m-au dat Ție mucenic ucis cu pietre.

Le doresc celor mai mici ai Tăi slava Ta pe fețele lor, slavă care să-i slăbească pe cei ce nu Te cunosc în acest cuvânt, și apoi să Te cunoască, Doamne, că Tu ești Fiul Cel venit pe pământ prin Fecioară mamă și ai plinit prin nașterea Ta tot cuvântul proorocilor și al Scripturilor și al legii, Doamne. Dar cei de sub lege nu s-au urnit, și au rămas sub perdeaua ei neîmplinind-o, și mare durere e pe sfinții cei din cer de lângă Tine pentru poporul Israel cel și azi tare la cerbice care stă împotriva Duhului Sfânt, de la facerea lui, de la Moise și până acum, la venirea Ta cea de a doua de lângă Tatăl când cei de azi arhierii și preoți plinesc cupa fărădelegii părinților lor stând împotriva Duhului Sfânt, Care mereu, mereu a fost și este din Tine pe pământ prin prooroci și prin sfinți, căci mântuirea din iudei este, iar potrivnicii tot din iudei sunt, de atunci și până azi prin preoți și prin mai-marii lor, ca și pe vremea trupului Tău și al apostolilor Tăi apoi, de la care au luat neamurile pământului și s-a ivit pe pământ creștinismul, poporul Domnului, cel prin propovăduirea apostolilor Tăi.

Pune Tu în lucru Duhul Tău Cel tare în cuvânt și despice tot mai mult cerurile și Te arată, Doamne, cum stai și cum cuvintezi peste acest popor din români, și apoi apleacă neamurile pământului spre Tine, că e vremea acestei Scripturi, și eu din cer Îți amintesc de ea așa cum proorocul Daniel Îți amintea de pe pământ de Scripturile cele proorocite de Duhul Tău și de împlinirea lor, arătându-i lui pe cele ce vor fi cu privire la venirea Ta și la vremea cea de azi cu poporul Tău și despre care el așa de limpede a vorbit cu Tine prin Scripturi.

Din cer de lângă Tine Îți spun: slavă Ție, și nașterii Tale din Fecioară, că mi-ai așezat prin sfinți ziua mea de pomenire lângă ziua nașterii Tale ca să mă bucuri, Doamne. Slavă întru cei din cer, și pace pe pământ, și bunăvoință între oamenii cei sfinți, că eu cu îngerii nașterii Îți cânt și Te laud că ai fost și ești Fiul-copil Care ascultă de Tatăl Său învățând pe orice om să se aplece ca Tu să-l înalți prin slava celor aplecați Ție. Întinde mâna Ta cea plină și le dă celor din poporul Tău toată bogăția harurilor Tale și tot ajutorul cel pentru slava slavei Tale, că fără Tine ei nimic nu pot prin lume, fiindcă lumea nu poate pentru Tine și pentru ei. Dar Tu Te vei slăvi peste pământ, și toate cele pentru Tine și pentru ei și pentru noi se vor împlini așa cum Tu ai spus că va fi. Amin, amin, amin.

— **T**e-am scris în cartea Mea de azi, mucenic iubit, apostolul Meu cel plin de credință, căci credința ta în Mine te-a umplut de cuvânt, și tu ai cuvântat stihilor lumii, și ele s-au rușinat, și apoi te-au pedepsit ca să se ascundă cu rușinea lor, cu neînțelepciunea lor, căci cine nu are pe Dumnezeu așa cum este Dumnezeu, acela este nebun și este viclean și este unealtă care lovește în Dumnezeu.

Mereu, mereu îți dau înțelepciune, poporul Meu. Îți dau și din Mine și din sfinți, și toți sfinții și-au pus peste tine harurile lor așa cum magii au pus la ieseala nașterii Mele darurile credinței lor, ca Eu să cresc în oameni apoi, fiindcă de aceea am venit pe pământ. Să știi, poporul Meu, că a venit vremea să cresc în oameni și să Mă fac mare în ei, iar ei să scadă până ce Eu Mă voi împlini în ei. Mereu, mereu încep cu tine orice lucrare pe care o am de pus peste oameni, și apoi o iau și o dau în lături.

Voiesc să scurtez vremea tot mai mult și să vin văzut. Hai să ne auzim tot mai mult unii pe alții și să facem sfat pentru slava ce va să se arate, căci orice lucrare se face cu sfat ceresc, cu Duhul Meu Cel Sfânt între Mine și voi, între voi și voi, că pentru aceasta Eu v-am tras lângă Mine. V-am tras ca să lucrez prin voi lucru de același lucru cu Mine, numai să fiți voi ca Mine, fii ascultători, căci Eu sunt Fiul din veac și până în veac, după cum a fost voia Tatălui Meu. Amin. Voiesc să vă văd ascultarea cea de fiecare zi și să Mă bucur de ea între voi văzându-vă cât de frumos vă primiți unii pe alții în numele Meu spre slava Mea dintre voi. Țineți minte cuvântul ascultare. Sfatul, și apoi lucrarea lui, aceasta este ascultare. Nimic fără sfat, nici cu sufletul, nici cu duhul, nici cu trupul. Toate ale voastre să fie carte deschisă, sfat ceresc, vorbire cu folos.

Inima, fiilor, să n-o mai țineți în voi. Țineți-o afară ca să fiți fii, căci Eu așa am făcut lucrarea de Fiul și în fața Tatălui și în fața celor cu care am petrecut pe pământ. Stați cu inima afară, nu în piept cu ea. Auziți această lucrare pe care v-o dau s-o lucrați, și s-o împliniți, fiilor, ca să vă zic fii după adevăr. Amin. O, Ierusalime, stau deasupra ta cu sfinții și îți zic mereu fiu, și voiesc să-ți zic așa după adevăr, poporul Meu. Amin, amin, amin.

27 decembrie 2002/9 ianuarie 2003

Praznicul Tăierii împrejur a Domnului. Sărbătoarea sfântului Vasile cel Mare

Învățătura luată de la om îi strică omului puterea credinței sfinte. Frumusețea Domnului va străluci pe cei frumoși ai Lui. Cel ce lucrează pe cele ale Duhului iese de sub robia firii lui și Îi dă Domnului grija de el prin ascultare.

Să nu treacă ziua Mea de sărbătoare fără de cuvânt peste ea, căci Eu, Domnul, am de așternut în cartea Mea cuvânt, fiilor din porți. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa Mă așez Eu să cuvintez și să fiu Cuvântul peste tot și peste toate câte sunt și se fac. Amin. Lucrarea Mea este făcătoare de om pentru cel ce o ia și o pune peste el. Cuvântul Meu din zilele acestea este pentru cei credincioși venirii Mele de acum, și prin ascultarea lor de cuvântul Meu Eu Mă desăvârșesc cu cele scrise în Scripturi pentru vremea de acum. Amin.

Omul zice că nu știe nimeni vremea venirii Mele. Cine este surd și orb și mut pentru venirea Mea, acela auzind nu aude și văzând nu vede, căci scris este: «*Cu urechile vor auzi și cu ochii vor privi și nu vor pricepe, ca nu cumva să se în-*

toarcă de la căile lor rele și să fie vii, ca nu cumva să se întoarcă și Eu să-i primesc pe ei».

Inima învârtoșată nu poate să se moaie. Pică pe ea sămânța Mea ca în piatră, dar nu poate împietrirea omului să-Mi oprească lucrul Meu cel de la Tatăl dat ca să-l lucrez. O, cât de rău i-a făcut omului necunoștința de Dumnezeu! O, cât de rău i-a făcut omului învățătura luată de la om ca să nu mai creadă omul în cele mai presus de mintea și de simțirea inimii lui! Eu cum să nu fi venit când îl văd pe om că-i zice întunericii lumină, și luminii, întuneric; că-i zice amarului dulce, și dulcelui amar? O, cum să nu fi venit să semăn sămânța din cer pe pământ când omul seamănă minciună care spune că nu este Dumnezeu sau că e mărginit Domnul și nu știe și nu vede și nu aude, de vreme ce omul trăiește și lucrează ca și cum Dumnezeu nu-l vede și nu știe ce face el?

O, nu Mă cunoaște omul! Inima lui nu știe taina tăierii împrejur a inimii. Mă zbucium cu mare jale să te țin, poporul Meu, să te țin al Meu și să te am, că tot omul trage numai spre cele ce pier, numai spre cele ce știe el să facă cu duhul, cu sufletul și cu trupul lui. Eu, fiind Fiul Tatălui Savaot, am făcut ca un Fiul nedespărțit de Tatăl toată voia Lui, și așa voi face până în veac, voia Tatălui, căci sunt adevăratul Lui Fiul. Amin. Numai Fiul Cel adevărat Îl iubește pe Tatăl și Îi face voia bucurându-Se cu ascultare și cu împlinire. Fiul vede fața Tatălui, și de aceea Îl ascultă pe El ca un Fiul. Amin.

O, ce frumos este Dumnezeu, poporul Meu! Această taină va fi adevărată mult pe pământ, și toată frumusețea ei va străluci pe cei frumoși ai Mei care stau fii și care ca fiii lucrează, dând Tatălui toată bucuria lucrului Lui cu ei. L-am ascultat pe Tatăl și l-am ascultat pe om, că Eu între pământ și cer am făcut și fac voia Tatălui, și fac voia omului care face voia Mea, că frumos este omul care face voia Tatălui său mereu. M-a luat mama Mea și M-a dus să fiu tăiat împrejur, că Eu din iudei M-am ridicat Om. Am făcut ascultare așa cum trebuie să facă omul iudeu. Poporul iudeu a fost poporul Meu, și am rămas în mână numai cu rămășița lui, după cum scrie în Scripturi. M-au ascultat Avraam, Isaac și Iacov, și M-au ascultat, iarăși, Zaharia și Elisabeta, prin care Mi-am pregătit tainic venirea Mea în lume, Om născut din Fecioară, și pecețluită a fost taina aceasta în inima lui Zaharia, proorocul Meu cel tainic din vremea venirii Mele. Am ascultat apoi ca un Fiul dus de cei ce Mă creșteau, și M-am tăiat după lege împrejur și am primit semnul poporului iudeu, și această supunere a Mea a adevărat că Eu am fost Om și nu închipuire, fiindcă Eu M-am născut mai presus de firea nașterii omului după ce omul a căzut și s-a înmulțit om din om.

Puterea Mea nu-și pune omul mintea s-o înțeleagă. Nu i-ar mai trebui lui atâta trudă dacă ar avea ce i-am dat Eu să aibă. I-am dat putere să creadă în cele mai presus de fire care i-ar sluji omului dacă ar vrea el să creadă în Mine și nu în el de se zbate să trăiască din sudoarea frunții lui. Atunci ar fi omul fiul Meu, și mai presus de fire ar fi. Dar durerea Mea cea fără de mângâiere este că omul vrea să fie fire și nu vrea să fie mai presus de fire, iar firea îl ține rob ei și nu lui Dumnezeu, Care-l face pe om din trup duh dacă omul ascultă ca un fiu al Său. Dacă ar face omul cele ale Duhului, aș fi Eu, Domnul, toată grija trupului omului într-un chip mai presus de fire, și omul s-ar minuna făcându-se minune a Mea, că mare minune este fiul și taina cea de fiu.

Inima Mea se scoală spre mare veghe peste voi, copii care-Mi sunteți porți, că-Mi sunteți fii ascultători, dar vă trebuie din cer veghe cu multul, putere cu multul pe lângă voi,

că e grea de tot, și tot mai îngustă și tot mai de povârniș calea voastră cu Mine. Vin și stau lângă voi în furtuni, ca să nu cădeți de pe puncte când ies apele din matca lor ca să lovească în voi valuri nemiloase și fără de veste. Numai lângă voi stau, și cu mare putere lucrez din voi, că Eu v-am spus că așa voi lucra de acum, și orice furtună se va zdrobi pe drum, iar voi veți fi ținuți în brațul Meu mângâios, și voi fi cu voi până la arătarea cu totul a slavei Noului Ierusalim, și apoi îl vom iubi și îl vom păstra și îl vom avea de împărăție dulce pentru vecii.

Fiți fii. Aceasta să vă fie toată grija, iar grija cea pentru voi va fi a Mea, că voi sunteți mici și slabi prin furtuni, dar Eu, Domnul Cuvântul, îi spun mereu, mereu furtunii: „*Taci, că Eu sunt Stăpânul, iar tu taci când așa îți spun!*“. Amin.

Marele ierarh Vasile s-a ridicat împotriva furtunii de orice fel și i-a scris ei carte cu jurământ, și se teme furtuna de cuvântul cel împotriva ei. Iar Eu, Domnul, de lângă voi și din voi ridic mânuțele voastre, sprijinite cu mâna Mea, și rostesc odată cu voi poruncă asupra furtunii, și voi veți fi ai liniștii și ai păcii Mele cea mai presus de minte, căci orice furtună se sparge în ea însăși la porunca cea rostită de duhul arhierului Vasile și dată spre lucru celor sfinți care ca de fiii lui Dumnezeu ascultă furtuna și tace. Și tace, fiilor din porți. Iar voi să fiți fii, căci fiii sunt sfinți, și aceasta îl face pe cel sfânt, taina cea de fiu lucrând întru Tatăl său, Care S-a slăvit în Fiul Său, Cel Unul născut, și prin Care lumea ce va să fie va fi. Amin.

O, fiilor din porți, aveți grijă mare să spuneți la tot fiul acestui popor să aibă grijă fiecare de numele său cel scris în Cartea Vieții, ca să nu șteargă duhul rău din cartea Mea pe cel ce nu veghează la bucuria Mea pentru numele celui scris în Cartea Vieții. Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2003

Praznicul Botezului Domnului, Boboteaza

Împărăția cerurilor este Dumnezeu cu omul pe pământ lucrând. Păcatele lumii sunt cruce grea pentru Domnul. Când toate vor seca, mulțimile se vor adăpa din râul cuvântului venirii Domnului.

Suflu cu duh de Bobotează peste ieslea Mea de coborâre a cuvântului. Suflu cu duh tare și mult cât de la cer și până la pământ. Suflu cu toate cetele îngerești ca să-Mi întăresc porțile și să intru biruitor în Ierusalim, în tine, poporul Meu cel micuț, cel plâpând, ca să te mângâi cu duh de Bobotează și să-ți întăresc puterea și pașii pe drumul venirii Mele la tine cuvânt pe pământ. Amin.

O, fiilor care-Mi sunteți porți de intrare a Mea în Ierusalim ca să-l cresc și să-l împodobesc pentru ziua Mea de venire la mireasa Mea, la poporul Meu de azi și de mâine! O, copii înmărmuriți de dureri, de peste tot dureri! Eu, Domnul Cel Atotputernic am în voi putere, și cu ea vă întăresc trupușoarele și inimioarele și statul vostru înaintea cuvântului Meu ca să-l luați și să-l așezați în carte. În duh de Bobotează vă cuprind și suflu peste voi cu puteri și cu îngeri, căci am de întocmit cuvânt în carte peste ziua Mea de serbare, ziua Bobotezei cea de acum două mii de ani când Eu, ca un Fiu ascultător de Tatăl și de om, M-am aplecat ca să fiu botezat în Iordan de Ioan, nașul Meu de botez.

V-am spus cu putere că iubirea voastră Eu o văd mereu foc nestins, și focul ei vă arde inimioarele, suferind în ele pentru Mine că nu pot cuprinde în focul iubirii Mele din voi pentru om pe mulți și pe tot mai mulți de pe pământ, ca să

facă omul voia Mea, fiilor purtători de Dumnezeu și de cuvântul Său peste pământ când el vine la voi să-l așezați în cartea sa. V-am spus vouă să fiți cu tărie în inimi și să vă feriți de neputințe și de dureri și de săgeți și să stați lângă Mine ca să pot pune peste voi cuvântul Meu pentru poporul Meu, ca să-l am fiu al Meu. Eu prin voi Îmi deșert slava Mea peste poporul Meu, iar fără voi Eu nu fac nimic, căci sunt Fiu ascultător de orice orânduială pusă de Tatăl Meu peste voi ca să slujească planului Său care-Mi pregătește slava venirii Mele.

Întăriți-vă inimioarele, căci cuvântul Meu vine pe pământ cu duh de Bobotează peste poporul Meu, și cu vorbiri în limbi de Duh Sfânt apoi, așa cum sunt ele purtate în taina botezului pe care Eu, Domnul, l-am întărit pe pământ prin Ioan, cel ce boteza cu apă, și prin Mine, Cel botezat de el în apă, și Care port în ființa Mea de Fiu al Tatălui Savaot botezul cu Duhul Sfânt, taina care cuprinde în ea pe Cel botezat cu botezul lui Ioan, cu botezul pocăinței, căci el așa striga la Iordan: «*Pocăiți-vă, pocăiți-vă, pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!*». Amin.

Dar ce este aceasta, împărăția cerurilor? Aceasta înseamnă Dumnezeu cu omul, și iată-Mă în mijlocul tău, Ierusalime, și iată-Mă cum îți grăiesc, ca să pot prin grăirea Mea de peste tine să deschid ochii celor orbi și urechile celor surzi și mintea celor tari la cerbice, ca să înțeleagă aceștia ce înseamnă Dumnezeu cu omul, împărăția cerurilor. Amin, amin, amin.

Întăresc cuvântul Meu în mijlocul tău, poporul Meu, că Mi-am întărit cu Duhul Sfânt porțile Mele de intrare în Ierusalim. Orice furtună, orice durere, orice necaz care bate spre tine se sparge în porți, nu în tine, Ierusalime, iar tu ești ocrotit, dar porțile sunt în suferință și în durere, căci mare și greu de purtat este această lucrare cu care Eu te nasc și te cresc și te ocrotesc pe tine ca să te am al Meu, poporul Meu. Împărăția cerurilor și cuvântul ei intră prin porți spre tine, iar Eu te învăț mereu să fii străjer cu veghe mare dinăuntru tău, poporul Meu, căci din afara ta sunt Eu străjer. Amin.

Nu e om pe pământ care să înțeleagă ce este împărăția cerurilor. El știe și visează că ea este pe sus, prin cer și nu se vede de pe pământ. Nu-și pierde omul vremea să înțeleagă mai mult taina cea cu care striga din tot sufletul acum două mii de ani la Iordan Ioan, zicând: «*Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor! Eu vă botez cu apă spre pocăință, iar Cel ce vine după mine vă botează cu Duhul Sfânt și cu foc, și iată-L, Acesta este; este Mielul lui Dumnezeu, Care ridică pe umerii Săi păcatele lumii.*».

O, Ierusalime, o, poporul Meu micuț, am făcut din păcatele lumii o cruce și am luat-o pe umerii Mei ca să o duc, dar omul, văzându-Mă atât de îndurerat, de două mii de ani îndurerat, nu a voit și nu vrea să ia de pe umerii Mei crucea păcatelor lui. Tot omul Îmi îngrămădește pe crucea Mea păcate după păcate, durere peste durere, dar mângâiere pentru crucea Mea cea grea de la om nu are omul să-Mi dea.

O, Ierusalime, e grea, e tot mai grea crucea Mea cea de la sfârșit de timp, cea de la venirea Mea la tine, fiule mic. Mi-o împart cu cei cu care o duc și o aduc de la pământ la cer și de la cer pe pământ ca să Mi-o vadă omul. Mă duc cu ea în spate la Tatăl și am sub ea pe cei cu care o port, și vin apoi cu ea înapoi pe pământ ca să-Mi audă omul plânsul Meu cel de sub cruce și mila Mea pentru cei cu care-Mi port crucea Mea cea grea de la sfârșit de timp. Păcatele lumii sunt crucea Mea cea grea, și din ea fac cuvânt, ca să Mă audă omul, iar când Mă fac cuvânt, sunt greu de purtat cu el de la cer la pământ,

greu ca și crucea Mea cea grea, și Mă doare în cei cu care-Mi port crucea venirii Mele la tine, popor călăuzit de Dumnezeu prin întunericul de azi al lumii care nu știe ce este și cum este și unde este împărăția cerurilor. Ea înseamnă Dumnezeu cu omul; Eu și cu Ioan la Iordan, venind spre oameni ca să le ridic păcatele și să le iau pe umerii Mei și să le dau din viața Mea, din gura Mea, așa cum am și făcut, de am ieșit din apa Iordanului, din apa botezului, și M-am purtat pe pământ cuvântând și lucrând semne și minuni, și cuvânt din cuvântul Tatălui, Care dă viață oamenilor prin Fiul Său Cel iubit, căci Tatăl de deasupra apei Iordanului a rostit cuvânt și a zis: «Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit», iar Duhul Sfânt, Cel cu chip de porumbel, a adeverit împlinirea cuvântului Tatălui Meu, Care a stat deasupra Mea și întru Mine deodată, și rostind cuvânt din cer ca să Mă mărturisească cine sunt și să audă noroadele adunate la Iordan pentru botezul lui Ioan. Amin.

Curând, curând vor curge mulțimi după mulțimi aici, la râul cuvântului vieții, la Iordanul vieții, și vor bea din apa lui, căci va seca apa de pe pământ, va seca cu totul, ca să se vadă minunea cuvântului Meu din mijlocul tău, Ierusalime română, popor botezat mereu din cer cu apa râului vieții, cu cuvântul care îi face pe fiii care iubesc taina cea de fii ai lui Dumnezeu pe pământ, și din mijlocul cărora Eu cuvintez și adeveresc împărăția cerurilor arătând-o la tot omul care voiește să audă și să vadă și să creadă taina împărăției cerurilor pe pământ, Dumnezeu cu omul cuvânt, căci Eu am spus despre duhul și adevărul pe care îl vor primi adevărații închinători ai lui Dumnezeu. Amin.

O, fii ai oamenilor, în zadar vă uitați spre locul în care Eu am fost răstignit de poporul cel de atunci. În zadar vă duceți acolo ca să vă lăudați că ați fost; în zadar, o, fii ai oamenilor, căci iată-L pe Mielul lui Dumnezeu venind cuvânt în mijlocul neamului român în care Își are El sălaş și împărăție acum, la sfârșit de timp. Aplecați-vă și botezați-vă în apa râului vieții, căci învățătura Mea este așteptată de multe noroade, dar ele auzind nu aud, și văzând nu văd, și pricepând nu înțeleg, căci sunt tari la cerbice, ca nu cumva să se întoarcă de la căile lor cele rele și Eu să îi primesc pe ei. O, fii ai oamenilor, vă arăt cu degetul Meu arătător taina împărăției cerurilor, Dumnezeu cu omul pe pământ, cuvântul Lui în mijlocul neamurilor pământului pe pământul român.

În duh de Bobotează rostesc de deasupra, Eu, Fiul Tatălui Savaot, Cel născut din Fecioară și Cel botezat în Iordan de Ioan, și zic prin fiii cuvântului Meu din vremea aceasta: Se binecuvintează și se sfințește apa cea de Bobotează a fântânilor grădinilor Mele de nou Ierusalim, cu puterea, cu venirea și cu lucrarea Duhului Sfânt, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, cu toate puterile cerești, cu toată slava cea văzută și nevăzută a Treimii Dumnezeiești, și se împarte spre iertarea păcatelor celor ce se pocăiesc pentru împărăția cerurilor care vine, și iat-o cum a venit, căci vine vremea, și a și venit, să așez la loc împărăția lui Israel, împărăția cerurilor, facerea din nou a lumii, omul cel după chipul și asemănarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, om nou, născut din cuvântul acesta care curge ca râul din gura Mea peste poporul Meu și peste pământ. Amin.

Vă strâng la piept, că sunteți tare firavi. Vă strâng la pieptul Meu durut după voi, fiilor din porți, că Eu, Domnul, Cel mărturisit Fiul al Tatălui în zi de Bobotează acum două mii de ani la Iordan, v-am cuprins în duhul puterilor cerești și am suflat cu putere mare peste voi și în voi de v-am așezat să

stați în fața cuvântului Meu și să-l primiți în carte și să-l dați poporului Meu cel durut pentru Mine și pentru voi, și să-l dați lumii care nu știe ce este taina durerii după Dumnezeu, și ca să înțeleagă ea venirea Mea la ea și să Mă aștepte ea, apoi să vin și să Mă odihnesc de crucea Mea cea grea, căci păcatele ei sunt crucea Mea cea grea, și cu voi o duc, ca să vă dau din viața Mea, din durerea Mea cea de la om, din durerea Mea, copiii care iubiți durerea și puterea ei, căci voi numai de dureri sunteți mângâiați, și altă mângâiere de pe pământ voi nu aveți, și Mi-e tare milă de voi și de durerile Mele din voi. Mi-e milă și Mă doare, dar nu Mă aude nimeni ca să fac din om alinarea cea pentru voi.

Fiți binecuvântați cu binecuvântare de Bobotează, că Eu și cu Tatăl Cel din Mine și cu Duhul Sfânt, Care mărturisește prin gura Mea peste voi, vă strâng la pieptul Meu durut și vă mărturisesc lumii ca pe cei cu care Eu Îmi port crucea durerii Mele cea de la sfârșit de timp, și zic peste toate neamurile pământului așa: aceștia sunt cei întru care Eu acum, după două mii de ani de la venirea Mea, binevoiesc pentru întoarcerea Mea de la Tatăl, ca să așez din nou împărăția lui Israel, împărăția lui Dumnezeu cea de la început, în duh de Ierusalim nou pe pământ cu oamenii acum, la sfârșit de timp. Amin.

Pace vouă! La toate puterile potrivnice, la toate duhurile întunericului care dau să vă încerce pe voi, Eu, Domnul, Atotcunoscătorul și Stăpânul a toate, le poruncesc cu certare înfricoșătoare să tacă! Să tacă, le zic! căci pe voi vă am Eu în brațe, că sunteți lumina poporului Meu pe care Eu îl învăț mereu, mereu taina cea de fiu după chipul și asemănarea Mea, căci Eu sunt Fiul Tatălui și Îl ascult pe El, precum și voi Mă ascultați ascultându-Mă, fiilor, căci Eu, să Mă ascultați voiesc. Tatăl în Mine, și Eu în Tatăl, și voi în Fiul Său Cel iubit, iar Eu în voi, căci întru voi Tatăl binevoiește pentru Mine. Amin.

Fiți toți, toți ca unul, dar ca să fiți așa, fiți întru Unul, Domnul vostru Iisus Hristos, că iată-Mă mereu în mijlocul vostru dându-vă viață din viața Mea, durere din durerea Mea, ca să fiți voi după chipul și asemănarea Mea. Pace vouă! Și din pacea Mea cea din voi și de peste voi să ia lumea care vă iubește în numele Meu, căci apostolii din lume sunt iubiți de lume, dar voi nu sunteți din lumea aceasta și de aceea nu vă cunoaște lumea, fiilor. Pe ei lumea îi iubește, dar pe voi vă urăște pentru că Eu din mijlocul vostru mărturisesc că faptele ei sunt rele ca și ale învățătorilor ei care se dau învățători peste ea în numele Meu.

Pace vouă! Duh de Bobotează peste duhul vostru! Inimă cerească, voie cerească în voia voastră, căci voi nu sunteți ai voștri ca să faceți voia voastră, ci sunteți ai Mei, și așa să ascultați mereu, ca să fiți mereu fii, fiilor.

Pace vouă! V-am dat călăuză tare din mijlocul vostru, că fără călăuză Eu nu vă pot vedea. Nu este popor fără păstor și nu este păstor fără popor. Ascultați de glasul care vă călăuzește din partea Mea din cer și de pe pământ, căci glasul cel dintre voi care Mă dă pe Mine vouă grăiește și în cer și pe pământ cuvântul Meu, iar cerul ascultă, și așa face, căci în cer este ascultare și credință în tot ce înseamnă orânduială dumnezeiască pe pământ ca și în cer, în cer ca și pe pământ, poporul Meu.

Pace vouă! Mult, mult vă cuprind în acest cuvânt. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Duhul cel nou al Bobotezei cuprinzându-vă în el, lăsați-vă cuprinși, și fiți cerul Meu cel de odihnă pe pământ. Pământul celor dreți să fie pământul

de sub voi, ca să fie sfinții cu voi în chip văzut, așa cum voi sunteți văzuți de sfinții Mei. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Pacea ta este călăuza Mea din mijlocul tău, glasul Meu din fiii cei luați din tine ca să fii pe pământ ca și în cer și nu ca pe pământ, poporul Meu, căci oile ascultă de glasul păstorului și merg după el și îi cunosc glasul. Așa să paști tu, Ierusalime, că Eu nu voi înceta să te învăț să fii fiu și să stai în taina cea de fiu. Amin.

O, fiilor din porți, să asculte de voi întunericul și lumina, și fiecare din ele să-și cunoască lucrarea și să împlinească acestea după voia Mea pe care Eu o pun în voi ca să se facă ea cuvânt, că fără voi Eu nu pot să fac nimic.

Să fie lumină, fiilor! Să fie! Amin. Lumina biruiește întunericul, iar voi rămâneți lumina care biruiește, că fără lumină este întuneric, iar lumina luminează în întuneric. Amin, amin zic vouă: umblați în lumină! Umblați în lumină! Umblați în lumină!

Am pus în fața ta călăuză, poporul Meu, fiindcă te iubesc. Pace ție, Ierusalime!

Ioan, nașul Meu de botez, așteaptă la porți. Întăresc intrarea Mea cu el prin porți, căci prin porți se intră în cetate, prin porți și cu voia Mea, fiilor din porți, și luați aminte cu pace numai la Mine, numai la Mine, și fiți voia Mea păzind din porți turma Mea, păzind-o de lupii cei sfâșietori, care nu cunosc voia Mea din mijlocul vostru.

Pace vouă! Eu pe toți vă cuprind și vă păstrez în duhul păcii Mele. Pace vouă, fiilor unși în numele Treimii cerești cu ungere arhierescă, și ca să fiți voi un singur cuvânt, o singură voie, o singură inimă și o iubire vie în inima Mea, căci viața voastră este Dumnezeu, fiilor unși. Amin.

Binecuvintez cu voi apa cea de Bobotează și o împuntesc cu putere de Duh Sfânt și cu duhul luminii, care luminează în întuneric și pe care întunericul nu-l cuprinde, fiilor. V-am cuprins cu mult cuvânt în pacea Mea cerească și, mângâind pe poporul Meu, așa am grăit. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2003

Soborul sfântului Ioan Botezătorul

Prin porți se intră în cetate. Cel ce nu-L iubește pe Domnul, nu-l poate iubi după adevăr pe aproapele. Fiul-copil nu se ridică împotriva tatălui. Neamurile sunt chemate la botezul pocăinței. Ucenic este cel ce se jertfește pentru învățătorul său. Bârfa se naște din păcatul nemulțumirii și strică grăirea duhovnicească între frați.

Sunt deasupra ta, Ierusalime. Pământul celor drepti este pământul de sub tine. Pace ție, și peste tot ce este al Meu și al tău cu Mine, și peste toate locurile în care Eu, Domnul, Îmi așez Ierusalimul Meu cel pentru tine, căci cuvântul Meu le așează pe toate, precum lucrăm și la început. Amin.

Aștept în porți cu Ioan, nașul Meu cel de la Iordan, vestit de Mine când M-am lăsat botezat de el, și vestit prin prooroci, iar Eu, vestit de el când M-am dus să Mă boteze și a zis mulțimilor adunate în jurul lui pentru botezul pocăinței: «*Iată-L pe Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii*». Amin. Întăresc intrarea Mea cu el prin porți, căci prin porți se intră în cetate, iar cine forțează porțile ca să intre, acela este tâlhar, acela uită cine este Dumnezeuul acestei lucrări, al acestui popor, al pământului celor drepti și al porților care se închid și se deschid după voia Mea. Amin.

Cu toate puterile cerești, cu toate cetele îngerești, cu toate cerurile de sfinți și de îngeri și cu cele ce nu se văd de

cei necredincioși, cu toate stau deasupra ta și a pământului tău, Ierusalime, popor micuț și firav, dar puterea ta este în mâna Mea, și pentru tine Eu sunt Cel ce pot, nu omul, nu tu, poporul Meu. Întăresc porțile tale prin care Eu intru la tine și prin care tu intri la Mine, căci prin porți se intră în cetate, după cum este scris: «*Vor ieși și vor intra și pace vor avea*». Amin.

Binecuvântată să fie intrarea și ieșirea Mea, ieșirea și intrarea Mea prin porți spre tine, poporul Meu. Binecuvântată să fie intrarea și ieșirea ta, ieșirea și intrarea ta prin porți spre Mine, Ierusalime. Am pus în fața ta călăuză, poporul Meu, fiindcă te iubesc. Și dacă te iubesc, de aceea am spus: «*Umblați în lumină, fiilor din Ierusalim*». Ți-am spus: «*Ierusalime, pace ție!*», și ți-am spus că pacea ta este călăuza Mea din mijlocul tău, glasul Meu din fiii cei luați din tine ca să fii tu pe pământ ca și în cer și nu ca pe pământ, poporul Meu. Amin.

Vă cuprind pe toți și vă păstrez în duhul păcii Mele. Eu când pot peste voi prin călăuza Mea dintre voi, atunci Eu sunt un Dumnezeu fericit și lucrător și biruitor pentru voi din mijlocul vostru. Dar când călăuza Îmi este străpunsă de dureri de suflet și de tot felul dureri, Eu plâng și aștept seninul cerului cel de pe pământ, soarele cel cald, liniștea și nădejdea Mea și a voastră, copiii ai Ierusalimului, și Mă doare că nu pot să vorbesc și să vă spun durerea Mea și a voastră, și să fie Duhul Sfânt Mângâietorul în orice greu între Mine și voi.

Prelungul Meu suspin, cu el suflu peste voi, cei ce-Mi sunteți porți de intrare în Ierusalim ca să-l cresc și să-l întăresc pe calea Mea cu el. Aștept la porți să intru în carte cu Ioan, botezătorul Meu.

«*Când nu mai are durere Israel, nu mai este Domnul pe pământ*», Eu așa am spus. O, fiilor copiii care-Mi deschideți ca să intru cuvânt! Pe calea durerii Mele din voi vin. Dau să vă ridic un pic din neputințele care vin peste sufletele voastre și peste trupușoarele voastre apoi, că stau de șase zile deasupra ieselii Mele de coborâre și trebuie să putem unii pentru alții; Noi, pentru voi, și voi, pentru Noi, copiii care-Mi purtați din greu prelungul Meu suspin. Voi nu aveți când să purtați durerile voastre, pentru că mereu, mereu le purtați pe ale Mele, copiii însuspinați ca și Mine. Plânsul Meu cel prelung, suspinul Meu cel durut, cuvântul cu care vin și Mă așez între voi ca să-l fac pe Israel și ca să-l fac pe om, acesta este lucrul pe care-l am de așezat pe pământ prin voi.

Ioan, nașul Meu, e plin de cuvânt, că Eu cu sfinții vin, și grăiesc cu voi, și cu ei peste voi, așa cum voi faceți când Eu și cu voi grăim în mijlocul Ierusalimului, că la voi s-a unit cerul cu pământul în mare lucrare, iar împărăția cerurilor așa se face, fiilor copiii. Amin, amin, amin.

— **T**u, Doamne, ai spus celor ce cred în Tine: «*Fără Mine nu puteți face nimic*». Eu sunt botezătorul Tău, și fără Tine n-am putut să fac aceasta până ce Tu n-ai spus să fac. Când eu am dat să-Ți mărturisesc mărirea zicând la Iordan că se cade ca Tu să mă botezi pe mine și nu eu pe Tine, când m-ai găsit botezând pe oameni cu botezul pocăinței și cu apa Iordanului, Tu ai stat smerit sub mâna mea, ca Unul Care vine să Se pocăiască, și apoi să Se boteze, și apoi să învețe să fie împărăție a cerurilor. Eu m-am supus cuvântului Tău și Te-am botezat cu apă la cuvântul Tău, și atunci S-a făcut Duhul Sfânt porumbel și Ți S-a așezat deasupra și a rostit din partea Tatălui zicând: «*El este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit*». Atunci Tu ai împlinit în fața celor adunați pentru pocăință și pentru botez la Iordan,

și ai împlinit în fața Tatălui porunca cea care ține în ea pe toate celelalte și care spune așa: «Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot cugetul tău, din toată virtutea ta, din tot sufletul tău, și pe aproapele tău, ca pe tine însuși». Amin. Despre această lucrare voiesc eu să vorbesc acum înaintea Ta și înaintea Ierusalimului Tău de azi și înaintea neamurilor pământului, Doamne, Mielule al Tatălui. Mai mare lucrare ca aceasta nu este nici pocăința, căci dacă ea este în om, omul nu mai greșește, și tot așa va face și aproapele său. Amin.

Cine Te iubește pe Tine, Doamne, acela Te ascultă, așa cum eu Te-am ascultat la Iordan și Te-am așteptat să Te arăți, și să Te ascult apoi. Iubirea de Dumnezeu este chiar ascultarea de Dumnezeu, căci cel ce iubește face în dragul celui iubit, și aceasta este iubirea. Iubirea de Dumnezeu este iubirea. Spun această taină mare și atât de mare ca să vadă omul că nu-l iubește pe aproapele său. Nici eu n-am putut să-i iubesc pe cei ce se pocăiau spre iertarea păcatelor și spre botezul cu apă la Iordan; nici eu n-am putut până ce mai întâi nu Te-am ascultat pe Tine și pe Tatăl, Care mă călăuzea spre ziua aceea, fiindcă eu de aceea m-am născut: m-am născut ca să-L ascult pe Dumnezeu și să lucrez după voia Lui. Amin. Tainica mea lucrare nu o cunoaște omul mai mult decât o arată Scripturile cele despre mine, dar nașterea mea cea proorocită de prooroci, și viața mea cea de până la Iordan și, apoi, cea de până la plinirea ei când prin femeie Irod mi-a tăiat capul ca nu cumva să se pocăiască și să se întoarcă și Tu să-l primești pe el, Doamne, și să-l ierți și să-l ai al Tău, viața mea cea tainică nu o cunoaște omul, Doamne al celor ce Te ascultă lucrând în taină lucrarea ascultării, precum și eu am împlinit, ca apoi să pot iubi pe aproapele meu ca pe mine însumi, să-l ajut să Te iubească pe Tine precum eu Te-am iubit. Nimeni nu poate să iubească pe aproapele său decât cel ce iubește pe Dumnezeu ascultându-L pe El, și iată, nu este pe pământ iubire în om pentru aproapele său. Eu când i-am iubit pe oameni i-am iubit așa cum Îl iubeam eu pe Dumnezeu și pe mine. I-am iubit vrând să-i dau Lui așa cum m-am dat eu. I-am iubit spunându-le să se pocăiască pentru împărăția cerurilor, așa i-am iubit. Strigam la ei cu toate puterile duhului și ale sufletului și ale trupului meu cel curat de cele omenești și pământești. Îi strigam spre cer, și apoi le-am arătat lor pe Fiul Tatălui Savaot după ce le-am zis că după mine, după botezul meu cu apă, în care eu îi așezam pe ei, vine Cel ce îi va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc, și în mâna Căruia este lopata care curăță înaintea Lui aria ca să meargă și să-Și adune grâul în jitnițe, iar pleava, în foc nestins.

O, Doamne, tot omul care este pleavă și nu grâu, tot cel ce nu Te iubește pe Tine, acela este un foc nestins, căci cel ce nu iubește pe Dumnezeu, acela își grămădește păcate peste păcate, și în focul păcatelor nestinse arde tot omul care nu iubește pe Dumnezeu, și tot așa îl iubește și pe aproapele său. Nu mai este om pe pământ care să știe ce este iubirea de aproapele său, iar eu vin cu Tine, Doamne, pe pământ cuvânt, vin prin firul coborârii Tale și intru pe porți în cartea Ta și mă scriu în ea lângă Tine și lângă poporul Tău. Le-ai spus fiilor din porți să spună la tot poporul Tău să aibă grijă fiecare de numele său cel scris în Cartea Vieții, în cartea aceasta, și ca să nu șteargă duhul rău din cartea aceasta pe cel ce nu veghează la bucuria Ta pentru cel scris în cartea Ta, Doamne. Fiecare copil scris în cartea aceasta trebuie să fie o bucurie a Ta, iar cei din porți aceasta lucrează: dorința Ta, bucuria Ta de la fiii cei scriși în cartea aceasta. Amin.

O, fiilor copii, Domnul Iisus Hristos așa vă are pe voi, cei ce-I sunteți Lui și sfinților Lui porți de intrare în Ierusalimul Domnului, de la voi de pe pământ. Fii-copii vrea Domnul să fie toți cei din Ierusalim, și ce frumos este fiul-copil, așa cum a fost Domnul în mâna Tatălui, copil ascultător de Tatăl Său! Fiul nu este la fel ca fiul-copil. Fiul poate să se ridice împotriva tatălui său dacă se face mare, dar fiul-copil stă copil, stă dulce și rămâne frumos ca și copilul care împarte în jur dulceața tatălui său pentru el. Fiul dacă se face mare lucrează singur, se simte mare, și apoi i se arată lucrarea care întristează iubirea, iubirea tatălui său pentru copilul său. Fericit este tatăl care are copii, și aceasta se poate vedea din cele ce se văd; și întristat este tatăl care are fii, și, iarăși, aceasta se poate vedea din cele ce se văd.

O, fiilor copii, ce frumos este acest cuvânt: fii-copii! Acest nume să-l poarte cu toată bucuria toți cei ce sunt poporul cel nou, poporul venirii Domnului. Amin.

O, fii ai oamenilor, strig prin cartea Cuvântului lui Dumnezeu, strig la voi: pocăiți-vă! Vă trebuie iubire de Dumnezeu și credință în El, credință cu credincioșie și nu oricum credință, și vă trebuie rugăciune plină de cumișenie și care să nu ceară pentru voi, ci pentru Domnul în voi. Cine cere de la Domnul pentru el însuși, acela nu poate face voia lui Dumnezeu, că nu poate Domnul să facă în om și voia omului și voia lui Dumnezeu. Aștept cu Domnul în porțile cele zdrobite de suferința Domnului în fiii Săi cei purtători de Dumnezeu pentru cei de pe pământ, și intru cuvânt în cartea Cuvântului lui Dumnezeu ca să vă strig din nou, după două mii de ani. Pocăiți-vă, pocăiți-vă, pocăiți-vă! V-am adus aminte de porunca dată de Dumnezeu ca s-o îplinească omul. Vă strig lângă apa vieții, lângă cuvântul vieții și vă spun: pocăiți-vă! Și vă spun să iubiți pe Dumnezeu cu toată ființa Lui din voi, și pe aproapele vostru ca pe voi înșivă după ce Îl veți iubi pe Dumnezeu iubindu-vă așa și pe voi înșivă; așa, și nu fără iubirea de Dumnezeu în voi.

E mare rău de viață înțelepciunea cuvântului gurii Domnului peste pământ în zilele acestea când El S-a întors la oameni ca să-i tragă pe toți la Tatăl. Aproiați-vă și ascultați și împliniți în voi iubirea de Dumnezeu. Praznicul Bobotezei să fie toate sărbătorile mele de pe pământ între voi. Praznice de pocăință să fie ele, de la margini la margini. Aceasta vă cer eu, Ioan, botezătorul Fiului lui Dumnezeu.

O, nu vă botezați în apă pruncii și atât. Botezați-vă voi mai întâi, în botezul pocăinței, și apoi botezați-vă și fiii tot așa. Nu vă jucați de-a baba-oarba cu Dumnezeu, că ceea ce a luat să facă creștinismul de azi, cel așa-zis creștinism, n-a luat de la mine, ci a luat de la sine. Eu l-am așezat pe om să se pocăiască, și apoi să se boteze cu apă spre iertarea păcatelor, și apoi să învețe de la Duhul Sfânt, și apoi să-și boteze copiii având grijă să-I dea Domnului și nu lumii. Vai vouă dacă veți mai crede că-L puteți înșela pe Dumnezeu botezându-vă copiii la preoții care-și îngrămădesc păcate peste păcate, și apoi se fac botezători de prunci fără să fie ei mai întâi botezători pentru cei ce nasc prunci aducându-i la ei să-i boteze. Nu așa se făcea botezul pe vremea mea, pe vremea apostolilor ucenici ai Domnului, ci se boteza toată casa, de la tată până la prunc, cu botezul pocăinței prin propovăduire, și de la ea, prin credință, și apoi prin iubire de Dumnezeu și de aproapele, până ce praznicul Bobotezei se încununa cu coborârea limbilor Duhului Sfânt peste cei botezați și curățiți de păcat prin pocăința de faptele lor rele.

O, până când, fii ai oamenilor? O, cine v-a ademenit pe voi să vă supuneți oamenilor și nu lui Dumnezeu? Faceți, dar,

fapte vrednice de pocăință, că iată-L pe Fiul lui Dumnezeu cum Își face fii din cei neluați în seamă de îngâmfarea cea din omul care se numește pe sine botezător peste fiii oamenilor. Eu vă botez cu botezul pocăinței, dar lângă mine este acum Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Amin, amin, amin.

Iar eu, Doamne, voiesc să-i iau pe cei mici, pe poporul Tău, și să grăiesc cu el deosebit, așa cum făceai Tu când cu fariseii grăiai într-un fel, iar cu ucenicii Tăi grăiai deosebit. Celor ce mă întrebau: «*Dar noi ce să facem?*» eu le răspundeam să facă roade vrednice de pocăință, iar pe cei ce erau ucenici ai mei i-am învățat deosebit mereu, așa cum și Tu lucrui, iar eu tot ca Tine lucrui, ca să fiu după chipul și asemănarea Ta pe pământ. Amin, amin, amin.

— **O**, cum să nu Mă bucur de bucuria ta, botezătorule al Meu! Avem cărarea sub picioare și mergem pe ea și îi îmbrățișăm deosebit în taina cuvântului pe cei ce sunt ucenicii Mei pe pământ. Tu ai fost taină mare între oameni, așa cum Eu te-am vestit celor ce Mă ispiteau cu mintea și cu gura lor, cu privire la tine și la Mine. Hai să închidem ușa după Noi și să Ne bucurăm cu ucenicii cei pecetluiți pentru tainele cele adânci ale venirii Mele la om după două mii de ani.

E sărbătoarea Bobotezei cea de șapte zile peste Ierusalim. Am așteptat putere în cei ce sunt fii-copii, ca să intrăm prin porți, că în Ierusalim nu se poate intra decât prin porți. Amin.

Pace vouă! Pace ție, Ierusalime de azi! Eu și cu sfinții Mei vă suntem mângâiere și vă dăm iubire și credință și lucrare întru acestea prin nădejdea care vine din ceruri în voi, și pe care lumea nu poate s-o cuprindă. În praznic de Bobotează vă prind și vă cuprind, iar voi așa să stați și așa să vă bucurați. Fiecare sărbătoare are șapte zile, și apoi vine alta după ea, stând la rând una după alta, căci Eu sunt praznicul cel adevărat, și așa Îmi am Eu sărbătorile Mele cu voi, fiilor copii. Așa voiesc să vă am: fii-copii, căci Tatăl este în Mine când Eu vă iubesc numindu-vă așa. Amin, amin, amin.

*

In duh de Bobotează sunt încă peste tine, poporul Meu. Am în tine fii mici, copii ascultători, iar pe cei ascultători Eu îi fac botezători, așa cum l-am făcut pe Ioan, care-i călăuzea pe cei ce se botezau cu apă spre botezul cel cu Duhul Sfânt.

O, cât l-am călăuzit Eu pe Israel cel după trup! Dar cu cât îl învățam, cu atât el se depărta de Mine. Cu cât îl strigam, cu atât el nu Mă mai voia cu fapta sa, dar că era poporul Meu cel de neînvinș, asta voia să fie.

Acum voi, cei mici ai Mei, luați poporul și hai să-i învățăm deosebit acum. Cei mici sunt cei care ascultă, iar cei mari sunt cei ce fac voia lor și în acest popor în numele Meu, fiilor copii. Ioan, nașul Meu de botez, era ca pruncul de ascultător, și asculta de Tatăl, și apoi de Mine, Fiul Tatălui, și am putut să împlinesc cu el Scriptura arătării Mele.

O, sunteți zbuciumați de jale, de spaimă, de grijile cele pentru lucrarea Mea cea curată peste pământ. Veniți cu Mine, Domnul, Cel plin de mângâiere, căci Ioan, cel plin de Duhul Sfânt, voiește să călăuzească spre Tatăl și spre Mine poporul, iar voi fiți cărarea, fiilor. Amin, amin, amin.

— **O**, cât de greu se poate face cărare din cer pe pământ, Doamne al puterilor! Tu, Cel ce ai făcut cerul și pământul și pe om, stai de șapte mii de ani sub voia omului, că el după ce s-a semețit să fie deasupra Ta, așa

s-a învățat apoi. A rămas fire omul, iar Tu abia mai poți spre el, că Tu ești mare, și omul e mic, și nu Te pui cu mintea lui, și cauți, ca un Păstor blând ce ești, cauți mai înainte de ziua judecării să-l naști din cer pe om, de sus, Doamne, și din firea Ta cea dumnezeiască să-i dai lui, și asta înseamnă naștere de sus. Firea Ta e plină de umilință, iar umilința Îți este atât de mare cât ești Tu de mare și cât este omul de mic față de Tine, Doamne.

Am întărit noi, acum, cărarea Ta de coborâre în mijlocul poporului Tău și stând pe ea grăim lui Israel. Îi îmbrățișăm deosebit în taina cuvântului pe cei ce sunt ucenici ai Tăi pe pământ, și atât de mult vreau eu, Doamne, ca cei de azi ucenici ai Tăi să fie cea mai frumoasă taină a Ta între oameni în zilele Tale cu ei. Le spuneai celor de atunci israeliți care Te ispiteau în mintea și în cuvântul lor despre mine, le spuneai că n-a fost născut din femeie pe pământ unul mai mare ca mine de Ți-am putut fi botezător apoi. Dar ai spus, totuși, că Cel mai mic al împărăției cerurilor este mai mare ca mine. Eu le spuneam celor ce veneau spre botez că Cel ce vine după mine trebuie să crească, iar eu să scad.

Stăm în cuvânt și în sfat de cuvânt cu poporul Tău de azi și grăim deosebit, Doamne. Eu sunt înaintemergătorul Tău, precum este scris în Scripturi să fiu, ca să netezesc calea Ta spre inima omului, și calea lui spre inima Ta, Doamne Învățător peste pământ. Amin.

Îmi așez acum mâna mea cea binecuvântată de creștetul Celui botezat de mine în Iordan când eu l-am atins pe El spre botezul cu apă, îmi așez mâna pe creștetul vostru, fii-copii care mergeți spre Domnul cu poporul și care duceți pe Domnul spre popor. Sunteți cei mai mici ai împărăției cerurilor, și Domnul v-a crescut în voi pentru El, ca să crească apoi El în voi. V-a dat înțelepciune, fiilor copii. A turnat peste voi din El cu multul, și apoi v-a cerut să lucrați ca El în lucrul cel pentru El și pentru popor. Nu că nu are ochi sau minte poporul, dar nu tot Israelul acesta micuț iubește întru totul nașterea de sus, botezul cel cu Duhul Sfânt, iar dintre aceștia vă fac dureri mari, vă frâng umerii sub crucea Lui cea grea de azi, și se așează pe ea să vă doboare sub ea. Mă apropii de ei cu taina lucrării mele. Lucrarea mea este să întorc inima fiilor către Tatăl, și a Tatălui către fii, și ca să binecuvinteze Tatăl această împlinire înaintea Lui din mijlocul vostru.

Când eu îi botezam pe cei ce veneau la Iordan pentru botezul pocăinței, unora le spuneam să fie mulțumiți atât cât sunt ei, iar altora le spuneam „*pui de vipere*“, care nu aveau nici o învățătură din Hristos peste ei, ci numai își spuneau în ei „*fii ai lui Avraam*“.

O, popor al Fiului lui Dumnezeu, să știi că nimeni nu poate face ale Tatălui și ale Fiului dacă mai întâi nu învață și nu primește și nu face dovada că este ucenic al bunei slujiri dumnezeiești în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt așa cum eu am făcut. Nu poate nimeni să fie ucenic al venirii Domnului și al acestei Evanghelii a împărăției care va veni și care vine și care a și venit, dacă mai întâi nu învață. Să nu zică nimeni din voi că ați învățat și că sunteți ucenici. Ucenicul este cel ce scade ca să crească Hristos în el și în oameni. Ucenicul este cel ce se jertfește pentru învățătorul său după ce îl ascultă așa cum îi cere învățătorul. Dacă învățătorul tău te ia și te trimite să faci o lucrare a sa, iar tu faci pe calea aceasta și o lucrare de a ta, mai ești tu ucenic cu învățător? Nu mai ești. Ucenicul păstrează în viața și în fapta lui viața și fapta învățătorului său, și apoi se cunoaște ce este el, după roadele lui.

V-a învățat Domnul vostru mult, mult, deosebit pe voi, pe lângă cuvântul Lui peste toată lumea, căci cuvântul Lui aleargă cât nu știți voi de unde vine și unde bate vântul cuvântului Lui ca să se vestească cu Evanghelia acestei împărății de la margini la margini, precum este scris mai înainte de venirea Lui cea plină de glorie pentru cei ce nu cred acum venirii Lui la voi. V-a învățat Domnul, și v-au învățat mereu și tot mereu vă învață fiii cei numiți călăuză a Sa peste voi să nu faceți voi lucru cu ascundere, lucru care se vrea nevăzut, căci îngerii celor ce nu se văd ale voastre, aceia sunt neadormiți de a strânge și de a le duce la Dumnezeu, spre ocara Lui și a voastră, pe toate cele ale voastre pe care le lucrați la întuneric, iar Domnul a spus încă de pe atunci că tot ceea ce se șoptește la întuneric se va vorbi de pe acoperișuri, fie ele bune sau rele. Îngerii întunericului faptelor nu trebuie să fie cu putere printre voi, că voi aveți călăuză, fiilor, și aveți botezul cu Duhul Sfânt mereu, mereu peste voi. Ascunderile voastre sunt luate de duhul cel potrivit lui Dumnezeu și vouă și sunt duse de el la Domnul, iar când călăuză cea dintre voi nu este lăsată să intre în voi, e greu și pentru Domnul să vină. El dacă are pentru cine, vine, dar dacă nu este primit, nu vine, dar vine în locul Lui duhul rău, care se luptă cu călăuză ta, popor al Domnului.

O, dacă ai ceva mai greu de curățat de pe tine, Israele de azi, aceasta este: judecata cea asupra călăuzei după ce tu te ascunzi de ea, iar ascunderea ta și mai departe, e întuneric fără de lumină peste el, popor al cuvântului lui Dumnezeu. Judecata frate contra frate este de la diavolul, care pune mereu paie pe foc, în ascuns, ca nimeni să nu vadă și să stingă focul acesta, dar focul e foc, și pârlă în părți, și aceasta vorbește de la sine. Nu trebuie să fie judecata așa cum ați învățat-o voi, frate contra frate. Ea dacă este trebuie să fie judecată frate pentru frate, dar bârfa, acest întunecat păcat și-a făcut prea mult, prea mult loc printre voi, și a obosit Domnul, și a obosit călăuză ta, Israele, în luptă pentru stârpirea acestui păcat care a pătruns în tine pe neașteptate, popor al durerii. Durerea ta trebuie să fie durerea Domnului, dar ea este și a ta când Îl asculți pe El, când iei de la El să porți, că El nu dă oricui din durerea Lui. Cel din Israel care are durerile lui, nu-i dă Domnul să poarte din durerea Sa. Dar când tu te faci durere a Domnului, atunci te faci povară pe spatele călăuzei, poporule al harurilor care așteaptă după tine ca să poți să le dai loc să fie pe pământ apoi.

Vrea Domnul să strângă mulțimi credincioase pe lângă tine, dar tu, cel ales și chemat, trebuie să fii credincios mai înainte de toți cei care dau să vină spre acest izvor al vieții, și lucrător și păzitor al legilor vieții să fii tu, și să te porți cu credincioșie înaintea Domnului și înaintea călăuzei Lui din mijlocul tău, precum eu eram cale a omului spre Dumnezeu, Israele de azi. Ți-a spus Domnul să umbli în lumină, iar eu îți spun: pocăiește-te de ascunderi, pocăiește-te de judecată asupra călăuzei tale, că nu ești popor al Domnului dacă n-ai păstor peste tine, dacă n-ai călăuză pusă de Dumnezeu peste tine; și pocăiește-te de păcatul bârfei și stârpește-l din rădăcină, că nu poate omul să-l judece pe om mai înainte de Dumnezeu. Bârfa, această piață rea, poartă în sacul ei invidia, trufia, minciuna urii și ușurătatea. Bârfa este diavol care încurcă grăirea duhovnicească între fiii Domnului, care au lepădat lumea și duhul ei. Bârfa se naște de la păcatul nemulțumirii de sine și al măririi de sine, iar în tine, Israele, sunt prea mulți conducători, iar cei câți sunt așa, nu ascultă de călăuză, și cine nu o ascultă o rănește, fiindcă Domnul așa a spus: «*Toate cele rele ale tale se sparg în porți, Israele*».

O, ce slab e câte unul din voi după atâta cuvânt al vieții! Ce lipsit de harul cel de sus este cel din tine care nu face și nu lucrează ca Dumnezeu pe pământul cel sfânt și în numele lui Dumnezeu prin lumea cea plină de minciuna păcatului, poporul meu! Voiește Domnul să oprească orice furtună care bate spre voi din lături, din lume, fiilor zdruncinați de furtuni.

Nu-i place duhului lumii să fiți voi liniștiți, și intră cu duhul ei între voi și se vrea stăpân acest duh peste voi, dar nu se poate lângă Dumnezeu duhul lumii. Nu se poate. Eu, Ioan Botezătorul, îi poruncesc duhului lumii să iasă din poporul Domnului. Eu m-am lăsat omorât pentru Hristos, pe Care-L vesteam odată cu împărăția Sa pe pământ, și apoi El a crescut ca Stăpân al lumii biruind-o pe ea prin moartea și prin învierea Sa. I-am spus împăratului să nu asculte de femeie, ci de Dumnezeu, iar duhul lumii n-a voit ca eu să mai rămân în lume dacă a văzut că umblu să-i descopăr faptele ei rele începând de la cel din capul ei. Acum sunt plin de viață, plin de cer, și vin cu putere pe norii cerului, însoțind ca toți sfinții pe Domnul Iisus Hristos, și Îi fac cale cu putere în inima ta, Israele de azi, și în inima neamurilor pământului, după cum ai auzit că grăiesc. Vin cu putere și aduc duhul pocăinței și duhul proorociei. Păcatul bârfei nici să se pomenească la voi, precum se cuvine sfinților, căci bârfa este duh de desfrânare, nu este duh de lumină, nu are adevăr în ea bârfa. Adevărul are în el iubirea, nu ura, nu invidia, nu gelozia, nu trufia vieții, iar cei din Israel care nu-L știu pe Dumnezeu, să-L ia de la călăuză cea pusă de Dumnezeu și să învețe; iar dacă nu vor să învețe, să nu învețe. Dar Dumnezeu este adevăr, și adevărul are în el iubirea. Amin, amin, amin.

Doamne, Fiule copil al Tatălui, o, ce mic Te-ai făcut Tu sub mâna mea, Tu, Cel atât de mare, mai mare ca cerul și ca pământul, Doamne, copil al Tatălui! Și iată-i pe unii din poporul Tău cât de mari se dau!

O, fii-copii care faceți lumină peste întunericul din lume și care ar da să se strecoare și peste lumina cea dintre voi! O, copii întorși cu fața spre Tatăl! Cine vă judecă pe voi, aceia vă închid gura spre ei și stau mai mari ca voi, iar cine vă face pe voi să puteți și să vorbiți din Dumnezeu peste ei, aceia sunt fii-copii, ca și voi. Cine vă iubește vă întărește pentru Domnul și pentru ei, iar cine se semețește, acela nu are darul să vă iubească pe voi. Dar veni-va vremea, și a și venit, să curgă mulți, mulți spre izvorul acesta de cuvânt, și voi veți cuvânta peste ei, și Domnul vă va iubi cu multul și veți fi voi iubirea Lui pentru om. Ascultarea voastră de legile vieții, de legile iubirii, să le fie tuturor izvor de pocăință în inima lor, izvor de putere pentru cele cerești în ei, și fi-va să lucreze Domnul peste pământ semne mari cu voi, și multe popoare vor dori nu semnele, ci înțelepciunea lui Dumnezeu din mijlocul vostru în schimbul deșertăciunii de pe pământ. Amin.

Fiți copii ascultători și înțețiți lumina din voi peste popor. Am lângă voi puterea, dar am de lucrat la ea pentru voi, și voi lucra și eu, și sfinții, și Domnul, căci pe nori stăm, ca să lucrăm și să ridicăm mai sus de pământul celor morți pământul cel pecetluit cu numele Domnului pe pământ.

Auziți-vă unii pe alții, și toate cu această taină și lucrare a ei se lucrează la voi și între voi și pentru voi.

Iar Tu, Doamne, desfă mâna Ta cea plină de bunătați pentru ei și ajută-i cu cerul și cu pământul, Doamne. Împlinește lipsurile lor; învață-i să nu aibă lipsuri, și toate le vor prisosi lor adăugându-se pentru împărăția Ta dintre ei, căci eu Ți-i dau iubindu-i cu cuvântul meu peste ei și îi povățuiesc pe cei ce sunt unșii Tăi între ei, să fie ei și ziua și noaptea aur curat, vase de aur, pildă de trăire, duh dătător de sfințenie a

duhului, a sufletului și a trupului poporului Tău Israel de azi, Doamne al împărăției Tale cea de după șapte mii de ani de la facerea omului și cea de după două mii de ani de la nașterea omului cel zidit prin nașterea Ta din Fecioară ca să fii Născător pentru cei ce se nasc de sus pentru venirea Ta. Deschide Tu cerurile cele ce nu se văd și dă-le lor pe cele ale împărăției Tale cu ei și pe cele ce slujesc lor pentru împărăția Ta. Amin, amin, amin.

— **E**u sunt Cel ce sunt. Iau aminte la glasul tău care strigă în duhul pocăinței și în duhul proorociei, căci tu, înaintemergătorul Meu fiind, prin darul dat ție de la Tatăl pentru Mine și pentru om, așa lucrezi, precum ți-a fost lucrul cel împărțit.

Îi iau după ce iubindu-i cu cuvântul i-ai învățat, iubindu-i îi iau și Eu, și iarăși îi învăț pe ei, și le spun așa:

Fiiilor, fiilor, fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea și văd pe Dumnezeu. Israele, Israele, învață inima curată, că învățatură nouă numesc Eu aceasta peste tine dacă mulți din fiii tăi au fost cu inima în ei și nu în cer, au fost cu inima în lume și nu în Mine, și aceia n-au nici azi inima curată pentru Mine ca să Mă vadă cu ea în fiii cei cu care Îmi călăuzesc poporul cel ascultător și liberat de sine. Învață inima curată, Ierusalime, că auzi tu cum te numesc Eu pe tine: cetatea cuvântului Meu, și de acum te voi numi și mai presus decât atât, Ierusalime nou. Inima curată este cea care vede pe Dumnezeu; pe Dumnezeu și pe om, căci Eu celui ce biruiește pentru Mine îi dau să fie împărțitor și semănător al cerului peste pământ. Inima curată este plină de adevăr, iar adevărul are în el iubirea, nu ura, nu invidia, nu minciuna, nu gelozia, nu trufia vieții, nu pofta ochilor. Iar cei din tine, Ierusalime, care nu știu adevărul care are în el iubirea Mea cea sfântă, cea jertfitoare pentru adevăr, acela să-l ia de la călăuză cea pusă de Mine peste tine și să-l învețe și să-l tot învețe pe el. Amin.

O, copii care Îmi sunteți porți de intrare a Mea în Ierusalim! Cine vă judecă pe voi, aceia vă închid gura spre ei, căci ei au altceva de făcut cu inima din ei. Dar fericiți cei ce stau în ei cu inima curată, că aceia vă văd pe voi lângă Mine, și pe Mine lângă voi și în voi. Amin. Păcat, după atâta rău de slavă a cuvântului Meu, să mai fie lucrare făcută la întuneric în poporul Meu. Păcat, după atâta iubire a Mea, să se tragă în sinele lor cei ce vă judecă pe voi pentru sinele lor. Păcat, copii luminați cu lumina Mea cea de la sfârșit de timp pentru ca să fac bine cu voi la toți cei ce vor veni și vor tot veni să fie curați cu inima pentru împărăția Mea cu omul. O, ce frumoși sunteți voi, și ce urâți sunt cei ce vă judecă pe voi! Păcatul bârfei este bucuria celor ce sunt ai lumii, ai slavei deșarte, iar aceia n-au ochi să vadă frumosul din voi și de pe fețele voastre și de pe limba voastră, că aceia sunt orbiți de dorirea de sine, de neascultarea de a nu iubi lumea și duhul ei, și de ne iubirea de Dumnezeu, fiilor copii. Aceia sunt nori purtați de vânt, și de aceea ei nu dau de iubirea Mea din voi, și dau în voi de duhul care sălășluiește în ei, și care-i întoarce în ei înșiși, fiindcă Eu prin voi nu dau nimănui decât ceea ce are fiecare în el însuși.

Vreau, poporul Meu, să te strângi tu cu inima lângă Mine, lângă călăuză, Ierusalime, ca să fii popor al Meu, că altfel în zadar stai tu pe drumul venirii Mele la tine, fiule. Vreau să fii copil silitor la învățatură și să nu lipsești de la școala iubirii de Dumnezeu, și să stai în ea cu smerenia iubirii, cu sfințenia iubirii, și să-ți amintești mereu la școală de cele ce te-am învățat Eu între Mine și tine, între frate și frate, între tine și lume, poporul Meu.

Cine în tine nu știe să fie, acela, dacă nici nu vrea să învețe să fie, să fie însemnat ca neascultător, iar pentru neascultare este lege, că așa a lăsat Dumnezeu, a lăsat orânduială peste pământ și pentru iubire, și pentru ne iubire.

Vă ridic din neputințele de suflet, copii iubii de Tatăl și puși călăuză înaintea poporului în drumul lui cu Mine. Învățați pe Israel să fugă din răspuțeri de orice duh din afara acestei lucrări, iar lumea să ia de la Israel numai Duhul lui Dumnezeu. Învățați poporul să fugă de duhul ușuratic, de duhul de femeie, care poartă în el bârfa, minciuna, iubirea de sine, ascunderea faptelor și, apoi, dezvinovățirea lor. Învățați și iar învățați pe fiii cei rămași de partea Mea și a voastră să stea în Dumnezeu cu râvnă mistuitoare pentru cele ce sunt proorocite de Scripturi să se așeze pe pământ odată cu venirea Mea pentru așezarea la loc a împărăției cerurilor pe pământ. Și învățați-i pe cei ce răzlețesc și pe cei prinși în cursa neascultării vrând-nevrând, să se trezească spre duh de veghe dulce, de trăire minunată întru venirea Mea, ca să se vindece de părerea de sine, de vederea de sine, și să se încopilărească stând în brațul Meu ca niște copii cuminiți, harnici în har, curați, curați la inimă și la faptă și la privire și la iubire, ba chiar și la mânie, căci este un fel de mânie care se luptă pentru Dumnezeu, fiilor copii. Folosiți puterea credinței, că a venit această vreme, fiindcă e vreme grea pe pământ, și trebuie atâta iubire de Dumnezeu în Israel cât să poată cuprinde în ea puterea minunilor cele mai presus de fire, ca să pot Eu pentru voi de pe pământ ca și din cer, fiilor din porți. Să fiți ajutați de tot poporul cel ascultător și cel iubitor de cer. Să lucrați cu sfat mare și minunat, cum și în cer se lucrează. Duhul lumii să asculte de Duhul Sfânt când dă lumea să se apropie de locurile Mele cu voi, căci voi ridica mai sus pământul de sub voi și voi scrie pe el numele lui cel ceresc, ca lumea să ia învățatură chiar și de la numele Meu purtat de voi și de pământul de sub voi atât cât Eu v-am dat să îngrijiți și să aveți pe calea Mea cu voi. Ordinea cea cerească să vă între în fire, și atunci veți avea aripioare, fiilor, numai să vrea toți fiii poporului Meu să fie fii-copii.

Inima curată, aceasta este școala cea nouă pe care dau s-o așez peste voi, și voi să fiți școlari cu învățatori, popor cu păstor să fiți, fiilor. Nu uitați, nu uitați, nu uitați că v-am învățat și v-am rugat să nu stați cu inima în piept, ci să stați cu ea în mână, iar Eu să văd aceasta, să aud și să văd, că am urechi și ochi prin care Eu lucrez dinspre Mine spre voi și dinspre voi spre Mine. Iar cel ce nu poate să asculte așa, acela să fie cunoscut de toți și să-și mărească grija cea pentru ascultare dacă voiește. Iar dacă nu voiește, Eu, Domnul, am Eu putere pentru paza voastră de cel neascultător și încă răzleț în ale sale și nu cuprins în ale Mele cu care stau pe pământ acum ca și cum ar fi o masă întinsă cu Dumnezeu pe ea în toate de pe ea. Amin.

Fiți cu inima curată. Fiți blânzi, fiți tari în harul cel de sus cu toată smerenia inimii și a minții, și cereți harul cel de sus mereu, mereu. Așezați-vă înaintea Mea cu toate neputințele și lipsurile cele pentru slujirea voastră înaintea Mea și a celor ce vor să Mă audă și să Mă știe de la voi, iar Eu vă voi da, și vom putea cu multul, că vreau să fiți cu mâinile curate, curate în slujirea Mea prin voi, și vreau Eu să vă dau ce vă trebuie vouă cu Mine, dar învățați-vă să Mă aveți numai pe Mine. Și dacă spun aceasta, este pentru că nu toți cei ce-Mi sunt fii fac numai pe ale Mele pe calea lor cu Mine.

Vin iar în cuvânt la voi ca să le fac zi de praznic în mijlocul vostru sfinților trei ierarhi. Și când voi veni cu ei,

Eu, Domnul, iar și iar vă voi învăța și vă voi avea școlari și vă voi avea dreapta Mea pe voi, copii care-Mi stați în porți ca să vin, și voi împărți Ierusalimului darurile cuvântului Meu care vine cu norii aducându-Mă ca să fiu împlinitor pe pământ cu împărăția Mea. Amin, amin, amin.

12/25 ianuarie 2003

Sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan

Tatăl Savaot vorbește că acest râu de cuvânt este ziua venirii Domnului pentru nașterea din nou a lumii. Toate popoarele vor ferici pe cei ce sunt numiți fiii lui Dumnezeu. Cetatea Sfântă Nouă Ierusalim este numele cel întreg al cetății.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, bat la porțile cuvântului Meu dintre cer și pământ. Bat și Mi se deschide și intru și Îmi păstoresc poporul. Amin, amin, amin.

Poporul Meu, dacă Eu, Domnul, n-aș fi cuvânt peste tine, tu n-ai mai fi, că e vremea grea, fiule; e lungă și e grea cât șapte mii de ani, și așa apasă ea peste tine. Sunt șapte mii de ani de păcate peste pământ și peste cer, Ierusalime al venirii Mele cuvânt pe pământ. E cerul îndurerat de atâta timp, iar Eu te-am strâns pe tine din lume ca să fii al Meu și să-Mi vărs în tine durerea Mea cea de la om. Tu când Mă vezi atât de îndurerat nu Mă lăsa așa. Îmbogățește-te de duhul mângâierii pe care-l las atât de mult peste tine și dă-Mi să beau din el, din mâna și din gura ta, din mijlocul tău, Ierusalime de acum. O, Eu nu-l mai pot trage pe om la dragostea Mea. O, nu mai poate omul trage după mângâierea Mea, fiindcă o are pe a lui de pe pământ. Își are omul viața lui, nu pe a Mea, poporul Meu. Nici o grijă nu trebuia să aibă el decât de viața Mea din el și de tot ce i-am dat Eu pentru viața lui în viața Mea cu el. El însă n-a făcut așa, și Mă doare de șapte veacuri durerea asta, iar Eu te-am strâns pe tine din lume și te-am făcut cu cuvântul acesta și te-am numit al Meu, Ierusalime, și Îmi așez durerea Mea înaintea ta ca să Mă mângâi tu de ea. Stau în fața ta în mare taină și Mă fac cuvânt de durere și vreau, poporul Meu, să porți durerea Mea, căci omul cel fără de durere se pierde și se tot pierde de șapte mii de ani. Nu vrea să știe omul dulceața și mângâierea și viața care vine de la durerea Mea în el.

O, ce bine este când omul se leapădă de sine și vine după Mine ca să poarte el durerea Mea, că Eu milă voiesc, nu jertfă. L-aș lua pe om să-l pun pe rana Mea, dar greu mai fac Eu din el alifie pentru durerea Mea. Greu de tot îl mai dezbar Eu pe om de durerile lui, de dorurile lui, de viața lui, iar duhul cel potrivit dă să clatine mereu calea Mea spre om.

De aproape cincizeci de ani Mă presar din nou cu vestea împărăției cerurilor pe pământ, și nu crede omul că acest cuvânt este a doua Mea venire de lângă Tatăl. Nu știe și nu vrea omul să știe să citească în Scripturile în care Eu M-am scris cu cuvântul gurii Mele spunând despre venirea Mea cea de acum. Eu am spus ucenicilor Mei care M-au întrebat despre venirea Mea care așază la loc împărăția Mea: *«Învățați de la smochin pilda. Când mlădița lui se frăgezește, când veți vedea aceasta, să știți că Domnul este la uși»*. Amin, amin, amin.

Vin pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă. Am cu Mine sfinții și îngerii și toate puterile cerești și Îmi întăresc cărarea ca să Mă țină pe ea. Am cu Mine între sfinții venirii Mele pe cei trei arhieri, Vasile, Grigorie și Ioan. Ei cât au

stat cu trupul pe pământ au lăsat viața lor și au luat-o pe a Mea, și Mă mângâiau cu viața lor în viața Mea, iar Eu i-am hărăzit pe ei să lucreze de lângă Mine, din cer, ungera Mea cea de la sfârșit de timp peste fiii cei unși prin care Eu, Domnul, Mi-am înnoit smochinul, căci am spus acum două mii de ani: *«Când mlădița smochinului se frăgezește și odrăsește, să știți că Domnul este la uși»*. Amin, amin, amin.

— **B**inecuvintează, Doamne, Arhiereule al Tatălui, Fiu iubit, copil ascultător de Tatăl, binecuvintează intrarea sfinților Tăi! Amin, amin, amin.

— **T**atăl, Fiul și Duhul Sfânt vă binecuvintează pe voi, cei ce aveți ungera arhierească cea pentru sfârșit de timp, peste fiii lui Dumnezeu cei așteptați de toată făptura care suspină după răscumpărare așteptându-i pe ei. Amin.

— **O**, noi suntem mângâierea Ta, Doamne, Mielule rănit de dor. Lucrul mâinilor Tale, omul, pe acesta îl cauți Tu de când l-ai pierdut pe el și până la Ierusalimul Tău cel de azi al venirii Tale, Doamne îndurerat. Pe vremea când noi eram pe pământ ne-a pătruns durerea Ta și dorul Tău după om și am stat în fața Ta lucrători și mângâietori pentru Tine, și îl îmbiam pe om să se apropie și să Te asculte omul și să se facă fiu al Tău și slujitor al Tău pentru lucrarea de întoarcere a omului spre Tine. Te arde dorul după om, și omul este rece la durerea Ta, și omul nu Te mângâie și nu caută după mângâierea Ta, că o are pe a lui de pe pământ. Dar ce va zice omul când va vedea strălucind împărăția Ta în mijlocul pământului spre mângâierea celor ce stăruiesc în ea în mijlocul neamurilor de pe pământ?

Se împlinesc Scripturile venirii Tale și nu știe nimeni să le vadă. Nu mai deschide nimeni Scriptura cea pentru venirea Ta și cărțile proorocilor cei de dinaintea Ta pe pământ, și în care scrie despre venirea Ta de azi, despre vremea de azi și despre lucrul Tău din zilele venirii Tale. Îți închide omul ușa în față, că zice că Tu ai spus că nu știe nimeni când vei veni; nimeni, decât Tatăl.

— **O** clipă, Eu, Tatăl, voiesc să grăiesc de lângă Tine și de lângă sfinții Tăi care grăiesc azi poporului Tău de la venirea Ta, Fiule, Care vii venind.

Eu, Tatăl Savaot, Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor, L-am mărturisit pe Fiul Meu la Iordan, și apoi L-am dat oamenilor, și El era împărăția cerurilor, căci toți și toate trăiesc în El. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, o clipă grăiesc, și le spun la toți cei care se acoperă cu Scriptura Fiului Meu care zice prin ea că nu știe nimeni ziua venirii Fiului Meu, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. Eu, Tatăl, grăiesc și le spun așa la aceștia: dacă nu știe nimeni, nici îngerii, nici Fiul Tatălui, voi de unde știți să nu așteptați venirea Fiului Meu și să nu auziți că vine? V-a spus El că nu vine? V-a spus El? Ba nu v-a spus. El v-a spus să privegheați, că nu știți când El va veni. V-a spus să privegheați pentru venirea Lui. Și acum vă întreb: dacă voi roștiți această Scriptură, că nu știe nici Fiul când vine, ați ascultat voi de El dacă v-a spus să privegheați pentru venirea Lui? Răspundeți! Și veți răspunde când nu vă veți aștepta, precum este scris despre cei ce nu veghează pentru venirea Fiului Meu, Care, iată-L cum vine pentru cei ce priveghează pentru venirea Mirelui! Iată-L! Acesta este, și Se numește Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris în cartea lui Ioan cel iubit despre numele Fiului Meu la sfârșit de timp, și Căruia cei ce-L primesc cuvânt peste ei Îi zic Lui: „*Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului*“. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, rostesc după două mii de ani de la mărturisirea Mea pentru Fiul Meu la Iordan, rostesc din mijlocul poporului Meu de azi, din români, și zic: aceasta este venirea Fiului Omului, venirea Mirelui la mireasă și, precum se arată fulgerul care taie cu lumina lui văzduhul de la răsărit și până la apus într-o clipeală de ochi, iată venirea Lui cu putere și cu slavă multă făcându-Se râu de cuvânt peste pământ, cuvântul vieții veșnice, râul vieții din care beau cei însetați după El. Aceasta este venirea Fiului Meu, Fiul Omului, Cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Care așează la loc împărăția lui Israel, împărăția lui Dumnezeu, omul cel nou, cer nou și pământ nou, facere din nou, nașterea din nou a lumii, care s-a făcut prin cuvânt la început precum și la sfârșit. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, am grăit și am mărturisit pentru cei ce vor să audă, și de la Tatăl să știe, iar Fiul Meu este în Mine, și Eu în El când grăiesc și când El grăiește. Amin, amin, amin.

— **O**, Tată Savaot, al Fiului Tău și al nostru și al celor ce sunt ai Lui pe pământ acum, la sfârșit de timp! Nu știu oamenii de pe pământ și nici apostolii care se zic pe ei înșiși că sunt ucenici ai Fiului Tău, nu știu aceștia nici să creadă, dară să mai aștepte pe Fiul Tău și tot ce este scris în Scripturile venirii Lui! Noi știm ce le urmează celor ce cred în Fiul Tău. Știm că urmarea cea mai mare este credința în El și în venirea Lui și în lucrarea Lui cea de șapte mii de ani peste om. Dar noi, sfinții Tăi, am vrut să credem, și am crezut și am văzut și am mărturisit. Amin. Nimeni nu crede în Dumnezeu decât după ce El trece lăsând semnele Lui în urma Lui. Nimeni nu crede în sfinți decât după ce ei trec lăsând semnele lor și ale credinței lor în urma lor. Dar împărăția Fiului Tău, care este acum pe pământul român, va fi pe veci de veci, căci este scris în Scripturile Duhului Sfânt aceasta ce mărturisim noi acum, și «*Toate neamurile de pe pământ Îi vor sluji Lui*». Amin, amin, amin.

O, copii ai Duhului Sfânt, o, fiilor care deschideți Domnului! Luați Scriptura proorocului Daniel și scrieți din ea proorocia venirii Fiului Omului, și apoi vom merge cu cuvântul înainte și vom lucra sârbătoarea de azi cu cerul tot între voi. Amin.

«*Am privit în vedenia de noapte, și iată, pe norii cerului venea cineva ca Fiul Omului, și El a înaintat până la Cel vechi de zile. Și a fost dus în fața Lui, și Lui I s-a dat stăpânirea, slava și împărăția, și toate popoarele, neamurile și limbile Îi slujeau Lui. Stăpânirea Lui este veșnică, stăpânire care nu va trece, iar împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată*». Amin.

O, copii ai Duhului Sfânt, ferțiți-vă de aluatul fariseilor, că nimic nu este acoperit care să nu se descopere și nimic care să nu se cunoască. Scris este: «*Oricine va mărturisi pentru Domnul înaintea oamenilor, și Fiul Omului va mărturisi pentru el înaintea îngerilor lui Dumnezeu. Iar cel ce se va lepăda de Domnul înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngerilor lui Dumnezeu*». Amin. Mărturisiți această venire a Domnului și dați de știre de la margini la margini venirea Lui, că noi, sfinții, în mii de mii pornim spre voi la cuvântul Domnului, cu ajutor pentru voi și pentru Domnul cu voi, că vine Domnul la voi cu toată descoperirea tainelor cele în Scripturi tănuite, că a venit vremea să vadă cei ce nu văd, spre judecata necredinței lor, și să se roage Fiului lui Dumnezeu să ajute necredinței lor, să le adauge credință precum le adăuga celor aleși ai Lui ucenici, și cu care El a petrecut pe pământ lăsându-le lor Evanghelia Lui.

Ridicăm mâinile în chip de binecuvântare arhierescă și rostim așa: În numele Preasfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, binecuvântarea Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Întărim ungera din mijlocul tău, Ierusalime român, cu întreită binecuvântare, iar fiii cei unși cu ungera de arhieriei așa să lucreze peste tine, după cum au ungera, că e vremea să se trezească din moarte făptura care așteaptă sub piatra vremii de șapte mii de ani suspinând după viață fără de moarte, Ierusalime.

Deschide mâna, Doamne, și dă-le lor. Așează-Te cu slava Ta peste ei, că e vremea să Te slăvești descoperit peste ei. Învăță-i împărăția Ta și le dă puteri prin vremea cea grea și le dă iubire fără de hotar, ca să Te iubească ei atât cât Tu i-ai iubit, și viața lor să Ți-o dea ca să faci din ea pildă vie, om după chipul și asemănarea Ta, și să vadă neamurile pământului că Tu ai împărăție pe pământ și stăpânești în mijlocul ei și cârmuiești noroadele cu cuvântul Tău până ce le vei trage la Tatăl, că durerea Ta după om e durere mare cum nu e pe pământ, iar suspinul Tău aprinde duhul sfinților și vin sfinții cu Tine pe pământ în cuvânt și mărturisesc sfinții cerului lucrarea cuvântului Tău de acum și de atunci, și care va să fie curând, curând cu toate împlinirile ei pe pământ.

Noi, cei trei arhieriei ai Tăi, Doamne, cerem Ție: caută din cer și vezi și cercetează pe poporul Tău cel de azi și dă-i din cer. Cercetează via aceasta pe care ai sădit-o Tu, și o desăvârșește pe ea spre lauda Ta, spre lauda măririi sfinților, Doamne. Plângem cu Tine după om. Suspînul Tău este în suspînul nostru, și toți sfinții Tăi așteaptă toată slava Ta pe pământ lângă poporul Tău cel atât de păzit de paza Ta cerească, Doamne al sfinților. Slavă de la oameni nu primești, dar slavă de la poporul Tău primești, ca și de la sfinții Tăi, Doamne, că ei poartă în ei dragostea Ta. Ruga noastră cea pentru mângâierea Ta este ca Tu să dai mereu poporului Tău dragostea Ta, căci vai omului care are în el dragostea lui, și în care Tu nu poți încăpea, fiindcă Tu ești curat cum e cerul, și plămădit în trup fecioresc și neatins de păcat, ca să poată și omul după ce Tu Te-ai făcut Om, și ca să poți veni după om și să-i arăți lui dragostea Ta.

Dă-le fiilor Tăi pâine, că sunt săraci, Doamne. Dă-le lor tot ajutorul pentru planul Tău cu ei. Stăm cu mâinile ridicate înaintea Ta, că suntem vii și umblăm pe pământ ca și Tine, și Te rugăm din ei: dă-le lor împărăția Ta mereu în ei, și paza împărăției Tale în ei, și lucrarea ei în ei, Doamne, Cel ce ești viu în vecii vecilor! Acum le dăm binecuvântare arhierescă de lângă Tine peste masa cea de praznic pe care ei ne-au pus-o spre pomenirea noastră lângă ei. Iar Tu îmbrățișează-i în cuvânt și învăță-i fără de sfârșit și ține-i în duhul treziei sfinte de-a pururi, și umple-i pe ei de iubirea slavei Tale în ei, Doamne. Amin, amin, amin.

— **T**e așteaptă sfinții să fii biruitor cu numele Meu însemnat pe fruntea ta, poporul Meu. Eu ți-am spus să mergi cu călăuză, și altfel să nu te încumeți să mergi nici pe lumină, nici pe întuneric. Eu, Domnul Dumnezeuul tău, Mă uit mereu în mijlocul tău, de la mijloc și din părți, și Mă uit în fiii tăi, Ierusalime, ca să le privesc mintea și inima peste care vreau să lucrez har din cer, iubire din Dumnezeu și pentru Dumnezeu, și totul să se facă arătat înaintea oamenilor. Amin.

O, fiilor ai poporului Meu, voi mici să nu fiți decât la rău, dar la bine și la slava Mea cu voi să fiți mari, fiilor. Fiți desăvârșiți cu duhul, căci duhul desăvârșește trupul. Mereu,

mereu vă învăț tainele vieții și puterea ei. Nu fiți plâpânzi pentru puterea vieții Mele în voi. Nu căutați să aveți inimă fără Domnul în ea. Nu căutați inimă fără veghe, fără vlagă. Căutați să aveți inima fierbinte în Duhul Sfânt, că duhul rău stă față în față cu voi, și aveți de la Mine învățătură cum să stați în război cu duhul rău, care are mare, mare răutate pe voi. Dar cel ce stă cu Mine în el, nu este rob de duhul rău cu nici un chip. Amin. Ascultă de Mine, și ascultă de călăuză cea pusă de Mine peste tine, căci cei ce-Mi sunt Mie călăuză peste tine au de la Mine înțelepciunea cea pentru paza ta și pentru biruința ta prin ascultarea ta de Dumnezeu cu duhul, cu sufletul și cu trupul tău, poporul Meu. Să te scoli de dimineată și să spui rugându-te Mie cu tot cugetul tău spre Mine și în Mine: „Doamne, luminează-mi mintea și deschide-mi inima, iar buzele mele să rostească laudă Ție, că Tu fără de veste vii, și faptele fiecăruia le știi“. Așa să trăiești tu, poporul Meu, căci viața este numai cea întru Mine, și numai cu ea se biruiește moartea cea care-l face pe om să se despartă de Dumnezeu. De nimic și de nimeni să nu-ți legi inima și viața și simțirea decât de Mine, fiule poporul Meu, că iată cum te învăț Eu libertatea ta întru Mine și robia ta cu Mine, căci cine nu este rob supus Mie, acela nu poate fi liber întru Mine. Mi-e milă de om când Eu te învăț pe tine așa. Nu numai de tine Îmi este milă când Eu te învăț, Ierusalime. Grijiile cele pentru viața ta și pentru inima ta și pentru căldura din ea să Mi le închini Mie, că Eu sunt Cel ce sunt, și pe Mine să Mă alegi mereu pentru tine și să stai sub învățător, fiule. Învățătorul te privește și de aproape, și de departe, că are Duhul Meu dat lui pentru paza ta, Ierusalime.

O, fă-te tu slavă a lui Dumnezeu pe pământ, slavă mare, că se uită cerul la tine să ia bucuria duhului tău întru Duhul Meu și să mănânce sfinții hrană de Duh Sfânt de la masa ta cu Mine, de la masa Mea cu tine, poporul Meu. Vezi tu cât de dulce te învăț Eu? Te învăț să fii, te învăț să știi, te învăț să poți prin multă, multă iubire de Dumnezeu, Ierusalime, și apoi Eu Mă uit cu dor la tine ca să văd cum Mă ascuți. Amin.

Să știi, poporul Meu, că prin bucurii nu poți să Mă iubești. Bucuria durerii după Dumnezeu, aceasta să iubești tu, și învață taina lepădării de sine lucrând la ea și nu numai știind cum este ea, că Eu plâng și iar plâng după viața Mea în om și n-am cu cine să-Mi port durerea inimii, poporul Meu. Fiii care-Mi sunt porți spre tine Îmi sunt plâpânzi, iar dacă ei n-au lucru cu rod peste tine, sunt și mai plâpânzi, și plâng de la mijloc în duhul lor copiii care atât de mult tânjesc după slava Mea cu ei pentru odihna lor în Mine, și a Mea în ei.

O, Ierusalime, întărește-ți dorul și trăirea Mea în tine și stai de veghe lucrând, că e tare, tare greu pe pământ, și tu nu știi cât luptă cerul pentru viața ta, pentru împărăția Mea cu tine, Israele de azi. Te-am învățat să stai cu inima afară și nu în piept, și mare este aceasta ce te-am învățat Eu. Și dacă te-am învățat așa, împlinesc Eu aceasta atât cât tu nu știi și nu simți, și nu atât cât faci tu aceasta. Eu am putere prin cuvântul cel rostit, și apoi pot să-l împlinesc.

Amin, amin zic vouă: fericit este cel ce nu se smintește întru Mine. Acest cuvânt să-l ceri de la învățătorii tăi, să-l ceri cu toată inima și cu tot cugetul tău și să-l faci împlinire, ca și tu, la rândul tău, să faci să nu se smintească nimeni întru tine și de la tine, poporul Meu, ca să fii tu Evanghelie vie a celor ce caută liman la tine pentru slava Mea din mijlocul tău.

Amin, amin zic ție, Ierusalime: fericiti cei curați cu inima, că aceia văd pe Dumnezeu. Și iarăși zic: fericiti cei

săraci cu duhul, că aceia sunt fiii lui Dumnezeu, și toate popoarele îi vor numi pe ei așa, căci rodul acestei fericiri îl voi pune Eu în ei. Amin.

Nu fiți fără de cuvântul Meu între voi, căci scris este în cărțile apostolilor: «Cuvântul lui Dumnezeu să prisosească cu multul între voi». Nu fiți fără de mulțumire, ca să nu cârțiți sub nici un greu, fiilor. Fiți cu inima curată, fiți săraci cu duhul, ca să poată Domnul sta în voi cu pacea venirii Lui. Priemiți-Mă cu pacea din voi, cu dorul din voi, cu multul Meu din voi, și așa să petrecem unii cu alții, și nu vă uitați pe fereastră, ci numai în casă, fiilor, având grijă de ea și de Mine, Stăpânul și Mirele vostru. Aveți grijă mare să fiu Eu mereu, mereu între voi. Cereți Duh Sfânt și luați și purtați și petreceți întru El cu inima și cu limba, și fiți limbi de Duh Sfânt, căci fericiti sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el întocmai, fiilor învățați de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Și după ce veți petrece sărbătoarea de azi, Eu, Domnul, Mă voi apropia iar cu cuvântul, ca să vă dau vouă, fiilor unși, povață pentru cele ce avem de împlinit acum. Amin, amin, amin.

*

Eu vă dau, copiii Mei, o lucrare mare de lucrat. Ridic cu voi mai presus de pământ locurile Mele cu voi. Însemnăm noul nume al cetății cea cu porți tari, și numele ei va fi ca în Scripturile veacului ce va să fie: *Cetatea Sfântă Noul Ierusalim*, iar temelia ei va fi *Sfânta Virginia*, așa cum este ea din anul când am întemeiat din nou Ierusalimul, anul 1955, și apoi, iarăși, anul 1995 când iar l-am scris rezidit din nou pe aceeași piatră.

Mergeți cu binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și împliniți acum numele cel sfânt al cetății, și apoi vrednici să fiți de numele ei, iar numele ei vrednic să fie de voi, de voi și de tot poporul cel sfințit, că vreau să am popor sfânt după cum i se rostește numele în ceruri de către sfinți și îngeri. Amin. Dați-vă Domnului, și așa să stați. Fiți dreapta Mea pe pământ, după cum vă este ungerea, fiilor, și întăriți-Mă peste voi ca să vă ocrotesc cu multă putere pe voi și pământul de sub voi. Și vă voi da povețe noi, și ale căror împliniri, Eu, Domnul, le aștept de la voi apoi de-a pururi, fiilor. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2003

Praznicul Întâmpinării Domnului

Umilința inimii este mai presus decât mângâierea duhului. Țara română va străluci peste popoare sub slava cuvântului Domnului.

Ierusalime, poporul Meu, să se ridice porțile tale și să intre Domnul la tine, că astăzi e sărbătoare a Domnului Dumnezeului tău, și mereu astăzi este El peste tine, că tu trebuiești ocrotit de sus și de jos și din părți, ocrotit de Dumnezeu trebuie să fii, că omul nu te poate ocroti dacă tu ești poporul Domnului, că scris este: «De n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar s-ar osteni cei ce o păzesc pe ea». Amin, amin, amin.

Curând, curând te vor întâmpina popoarele ca popor al Domnului, Ierusalime, că acestea vor vedea mântuirea pe care Eu, Domnul, o găsesc în mijlocul tău: «lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Meu Israel de azi», precum este scris. Amin. Curând, curând va fi să nu mai țin pe loc slava Mea cea din mijlocul tău, dar am de întărit pă-

mântul de sub tine, și le poruncesc îngerilor sfatului și ai tăriei și ai luminii să stea mereu, mereu în mii de mii în preajma ta spre lucrarea Mea care o am de împlinit peste tine, și de la tine peste pământ apoi, poporul Meu.

Tot omul mare de pe pământ se bizuie pe mulțimea carelor și a călăreților lui, dar om pe om se sfărâmă atunci când el nu are pe Dumnezeu din cer peste el ca Stăpân. Numai că tot Eu sunt Stăpânul, și fără Mine nici un fir de iarbă nu se mlădie, și om peste om se ridică, după cum este scris: *«Se va ridica neam peste neam»,* iar *«șarpele cel veninos va lovi piciorul calului ca să cadă călărețul, și el va judeca pe poporul său»*, pe tot omul care se închină omului și nu Domnului. Amin.

Voiesc să te ridic tot mai mult spre mărturisirea râului vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu și al Mielului Său în mijlocul tău, și de la tine peste pământ, Ierusalime nou. Această slavă a Mea cu tine e mare cât cerul și pământul, dar Eu o țin sub vâl și în mijlocul tău și peste hotarele tale. Fi-va însă să se îplinească văzut slava Mea cu tine, și vor vedea neamurile pământului cum Eu vin la tine pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă, cu mult, mult cuvânt, care va fi ca mreaja pe care nici un ținut de departe sau de aproape n-o așteaptă pe ea, fiindcă Stăpânul călătorind departe în taină, El vine când slugile nu se mai așteaptă că El va veni.

Voiesc, Ierusalime, să-ți dau mereu, mereu povețe, iar tu să fii mic ca să le poți primi, și să folosești multă, multă umilință înaintea Mea, iar ea să-ți fie chiar dragostea ta pentru Mine, că omul de pe pământ care crede că Mă iubește nu știe ce este dragostea lui pentru Mine; nu știe, că el e om și atât, și nu este fiu al Meu cel ce nu-Mi sfințește cu viața lui numele Meu de Tată, Care are fii cu împărăția Lui în ei, nu în afara lor, nu prin faptele lor mărețe în numele Meu înaintea oamenilor, ci prin viața lor în viața Mea, iar Tatăl este în Mine când Eu grăiesc omului în numele Lui și când El Însuși grăiește cu grăierea Mea odată. O, ce mult aș vrea să faci așa și tu cu vorbirea ta în numele Meu și să nu mai știi când grăiești tu și când grăiesc Eu în tine și din tine! O, ce mult aștept unirea Duhului Sfânt cu duhul tău cel credincios așa cum și Eu îi am înaintea ta pe cei ce-Mi sunt călăuză peste tine, stâlp de cuvânt de foc, care caută să te lumineze, să te însenineze, să te hrănească, să te păzească, să te crească până ce tu vei fi mângâierea Mea cea deplină, împlinirea Mea în ființa ta, poporul Meu, că asta este mângâierea pe care Eu o aștept de la tine, nu altă mângâiere aștept Eu de la fiii tăi. Mângâierea este altfel în cer, nu e ca aceea de pe pământ. Mângâierea fiilor lui Dumnezeu pe pământ, trebuie să fie viața Mea trăită de ei, harul Meu în ei, puterea Mea în ei, și toate într-o toată umilința purtate, că nu este nici o mângâiere a duhului mai presus decât umilința care-L lasă pe Domnul să stea în om cu toată slava Lui, cu toată venirea Lui la om, poporul Meu.

O, ce mult aștept unirea Duhului Sfânt desăvârșit cu tine în lucrare văzută, limbi dulci și râuri de cuvânt de Duh Sfânt, ființa Mea în ființa ta, în duhul tău cel umilit înaintea Mea, că omul cel de la început făcut de mâna Mea, nu a știut de umilință, fiindcă Eu pe ale Mele pe toate le pusesem deoparte, în pomul din care Eu i-am spus omului să nu mănânce. El a uitat că e om făcut de Dumnezeu, și dacă s-a semețit ca un dumnezeu, atunci au căzut peste el numai roadele cunoștinței râului din pomul cel pus deoparte, căci roadele binelui erau ale Mele, și cu ele trebuia să-L păzească omul pe Dumnezeu în el dacă ar fi voit să nu se semețească dorindu-se Dumnezeu peste toate, mai mare ca Cel Preaînalt Dumnezeu.

Umlința era și ea în cele ale cunoașterii binelui și răului, dar cele bune ale cunoașterii nu s-au mai luat după omul cel zidit de mâna Mea, fiindcă semeția din om îl depărtează pe el de cele din Dumnezeu, de cele bune care înseamnă viața lui Dumnezeu în om.

Mângâierea este altfel în cer, nu e ca pe pământ, poporul Meu, iar omul dacă n-a luat din ea la facerea lui cea din neascultare, cea din pomul cunoașterii, el nu știe acum roadele mângâierii, roadele umilinței, harul Meu în om, ca să fie omul plin de har apoi. Nu este nici o mângâiere a duhului mai presus decât umilința inimii, care-L lasă pe Domnul să stea în om cu toată slava Sa, cu toată venirea Lui la om. Aștept, Ierusalime, râurile Duhului Sfânt, care să curgă din fiii tăi în limbi dulci și pline de har, și de aceea te-am așezat la școală cu învățător până ce va veni vremea să curgă de la tine mărirea Duhului Sfânt, iar Eu, Domnul, să Mă slobozesc de dorul Meu cel după om, de suspinul Meu cel tainic, purtat pe pământ între Mine și om pentru omul care întârzie să vină să-Mi urmeze Mie prin lepădare de sine, și apoi prin duhul umilinței, cea mai dulce jertfă adusă de om lui Dumnezeu. Amin.

Voiesc, Ierusalime, să-ți înmulțesc lucrarea cea adusă de tine înaintea Mea. Voiesc în chip tainic încă să merg cu tine pe pământ, să petrec cu tine între oameni așa cum petreceam acum două mii de ani cu ucenicii Mei, dând oamenilor împărăția Mea, botezul cel cu Duhul Sfânt, Care vorbește în limbi dulci peste mulțimi ca să vină și să vadă ele slava Mea, să vină din ținuturi îndepărtate, și să Mă vadă în mijlocul vostru popoarele și limbile și neamurile de pe pământ și împărății lor, că aceasta este Scriptura pe care Eu voiesc s-o împlinesc din tine în duhul lui Ioan, căruia Eu, Domnul, i-am arătat-o ca să fac cunoscută venirea Mea de azi așa cum am făcut-o și prin proorocul Daniel înainte cu șapte vremi de venirea Mea trup născut din Fecioară pe pământ, ca apoi să fac legământ nou, de naștere nouă a omului și, iarăși, iată încă un legământ de naștere din nou a lumii, lucrare lucrată cu voi, cei de azi ucenici ai Evangheliei împărăției cu care ea vine pe pământ după om; înnoirea lumii, după cum scrie în Scripturile Mele cu ucenicii Mei cei de atunci și care stau acum în numele celor douăsprezece seminții ale lui Israel judecându-le pe ele cu acest cuvânt al Meu, cuvântul împărăției care se face acum prin cuvântul acesta, spre slava Mea din mijlocul tău, poporul Meu de azi.

Curând, curând țara română se va arăta peste popoare și va străluci de slava cuvântului Meu peste pământ, iar voi veți odrăli ca iarba cu inima din voi, care va tresări atunci de slava bucuriei Mele cu voi. Eu sunt Cel ce făgăduiesc și împlinesc, iar voi veți fi bucuria Mea, și Eu a voastră în muntele Meu cel sfânt, din locul din care curge cuvântul Meu peste pământ. Amin.

Tot omul mare de pe pământ se bizuie cu mulțimea carelor și a călăreților lui, dar lauda și slava ta este Domnul, poporul Meu. Stăpânirea Mea este veșnică, stăpânire care nu va trece, iar împărăția Mea și a ta nu va fi nimicită niciodată. Amin, amin, amin.

Te-am mângâiat, Ierusalime nou, cu glasul cuvântului Meu, și te mângâi și din mijlocul tău prin cei ce sunt călăuză a Mea peste tine, pentru tine și pentru Mine cu tine, poporul Meu. Pacea lor este biruința Mea și a ta în mijlocul neamurilor de pe pământ. Pacea Mea o dau lor, iar ei o dau ție după potrivă ta, după puterea umilinței tale care aduce cerul pe pământ pentru tine, cel umilit înaintea Mea. Nu uita că nu

este nici o mângâiere a Duhului Sfânt și a duhului tău mai presus decât umiliința ta, care Mă lasă pe Mine să stau în tine cu toată slava Mea, cu toată venirea Mea, cu toată voia Mea în mijlocul tău, popor al venirii Domnului acum, la sfârșit de timp când Eu cu tine am început veacul ce va să fie și viața lui pe pământ; Eu cu tine în mijlocul popoarelor, poporul Meu. Tu să stai umilit sub mâna Mea cu viața ta, căci poporul Israel a stat semeț între popoare pentru slava Mea de peste el, iar semeția lui s-a stins și se stinge odată cu el dinaintea Mea, dar rămășița lui se va mântui prin apostolii Mei cei din iudei, și care vor strânge de la toate marginile pe cei scăpați din Israel pentru slava Mea cea de azi, și care va străluci și peste Israel cel după trup, ca să vină după Mine și să se mântuiască, după numărul lor cel scris în Scripturi pentru mântuire, și apoi, după mijlocirea voastră cea pentru el înaintea Mea, căci cine din iudei vă va da vouă un pahar cu apă în numele Meu cel de atunci și cel de azi, Dumnezeu Cuvântul, acela mare se va chema înaintea Mea între fiii lui Israel cel după trup în zilele acestea. Amin.

O, fiilor care-Mi sunteți porți, Eu v-am întâmpinat cu cuvântul Meu de peste voi, iar voi cu deschiderea porților Mele spre poporul Meu și al vostru ca să intru Eu cuvânt în Ierusalim. Gătim slava cea văzută a cuvântului Meu, Eu și cu voi și cu sfinții din cer și cu îngerii în mii de mii, fiilor, iar Eu voi face să se adune popoarele și să bea din apa Mea, căci apă nu va mai fi pe pământ pe nicăieri, iar râul Meu cel de viață dătător, va umple lumea cea însetată după apa cea care ține omul în viață și nu oricum apă. Și voi veți fi împărțitorii care Mă împart pe Mine cuvânt de Duh Sfânt peste pământ, iar cei ce vor veni să bea vor fi primitorii bunei credințe și vor umbla aceștia cu credințioșie înaintea Mea. Și ne vom mări în lung și în lat, după hotarele care vor cuprinde între ele slava Mea cea prezisă de Scripturi, căci vâlul de pe ea va fi de mâna Mea luat, că e vremea ca țara venirii Mele să Mă întâmpine toată, și apoi să fie ea cunoscută întâia, fiilor, fii ai lui Dumnezeu, descoperiți de sub vâlul de pe voi, căci făptura care suspină de șapte mii de ani, suspină așteptând ca voi să fiți pe pământ, fiilor, spre înnoirea lumii, spre răscumpărarea făpturii, și apoi spre viața veacului ce va să fie pe pământ fără de timp. Amin.

Stați sub cuvântul Meu, că bine este să nu mai ieșiți de sub el, și tot mai mult să Mi-l primiți spre slava lui cu voi, și a voastră cu el, spre puterea împlinirii lui peste pământ și peste cer, fiilor care-Mi stați poartă de intrare a cuvântului Meu. Mângâierea luați-o din Mine, că Eu de mânuță vă port prin îngeri și vă arăt pe voi sfinților și Mă mângâi cu voi când Mă iubiți nemaiiubind nimic în afară de Mine și de lucrul Meu cu voi peste pământ.

Intrați sub pacea Mea pe care v-o dau mereu, și dați din ea la toți cei iubitori de Duh Sfânt, și luați din rodul ei, fiilor. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2003

Duminica vameșului și a fariseului

Faptele bune pot fi cursă pentru suflet când cele dinăuntru nu se dau milostenie curată. Domnul voiește milă de la om, iar slujitorii altarelor vor jertfă. Jertfa cea pentru păcat este smerenia inimii. Nu poate singur omul să-și vadă semeția.

Mă scriu și azi în cartea Mea cu voi, și deschideți-Mi, fiilor care-Mi sunteți porți! Deschideți porțile, că Eu Mă las cuvânt în carte, cuvânt de învățatură peste pământ și peste voi. Amin.

Pomenim azi pe vameșul și pe fariseul care au venit să se roage în templu. Voiesc să-l învăț pe om și în ziua aceasta, că Eu dacă sunt la voi cuvânt sunt Învățător și păstoresc toate neamurile pământului cu toiag de fier, cu învățătura pe care omul n-o găsește pe pământ, că pe pământ e îngâmfare și mândrie peste om, iar așa om nu poate da rod cu învățătura sa despre împărăția cerurilor dacă nici el nu stă în ea ca s-o vadă omul că o are, și să-i urmeze lui apoi.

Faptele bune pe care le face omul în numele Meu din câștigul său, acestea pot fi cursă a sufletului lui, căci Stăpânul cerului și al pământului îi cere omului pe cele dinăuntru ale sale, nu pe cele din afară, și am zis: «*Milă voiesc, nu jertfă*». Nu e om pe pământ să înțeleagă acest cuvânt, dar v-am găsit pe voi, copiii credincioși, și v-am învățat să credeți cum Îmi place Mie să creadă omul, și mai întâi v-am învățat înțelepciunea minții, și apoi faptele ei în inimioarele voastre, și numai apoi fapta mâinilor și toată fapta care pornește de la cele ale omului. Amin. Eu caut de șapte mii de ani milă de la om, iar mulțimea jertfelor lui nu Mă mângâie. Când îl văd pe om că-și grămădește fapte peste fapte în numele Meu peste om, când îl văd că nu știe că nu aceasta este împărăția cerurilor pe care Eu, Domnul, o aștept să fie în om, Mă doare, Mă doare, fiilor copii. Ce să-i fac omului? Ce să-i fac, oare? Ce să le fac celor ce se cred creștini ai bisericii, și care fac atâtea fapte bucurându-și inima? Acestora n-are cine să le spună Scriptura aceea că: «*oricine se înalță pe sine, se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine, se va înălța*». Omul îi face omului, nu Mie, și după ce face așa, se înalță cu mintea că este al Meu, că Mă are pe Mine prin faptele lui. Planul Meu cu omul este altul, dar nu găsește bietul de el învățatură care să-l conducă pe om spre Mine, Cel ce dau viață veșnică omului smerit cu inima și cu fapta mâinilor lui.

Am venit acum, după două mii de ani, ca un fur am venit, și l-am găsit pe om fără Dumnezeu pe pământ, fără credință pe pământ, căci Eu am spus: «*Când va veni Fiul Omului, va găsi, oare, credință pe pământ ca să facă dreptate aleșilor Săi, care strigă către El ziua și noaptea, și pentru care El rabdă îndelung? Da, le va face dreptate curând, curând, zic*». Amin. Dar cine sunt aceia, aleșii Mei? Sunt cei ce Mă strigă să vin, sunt cei ce Mă doresc ca să-i izbăvesc de moarte și de pierzarea cea de veci, nu sunt cei ce zic ca fariseul care venind la templu să se roage Îmi mulțimea că nu e ca ceilalți oameni care răpesc și nedreptătesc și se desfrânează, sau ca vameșul care venise și el în fața Mea cu rugăciunea lui; și Îmi mai amintea fariseul că postește două zile din săptămână și că dă zeciuială din toate câte el câștigă. Iată, acela se simțea a fi alesul Meu, dar aleșii Mei sunt cei ce Mă strigă ziua și noaptea, stând întru venirea Mea cu duhul, cu sufletul și cu trupul lor, întru umiliința cea plăcută Mie, fiindcă oricine se smerește pe sine, acela este cel ce știe să se înalțe la Dumnezeu. Amin.

O, cum să-l fac pe om să-și vadă rătăcirea? Cum să-l fac pe fariseu să-și lase semeția și somnul lui cel pierzător de suflet? Cum să-l fac să știe să se roage să-i fiu lui milostiv și nu dator? Cum să-l fac pe fariseu să nu se creadă drept, iar pe Mine să Mă facă dator pentru dreptatea pe care Mi-o cere în schimbul faptelor lui și a postului lui și a celor ce le dă din tot câștigul lui? Dar cui dă? Mie? O, Mie nu-Mi dă nimic fariseul. El dă celor asemenea lui, și fiindcă are câștig, nu răpește, nu nedreptățește, ba chiar și dă celor asemenea lui și celor ce slujesc la altar, nu Mie. O, altfel dă cel ce-Mi dă Mie. Vameșul Mi-a dat strigare, sfiindu-se să se apropie chiar și cu strigarea, și stând mai departe nici n-avea curajul să ridice

ochii la cer, ci numai pieptul și-l bătea și Îmi zicea și se înălța prin smerenia inimii zicând: «*Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului, Doamne!*». Își bătea vameșul pieptul. Așa bătea el la ușa Mea, nu ridicându-și ochii în sus. Își bătea inima, și acolo Mă găsea și Mă striga să-i fiu milostiv și să-i șterg păcatele, pentru smerenia inimii lui, care-l ajuta să se înalțe pentru ca să Mă ia ajutor al lui în viața lui cea plină de ispite și de pierzare.

O, cum să fac să-l învăț pe om să bată îndelung la poarta lui Dumnezeu și să primească iertarea multelor lui păcate? Eu vreau de la om să-și vadă păcatele, nu faptele. O, când vei face aceasta, omule fariseu? Până când Mă vei numi datornicul tău pentru postul tău, pentru zeciuiala ta cea din câștigul tău, pentru legea pe care zici tu că o împlinești? Până când, oare? Când vei lăsa și tu fruntea la pământ, și, bătându-ți pieptul în care trebuie să stau Eu și nu tu, să poți apoi să-Mi zici să te miluiesc, și stăruitor ziua și noaptea să-Mi ceri aceasta îndelung? Vezi tu, fariseule, ce înseamnă ales al Meu? Înseamnă cel ce strigă ziua și noaptea la Mine ca să-i fac dreptate față de potrivnicul lui, diavolul, care umblă să înghită, dacă va fi cu puțință, chiar pe cei aleși ai Mei care Mă strigă îndelung.

Vameșul și-a văzut păcatele, iar fariseul, nu. Fariseul și-a văzut faptele, iar păcatul cel mai greu, semeția, nu și l-a văzut. Nu poate singur omul, nu poate singur creștinul să-și vadă păcatul semeției pe care și-l acoperă cu fapte aduse în fața Mea. Eu am călăuză înaintea ta, poporul Meu, și tu să stai sub poava ei cu multă umilință când ea caută la tine ca să te așeze mereu, mereu în fața Mea plăcut Mie. Dar cu omul cel din lume care se crede al Meu prin faptele lui semețe, cum să fac să-l învăț? Îl învăț prin cuvântul dintre Mine și tine și Îmi fac datoria de Învățător peste toate neamurile de pe pământ mai înainte de venirea Mea când Eu voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

O, copii care-Mi stați din partea Mea călăuză pentru mersul cel sfânt și umilit înaintea Mea al poporului Meu de azi! Dați fiecăruia după cum este fapta sa. Lucrați cu fiecare după faptă și nu altfel. Iar cu cei ce Mă strigă să vin să-i izbăvesc de potrivnicul diavol care umblă să-i înghită până și pe cei aleși ai Mei, faceți-le dreptate, fiilor copii. Lucrați ca Mine, că Eu sunt judecător milostiv cu cei aleși ai Mei care strigă către Mine ziua și noaptea, și pentru care Eu rabd îndelung.

Cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un prunc, nu va intra în ea, fiindcă oricine se smerește pe sine, se va înălța, și va fi înălțat spre Mine cu inima din el, cu supunerea lui care-l înalță între cei plăcuți ai Mei. Cei plăcuți ai Mei se înalță cu rugăciunea lor durută după Mine și strigă ziua și noaptea ca să-i izbăvesc de moarte, iar Eu pentru aceștia rabd îndelung, și din răbdarea Mea pentru ei, se capătă și omul cel semeț și nepocăit, doar, doar va vedea acesta că bunătatea Mea îl îndeamnă pe el la pocăință și la rugăciune ca a vameșului care-și bătea pieptul nevrând nici ochii să-și ridice spre cer, ci zicând cu durere: «*Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!*».

Eu, milă voiesc. De ce nu aude omul ce voiesc Eu? De ce-Mi aduce omul jertfă pentru păcat și zeciuială din câștig, ca apoi să Mă aibă dator lui așa cum Mă avea fariseul care-Mi pomenea faptele lui bune și zeciuiala lui la templu și faptele rele ale vameșului? Cei ce slujesc la altar sunt cei ce iau jertfă de la om pentru păcatul omului învederat de păcat prin jertfa adusă la altar, jertfă din care trăiește cel ce slujește la altar, nu

Eu, iar Eu nu trăiesc nici în cel ce aduce jertfă la altar pentru păcatul lui, nici în cel ce primește pe altar jertfa cea pentru păcat, jertfa cea arătată în legea cea pentru păcat. Dar Eu voiesc milă. Cel ce slujește la altar pentru omul păcătos, vrea jertfă, iar Eu voiesc milă de la om și de la cel ce nu-l ajută pe omul care păcătuiește, ci numai îi primește jertfa cea pentru păcat, așa cum și azi oameni peste oameni și grămezi de oameni adunați prin bisericile lumii dau pomelnice și bani și prinoase slujitorilor de altare ca pe vremea jertfelor pentru păcatele lui Israel, iar jertfele acestea Eu nu le voiesc, ci voiesc pocăința omului, inima omului, în timp ce slujitorii altarelor sug din sângele celor lipsiți și al celor bogați care aduc din prisosul lor la altare, și altceva nu fac slujitorii altarelor, nu-i ajută pe oameni să se lepede de faptele lor rele și să strige apoi la Mine îndelung, ziua și noaptea, ca să le fac dreptate împotriva potrivnicului lor, diavolul, care-i ține robi ispitei duhului lumii, ispitei trupului și oricărui fel de ispită. Eu milă voiesc, ca apoi să-l miluiesc pe om. Vameșului i-a fost milă de Mine și Mă chema să Mă mângâie cu pocăința lui bătându-și pieptul de durerea părerii de rău și de spaima pedepsei păcatelor lui.

Eu milă voiesc, și de la om la Mine, și de la Mine la om, dar mai ales de la om la Mine. Jertfa pentru păcat sau zeciuiala este pentru cel ce slujește la altar, nu pentru Mine, iar Mie Îmi rămâne omul greu de păcatele lui și ale slujitorului care trăiește din păcatele omului. O, dacă nici un om de pe pământ n-ar face nici un păcat, din ce ar mai trăi slujitorii altarelor, care slujesc înaintea Mea pentru omul cel păcătos? Ar trăi din zeciuiala fariseilor, și tot ar trăi de la altar. Mă voi răzbuna curând, curând, curând pe ei, că nici pe cei ce se nasc, nici pe cei ce mor nu-i ajută să intre în împărăția cerurilor ca niște prunci, ci le cer bani și iar bani, chiar și după ce moare omul. O, când vor face aceștia fapte bune pentru sârmani? Când vor avea aceștia milă de sufletul lor, și apoi de Mine milă? Când, fariseule? Când, slujitorule de altar? Când, cărturarule, Îmi vei aduce tu jertfă plăcută Mie, smerenia inimii tale și duhul umilinței tale, care să te înalțe spre cer cu inima și nu cu ochii și nu cu fapta mâinilor tale, care Mi-a ajuns până la os scoțându-Mă ție datornic? Când vei învăța ce este mila și nu jertfa? Vin curând, și îți voi plăti după fapta ta. Iar celor ce strigă îndelung la Mine ziua și noaptea ca să vin, voi veni la ei și Îmi voi face casă la ei și voi cina cu ei și Mă voi arăta lor. Dar am și venit și am făcut aceasta și am împlinit sub ochii tăi dreptatea celor pentru care Eu, Domnul, am răbdat îndelung, așteptând pocăința fariseului să ajungă ea înaintea Mea, ca a vameșului care Mă striga cu inima zdrobită să-i fiu lui milostiv.

O, de ce a trebuit să aleg Eu un nume de fariseu și unul de vameș pentru această pildă pomenită azi în duh de biserică? Semeția și umilința, aceasta am scos Eu deasupra prin pomenirea acestei pilde; cel drept și cel păcătos. Cel drept nu se mai apleacă spre cel păcătos, iar cel păcătos se înalță spre Mine prin zdrobirea inimii lui după Salvatorul Cel din cer, iar dreptul îl părăște pe el la Mine pentru păcatele lui. O, nu se poate așa la Mine, că Eu pentru un păcătos care se pocăiește las nouăzeci și nouă de drepti și îi ascult disperarea celui ce bate în miezul nopții lui pentru milă la poarta Mea. Smerenia este cea care intră pe poarta cerului, iar semeția rămâne jos, pe pământ. Amin.

Aș vrea, poporul Meu, să nu stai fără călăuză nici o clipă, fiule, că vreau ca tu să fii cu inima smerită și să te rogi de-a pururi pentru tine și pentru tot neamul omenesc ca să

vină el spre umilință, poporul Meu. Nu poate singur omul să-și vadă păcatul semeției lui și pe care-l acoperă cu faptele lui cele pentru aproapele sau cu zeciuiala lui dusă la altar. Nu poate omul semeț să-și vadă păcatul semeției lui. Păcatul semeției este lipsa umilinței inimii. Inima curată primește pe Dumnezeu din cer și de pe pământ, și văd ochii celui ce este smerit cu inima și cu fapta, dar ochii celor mândri nu văd. Iar tu să crezi ce-ți spun și să nu faci să Mă doară de la tine, și să te primești frate pe frate și să iei pildă pe cel ce se face pildă a împărăției cerurilor înaintea ta, căci cine nu va primi împărăția cerurilor ca un prunc, nu va intra în ea. Amin. Caută să fii prunc, mereu prunc, și atunci vei primi mereu mânuța care te ține în picioare pentru împărăția Mea, care este a celor smeriți cu inima, ca și cei mici care se supun oricărui bine care vine să-i cuprindă pe ei, poporul Meu.

Voiesc să vă cuprind pe toți în împărăția cerurilor, fiilor, iar ea este a celor mici. Voi să nu fiți mari unii peste alții, și să fiți ca pruncii care au tată, și iubire de la tată. Voiesc să vă vorbesc curând, curând din nou despre împărăția cerurilor din voi și dintre voi, că vreau să vadă toate neamurile pământului împărăția Mea din voi. Lăsați-vă moi pentru ea și cu ea. Fiți păpuși și lăsați-Mă pe Mine să fac cu voi tot ce voiesc Eu, iar voia voastră să fie voia Mea mereu, mereu, copii călăuziți de Mine, de Dumnezeu călăuziți, fiilor. Amin, amin, amin.

3/16 februarie 2003

Duminica fiului risipitor. Sărbătoarea sfântului mucenic Haralambie

Cetatea cuvântului iese de sub vâl. Se apropie întoarcerea fiului risipitor; Israel cel după trup. Îngerul Domnului va doborî pe anti-christ. Trimisul Domnului este cel trimis de Domnul.

Te strâng la gura cuvântului Meu, poporul Meu Ierusalim. Nu trebuie să se mire nimeni de pe pământ că Eu, Domnul Atoatefacătorul, îți zic ție Ierusalim. Eu așa îl numesc pe poporul Meu, pe oriunde ar fi fost să fie el pe pământ. Dar omul cel fără de minte, cel fără de cap, cel fără de călăuză nu cunoaște vorbirea Mea cerească, și se așează să judece cuvântul Meu și graiul său cel ceresc pe pământ. Eu grăiesc ca în Scripturi, iar Scripturile venirii Mele sunt scrise cu pană de mâna omului, dar cuvântul lor este cuvântul Meu, și au fost scrise pe pământ mai înainte de venirea Mea cea de atunci și cea de acum, numai că omul cel fără de călăuză nu poate să deslușească tainele cuvântului Meu, fiindcă Eu numai duhovnicește și numai pentru cei duhovnicești am grăit și grăiesc, și trec pe sub ochii omului și împlinesc, iar omul cel fără de Domnul în viața lui de zi cu zi nu pricepe lucrul Meu peste pământ.

Te strâng pe tine lângă cuvântul gurii Mele, poporul Meu ales din români, și Mă scriu cu mâna ta pe pământ cu venirea Mea, cu cuvântul Meu care te gătește pe tine pentru ziua când Eu te voi arăta întru slava venirii Mele la tine și Mă voi desăvârși cu totul văzut, când ochii tuturor vor fi deschiși de însăși puterea Mea, după cuvântul Meu care spune că *«Toate neamurile pământului vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă, când El va aduna prin îngeri pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, ca să le dea împărăția»*. Toate, toate sunt scrise la începutul venirii Mele și la sfârșitul slavei cuvântului Meu, și Eu le voi împlini cu cuvântul pe toate, așa precum le-am spus. Amin.

Scriu peste tine numele cel întreg al tău, poporul Meu, că tu ești cetatea Mea, Ierusalimul Meu de azi. Te cresc și te ud din cer, nu de pe pământ. Te nasc din cer și îți dau din cer să mănânci mult cuvânt și te numesc popor din cer, nu popor de pe pământ, iar umilința ta să strălucească mult ziua și noaptea înaintea Mea, că Eu îți dau nume nou, cetate iubită, căci în Scripturi scrie așa: *«Am văzut Cetatea Sfântă, Noul Ierusalim, coborâtă din cer, de la Dumnezeu, gătită ca o mireasă, împodobită pentru Mirele ei»*. Amin, amin, amin. Te înscriu pe pământ cu numele tău cel întreg: Cetatea Sfântă Noul Ierusalim. Până acum te-am ținut sub vâl și ți-am zis: Cetatea Noul Ierusalim. Dar acum vine tot mai mult vremea cea sfântă, vine cu sfinții din cer pe pământ, vine puterea Mea care împlinește Scripturile sub ochii celor tari la cerbice care stau împotriva Duhului Sfânt. Dar Eu suflu cu putere pe Duhul Sfânt cuvânt și îi adun cu suflarea gurii Mele pe cei sfinți și pe cei ce se sfințesc la auzul venirii Mele care-i adună pe toți cei ce vor umbla pe cărările vieții și care vor învăța de la Mine, fiindcă ucenici nu se nasc dacă nu este învățător. Iată-Mă Învățător tainic, venit de la Tatăl pe pământ ca să-i adun sub mantia Mea pe cei risipiți ai lui Israel și pe toate neamurile pământului, care vor vedea slava cuvântului Meu coborând pe pământ peste poporul Meu cel din români, poporul Noului Ierusalim, cetatea cea sfântă, gătită ca o mireasă pentru Mirele ei. Amin.

Binecuvântat să fie numele tău cel nou, cetate iubită, și te voi învăța curând, curând să sărbătorești cu sfinții pe pământ în mijlocul noroadelor, și tu vei asculta așa cum Eu te învăț, că vreau să-i adun sub dragostea cuvântului Meu pe cei risipiți ai lui Israel și să-i fac să umble pe căile Mele cele sfinte și să asculte de Dumnezeu după ce atâta vreme au stat departe de voia Mea prin îndărătnicia lor, risipindu-și averea în plăceri și în desfătări între neamuri, ca unul tânăr care-și dorește desfătări. Dar Eu voi aduce pe pământ durere mare, foamete de pace și de desfătări, ca nimic, nimic să nu-l mai bucure pe om, și să împlinesc Eu apoi pilda întoarcerii fiului risipitor, care și-a cheltuit viața și averea ei în plăceri. Amin.

O, poporul Meu, am mare lucrare de împlinit peste pământ, iar tu ești mic și plâpând și n-ai decât cuvântul Meu ca stăpân al tău. Dar el se rostește și se împlinește, numai să te am pe tine semn al venirii Mele, că mult Mi-a trebuit Mie om și popor căruia să-i dau cuvântul Meu cel de azi, și cu care-Mi pregătesc slava venirii Mele. Așează-te mult la lucru cu Mine și Mă vestește ca un fiu ascultător și dă de știre venirea Mea la tine, ca apoi să Mă împlinesc cu ea peste pământ, că scrie despre Mine: *«Din gura Lui iese sabie ascuțită, ca să lovească cu ea neamurile și să le păstorească cu toiag de fier, iar pe haina și pe coapsa Lui are nume scris: Împăratul împăraților și Domnul domnilor»*. Amin, amin, amin.

Să te scoli spre slava Mea cu tine, poporul Meu, și să te faci tu sărbătoare a venirii Mele în toată vremea și să fii frumos cu frumusețea Mea și s-o moștenești pe veci și să le dai să mănânce din gura Mea la toți cei ce se vor întoarce din căile lor cele rele, iar Eu să le zic lor: *«Aceștia, morți au fost și au înviat, și pierduți au fost și s-au aflat»*. Să te ridici cu puterea Mea și să Mă dai pe Mine omului milostenie, că avutul tău este cuvântul Meu, mana cu care Eu te hrănesc pe tine ca să semeni cu Mine între neamurile de pe pământ, iar Eu să-ți dau numele Meu să-l moștenești, că de atâtea veacuri Eu n-am mai avut popor cu care să grăiesc după cum Îmi este Mie lucrarea și firea între Mine și om. Dar iată, M-am întors cuvânt pe pământ la om ca să-Mi împlinesc Scripturile venirii

Mele a doua oară de lângă Tatăl, și să-i spun aceasta și lui Israel cel după trup, care s-a îngâmfat peste neamuri cu ave-rea lui cea de la Mine, cu numele lui lângă numele Meu. Dar Eu acum două mii de ani l-am învățat pentru păcatul semeției lui și i-am stat împotriva venind de la Tatăl în chip tainic, născut din Fecioară, ca să-l vădesc cu nedragostea lui de Dumnezeu, și atunci Eu l-am judecat pe el, după cum a fost scris în prooroci despre învățarea lui și despre lepădarea lui de Dumnezeu. Dar acum, după două mii de ani de rătăcire a lui, Eu, Domnul, Fiul Tatălui Savaot, îl strig să vină după Mine ca să nu fie pedepsit. Să vină să-i dau să mănânce din cer și să nu se mai încante cu mâncare amară, cu slava lui cea de la semeția lui, căci curând, curând nu va mai fi om semeț pe pământ, ci va rămâne un neam blând și smerit, care urmează dreptatea și pacea, după cum este scris în prooroci. Amin.

Vreau să-l aud pe Israel cel după trup rugându-se Tatălui Meu și al lui și zicând: „*Am greșit, Tată, la cer și înaintea Ta, nemaifiind vrednic de fiu al Tău, dar fă-mă ca pe unul din argații Tăi*“. Iar Tatăl, încă departe fiind el și gândind la întoarcerea sa la Tatăl, îl va vedea Tatăl și I Se va face milă de el și îi va ieși înainte cu glas blând și îi va da lui haina cea dintâi și îi va da încălțăminte și îl va așeza la masă ca pe unul care mort a fost și a înviat, și pierdut a fost și s-a aflat.

O, poporul Meu Ierusalim cel din români, tu să te uiți bine în cuvântul Meu de peste tine, și așa să crești cu orice cuvânt, și așa să crezi, că Eu am o așa de mare lucrare de lucrat prin tine de se minunează sfinții și îngerii. Iar porțile Mele din mijlocul tău să fie deschise și ziua și noaptea pentru intrarea Mea cuvânt la tine, că multe noroade va fi să hrănesc, fiindcă voi trimite mare foamete pe pământ ca să pot să-i întorc la Mine pe cei aleși ai Mei și să-Mi zărească ei izvorul, și să-i adăp apoi din el. Tu să te așezi în genunchi și să te rogi Tatălui și Mie pentru toate împlinirile rostite de Mine, și acesta să-ți fie lucrul tău, iar biserica ta va fi întâia, va fi mireasa Mea, după voia Mea, iar lumina ei va lumina neamurile, și apoi «*nici un neam nu va mai ridica sabia sa împotriva altui neam*», precum este scris. Amin.

Acum, păcatul semeției omului Îmi stă încă împotriva, dar îngerul Meu va doborî această fiară și pe toți proorocii ei cei mincinoși și pe antichrist cu tot numărul lui, cu toți puii lui, cu tot planul lui cel întunecat și pe care Eu, Domnul, îl voi scoate la lumină și îl voi nimici cu suflarea gurii Mele, cu cuvântul Meu care suflă peste tine, Ierusalime al venirii Mele. Tu ești mic, și de aceea nu te temi, căci cel mic are tată, și tatăl are grijă, nu copilul, iar copilul are grijă să stea copil, să stea numai în împărăția tatălui său. Amin.

Te binecuvintez cu duhul sfințeniei și al curățeniei de duh și de suflet și de trup, și aceasta să-ți fie lucrarea, iar cei din mijlocul tău călăuză a Mea peste tine, să lucreze cu Mine peste tine și să te așeze în această binecuvântare. Amin. Eu sunt Cel sfânt, și Mă dau celor sfinți în cer și pe pământ, și voi veni curând din nou cuvânt peste tine și îți voi vorbi despre taina aceasta, taina sfinților Mei. Amin.

Duhul sfințeniei și al curățeniei de duh și de suflet și de trup va fi să-l învețe toți cei ce vor iubi viața cea de veci așa cum au iubit-o sfinții cu care Eu azi cobor la tine în slava cuvântului Meu cel de peste tine, Ierusalime. Acest duh să-l ai mereu proaspăt înaintea Mea, nu înaintea ta, nu înaintea omului, că nu tu și nici omul, ci Eu te voi slăvi cu slava Mea, ca să Mă bucur Eu pentru viața ta. Învăță-te să știi bine să stai înaintea Mea cu duhul tău, ca să pun Eu și nu tu, să pun Eu în

duhul tău duh dătător de viață prin școala Mea de peste tine, și la care te voiesc neadormit și iubitor și silitor la învățat, ca să te pot pregăti pentru tot ce voi avea Eu de lucrat prin tine, poporul Meu, că vreau să-Mi măresc numărul celor ce vor învăța să lucreze ca Mine și în numele Meu cu trimitere, că iată, Mă uit pe pământ și mulți dau să vorbească peste alții în numele acestei lucrări. Numai că Eu, Domnul, am porțile Mele prin care Israel iese și intră la Mine, și prin care trimsul Meu se duce și vine, și prin care omul aude de la Mine ca să vină sau ca să nu vină, după cum Eu voiesc, după cum Eu îl văd pe om. Amin.

Am pus în mijlocul tău sărbătoare de cuvânt și am bucurat întru venirea Mea cu sfinții pe marele mucenic Haralambie, făcătorul de minuni, căci sfinții îl serbează azi pe el în soborul lor, după cum biserica îl pomenește pe el pe pământ rugându-se lui să fie mijlocitor spre Mine pentru om. Iar Eu îi spun lui să se bucure cu voi păzindu-vă cu mână tare și cu minuni despre care nu s-a mai vorbit pe pământ și în cer, că mare este harul lui de la Mine dat pentru cei se roagă prin el înaintea Mea. Amin.

— **E**u, Doamne, așa voi lucra, după cum Tu cuvintezi acum, bucurându-mi duhul în lucrul Tău dat mie pentru multă ocrotire peste poporul Tău, ca să vadă neamurile pământului cât har și câtă iubire ai pentru cei ce Ți-au fost Ție casă de venire acum, după două mii de ani de la venirea Ta în mijlocul lui Israel cel după trup. Noi, sfinții Tăi, îți vom urma cuvântul Tău de azi și vom merge spre Israel cel ce Te-a lepădat și le vom da lor din Duhul Tău, că avem de la Tine putere să facem aceasta, că Tu vii cu sfinții, și altfel nu vii, iar aceasta este scris în prooroci, Doamne, și mulți sfinți s-au suit la cer, tăiați de pe pământ pentru mărturisirea lor, pentru mărturia lui Iisus Hristos. Amin, amin, amin.

— **V**ă dau mare lucrare, o, sfinți care v-ați dat viața împotrivindu-vă păgânilor pentru mărturisirea Mea. Ajutați și mângâiați pe poporul Meu cel mic de azi și desfăceți ochii celor ce nu vor să Mă vadă venind, că iată, Eu vin negreșit, fiindcă este scris în Scripturi să vin. Amin.

Iar voi, copiii ai Ierusalimului Meu cel sfânt de pe pământ, să știți că toate neamurile de pe pământ vor vedea curând, curând țara strălucirii când Eu o voi arăta cu degetul, cu slava Mea cea cerească de peste ea.

Să știi, Ierusalime român, că vine curând, curând slava întoarcerii Mele în pământul țării tale, iar tu atunci vei fi copilul cel purtat pe brațe când toți vor veni și vor lua din mâna ta mângâierea Mea, duhul mângâierii Mele pentru cei ce așteaptă cu prelung suspin venirea Mea, slava Mea cu care vin și îi mângâi pe cei ce Mă așteaptă cu ea. Amin, amin, amin.

10/23 februarie 2003

Duminica înfricoșatei judecăți

Poporul Domnului este cel ce face voia Domnului, iar omul din lume slujește la doi, trei dumnezei. Când lumea îl așteaptă pe antichrist, puii lui se bucură. Fărădelegea este femeie lăcomă după viața omului. Diavolul va mărturisi că împotriva lui este Dumnezeu.

Te învăluiesc în taina Duhului Sfânt și în lucrarea Lui, poporul Meu, că Eu voiesc să fac din tine cuvântul Meu cel împlinit, iar tu să fii voia Mea, că așa și acesta este poporul cel adevărat al Domnului: voia Domnului,

precum în cer așa și pe pământ, voia Domnului. Amin, amin, amin.

Voia Mea am voit să fie omul pe care l-am zidit la început, și de aceea l-am zidit Eu pe el când l-am zidit. Dar omul care iese din om, acela este voia omului și voia lui însuși după ce ajunge om din care poate ieși alt om. Aceasta se întâmplă pentru că omul cel zidit de mâna Mea s-a smuls din Duhul Meu și și-a făcut duhul său, iar Eu am rămas plângând, am rămas fără om, căci omul n-a mai fost apoi voia Mea. De atunci și până acum Eu plâng după om, iar îngerii Mei tânjesc pe lângă Mine și își fac lucrarea dată lor de Mine, ca să-l păzească pe om de duhul cel potrivnic Mie, de împotrivirea omului de a fi pe voia Mea, să-l păzească pe om de voia lui și să-l aducă iar la voia Mea.

Tu, Ierusalime român, să nu uiți pentru ce ai fost tu ales dintre oameni. Ai fost ales de Dumnezeu ca să faci El din tine voia Lui pe pământ, și apoi, slujit de îngerii Lui, să faci lucrarea Domnului, lucrarea de întoarcere a omului spre voia Mea, poporul Meu. Tu să nu te temi de omul cel potrivnic dacă Eu sunt cu tine, dacă tu ești cu Mine, că mulți din cei ce cred în Mine după voia lor, îl așteaptă pe antichrist, nu pe Mine, și se uită după el așa cum au luat ei învățătură de pe pământ despre venirea lui antichrist, și ce mult se bucură antichristii de azi când îl văd pe om cum așteaptă pe unul cu numele de antichrist!

O, poporul Meu, omul credincios nu Mă mai așteaptă pe Mine. Se pierde în zvonuri omul, că toți puii lui antichrist știu ei ce să facă pentru ca să-l facă pe om să nu mai știe de venirea Mea, să nu se mai pregătească pentru ea, și să-și piardă mintea și curajul și viața așteptându-l pe antichrist. Dar tu să-L aștepti din zori și până-n zori pe Domnul Dumnezeu tău, Care vine să te izbăvească pentru împărăția Sa, Ierusalime de azi. Se uită omul la tine și nu vrea să cunoască venirea Mea la tine, poporul Meu, iar Eu iată-Mă cum vin și cât vin la tine și cât sunt cu tine! Merg cu tine prin lume, dar nu Mă vede lumea, că Eu Mă las văzut de ochii celor ce au pe Duhul Sfânt crezând venirii Mele cea de acum două mii de ani când Eu am spus ucenicilor Mei că voi fi până la sfârșitul veacului cu cei ce sunt ai Mei, cu cei ce fac voia Mea și venirea Mea la ei pe pământ.

O, poporul Meu, vai de omul care nu Mă are pe Mine de Dumnezeu al lui! Dar Eu n-am cui să spun aceasta, fiindcă omul zice că Mă are, dar nu zice că nu poate sluji omul la doi sau la trei dumnezei. Mai întâi, omul își slujește lui însuși și celor ce ies din el, și apoi îi slujește omului slavei deșarte, și apoi prin acestea îi slujește duhului rău, duhului cel potrivnic lui Dumnezeu, duhului fărădelegii, pe care Eu îl voi nimici cu tot cu omul lui, cu suflarea gurii Mele, de câte ori vin la tine cuvânt peste pământ, poporul Meu, că asta e suflarea gurii Mele: cuvântul Meu, care suflă din gura Mea, și pe care tu îl auzi din mijlocul tău, și cu care Eu îl vădesc pe omul fărădelegii și îi stric mereu puterea arătându-i lucrarea cea potrivnică Mie și omului care ar da să se scoale și să se lepede de sine și să-Mi urmeze apoi pentru salvarea lui, vânzându-și toată înțelepciunea lui, pentru împărăția Mea pe pământ cu omul, împărăție care nu va fi nimicită niciodată. Amin.

Sărbătoresc în mijlocul tău pomenirea Evangheliei cuvântului Meu cel de acum două mii de ani, în care am grăit ucenicilor Mei despre împărăția Mea cu care voi veni pe pământ. Le-am spus lor: *«Când va veni Fiul Omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile, și îi va*

despărți pe unii de alții și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele, de-a stânga. Atunci va zice Împăratul, celor din dreapta Lui: Veniți de moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii, că Eu am fost flămând și însetat și străin și gol și neputincios și închis în temniță, iar voi Mi-ați slujit de câte ori am suferit în cei prea mici ai Mei, căci Mie Mi-ați făcut acestea. Iar cei ce n-au făcut așa pentru cei prea mici ai Mei, Mie nu Mi-au făcut, și vor rămâne aceștia în locul cel gătit diavolului și îngerilor lui».

Dar de ce grăiesc Eu atât de răspicat cuvântul Evangheliei care e pomenită azi în lucrare de biserică? O pomenesc și o numesc înfricoșata judecată, ca să-i arăt omului că nu voiește și nu caută să fie binecuvântatul Tatălui Meu cercetându-Mă pe Mine, Cel purtat de cei prea mici ai Mei pe pământ. Cei ce s-au făcut mari și atât de mari că stăpânesc pământul și pe tot omul de pe el, dintre aceia nu se mai găsesc din cei care să cerceteze și lipsurile celor ce sunt cei prea mici ai Mei. Ai Mei sunt cei prea mici care suferă pentru că sunt ai Mei, că zice omul mare: „*Să le dea Dumnezeu la cei ce sunt ai Lui*“. Dar iată înfricoșata judecată: Eu sunt cuvânt pe pământ, și pe tronul slavei Mele din mijlocul poporului român șezând întru slava Mea cu sfinții îngeri, cuvintez pentru toate neamurile pământului și îi așez prin cuvânt de-a dreapta Mea, și de-a stânga îi așez. Pe cei ce M-au cercetat și Mă cercetează cu credință când Eu, purtat de cei prea mici ai Mei, străbat cu cuvântul pământul ca să aduc pe el vestea împărăției cerurilor împotriva împărăției lui antichrist, omul fărădelegii, pe aceștia îi numesc binecuvântații Tatălui Meu și le spun să vină să moștenească pe cele strânse ale lor acolo unde molia nu le strică pe ele și unde furul nu le răpește. Amin.

Dar, poporul Meu, cui să spun Eu acest cuvânt al binecuvântării Tatălui Meu când tu, cel prea mic al Meu și cu care Eu port crucea venirii Mele a doua oară de la Tatăl, nu ești ajutat sub cruce? Eu te-am învățat să nu primești nimic în dar, și să lucrezi ca să mănânci, ca să bei, ca să te îmbraci, ca să te îngrijești, ca să te păzești de rău, iar omul să tragă spre munca mâinilor tale când Eu ies cu ea înaintea lui ca să-i vorbesc lui despre venirea Mea cu împărăția Mea și despre moștenitorii ei care adună în ea prin cei mai mici ai Mei, iar omul să ia de la tine și să-ți dea de la el.

O, poporul Meu, toată lumea care mai știe că este Dumnezeu și credință în Dumnezeu și plată pentru păcatul despărțirii omului de Mine, rămâne tot lume, lume a fărădelegii, căci fărădelegea e femeie lacomă, care-i spune omului să ia și să mănânce din ea, că nu va muri, ci va trăi. Nu mai e om în lume să se mai poată opri de la fărădelegile lui, prin care-și adună comori pe pământ. Caut și iar caut după om ca să fac din el un binecuvântat al Tatălui Meu dacă el voiește să afle țarina cea cu comoară în ea și să dea pe ea pe toate ale lui ca s-o câștige pe ea. O, ce frumos i-ar fi omului, ce dulce i-ar fi dacă ar face totul pe pământ cu binecuvântarea Mea, nu cu binecuvântarea omului cel asemenea lui! Și iată, nu știe omul cine este antichrist, care-l desparte pe om de binecuvântarea Tatălui Meu și îl face să strângă pentru antichrist, care-și face locuri înalte pe pământ, și pe ele el scrie numele Meu, de-i trage la el pe toți cei ce mai au credință în Mine. Dar nu mai văd aceștia și nu mai știu calea spre Mine din pricina lui antichrist care s-a așezat în loc înalt, îmbrăcat în haina Mea și luând numele Meu ca să nu-l cunoască omul cel fără de înțelepciune, iar pe Mine, Cel smerit și umil prin cei prea mici ai Mei, să nu Mă mai vadă omul, să nu Mă mai zărească, să nu Mă mai urmeze ca să-Mi ajute în necaz și în nevoi, ci

să-l ajute pe el și numai pe el și pe toată desfrânarea și semeția lui, beată de sângele sfinților. Dar Eu, Mielul Tatălui Savaot, sunt Domnul domnilor și Împăratul împăraților și stau în război cu tot omul care este potrivnicul Meu și îl voi birui, și veți birui voi, cei împreună cu Mine lucrători pentru biruința Mea, voi, cei chemați, aleși și credincioși ai Mei, că iată înfricoșata judecată, că aceștia nu au nimic strâns la Mine, că nu Mi-au dat, ci, din contra, Mi-au jefuit și numele, și casa, și haina, și slava. Iar pentru aceasta, iată ce spune înfricoșata judecată pe care Eu am rostit-o cu gura Mea, cu suflarea gurii Mele acum două mii de ani când am venit de la Tatăl și când stăpânitorul acestei lumi a fost judecat prin moartea și prin învierea și prin șederea Mea apoi de-a dreapta Tatălui ca Împărat al lumii, Miel junghiat pentru răscumpărarea omului. Amin.

Eu pentru tine, poporul Meu cel de azi, îi ajut pe cei de sub crucea Mea cea grea de azi, căci am între oameni dintre cei ce nu și-au plecat genunchii lui Baal, și te voi purta pe brațe până la slava cea mare a Mea cu tine, numai să fii tu cel prea micuț al Meu și să Mă asculți să lucrezi slava Mea în mijlocul tău și s-o primești pe ea de moștenire, pentru bucuria venirii Mele.

Roagă-te, Ierusalime român, pentru tot omul, cel de la Adam și până la ziua slavei Mele, că toate neamurile pământului stau vrând-nevrând în fața înfricoșatei judecăți, ca să se facă țărână toată adunătura omului, iar Eu să Mă slăvesc prin semne și minuni înfricoșătoare pentru cei ce nu și-au adunat și nu și-au vândut toată avuția lor pentru împărăția care va rămâne pe pământ, și pe care omul n-o așteaptă, de vreme ce el zidește și iar zidește la împărăția lui și a urmașilor lui.

Să te gătești cu inimă mare și cu credință tare pentru rugăciune cu post lângă ea, că Eu, Domnul Dumnezeuul tău, prin acestea voi scoate de pe pământ pe diavolul și pe toți îngerii lui și Îmi voi lua de sub stăpânirea lui împărăția pământului, căci mai are puțin, prea puțin, și el va mărturisi că împotriva lui este Dumnezeu, iar el nu mai este. Amin.

Cântă, Ierusalime, și mângâie pe Dumnezeu și fii copil ascultător, poporul Meu. Mângâierea și viața ta să fie slava Mea și voia Mea peste tine, că Eu din mijlocul tău împlinesc proorocia cea pentru sfârșit, în care stă scris că toate popoarele vor veni spre izvorul acestui munte de slavă a Mea și a cuvântului Meu și vor zice: «*Veniți să ne suim la Domnul, și El ne va învăța pe noi, iar noi vom merge pe cărările Lui*». Amin.

Pofta și trufia celor ce-și zic azi în lume slujitori ai Mei, Eu le spun lor de pe scaunul slavei cuvântului Meu: nu știu de unde sunt ei cu pofta și cu trufia lor, care s-ar vrea cu acestea în locul Meu între oameni. Și le mai spun că oamenii păstoriți de ei slujesc mai mult diavolului decât Mie, de vreme ce n-au pildă de urmat în fața lor.

O, Ierusalime de azi, spune tu la om ce înseamnă om creștin și fiu al bisericii al cărei cap este Iisus Hristos! Învățătura Mea de peste tine o așteaptă mulți, poporul Meu, iar tu vei împărți pe Domnul, și trebuie să fii îmbrăcat în har mereu, mereu, îmbrăcat frumos înăuntru și în afara ta, și bine cunoscut de Mine, iar tu știi această lucrare a celor ce Eu îi cunosc. Înmulțește-te în harul cel din mijlocul tău și dorește-l ca pe duhul mângâierii, că vreau ca tu să fii semnul Meu pe pământ, locul și timpul cu care Eu îl întreb pe om despre viața sa, despre lucrarea sa. Amin. Iar tu să stăruiești în rugăciune, și de la ea să ia foc Duhul Sfânt de la unul la altul în mijlocul tău, după cum este firea lucrării Lui, poporul Meu. Eu am în

fața ta lumină călăuzitoare, și tu numai în lumină să petreci și să stai, ca să te văd și ca să Mă vezi și ca să Mă poți urma, poporul Meu, și numai o slavă să fii mereu, mereu, așa cum slava cuvântului Meu ți se dă ție ca s-o porți și ca s-o împărți și ca să te înveți s-o împărți.

O, Ierusalime, să fii pururea pregătit pentru slava Mea cu tine, că vreau să dau drumul râului Meu din gura ta să curgă și să Mă vadă omul lângă tine și în tine și să-și umilească trufia și să întindă mâna să-i dau, și să aibă ce-i dau. Amin. Acum te întăresc întru toate ale Mele cu cuvânt de binecuvântare, ca să crești și să înflorești prin harul Meu și nu prin puterea ta, că tu ești mic și n-ai putere, poporul Meu, și de aceea te învăț să ceri de la Mine și să ai și să poți pentru Mine, și pentru tine cu Mine, și pentru omul care se va scula ca să Mă ia de la tine, că voiesc să aflu tot pământul de tine și de țara alegerii Mele, în care Eu te am pe tine popor al Meu, Ierusalime român.

Fii binecuvântat de-a pururi. Fiii cei unși peste tine să te binecuvinteze mereu și să se întărească cu lucrul Meu de peste tine trup și cuvânt, căci Eu așa sunt întreg în mijlocul tău, și mereu astăzi sunt, și tot așa să fii și tu, poporul Meu, mereu astăzi să fii. Amin.

Întăriți duhul rugăciunii și al laudei și lăudați pe Domnul binecuvântându-L. Voi, cei unși ai Mei cu întreită ungere, întăriți rugăciunea pusă pe altar și întreți-o și înșeptiți-o, fiilor unși, și chivernisiți-vă vouă și poporului timpul cel pentru Mine, că pentru voi faceți aceasta, și pentru slava Mea cu voi, fiilor. Eu vă întăresc pe voi pe toți, și numai la piept vă țin, și vă învăț mereu să stați așa, și așa să învețe de la voi poporul, dar fiți atenți la învățătura Mea din mijlocul vostru, fiilor unși, și iubiți-vă unul pe altul prin ea, căci voi prin ea sunteți ai Mei. Amin, amin, amin.

17 februarie/2 martie 2003

Duminica izgonirii lui Adam din rai

Nu e bună voia liberă, ci e bună voia lui Dumnezeu. Adam mărturisese și se căiește pentru păcatul semeției săvârșit în rai. Ascunderea este minciuna care-l minte pe om. Întoarcerea în rai este sfințenia. Domnul îi poruncește femeii să nu mai ucidă omul prin trupul și prin duhul ei.

Mă apropii de ieslea cuvântului Meu și Îmi trezesc pe cei din porți. Amin. Hai, fiilor copii, hai, că voiesc să Mă așez în carte cuvânt, dar mai întâi să vă mângâi în dureri. Vă doare și trupul, dar vă doare sufletul și duhul de la fel de fel de lovituri, dar nu uitați că Eu sunt Cel durut în voi, că dacă voi n-ați fi călăuză Mea cea din fața poporului Meu, nu v-ar durea atâtea dureri câte vă dor pe voi, dar voi, de dragul Meu, pe toate câte lovesc în Mine le purtați, că sunteți în trup, și trupul are ochi și urechi și mâini și picioare și spate și suflet viu. Vă folosesc din plin pentru purtarea durerilor Mele, că Eu de aproape cincizeci de ani călăuzesc din greu poporul, ca să am un popor al Meu, numai al Meu, și să-l învăț să nu fie al său, ca să am Eu putere peste el și să-Mi pot arăta slava Mea care așteaptă să se vadă de la margini la margini, dar omul Îmi stă împotriva, copiii duruți sub povară. Mă uit la durerile Mele din voi și n-am cum să vi le iau când ele sunt, când ele vin. Iubirea voastră e mare pentru Mine și dați din greu să-Mi țineți poporul în brațul Meu și nu vă ajunge timpul pentru toată grija de popor și de lucrarea Mea peste pământ, iar Eu am mult, mult, mult de tot de lucrat și de cuvântat ca să-Mi țin poporul pe picioare și ca

să-i dau ce-i trebuie pentru viață și ca să întind mâna Mea după om, fiilor copii. Vreau să-l trag pe om în rai, asta vreau să fac prin venirea Mea cuvânt pe pământ. Vreau să fac voia Mea pe pământ și nu am loc de voia omului, iar Eu am spus vouă să scrieți că nu e bună voia liberă, ci e bună voia lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Acum dau să plâng cu voi, copii de sub povara venirii Mele. Vă iau și Mă duc cu voi până la ziua când Eu l-am pierdut din rai pe om. Uitați-vă și vedeți ce a putut face voia liberă a omului cel zidit de mâna Mea. Iată-l pe omul care a dat voia Mea pe voia lui.

Sărbătorim sărbătoare de cuvânt, dar sărbătoare cu durere în ea. Nu mai pot să-l fac pe om să Mă iubească. Nu mai pot să-l fac pe om să facă voia Mea, că omul e născut din omul care a făcut voia lui lepădând din el voia Mea. Duhul voii libere i-a spus lui că nu va muri dacă va face voia lui, ci doar va cunoaște, dar nu i-a mai spus că aceasta este moartea și nu viața cea fără de moarte în ea. Viața cea fără de moarte era aceea pe care i-o dădusem omului s-o aibă în rai, mâncând din roadele ei. Dar ca să-l învăț pe el dragostea lângă ascultarea pe care i-o dădusem s-o trăiască în rai, i-am dat prilej s-o învețe și i-am spus lui: «*Din toți pomii raiului poți să mănânci, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci cum vei mânca, vei muri negreșit*». Din clipa aceea el a avut puterea să-Mi arate dragostea prin ascultare cu iubire în ea. El însă a folosit nemulțumirea. Primise putere să stăpânească peste cele făcute de Mine pentru om până să-l fac pe el, și, odată cu puterea pe care o luase de la Mine, el s-a semețit peste Mine cum că este stăpân, așa cum face omul de atunci și până azi, fiindcă omul nu Mă vede dacă Eu stau în taină.

Plâng cu voi în brațe, copii de sub povara venirii Mele, că omul cel zidit de mâna Mea a folosit nemulțumirea. N-a găsit pentru el nici o mângâiere din toate ființele cu suflet viu, pe care le făcusem cu cuvântul pentru bucuria omului. Când am văzut că el își folosește puterea și că e nemulțumit, i-am dat somn greu și am scos din el pe femeie și am pus-o înaintea lui, iar el a zis: «*Ea este os din oasele mele și carne din carnea mea*», și numai așa și-a găsit el mulțumirea în rai. Eu priveam cu durere mare când el a spus aceasta, și apoi iarăși a mai spus: «*De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi cu femeia sa și vor fi amândoi un trup*». Atunci omul s-a recunoscut în femeia sa, iar pe Mine M-a lăsat și a făcut voia ei, că era atrasă de bărbatul ei, bărbatul din care ea a fost luată.

O, tu, cel zidit de mâna Mea din pământ, Eu am scos pe femeie din tine ca să scot răul din tine, dar tu ai luat și ai mâncat din el, și apoi M-ai judecat. L-ai judecat în rai pe Dumnezeu după ce ai făcut voia ta, căci Eu te-am întrebat: «*Pentru ce ai făcut aceasta?*». M-ai judecat că ți-am dat pe femeie și Mi-ai spus: «*Femeia pe care mi-ai dat-o mi-a spus să mănânc că nu voi muri, ci voi cunoaște*». Ți-am dat-o, dar nu ți-am spus s-o ascuți pe ea, ci ți-am spus să mănânci din toți pomii raiului și nu din ea, iar tu trebuia să iei din gura Mea cuvânt, nu din gura ei, iar ea trebuia să-ți fie supusă, precum tu trebuia să-Mi fii Mie supus dacă Eu te-am creat. Ai avut de la Mine puterea dată ca să-Mi arăți dragostea prin ascultare cu iubire în ea, dar tu ai prins duh de stăpân peste toate pe pământ și ai întins mâna să stăpânești peste cer și peste scaunul Meu și peste statul Meu în tine pe pământ, iar Eu eram Cel Preaînalt și te priveam cu durere. Dacă Mă ascultai să crești și să te înmulțești din Mine și nu din tine, rămâneai stăpân pe tine prin cuvântul de peste tine, dar tu te-ai

lăsat de ascultarea de Mine, și atunci femeia pe care Eu o scosesem afară din trupul tău s-a făcut cuvânt peste tine și ți-a spus să mănânci din pomul cunoștinței, că nu vei muri, ci vei cunoaște ca Dumnezeu. Când ea a întins mâna să ia și să mănânce, tu nu numai că nu i-ai spus să nu ia; ba ai luat și tu din mâna ei și ai mâncat, și ai uitat să Mă ascuți, ai uitat să Mă iubești după ce ți-am dat să lucrezi dragostea cea cu iubire în ea. N-ai vrut să cunoști iubirea, ci ai vrut să cunoști cunoașterea, și să fii apoi ca Dumnezeu, cunosător a toate, cunosătorul ființei lui Dumnezeu, Care a adus totul din neființă la ființă. Iar Eu, Făcătorul a toate, îți dădusem să mănânci din toți pomii raiului și să fii mulțumit și să fii cumințe și să iubești viața și nu moartea cea de la neascultarea ta.

Acum, după șapte mii de ani de la durerea Mea de la tine, stau de vorbă cu tine în fața neamului omenesc, iar tu, cel zidit de mâna Mea din pământ, apleacă-te înaintea Ziditorului tău. Amin, amin, amin.

— **L**a ceasul cel din urmă al pocăinței omului, mă așezi față în față cu Tine, o, Creatorule al meu, ca să mă audă tot trupul, de la facerea mea și până la venirea Ta care lucrează după șapte mii de ani învierea morților, de la cel din urmă și până la cel dintâi, până la mine, Doamne.

Eu sunt omul cel zidit de mâna Ta din pământ, și suflând peste mine mi-ai dat suflet viu și mi-ai spus să stăpânesc peste cele ce Tu le-ai scos din pământ, ființe vii, după tot soiul lor, și să mă bucur în mijlocul facerii Tale. Mi-ai făcut casă apoi, ca să am numai bucurii, și ai numit-o grădina Edenului și m-ai așezat în ea și mi-ai spus să mănânc bunătățile care creșteau în pomii raiului, Doamne. Dar eu m-am crezut stăpân peste toate, și în aceasta am greșit Ție, Stăpânului meu. Mi-ai adus toate ființele vii, ca să le pun nume la toate, și le-am pus, prin înțelepciunea cu care Tu erai în ființa mea, dar n-am găsit un ajutor pe potriva mea în toate ființele vii. Atunci Tu ai luat din mine și ai făcut femeia și ai adus-o la mine, iar eu m-am recunoscut în ea, și pe ea în mine, și am zis: «*Ea este os din oasele mele și carne din carnea mea, și se va numi femeie*», și apoi am zis: «*De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un singur trup*». Atunci eu Te-am supărat amar, fiindcă Dumnezeu era Tatăl meu și mama mea, iar duhul răului a prins în mine ființă, și cel viclean m-a auzit și i-a zis femeii: „*Oare, Dumnezeu a zis să nu măncați din toți pomii raiului?*“. Ea i-a răspuns că putem să mănâcăm, dar nu și din pomul cel din mijlocul raiului, ca să nu murim apoi. Atunci i s-a răspuns: „*Nu veți muri, dar în ziua când veți mânca din el, veți cunoaște ca Dumnezeu*“. De atunci femeia a prins dor de mâncat din pom, ca să ia cunoaștere, și a mâncat și a cunoscut, și eu am luat din mâna ei și am mâncat și eu, și a mâncat omul din pomul cunoașterii, Doamne, și s-a văzut gol și s-a rușinat unul de altul bărbatul și femeia și s-au acoperit cu frunze de smochin, și s-au temut apoi de Dumnezeu pentru neascultarea lor cu care au iscodit firea dumnezeiască, și au dat să se ascundă cei doi unul de altul și de Dumnezeu.

Stau înaintea Ta cu păcatul meu, Ziditorul meu. Îți spun omului că nu este bine să fie omul singur. Îți spun omului așa cum ai spus Tu, căci cuvântul Tău este bun, iar cuvântul meu este rău; este rău pentru că nu este cuvântul Tău. Mă căiesc de păcatul meu cel din rai, căci am spus cuvântul meu că «*va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un singur trup*». Am lăsat ascultarea de Tine, Ziditorul meu, și am ascultat de femeie și am mâncat din pomul cunoașterii și am cunoscut că sunt gol. M-am sfiit

de goliciunea mea, căci duhul meu cunoștea binele și răul care intraseră în ființa mea după ce luasem știință, și n-am mai lucrat dragostea, care m-ar fi întors din nou la Tine, care m-ar fi ajutat să mă umilesc înaintea Ta pentru neascultarea mea, iar frica mi-a cuprins atunci ființa și m-a făcut să mă ascund. Și pentru că am dat să mă ascund, Te-am supărat, Te-am îndurerat pentru viața mea care căzuse din raiul ascultării, căci eu nu am dat să Te mai ascult apoi. O, cât de bine mi-ar fi fost mie și Ție să mă fi umilit atunci înaintea Ta de greșeala mea, Ziditorul meu! Dar eu eram alipit de femeie și nu Te-am mai ascultat ca să Te aleg atunci din nou de Tată al meu și să Te ascult și să nu moară zidirea Ta. Eu singur mi-am grăbit ieșirea din rai, căci îngâmfarea mea mi-a stat împotriva și am pierdut fericirea și am găsit durerea. Tu însă ești Cel mângâios, Cel milos, și îmi dai din nou viața, și ai spus că cel ce se smerește pe sine va fi înălțat, Doamne.

I-ai luat pe fiii Țăi cei din urmă ca să le văd eu umiliința lor cu care s-au aplecat Ție ca să Te asculte după șapte mii de ani de neascultare a omului, și prin ei să dai mâna morților să se scoale, Doamne. Eu îi privesc și le spun:

O, fii ai lui Dumnezeu, iată-mă! Stau înaintea Ziditorului meu și înaintea voastră. Iată-l pe omul care a dat voia lui Dumnezeu pentru voia lui. Plânge Dumnezeu și zice că nu mai poate să-l facă pe om să facă voia Domnului, căci omul e născut din mine, omul care a făcut voia lui lepădând din el voia lui Dumnezeu. Duhul voii libere este moarte peste om, și e bătrân cât șapte mii de ani acest duh.

Ascunderea, vreau să spun ce face ea din om. După ce omul se folosește de ea, el capătă duhul nemulțumirii, și cu el caută să se așeze peste alt om, iar acest păcat îi face pe cei doi să-l ascundă pe el. Dacă Ziditorul omului a văzut acest păcat la om, a stat pe pământ cu cuvântul cunoașterii Lui, rostindu-l în toată vremea prin proorocii peste care El a pus cuvântul Lui, Duhul Lui, Cel cunosător a toate, că nu poate fi nimic ascuns de om înaintea lui Dumnezeu, ci totul este prin lumină.

O, fii ai lui Dumnezeu din zilele venirii Lui cu învierea morților care vor sta curând, curând înaintea Lui, și care stau față în față cu Dumnezeu prin cuvântul Lui de peste voi! Îi spun omului să nu mai facă ascundere, să nu mai facă păcat omul, căci păcatul caută ascunziș în om, și între om și om. Îi spun omului să umble în lumină, căci tot ce dă omul să ascundă este întuneric, iar lumina îl vedește pe el. Îi spun omului să se umilească și să iasă la lumină cu toate cele ascunse ale lui. Îi spun omului să nu se semețească, fiindcă cel ce se semețește, se ascunde apoi, se nemulțumește apoi, și se duce să-și pună nemulțumirea lui între om și om, și apoi cei doi se ascund, și aceasta înseamnă întuneric peste care Duhul Domnului plutește ca să-l scoată pe om din întunericul lui la lumină. Eu, omul cel zidit de Dumnezeu, îi spun omului să nu se ascundă nici în el, nici între om și om, și fiecare să-și scape viața sa dându-se lui Dumnezeu, și să nu-și caute altă cetate de scăpare, că iată-mă pe mine cum mă scoate Domnul ca să fiu văzut, și apoi să fiu miluit de Duhul lui Dumnezeu, Care cutreieră lumea și omul ca să-l scoată din el și să-l ia în sânul Lui, în sânul lui Dumnezeu să fie omul luat. Amin.

O, fii ai lui Adam, strig și la voi. Fugiți de duhul de femeie, și atunci veți putea să vă biruiți trupul și tot ce este omenesc pe pământ. Fugiți de desfrânare. Desfrânarea este duh de femeie. *«Orice păcat pe care-l săvârșește omul, este în afară de trup, dar cine se dedă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său»*. Alergați la acest izvor al învierii morților și faceți din trupurile voastre temple ale Duhului Sfânt, că

plânge Dumnezeu după om. Întoarcerea în rai este sfințenia. Ea face în trupul omului împărăția lui Dumnezeu. Primiți îndreptarea din gura lui Dumnezeu, că eu n-am făcut aceasta, și m-am dezvinovățit împotriva mea însumi, și nicicum altfel, chiar dacă m-am supărat pe Dumnezeu și am crezut că pot da vina pe El că mi-a dat femeia. Când omul greșeste făcându-și voia, el se ascunde apoi, se ascunde și nu se teme, căci ascunderea îl ridică pe om și îi dă putere pentru ea împotriva lui Dumnezeu și împotriva omului și împotriva lui însuși.

În rai nu e ca pe pământ, iar eu am fost luat din rai și am văzut apoi aceasta. Când omul se dă lui Dumnezeu, el este luat de pe pământ și așezat de Dumnezeu în rai, dar dacă el uită că în rai nu e ca pe pământ, se minte omul așa cum m-am mințit eu în rai. Întoarcerea în rai este sfințenia, dar ea nu este nimic, nimic fără de ascultare, și eu am văzut cel dintâi că m-am mințit, și am văzut că în rai nu e ca pe pământ, ca pe pământul din care eu am fost luat de Dumnezeu când El l-a făcut pe om. Dacă îi era bine omului pe pământ, mă lăsa pe pământ după ce m-a zidit, dar Domnul mi-a făcut grădina de rai, plină cu pomi plăcuți la vedere și cu roade bune de mâncat, și din roadele acelea trebuia să mănânc, și nicidecum din pomul care avea în roadele lui binele și răul, pe care numai Dumnezeu îl stăpânea ca să nu fi fost atins, ca să nu cerceteze omul ființa lui Dumnezeu. Eu dacă am mâncat din pomul acela am crescut ca Dumnezeu și mi s-au deschis ochii și am văzut ce am făcut, și apoi m-am temut de ființa lui Dumnezeu, căci m-am văzut gol. Când Domnul m-a strigat, eu l-am spus că m-am ascuns că sunt gol. Iar El m-a întrebat: *«Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care ți-am poruncit să nu mănânci?»*. N-am putut, n-am avut cum să mă ascund de Dumnezeu, și acum spun la tot omul că ascunderea este minciuna care-l minte pe om că se poate ascunde, și om pe om se ține rob ascunderilor mari și mici, și nu iese omul din această robie nici măcar pentru mântuirea lui.

Îmi pare rău că nu m-am umilit în rai, iar ție, omule, să-ți pară rău că nu te-ai umilit și nu te umilești pe pământ, ca să te ia Dumnezeu și să-ți dea raiul. Umilește-te, îndreaptă-ți pașii spre cunoașterea de Dumnezeu, Care-ți pune ție calea sub picioare, sfințenia raiului, căci Domnul este mult milostiv.

Feriți-vă de desfrânare, o, fii ai oamenilor, și luați din Dumnezeu putere ca să vă faceți fii de Dumnezeu, căci mare taină vă spun, și iată ce vă spun: *«Mă îndur de cine voiesc»* a spus Domnul Dumnezeu. Dacă omul se face de bunăvoie voia lui Dumnezeu stăruind în ea prin ascultare și prin mare și multă lucrare a Sa prin om, atunci Domnul Se îndură și binevoiește în om, și nimeni n-are cum să-l judece pe unul ca acela care face lumină peste lume și peste om, pentru că fericit este omul căruia nu-i socotește Domnul păcatele fiindcă se face voie a Sa. Amin.

O, fii ai lui Dumnezeu, m-a adus Domnul față-n față cu voi, iar voi sunteți așa de miloși de nu vă poate Domnul pomeni greșalele voastre din viața voastră de pe pământ. Îmi dă Domnul prin voi iertarea păcatului meu care a apăsat peste tot neamul omenesc, de n-a scăpat nimeni de el, în afară de Omul Cel născut din Fecioară, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, Cel Care S-a intrupat pe pământ în Fecioară, și apoi S-a născut și a crescut până la vârsta trupului meu cel făcut de El, și apoi, la plinirea vârstei aceea, El a murit pentru păcatul meu în ceasul cel din ziua în care eu am mâncat din pomul cunoștinței binelui și răului și am cunoscut apoi ca Dumnezeu după ce am călcat porunca Lui care mi-a spus să nu mănânc din roadele pomului stăpânit de Dumnezeu. Sun-

teți miloși ca Domnul. E Duhul Lui în voi din zi în zi mai mult pentru învierea făpturii. Ieșiți de sub poveri și suflați peste morți și peste vii, că tot și toate își așteaptă răscumpărarea. O, cât sunteți de firavi, și ce greu e pe voi! O, cât sunteți de miloși!

Ai grijă de ei, Ziditorul meu, căci Tu Te-ai îndurat de ei și i-ai făcut lumină a lumii și i-ai făcut sarea pământului, că ei Te au cuvânt peste ei cum Te aveam eu în rai, Ziditorul meu. Am stat un veac pe pământ și nu m-am băgat sub greul Tău, Ziditorul meu, iar pe ei ai pus șapte veacuri de oameni, și trupul lor e șubred, și sarcina de pe ei e grea de tot, iar ei sunt cei miloși, cei mai mici ai Tăi, prin care Tu scrii cu mâna lor în carnea omului cuvântul Duhului Sfânt, chemarea la înviere pentru toată făptura, Doamne.

O, fii micuți, v-aș tot privi și v-aș tot mărturisi neamurilor de pe pământ, că sunteți atâta de miloși pentru Dumnezeu și pentru om! O, cine v-ar mai judeca pe voi că aveți greșale când voi aveți o așa de grea povară de purtat? Povara Domnului, venirea Lui cu sfinții Lui în zeci de mii de mii. Amin.

Sărut acest pământ în care stați și din care eu am fost făcut de Dumnezeu. Îi miros mireasma, îi ascult inima cum bate, și nimeni din jurul lui nu-i știe taina lui și taina mea din el, iar voi sunteți în el cei miloși ai Domnului, cei frânți de povara venirii Lui. Fericiti sunteți voi, cei frânți sub această povară, chiar dacă sunteți mereu, mereu, mereu îndurerați, și de mici ce sunteți, abia, abia mai puteți prin dureri. Vă plânge Domnul neputințele și milă mi-e de voi, și milă mi-e de Domnul, de pe puntea aceasta dintre cer și pământ, dintre cele ce se văd și cele ce nu se văd. Îmi umpleți duhul de milă, după șapte mii de ani de păcat al omului. Curând, curând va da Domnul inimă nouă peste tot omul care este pe pământ, dar toate, toate încep de la voi, copii micuți, fii ai lui Dumnezeu, așteptați de șapte veacuri de toată făptura care plânge după voi ca să fiți și ca să purtați greaua povară a venirii Domnului după cele șapte veacuri de plâns al Domnului după om. Puțin, puțin și nu veți mai avea dureri, ci numai mângâieri, căci Domnul lucrează acum din durerile de pe voi mângâieri pentru voi, cei atât de miloși de Dumnezeu și de om. Vă simt din plin durerea și suspinul ei cel nevăzut de voi. Purtați-L pe Domnul întru venirea Sa, și toată făptura vă va ferici pe voi curând, curând, curând. Îmi aplec fruntea și vă simt iubirea inimii, și fericiți sunt cei ce se vor apleca vouă în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Care vine la voi, și lucrează cu voi Duhul de la Care înviază și vor învia tot și toate. Amin, amin, amin.

— **A** cum grăiesc Eu, Domnul. Eu sunt Cel ce sunt, și Mă dau celor sfinți în cer și pe pământ, căci cine aude acest cuvânt al Meu în cer și pe pământ, acela se sfințește prin el, căci cuvântul este sfânt, este Domnul. Amin.

Ți-am spus, Ierusalime de azi, nu demult ți-am spus că îți voi vorbi ție despre taina sfinților Mei. Cuvântul Meu îl sfințește pe om, și înviază sub el făptura, fiule. I-am luat pe cei din grădina cuvântului și M-am dus cu ei până la ziua când Eu l-am pierdut din rai pe om, și le-am spus: „*Uitați-vă și vedeți ce a putut face voia liberă a omului cel zidit de mâna Mea. Iată-l pe omul care a dat voia Mea pentru voia lui*“. Am venit cu ei înapoi ca să sărbătoresc cu tine sărbătoare de cuvânt, sărbătoare cu durere în ea, că Mă lupt să-l fac pe om să Mă iubească și nu pot să-l fac să-și frângă voia lui pentru voia Mea în el. Mă lupt cu mare greu și cu mare povară peste cei ce-Mi poartă venirea, Mă lupt să-l fac pe om să nu mai

mănânce păcat, să nu mai ia din femeie omul, să nu mai ia de la femeie, și să ia omul din pomul vieții, ca să se tămăduiască de sine omul. Eu sunt pomul vieții, și Mă fac râu de cuvânt peste om ca să înțeleagă omul taina sfinților Mei, cuvântul Meu care sfințește pe om ca să-l așeze apoi unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, unde nu este păcat, că nu altfel înseamnă cele în care voiesc Eu să-l așez pe om. Orice păcat pe care îl săvârșește omul, este în afară de trup, dar cine se dedă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. Îi poruncesc femeii să nu mai omoare omul prin trupul și prin duhul ei de femeie. Îi poruncesc omului să nu mai umble după cunoașterea binelui și a răului, ci să ia să mănânce din cuvântul vieții, care curge din gura Mea spre tămăduirea neamurilor pământului. Amin.

Iar voi, cei ce-Mi sunteți fii, fiți fii-copii, căci cine nu va primi ca un copil împărăția lui Dumnezeu nu va intra în ea, și nu are cine să-Mi mai zică Mie sau vouă de-acum încolo că omul nu poate aceasta: să fie copil.

Întoarce-te la Dumnezeu, omule, că n-ai unde să mai ajungi de-acum. Eu, Domnul, te aștept să te întorci ca să-ți dau inimă nouă, duh din Duhul Meu, duh dătător de viață. Voia ta e numai moartea ta, ca și a omului cel zidit de mâna Mea și așezat în rai, și a cărui voie l-a scos din fericirea cea de veci.

Întoarce-te la Dumnezeu, omule! Deschide-I ca să intre dacă bate să-I deschizi. Tu nu ești decât un om, iar El este Domnul. Deschide-I Lui! Amin, amin, amin.

O, fiilor copii, vă slobozesc de sub povară. Îmi opresc cuvântul, că v-am ostenit, fiilor, și Îmi este milă de voi, și nu poate nimeni pricepe pe pământ greutatea voastră, venirea Mea cuvânt pe pământ. Vă prețuiesc truda cea pentru Mine și pentru om și pentru poporul la care vin, și în mijlocul căruia vă am pe voi punte a venirii Mele. Mâna Mea cea tare vă sprijinește mereu când abia mai puteți voi pe pământ. Văd dinainte tot greul vostru, și mereu Mă pornesc cu sfinții spre voi, că tare mici sunteți pentru toate câte aveți de purtat și de îndurat pentru calea Mea între pământ și cer, și tare puțină putere găsiți de pe pământ! Nu deznădăjduiți. Țineți din răsuputeri în voi nădejdea, credința și dragostea, că tot cerul sfânt plânge cu voi când voi plângeți sub povară și sub dureri fel de fel. Dar Eu Mi-am rugat poporul să vă fie alin, să plângă cu voi și să strige la Mine pentru voi și pentru el și pentru om.

Acum vă îmbrac pe toți, pe toți în puteri cerești și în pază mare de îngeri ocrotitori și ajutători și împlinitori de la Mine pentru toate câte cereți voi. Cereți și veți primi. Cereți cu durere, și Eu vă voi da și voi fi cu voi în dureri, și prin orice greu vom putea, și veți putea toți, toți, fiindcă Eu, Domnul, plângând și din greu suspinând pentru voi și după voi, am grijă de voi. Amin, amin, amin.

24 februarie/9 martie 2003

Praznicul Bunevestiri

Numai Tatăl ceresc este tată adevărat. Domnul le spune duhurilor rele: „Pace vouă!“, pentru liniștea Ierusalimului. Cu cerul nu e greu pe pământ. La Fecioară a venit îngerul, iar acum vine Domnul și binevestește. E scump cuvântul „mamă“. Pilda omului care se credea sfânt.

E praznic împărătesc în tine, Ierusalime al venirii Mele cuvânt peste pământ. I-am odihnit pe cei din porțile cuvântului cu care cobor pe pământ. De o lună de zile Eu, Domnul, Cel ce te povățuiesc între pământ și cer, nu

te-am mai povățuit decât prin cei cu care-Mi port crucea Mea cea grea de la cer la pământ și de la pământ la cer. Amin.

Îmi pare rău, și sunt cât nu pot spune cu cuvinte îndurerat că de șapte mii de ani nu știe omul de pe pământ ce înseamnă cer, și calea Mea de la cer la pământ și de la pământ la cer.

Pace vouă, copiii din porți, copiii striviți și fără mângâieri în dureri și în osteneala sub care Eu, Domnul, vă așez ca să pot să cobor la popor! Am spus că nu poate nimeni pricepe pe pământ greutatea venirii Mele cuvânt pentru om și pentru toată facerea. Vă am pe voi în mijlocul poporului Meu de azi și vă sprijinesc Eu, cu mâna Mea cea tare când abia mai puteți voi pe pământ. O, tare mici sunteți pentru toate câte sunt de purtat și de îndurat, și tare puțină putere găsiți de pe pământ! Plânge cerul sfânt cu voi sub poverile voastre cele din cer și cele de pe pământ, iar voi cereți cu durere ajutorul Meu. Eu, mereu, mereu vă ajut. Plângând și din greu suspinând pentru voi și după voi Eu am grijă de voi, iar lacrimile Mele sunt luate în Tatăl, și dăm sfinților poruncă să vă stea de sprijin ca să vă aibă cerul în ajutorul său, fiilor din porți. Pace vouă! Și la toate furtunile le-am zis: «*Pace vouă!*». Le-aș spune și duhurilor rele «*Pace vouă!*», ca să fiți voi în pacea Mea, fiilor copiii. E greu de tot pe pământ. Voia omului Îmi îndurerează venirea Mea cea cu durere, că numai prin dureri vin când vin. Mi-e tare dor să vin la voi pe vreme însorită, fiilor. Mi-e tare dor de pacea din voi. De liniștea din voi și dintre voi Mi-e dor, și e tare greu pe pământ, dar cu cerul nu e greu pe pământ. Aceasta voiesc Eu azi să grăiesc cu voi, că e praznic împărătesc.

Sărbătorim Noi și cu voi praznic de cer pe pământ când mama Mea M-a primit pe Mine, Fiul Tatălui Savaot, în trupul ei, prin puterea Duhului Sfânt, căci a venit unul din căpeteniile de peste îngeri, Gavriil, și i-a zis mamei Mele pe pământ: «*Duhul Sfânt și puterea Celui Preaînalt te va umbri, iar pentru aceasta și Sfântul Care Se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu Se va chema*», și apoi îngerul a plecat de la ea. Ce frumos i-a spus ei despre Mine îngerul Gavriil, solul Domnului, venit pe pământ la Fecioara, mama Mea: «*Acesta va fi mare, și Fiul Celui Preaînalt Se va chema, și Domnul Dumnezeu Îi va da Lui tronul părintelui Său, David, și El va împărăți peste casa lui Israel în veci, iar împărăția Lui nu va avea sfârșit*». Amin.

O, Ierusalime, cu cerul nu e greu pe pământ. E greu cu pământul pe pământ, poporul Meu. La Fecioara care M-a primit în pântece acum două mii de ani, în ziua aceasta de bunăvestire din cer, a venit îngerul. Dar la tine vine Domnul, și arde prin cuvântul Lui de peste tine, căci Domnul este foc mistuitor, foc sfânt, foc din cer, nu foc de pe pământ. Amin. În focul cuvântului Meu te învăluiesc, poporul Meu, ca să nu-ți fie greu pe pământ. Vin Eu, Domnul, la tine pe pământ, în foc, în cuvânt, Ierusalime. Vreau să fac cu tine peste pământ foc din focul Meu, așa cum Tatăl a făcut din Mine peste tine foc din focul Lui. E tare greu pe pământ, și tu nu ai de unde să știi și să vezi ceea ce-ți spun Eu, fiindcă te-am învățat să fii cuminte și să privești numai în sus la Domnul, ca să ai nădejde și credință și dragoste și să nu te temi tu, cel mic al Meu. Mereu, mereu te-am povățuit să fii copil și să ai pe Tatăl și să nu te temi când stai de mână cu Tatăl, căci cu cerul nu e greu. Cu Tatăl nu e greu pe pământ, poporul Meu. Te-am învățat să fii copil frumos. Și ce copil poate fi mai frumos decât copilul în care strălucește Tatăl său cu Duhul Său Cel

Sfânt? Numai un tată este adevărat, căci cel mai adevărat tată este Cel ce este veșnic, Tatăl ceresc. Amin, amin, amin.

— **V** am dat pe Fiul Meu trup și cuvânt, fiilor, iar Eu, Tatăl Savaot, întru El sunt, și pe-trec și plâng cu El și Mi-e dor să Mă bucur în El de bucuria Lui, de bucuria ta cu cerul pe pământ cu tine, Ierusalime al venirii Fiului Meu, venire scrisă în Scripturi, popor ocrotit de venirea Sa.

Cu cerul nu e greu pe pământ, așa v-a spus Fiul Meu în ziua aceasta de praznic sfânt pentru El și pentru Fecioara care L-a născut pe El prin coborârea Duhului Sfânt peste ea și prin puterea Celui Preaînalt care a umbrit-o pe ea.

O, popor al Fiului Meu, Duhul Sfânt coboară peste tine, și puterea Celui Preaînalt te umbrește, iar Sfântul Care naște cuvânt din Mine peste tine, Fiul lui Dumnezeu Se cheamă, și El împărățește peste tine în veci, iar împărăția Lui nu va avea sfârșit. Amin, amin, amin.

— **S**lava Tatălui Meu sunt Eu, Ierusalime, căci El preaslăvește pe Fiul Său, și Îl va preaslăvi. Amin.

Nu sunt înger, ci sunt Domnul îngerilor, și grăiesc peste voi precum vorbeam peste Adam în rai, copiii din porți. Luați și dați poporului Meu împărăția Mea care nu va avea sfârșit. Amin. Pe vremea când vorbeam prin trâmbița Mea Verginica le spuneam celor ce Mă auzeau atunci cu urechile lor: «*Am părăsit cerul și pe Tatăl Meu și grădina împodobită de frumuseți, și îngerii și surorile și frații și locul iubit, și M-am coborât jos, pe pământ, dar nu sunt în trup, ci în Duh, iar în trup când Mă voi arăta în toată slava Mea, se vor cutremura toate, căci acum sunt într-un trup în care Tatăl a binevoit să fiu*». Iar în vremea aceasta grăiesc din văzduh și vin în vuiet de vânt deasupra acestei grădini și Îmi scriu prin voi cuvântul rostit de gura Mea, iar Eu stau pe nori de slavă, însoțit de îngeri și de sfinți, copiii care-Mi întocmiți cartea cea de azi a cuvântului Meu care vine cu norii, căci scris este: «*Iată, El vine cu norii*». Mai e un pic, și tot ochiul care este ochi Mă va vedea, căci așa este scris să fie, că în trup când Mă voi arăta cu toată slava Mea, să se cutremure toate. Amin.

Ție însă, popor iubit și hrănit cu iubirea Mea cerească, îți spun cu cerul pe pământ: nu sunt înger, ci sunt Domnul îngerilor, și grăiesc cu voi cum vorbeam cu omul în rai, iar norii slavei Mele Mă acoperă ca să puteți voi sta în fața slavei cuvântului Meu, care este slava Mea, fiilor din porți, și voi, fii ai Ierusalimului cuvântului Meu care vine cu norii binevestindu-Mă pe Mine Fiul Celui Preaînalt, Împăratul lui Israel, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit. Amin.

Vă îndemn pe voi, copiii ai acestei slave, să Mă slăviți și să vă bucurați slăvindu-Mă cu inimi mari și pline de slava cuvântului Meu de peste voi. Cuvântul Meu e pe pământ cu voi, ca să vă fie vouă bine cu cerul pe pământ, și mult v-aș vrea, pe toți v-aș vrea micuți și credincioși ca pruncii care tânjesc sau plâng sau zâmbesc după mama lor fără să știe ei cine este ea. Iar când ei o simt, se liniștesc la sânul ei, mâncând și odihnindu-se în pace, ca niște micuți ce sunt.

E zi de mare prăznuire cu cerul peste voi, căci cerul este numai ochi și urechi la Mine când vouă vă grăiesc. Se uită tot cerul sfânt la voi când vă grăiesc, și dau sfinții și îngerii să vă împodobească, fiilor, că în cer numai podoabe sunt, podoabe pentru mireasa Mea. A pus cerul peste voi călăuză, și în ea, duh tare. Cei ce-Mi sunt călăuză peste voi, trebuie să lucreze mult peste voi, trebuie să vă gătească cu toate podoabele Mele pentru voi, iar voi să stați la gătit, așa

cum mama Mea Fecioara a stat când îngerul Gavriil a vizitat-o pe ea așezându-Mă pe Mine în ea, pe Mine, podoaba cea mai de preț a omului îndumnezeit de dumnezeirea Mea cea una cu Tatăl.

Grăiesc în mijlocul vostru cuvinte de slavă, că sunt peste voi cu zi slăvită, iar mama Mea, Fecioară în veci, din Fiul ei grăiește peste voi peste om, fiindcă Eu cu sfinții vin, așa cum este venirea Mea să fie, și așa cum este scrisă în Scripturi. Amin, amin, amin.

— **P**e aripa cuvântului Tău cel plin de dor de mireasa Ta vin și eu la poporul Tău cel mic ca să-l învăț podoaba de mireasă, Fiule scump. E mare slavă venită cu noi, și ea plutește în mii și în zeci de zeci de mii deasupra ieslei cuvântului Tău de azi și deasupra pământului Tău, pecetluit cu numele Tău aici, lângă iesle, ca să mângâie slava Ta de sfinți și de îngeri și de puteri cerești pe poporul Tău care învață de la Tine podoaba de mireasă, Fiule Doamne, și Mire cu mireasă, că nu este nimeni asemenea Ție, și toată făptura fi-va cu multul curând, curând, curând să-Ți slujească și să Te preamărească pentru venirea Ta care va birui sub ea tot pământul, Doamne.

O, popor al venirii cu norii a Fiului meu, Care vine cu toată slava Sa cea nevăzută de om! Tot ochiul care este ochi va vedea slava Lui, căci așa este proorocia aceasta. Dar tu, popor micuț, îndumnezeiește-te de la Trupul și de la Duhul Fiului meu. Învață tot mai adânc taina Fiului meu, taina venirii Lui trup și cuvânt peste tine, taina îndumnezeirii. Deschide larg ușa inimii, ca să-ți fie ușor pe pământ, că nu e mângâiere în veac pentru om decât cerul cel nevăzut de om și la care atât de puțin tânjește omul. Eu atât de bucuros și de mult m-am plecat îngerului care mi-a vestit îndumnezeirea mea când L-a așezat pe Fiul Tatălui în trupul meu ca să crească și să Se nască, și să fie apoi cunoscut pe pământ! Tu bucură-te și mai mult, că la tine nu înger vine, ci vine Domnul Însuși, însoțit de slava cuvântului Lui alături de Trupul Lui care se dă ție prin taina împărăției cerurilor din mijlocul tău și în care tu trebuie să pătrunzi cu totul, mai mult decât oricare sfânt de până acum, că aceasta este lucrarea pe care o așteaptă cerul de la tine, poporule, fiule al lui Dumnezeu. Te înalță Fiul meu la mare nume de-acum, și te va numi «*Cetate Sfântă*» pe tine și pământul de sub tine, iar această bunăvestire s-o primești cu mare sfințenie și să zici: „*Iată-ne, Doamne. Fie nouă după cum cuvintezi pentru noi*”. Amin.

Te îndemn ca o mamă din Fiul ei Cel Unul sfânt să stai sub călăuză, că eu așa am stat în toată vremea vieții mele pe pământ. Te îndemn să stai de mână cu cei ce te cresc pentru cer, căci cu cerul nu e greu pe pământ, dar e greu fără cer. Mare este taina Fiului meu în mijlocul tău, iar tu dacă nu ești cât ea cum ai putea-o primi, cum ai putea-o purta, cum ai putea să te dai Domnului prin ea dacă nu i-ai pricepe și dacă nu i-ai crede mărirea ei cea din cer? O, tu să nu cauți cerul, căci cerul e cu tine. Tu să nu cauți pe Domnul, căci Domnul e cu tine. Tu să cauți să fii cu cerul și cu Domnul. Tu să cauți să fii cer al Domnului, căci Domnul e cu tine. Dă-I Lui locul tău. Aceasta este taina pe care trebuie s-o cunoști cel mai mult tu, cel ce ai cerul cu tine și cuvântul Domnului grăind din preajma ta. Dă-I Domnului locul tău, și ți se va apleca toată facerea cea de sus și cea de jos pentru fericirea ta.

Când El a venit și S-a făcut trup între oameni, a avut nevoie de cale pentru venirea Sa pe pământ, iar eu am zis: „*Iată roaba Domnului și cuvântului Lui!*”. Când El vine acum la tine pentru judecata lumii, are nevoie de cale, ca și

atunci, la prima Lui venire. Dă-I Domnului locașul tău precum l-am dat eu, și ți se va închina făptura toată dacă Domnul va fi iubirea ta așa cum a fost El iubirea mea. Dă-I Domnului locașul tău și stai sub paza Lui cea mare așa cum am stat eu de Și-a putut El împlini cu mine taina Sa, taina venirii Domnului trup pe pământ. O, caută, Ierusalime, să fii ceea ce este scris să fii! Amin.

I-a găsit sub dureri Fiul meu pe cei din porți, și a suflat peste ei cu puterile cerești ca să poată Domnul intra și să-ți aducă hrană pentru suflet după ce atâta hrană ți-au dat ție cei ce te călăuzesc pentru cer în tine, popor binecuvântat. Lasă-te pătruns în trupul tău de Trupul Domnului, cel plin de Duh Sfânt, ca să curgă din gura fiilor tăi ape vii, apele vieții, așa cum curg ele din fiii cei puși de Domnul peste tine călăuză tare, popor călăuzit de Duhul Domnului, de sus și de jos. Primește peste tine mâna Domnului, binecuvântarea Domnului, pacea Domnului și multa Lui iubire pe care ți-o dă s-o porți și s-o dai, ca ea să crească și să se înmulțească cu multul și să umple pământul de venirea Domnului la tine.

Vai de poporul fără călăuză, că acela moare! Și ferice ție, popor cu călăuză din cer și de pe pământ, și viață veșnică peste tine! Aceasta îți doresc și îți hărăzesc eu, mama Fecioară a Fiului lui Dumnezeu, și ai grijă mare de comoara Domnului din mijlocul tău, de Trupul și cuvântul Lui, care te face împărăție a cerurilor pe pământ. Ai grijă să fii sfânt ca în cer, și nu căuta ca pe pământ să fii sfânt, căci Domnul, prin cele ce a pățit, fiind El Însuși ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute, numai tu să stai sub povață și să cunoști vremea cercetării tale, că multe, multe te-a învățat pe tine Domnul Dumnezeuul tău. Amin, amin, amin.

— **O**, mamă cu grijă de mamă! Care mamă poate să-i facă rău fiului ei dacă este mamă? E mare acest cuvânt: „*mamă*”. E sfânt cuvântul „*mamă*”. E scump cuvântul „*sfânt*”, și nu știe omul ce frumos este omul sfânt și cât se simte în jur sfințenia celui sfânt și binefăcător omului. Nu știe omul cel îngâmfat să învețe sfințenia de la învățător și nu de la el însuși, fiindcă dacă învățătorul nu este sfânt, nu poate împărți sfințenie și nu-l poate face sfânt pe om.

O, poporul Meu, într-o cetate un om și-a zis: „*Am să mă fac sfânt*”, și după ce a trecut un pic de vreme, el și-a zis: „*Sunt sfânt*”. Zilele treceau ca și până atunci, iar el se nedumeria și își zicea: „*Ce folos că m-am făcut sfânt? Nu știe nimeni despre mine și nu găsesc că folosesc ceva*”. S-a dus el apoi la un om din cetatea sa, și i-a zis lui: „*Eu sunt sfânt*”. Și acela i-a zis: „*N-am de unde să știu eu că ești sfânt*”. „*Pentru că ți-am zis eu, tu acum știi*”, i-a răspuns lui. Dar omul n-a crezut. S-a dus el apoi la o bătrânică, și i-a spus ei: „*M-am dus la cutare cetățean și i-am spus lui că eu am zis că mă fac sfânt. Și m-am făcut apoi, iar el nu mă crede*”. Bătrânică i-a răspuns: „*Nu te crede și nu are cum să te creadă*”. „*Dar i-am spus eu*”, i-a zis el bătrânicii. „*Nu-i de ajuns că i-ai spus*”, îi răspunse ea, „*ci trebuie să-i dovedești asta*”. El a plecat apoi mai departe la alt cetățean din cetate și i-a spus și la acela că nu-l cred oamenii că el e sfânt. Atunci, acela i-a zis lui: „*Nu te cred oamenii pentru că sfinții stau cu sfinții, și de la ei iau sfințenia*”. „*Dar unde să găsesc eu sfinți?*”, l-a întrebat el pe cetățeanul cu care vorbea. Și i-a spus lui acela unde să dea el de sfinți.

Purcezând el spre ei, mai înainte să ajungă în mijlocul lor Dumnezeu i-a spus celui ce-i călăuzea pe ei: „*Astăzi va veni la voi un sfânt, și voi să-l primiți plecându-vă lui și zi-*

cându-i: Bine-ai venit la noi, sfinte!". Călăuza le-a spus ucenicilor, și aceștia așa au făcut când omul a ajuns la ei.

Plecând înapoi în cetatea lui, nimeni nu l-a primit ca pe un sfânt, iar el se întreba și își zicea: „*Ce să fac? La ce folos îmi este că sunt sfânt? Nimeni nu mă știe*“, și le-a spus celor din cetate: „*Am fost la cei sfinți și m-au primit ca pe un sfânt, iar voi nu spuneți nimic, nu faceți nimic în fața mea*“. Ei tăceau și se mirau și tăceau. El însă s-a întors iarăși la sfinți și le-a zis lor: „*Voi m-ați primit și ați cunoscut că sunt sfânt, dar cei din cetatea mea nu m-au crezut nici când le-am spus cum m-ați primit voi*“. Dar aceia nu i-au zis nimic mai mult, și plecându-se lui i-au zis: „*Mergi în pace, sfinte*“. El a plecat iar în cetatea sa, și îi părea rău în mintea lui că s-a făcut sfânt și că nu vede nici un folos. Nu trecu mult timp și plecă spre casa lui călăuza celor sfinți. Încă de la marginea cetății toți cetățenii se apropiiau de el ca să le dea învățătură, ca să-i vindece, ca să-i ajute, ca să-i întărească în ale lor. Ajuns la casa celui căutat și intrând în casă, toți dădeau să-l aștepte spre întoarcerea lui ca să-l conducă iarăși toți, și așa au și făcut. Omul care-și zicea sfânt le-a zis apoi lor: „*Vedeți voi cum a venit la mine acest sfânt ca să vă îndemne el să mă credeți ce v-am spus eu despre mine? Voi însă n-ați voit să mă credeți altfel*“. Cetățenii însă tot așa îl priveau, ca și până atunci și nu altfel. Atunci el și-a zis: „*Când va mai veni sfântul la mine, voi merge și eu cu el până la capătul cetății ca să văd ce va fi apoi la întoarcerea mea acasă*“. Așa a făcut, precum a spus, dar când el s-a întors înapoi singur, fără sfânt, nici unul din cetate nu s-a ținut după el cum s-au ținut cu multul cei din cetate la venirea și la plecarea celui sfânt.

S-a sculat el apoi și s-a dus, pus pe gânduri, ca să întrebe despre nedumerirea lui pe cei sfinți. Ajungând la ei, le-a spus lor pe cele din mintea lui și a cerut acum un răspuns de la ei, iar călăuza lor i-a răspuns așa: „*Noi te-am salutat ca pe un sfânt când ai venit și când ai plecat, dar pentru că nu te privesc și nu te primesc cei din cetate ca pe un sfânt, aceia au dreptate, și tu nu ai*“. Iar el le-a spus lor: „*Dar voi de ce mi-ați spus sfânt?*“. „*Nu noi ți-am spus sfânt, ci tu ți-ai spus aceasta, în mintea ta*“. Și el, iar i-a întrebat: „*Dar sunt sau nu sunt sfânt?*“. „*Tu ești sfânt în mintea ta, iar noi cu darul Duhului Sfânt am văzut semeția ta și am lucrat ca să ți-o stricăm ca pe ceva stricăcios peste tine. Omul sfânt este altceva decât vede mintea ta*“. Și el le-a spus lor: „*Lăsați-mă să stau cu voi o vreme, poate va înțelege și mintea mea ca mintea voastră după ce voi vedea la voi ce faceți și cum lucrați*“. Și, după o vreme de stat și de uitat la ei și de auzit de la ei, el a înțeles că nu poți să fii sfânt decât dacă iei învățătură de la un învățător încercat și învățat de Dumnezeu pentru folosul celor ce vor să fie sfinți lui Dumnezeu, așa cum ucenicii celui ce venise după el în cetate ascultau și luau de la călăuza lor lucrul cel sfânt de lucrat și de trăit. Și întorcându-se el în cetatea sa, a început să vorbească oamenilor despre mintea lui semeată după ce învățătorul acela i-a spus lui că oamenii din cetatea lui sunt îmbunătățiți în Dumnezeu și că și el va învăța de la ei mulțime de învățătură, așa cum el și mai mult îi îmbunătățise cu prilejul venirii lui în cetatea lor dându-le multă, multă învățătură după voința lor cea bună și setoasă după Dumnezeu. Și așa a început el cu umilința inimii, și cu învățătura apoi, poposind pe la mesele lor de bucurie în Duhul Domnului prin învățătura celui sfânt care-i povățuise pe ei pentru credința lor cu care atrăgea pe sfinți în ajutorul lor cel pentru mântuire.

Iată, poporul Meu, ți-am spus această pildă după ce am făcut-o arătată în mijlocul tău prin Duhul Meu Cel Sfânt. Ia din ea și învață învățătură cu învățător, că numele tău este popor sfânt, și tu trebuie să strici de lângă Mine iscodirile minții, fiindcă Eu, Domnul, prin ceea ce am pățit, fiind Eu Însumi ispitit, pot și celor ce se ispitesc să le ajut lor. Amin.

Te-am învățat să știi să crești pe Dumnezeu în tine, Ierusalime, căci Eu sunt trup și cuvânt în mijlocul tău, și nu mai încap nicăieri întreg cum încap la tine. Iar tu să cauți să fii micuț, ca să poți învăța, ca să poți sta de mână cu Mine, poporul Meu. Îți hărăzesc credință cu mare dar în ea, căci scris este: „*Cel ce crede în Mine, râuri de ape vii vor curge din gura lui*“. Îți spun aceasta ca să întărești tu în mijlocul tău apele vii de peste tine, limbile Duhului Sfânt, cu care Eu te hrănesc și de sus, și de jos, și din Mine, și din cei prin care Eu vin și îți dau hrană cu creștere în ea pentru tine. E mare sărbătoare venirea Mea la tine, că e greu fără cer pe pământ. E greu pe pământ, dar cu cerul nu e greu. Cea mai mare lucrare a ta să fie cea din Mine, și care să-ți dea sfințenia inimii și a minții și a trupului, căci Eu te ocrotesc cu mare ocrotire, ca să te am al Meu, poporul Meu. Umilește-te sub mâna Mea cea binefăcătoare peste tine și stai micuț, ca să te pot crește Eu și nu tu, că Eu vreau ca tu să-Mi faci numai bucurii, Ierusalime.

Tu să stai sub călăuză, iar altfel să nu stai, și să Mă păstrezi cu mult dor în mijlocul tău, ca să te povățuiesc, poporul Meu, și ca să poți tu cu Mine, Ierusalime sfânt. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2003

Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Omul îngâmfat învinuiește de duh de mândrie pe cei ce Îl iubesc pe Domnul. Omul s-a îmbolnăvit de toate cele ce sunt din iad, iar duhul desfrânării îl nimicește pe om. Sfânta Maria Egipteanca se roagă la Tatăl pentru cei de pe pământ.

Proposec iar lângă voi cuvânt, iar Duhul Sfânt al cuvântului Meu vă încălzește la pieptul Meu rănit de dorul Meu cel pentru voi, căci voi sunteți Ierusalimul Meu cel dorit și atât de dorit de tot omul care s-a născut din om, de când Eu, Domnul, l-am făcut pe omul cel întâi zidit și până la voi, cei ce sunteți poporul Meu de azi, poporul cel din vremea venirii cuvântului Meu peste pământ după două mii de ani de la arătarea Mea trup între oameni vreme de treizeci și trei de ani, iar pentru cei necredincioși, vreme de trei ani și jumătate. Amin.

O, poporul Meu, întăresc la iesle pe cei ce-Mi aduc la tine cuvântul Meu. Vreau să-ți dau putere de duh și de suflet și de trup, că Eu mereu ți-am dat ca să poți pentru Mine, fiindcă Eu fără voi, cei din trup, chiar dacă sunteți așa de micuți, nu pot nimic pe pământ. Nu pot pe pământ cu cerul, că pământul este plin de desfrânare, căci trupul pofteste împotriva duhului, că omul pofteste de pe pământ și nu din cer, și că antichrist nu se mai satură să-l momească pe om, cu fața lui cea ascunsă, și chiar dacă și-ar scrie pe el numele, tot n-ar mai fugi omul de el, că e bolnav omul după toate cele din iad și n-am doctor pe pământ care să ia iadul de pe pământ și să-l așeze apoi pe om în rai.

V-aș lua pe voi și aș trece cu voi din loc în loc peste pământ pentru ca să Mă arăt mai mult cu semnul venirii Mele, cu viața Mea trăită în om. M-aș duce cu voi să rostesc morții

și iadului să-și închidă gura și să dea înapoi pe morții lor, dar Eu, Domnul, am milă de voi și dau să vă întăresc duhul și trupul ca să puteți pentru Mine, și apoi, mai mult și mai mult să vă dau întărituri cerești ca să puteți pentru lume, căci lumea a ajuns la sfârșit încă de pe când Eu am judecat-o pe ea și pe stăpânitorul ei prin venirea Mea cea cu trupul între oameni acum două mii de ani.

Omul îngâmfat din lume zice că voi aveți duh de mândrie, dar dacă aș face cu voi semne despre care nu s-a mai auzit, ce ar mai zice omul care face atâtea minuni cu care să-l tragă pe om din calea pe care stau Eu cu cei ce sunt ai Mei? Iar de el nu mai zice că este mândru, și își zice drept și își zice deștept și își zice că Mă are de Dumnezeu pe Mine, Cel smerit pe pământ și în cer. Aș face de lângă voi și din voi semne mari, văzute și auzite de ochii și de urechile celor de pe pământ, dar Eu după ce am lucrat pe cele mai presus de fire între oameni, M-a luat poporul cel în mijlocul căruia M-am arătat și M-a răstignit pe cruce ca pe cei răufăcători. Minunile pe care Eu le lucrez azi cu voi sunt cu mult mai mari decât toate câte s-au auzit despre Dumnezeu pe pământ, fiilor din vremea acestui sfârșit. Eu n-am vorbit cu nimeni între oameni cum vorbesc cu voi. N-am vorbit nici cu Adam, nici cu Cain, nici cu Noe, nici cu Moise, nici cu David, nici cu Zaharia, nici cu Ioan Botezătorul, nici cu apostolii așa și atât cât vorbesc cu voi, fiindcă așa minune n-a fost de când e veacul și nici nu va mai fi alta decât împărăția Mea în om în chip desăvârșit, curând, curând, și apoi cerul pe pământ, iar Eu, în mijlocul dumnezeilor, Dumnezeu adevărat și mult slăvit între oameni pentru judecata lor, pentru mântuirea lor, iar când Mă voi arăta cu toată slava Mea, se vor cutremura toate.

Este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: «După strămtorarea acelor zile soarele și luna și stelele se vor întuneca și nu vor mai lumina și vor cădea din cer, căci se vor zguduî puterile cerurilor, și apoi, semnul Fiului Omului, la a Cărui arătare vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind cu putere și cu slavă multă peste pământ, și se vor cutremura toate», precum este scris. Atunci, din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini, îngerii Mei vor aduna pe cei aleși ai Mei în ziua când nimeni nu se va aștepta. O, Eu, Domnul, voiesc să am ce aduna, poporul Meu, și vreau să Mă vestesc, că Eu de aceea grăiesc pe pământ. Grăiesc ca să-Mi vestesc venirea și ca să vă gătesc mereu, mereu pe voi, și să strălucesc cu voi peste pământ de șapte ori mai tare decât soarele, și dintre voi să ies spre oameni ca Mirele din iatacul Său, fiindcă în voi și între voi Eu Îmi am sălaşul, și mult au așteptat sfinții această vreme a întoarcerii Mele între oameni, și se uită la ea și la voi, și stăruiesc sfinții înaintea Tatălui pentru Mine și pentru voi, ca să biruiască Mielul Tatălui și turma Sa cea mică de la sfârșitul venirii Fiului Tatălui pentru biruința sfinților Săi. Amin.

Ierusalime sfânt, te privesc sfinții, fiule mic, iar tu să fii slugă credincioasă și înțeleaptă, ca să dau Eu prin tine hrană la timp celor ce Mă iau de la tine de hrană și să Mă întind cu masa Mea din mijlocul tău, căci sunt milostiv, poporul Meu, iar tu ești sluga Mea, copilul cel mic care împarte pe cele ale Tatălui, și fericită este sluga aceea pe care venind Stăpânul o va afla făcând așa, că peste toate avuțiile Sale o va pune. Și iată, Stăpânul nu întârzie, și vine ca să adune pe cei aleși ai Săi din cele patru vânturi, iar slugile necredincioase care zic că Eu întârzii și care se dau la mâncări și băuturi bătând pe cei ce nu vor tot așa să facă, veni-va Stăpânul în ceasul pe

care nu-l cunoaște sluga și îi va nimici dregătoria și o va da pe ea cu cei fățarnici, căci n-a vegheat pentru venirea Stăpânului ei.

O, poporul Meu, biserica din lume este numai fățarnicie prin cei ce o stăpânesc pe ea. Cum să facem, oare, să-i dăm trezirea, să-i dăm învierea, așa cum i-am dat-o Eu celei azi pomenite în duh de biserică prin rânduiala părinților sfinți? Cum să facem, oare?

Iat-o pe Maria Egipteanca. Rugăciunea ei către mama Mea Fecioara a luat-o pe ea și a înviat-o pe ea, căci ea a crezut în Dumnezeu, și apoi s-a trezit și L-a iubit cu multă înviere în inima ei cea plină de căință și de durere după vindecarea ranelor Mele făcute de ea. O doare pentru lume pe ea, și îi plânge duhul în cer după omul cel pierdut în desfrânări, și stă în genunchi înaintea Tatălui rugându-se pentru Mine, Mielul Tatălui, ca să biruiesc peste lume cu turma Mea cea mică, cu tine, poporul Meu de azi, în care Eu stau cuvânt de înviere peste lume. Se roagă această sfântă la Tatăl și zice așa:

— **Î**nvăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, Doamne, și cei necredincioși se vor întoarce la Tine, așa cum m-am întors eu și am urmat pe Fiul Tău Cel neispitit de păcat, și Care m-a ajutat prin mijlocirea Maicii Sale la rugăciunea mea cea cu durere multă în ea. Fă minune nemaiauzită și ia de pe pământ duhul desfrânării care arde în trupul omului foc nestins, foc mistuitor ca să nu mai rămână nimic din om. Dar Tu, Cel ce prin Fiul Tău Cel preaiubit, prin Care l-ai zidit pe om după chipul și asemănarea Sa, l-ai făcut la sfârșit din nou pe om născându-L pe El din Fecioară între oameni și purtând trup omenesc pe pământ, fă Tu, ca un Tată mare în cer și pe pământ, fă Tu prin Fiul Tău Cel ce S-a răstignit pentru păcatele oamenilor, fă să strălucească pe pământ și peste om lumina dumnezeirii Tale, taina Fiului Tău întru venirea Sa cea plină de taină, cuvântul Său care înviază pe cei morți cu trupul și cu duhul, Tată al sfinților.

Eu după ce m-am lepădat de păcat n-am mai voit nici să văd lumea în care arde păcatul și tot omul din ea, și am primit darul pocăinței și lacrima lui cea plină de iubire pentru Fiul Tău Cel ce a murit pe cruce din pricina păcatelor neamului omenesc. M-a durut în toată viața trupului meu trupul și sufletul și duhul pentru chinul Fiului Tău în vremea crucii Lui, iar El mi-a dat îngeri care să-mi slujească luptei mele pentru dragostea de Fiul Tău și de sfinții Lui care ca și mine s-au luptat să se lepede de diavol și să se dea lui Dumnezeu, Cel ce l-a zidit din pământ pe om.

Mi-a fost atât de dor să grăiesc din Tine peste cei ce duc pe spatele lor cel micuț și plâpând calea cea cu greu pe ea a venirii Fiului Tău cuvânt pe pământ, că Tu ești un Dumnezeu așa de mare, iar ei sunt tare, tare slăbuți, tare îndurerați, tare doritori de odihnă după greu, că Tu ești povara lor cea greu de purtat, și Tu ai un popor care așteaptă de la ei puteri și mângâieri, și iarăși puteri, iar Tu le știi lor povara și plângi cu sfinții de mila lor, și în cea mai desăvârșită taină Tu, Tată, le dai lor har ca să poată ce ai Tu de putut în vremea aceasta prin Fiul Tău Cel iubit, Care a binevoit întru ei pentru a Sa venire, Tată Savaot. Trupul meu cel ceresc stă îngenunchiat de iubire pentru ei înaintea Ta, și Îți cer pentru ei mult cer, multă biruință din ei asupra diavolului care ține lumea în întunericul ei. Fă din ei lumina Ta, lumina lumii, Tată, căci ei sunt cu trupul. Dă oamenilor de pe pământ har din har, prin poporul Tău cel de acum. Fă neamul omenesc să se întoarcă la Tine și la dragostea de Tine și să sfințească numele Tău pe pământ ca și în cer.

Întinde-Ți cortul împărăției Tale peste pământ, Tată al sfinților, și prin Fiul Tău Cel plin de mântuire a lumii varsă-Ți apele vieții peste toată făptura, dar ajută-i pe cei mici ai Tăi să Te poată vesti de la marginile cerurilor până la celelalte margini, ca să Te faci cunoscut făpturii omenești de Stăpân din veci și până-n veci și să știe că numai Tu ești Stăpânul. Dar știe, oare, neamul oamenilor care sunt marginile cerurilor? O, dă-le, Doamne, oamenilor cartea venirii Tale, iar ei să o ia și să citească în ea și să ia din ea lumina Ta și să crească în ei legile sfințeniei, ca să priceapă cartea Ta, Doamne, și să înțeleagă din ea marginile cerurilor. Amin. Aceasta este ruga mea înaintea Ta în ziua mea de sobor între sfinții Tăi, care mijlocesc la Tine pentru înnoirea făpturii, pentru viața veacului ce va să fie pe pământ după învierea morților și după mult așteptata Ta venire însoțită de toți sfinții Tăi apoi, în slava Noului Ierusalim, cetatea cea sfântă, lucrătoare din cer și de pe pământ, ca să biruiască prin ea Mielul Tău, Domnul Iisus Hristos, și cei împreună cu El, care au biruit și biruiesc prin Sângele Lui și prin cuvântul mărturiei lor acum, la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

— **E**u acum îmbrățișez pe sfinții Mei, poporul Meu, și cu ei te îmbrățișez pe tine, cel așteptat de sfinți. Așează-te tot mai în veghe ca să înțelegi tu taina care te poartă pe tine în ea și ca să nu fii ca pe pământ, și să fii ca în cer, Ierusalime.

Binecuvântată să fie de Domnul Dumnezeuul tău ieșirea ta acum pentru vestirea Mea cu tine în mijlocul lumii. Te voi acoperi în norii slavei Mele, dar te voi vesti că ești al Meu și că pot peste tine și că sunt în tine și cu tine. Binecuvântată să fie lumea care va da să te vadă și să te urmeze înspre Mine cu calea sa. Binecuvântați să fie cei ce te vor vesti cu Mine pe tine ca să audă neamurile petrecerea lui Dumnezeu cu tine. Binecuvântată să fie călătoria ta și vestirea Mea și a ta între oameni, că Eu pentru Mine și pentru tine fac cale tare prin lume, fiindcă se apropie cu multul slava Mea cu tine și învierea multora și răscumpărarea făpturii, Ierusalime român, că mare, mare este taina pământului român și plata lui de la Dumnezeu prin coborârea Mea pe el acum, la sfârșit de timp. Amin.

Pace ție, Ierusalime român! Fac cale, Eu, Domnul, pentru Mine și pentru tine, și fac cale mulțimilor spre Noi ca să ia lumină din lumina Mea cea care este pururea cu tine pentru ca să ia lumea calea spre Dumnezeu și să nu rămână ea în întunericul ei. Amin.

Pace ție, poporul Meu, și lasă-te întru slava Mea de peste tine, căci Eu pentru viața ta le spun și duhurilor rele „Pace vouă!”, ca să poți tu să străbați prin întuneric, iar întunericul să se tragă în lături, căci lumina luminează în întuneric, și întunericul nu a cuprins-o. Amin.

«Fiți copii dulci, fiți copii frumoși și stați într-un duh cu toții, căci am cârmă din cer și de pe pământ între voi», vă zice vouă Tatăl.

Iar Eu, Fiul Său, vă spun: fiți frumoși, căci fericirea aceasta este a celor ce poartă slava venirii Mele cu sfinții, frumusețea slavei Domnului în omul care are în trupul său pe Duhul Sfânt, Mângâietorul făpturii, Mângâietorul tău, poporul Meu, pacea ta și frumusețea ta cea de la Mine, Ierusalime sfânt. Amin, amin, amin.

31 martie/13 aprilie 2003

Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim. Duminica Floriilor

Când nimeni nu se așteaptă să vină Domnul, El vine prin taina cuvântului. Cuvântul vine pe pământ cu veșnicia, înlăturând vremelnicia. Cetatea Sfântă Noul Ierusalim, este nume din cer. Taina crinilor și a trandafirilor este covor de flori de rai, fii vii, care altoiesc viața în oameni. Nimeni nu-l poate asculta cu iubire decât pe cel pe care-l iubește.

Tatăl Meu este în Mine când grăiesc peste tine, Ierusalime. Vin la tine, poporul Meu cel din români, căci cu tine am împlinit Eu Scriptura venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl ca să intru în lume cuvânt de înviere și semn de mântuire veșnică, așa cum am intrat acum două mii de ani în Ierusalim după ce am cinat cu Lazăr, cu Maria și cu Marta în Betania, și când pentru învierea lui Lazăr mergeau după Mine mulțime de iudei ca să Mă urmeze și ca să vadă pe cel înviat de Mine, și care aflând că voi merge la Ierusalim a doua zi luau stâlparei în mâini și Mă urmau și strigau: «Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!». Ucenici mulți văzându-Mă pe mânz de asină intrând au înțeles atunci că Eu sunt Domnul, Care Se preaslăvește prin Tatăl, și că pentru Mine era scris în prooroci: «Împăratul tău vine, fiică a Sionului, șezând pe mânzul asinei». Iar Eu am zis Tatălui: «Tată, preaslăvește-Ți numele!». Și atunci din văzduh glasul Tatălui a zis: «L-am preaslăvit, și iarăși Îl voi preaslăvi!». Toată mulțimea adunată s-a întreat: «Ce este acest glas: tunet, sau înger care a vorbit?». Iar Eu, Cel purtat de asin, am zis: «Nu pentru Mine, ci pentru voi s-a făcut acest glas, căci acum este judecata acestei lumi, iar stăpânitorul lumii va fi aruncat afară». Amin.

O, Ierusalime de azi, alesul Meu popor întru care binevoiesc Eu cu glasul Meu cel ceresc peste pământ și peste lume! Tot așa și azi lucrez, și în mare taină lucrez, ca să ating cu cuvântul Meu inimile celor aleși ai Mei care cunosc glasul Păstorului Care vine, precum este scris să vină. Dacă aș lucra cu semne mari, Eu nu te-aș mai putea păstra, că ar veni lume nelegiuită ca să vadă slava Mea de peste tine, și lumea este peste ea cu păstori care te-ar dușmăni ca și pe Mine, poporul Meu. Lucrăm în taină mare, fiindcă așa este cea de a doua Mea venire, este când nimeni nu se așteaptă să vin, iar Eu în mijlocul tău Îmi scriu cartea venirii Mele și cu ea judec, căci am spus și atunci, și spun și acum că nu Eu, ci cuvântul pe care Eu îl rostesc peste necredința de pe pământ, acela va judeca lumea. Amin. Vestesc prin tine, Ierusalime, acest cuvânt al venirii Mele, ca lumea să înțeleagă apoi că Tatăl M-a trimis cuvânt peste lume în mijlocul tău, când Eu, Domnul, Mă voi preaslăvi cu zgomot puternic din mijlocul tău ca să arăt binecuvântarea acestui pământ pe care Eu l-am ales pentru slava cuvântului Meu din el peste pământ. Am ales de la facerea lumii acest pământ, de la facerea cerului și a pământului, și lumea va înțelege desăvârșit aceasta curând, curând. Amin.

Te păstrez în mare taină cu slava Mea de peste tine. Am grijă mare să Mă slăvesc pe deplin cu cuvântul cu care Eu te acopăr pe tine, poporul Meu Ierusalim, iar tu să nu cauți nimic mai mult decât să fii slava Mea, viața Mea în mijlocul lumii, taina înțelepciunii sfinte să fii, căci Eu te învăț mereu, mereu, ca să fii tu cel mai mare învățat de pe pământ. Iar când nu va mai fi învățatură pe lume, tu să fii înțelepciunea cea pentru om, și să vină omul să ia de la tine, de la cele ce Eu,

Domnul, revărs peste tine în zilele Mele cu tine, zilele venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, poporul Meu. Amin.

Nu știe omul, iar Eu vreau ca tu să știi, și să ia și omul învățătura Mea de peste tine, că omul nu știe cum să Mă iubească. Dacă vrei să-L iubești pe Dumnezeu, trebuie să-L ascuți pe El. Dacă vrei să-L ascuți pe Dumnezeu, trebuie să-L iubești pe El, că nimeni nu poate asculta cu iubire decât pe cel pe care-L iubește. Și ca să Mă iubească omul, el trebuie să creadă în Mine, dar nu pentru o clipă, la nevoia lui, ci pentru veci de veci, fiindcă omul n-a putut să facă ce am făcut Eu. Eu când M-am vorbit cu Tatăl ca să-l facem pe om după chipul și asemănarea Noastră, am luat lut și am făcut din el chipul Meu, și apoi am făcut din el, la cuvântul suflării Mele, carne și vene din lut. Să nu se mai mire nimeni de Scriptura învierii morților, Scriptură rostită de Mine. Eu din lut l-am adus pe om la viață, după chipul și asemănarea Mea la început și la sfârșit, căci la învierea Mea dintre morți, au înviat sfinții din morminte și au stat pe picioarele lor și s-au arătat în Ierusalim. Eu am făcut minunea aceasta pentru că Eu sunt învierea și viața, și de la Mine trebuie să le aibă omul pe ele, fiindcă pentru aceasta am venit Eu de la Tatăl Om între oameni. Din pământ s-au făcut toate, până și omul, după ce s-au făcut la cuvântul Meu toate cele ce au duh de viață în ele. Eu l-am făcut din lut pe om, și apoi, împotriva acestei minuni a Mea, omul a făcut lut din trupul lui, căci a tras omul la cele din care a fost el făcut de Dumnezeu. A făcut omul lut din carne și vene, iar Eu am venit pe pământ cu minunea învierii omului și cu minunea învierii Mele, ca să înțeleagă omul că este înviere a morților și că nu în zadar am rostit Eu Scriptura învierii celor morți la trâmbița Mea cea de apoi.

O, poporul Meu, ca să-L asculte omul pe Dumnezeu, trebuie să-L creadă și trebuie să-L iubească din tot sufletul său, din tot cugetul său și din toată virtutea sa cea din Dumnezeu luată pentru a-L iubi pe Dumnezeu. Omul însă e cu ochii lui pe toate cele făcute de om și nu mai știe bietul de el să se uite la Mine și să Mă vadă și să Mă înțeleagă din făpturi.

Azi e sărbătoarea cea de acum două mii de ani când Eu, Domnul, am împlinit proorocia intrării Mele pe mânz de asină în Ierusalimul patimilor Mele, Ierusalime de azi, și vreau, fiule scump, să te învăț pe tine taina glasului Domnului de peste tine. Taina glasului Meu peste om este ca omul să nu mai trăiască apoi vremelnic, ci să trăiască veșnic. Amin. Când am intrat în Ierusalim pe asină, Eu am vorbit cu Tatăl și am zis: «*Părinte, preaslăvește-Ți numele!*», iar Tatăl din văzduh a rostit și Mi-a răspuns: «*L-am preaslăvit și iarăși Îl voi preaslăvi!*». Iată grăirea lui Dumnezeu cu omul, cu Fiul Omului, Ierusalime de azi. Eu cât am petrecut pe pământ cu trupul văzut, nu am trăit vremelnic, ci am trăit viață veșnică, nu viață vremelnică. Aveam duhul plin de Tatăl, căci Tatăl era în Mine. Tu cât ești văzut de om, poporul Meu, să nu trăiești vremelnic, și să trăiești viață veșnică, nu vremelnică, și să ai duhul plin de Fiul Tatălui, căci Eu sunt în tine, iar Tatăl este în Mine, Ierusalime. O, e mare de tot taina iubirii Mele în om, taina iubirii omului în iubirea Mea cea din Tatăl, iar Eu lucrez în mijlocul tău minunea acestei taine pe care tu, ca un copil ce ești, tot așa o și înțelegi, Ierusalime mic. Dar Scriptura zice: «*Nu fiți copii la minte, ci fiți copii când e vorba de răutate; la minte însă fiți desăvârșiți*».

Inima omului e casa Mea, iar mintea lui e duhul Meu în cel ce Mă are pe Mine de Făcător al său. O, e mare lucrare să fie Dumnezeu Făcătorul omului cel ieșit din om, dar nu are omului cine să-i spună taina facerii lui acum când Eu am

venit cuvânt pe pământ pentru nașterea din nou a lumii, pentru înnoirea lumii, începând cu omul, căci Eu, Domnul, pentru om le-am făcut pe toate câte sunt făcute de Mine la început de lume, și pe toate câte sunt în ea sub ascultarea Mea, pentru om sau împotriva omului. Eu l-am făcut pe om ca să trăiască viață veșnică și i-am făcut grădină de rai și l-am învățat în ea pe om să Mă iubească cu ascultare, dar el s-a desprins din iubirea Mea și a luat în trupul lui apoi frica, și din frică s-a ascuns de Mine după ce nu M-a mai ascultat el și cu femeia sa cu care n-a mai vrut el să fie întru Mine, Făcătorul omului, ci s-a semețit întru sine, și aceasta l-a căzut pe el din Dumnezeu și din raiul iubirii Mele pentru omul cel zidit de mâna Mea și din duhul de viață pe care l-am pus în el ca să fie omul după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și să trăiască omul în rai viață veșnică.

O, Ierusalime de acum, Îmi deșert în tine cu multul cuvântul facerii din nou a lumii, viața veșnică, viața cea cu iubire de Dumnezeu în ea pentru om. Îl rog pe om să iubească viața veșnică în viața lui pe pământ, că Eu, Domnul, voiesc să vin cu cerul desfăcut în fața omului și să așez sub cer raiul, pământul cel nou și cerul cel nou și învierea morților care se vor scula și vor mărturisi această venire a Mea la tine cuvânt pentru învierea făpturii, poporul Meu.

Ridicați-vă, fiilor, din zi în zi mai mult la viața cea veșnică pe pământ și fiți desăvârșiți la minte, că Eu am mare lucrare peste voi, de se miră sfinții și îngerii cei nevăzuți de lucrarea Mea de peste voi. Astăzi e sărbătoarea stâlpărilor, sărbătoarea florilor, și Eu voiesc să fac din voi vase mirositoare de Duhul Sfânt, copiii ai Ierusalimului nou. V-am dat nume ca în cer, nu ca pe pământ, și v-am numit *Cetatea Sfântă Noul Ierusalim*, căci petrec îngerii și sfinții cu voi în coborâre cerească slăvind pe Domnul, Care vine cu sfinții Săi. Mii și milioane de crini și de trandafiri am zis, prin cuvântul Meu din zilele voastre, că voi sădi pe pământul român, țara venirii Mele, Noul Meu Ierusalim, și voi trebuie să altoiți viețile oamenilor, copiii ai venirii Mele, ai zidirii Mele de veac ceresc pe pământ și peste om, iar voi să nu trăiți vremelnic, ci să trăiți viața Mea cea veșnică în voi, viața Domnului întru venirea Sa la voi. Amin. Taina glasului Meu de peste tine te învață să nu trăiești viață vremelnică, ci viață veșnică pe pământ, Ierusalime sfânt, și să preaslăvești numele Domnului de pe creștetul tău, și să fii covor de flori de rai, covor de crini și de trandafiri în calea Mea spre tine, și apoi cu tine în calea Mea spre om, ca să altoim viețile oamenilor cu viața ta de pe pământ, poporul Meu de azi. Eu vreau să fac cu tine minunea învierii morților, iar tu trebuie să fii desăvârșit la minte și să vezi pe cele ce nu se văd și să le aduci la vedere, și toate spre zidire să se facă.

Căutați să fiți cu înțelepciune în bine și nevinovați la rău, ca să nimicim cu grabă pe satana, fiilor, și să se ridice moartea de pe pământ, căci celor necredincioși în înviere le spun Eu, Domnul, că dacă nu este înviere a morților, nici Eu n-am înviat. Dacă morții nu înviază, nici Eu n-am înviat. Eu însă, celor ce cred în învierea celor adormiți așa cum a crezut Marta le spun că Eu, Domnul Cel înviat, am fost începătură a învierii celor adormiți și învierea morților, și le spun că cel ce crede în Mine are viață veșnică. Amin.

O, poporul Meu, te așteaptă sfinții cu răsplata lor cea de la Mine, cea de la sfârșit de timp. Te așteaptă morții ca să învieze ei la trâmbița Mea cea de apoi și care va răsuna din mijlocul tău, că așa destin ți-am hărăzit Eu ție, dar caută cu toată ființa ta să Mă iubești desăvârșit și să Mă ascuți, căci

Eu sunt Dumnezeuul păcii, Ierusalime. Am în mijlocul tău Duhul Meu, iar tu să ascuți așa cum Eu te-am învățat, și vei mânca din fructul fericirii tale cu Mine, căci așa este plata celor ce ascultă cu iubire. Nimeni nu-l poate asculta cu iubire decât pe cel pe care-l iubește. Amin.

Luați din duhul iubirii Mele, și așa să iubiți voi, copii ai vremii venirii Mele. Lăudați pe Domnul și facerea Lui cea nouă peste pământ, ca să audă Tatăl pe cei ce sunt ai Mei din lume. Aduceți Mie iubire, fiilor, și faceți aceasta pentru învierea făpturii, și cântați și binecuvântați pe cele ce vor fi și vor rămâne. Amin.

Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te și să se întărească inima ta, și așteaptă pe Domnul, Ierusalime sfânt, și crede, fiule, că vei vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii. Amin.

Laudă pe Domnul, Ierusalime, căci mărturia slavei Lui este în mijlocul tău, și Eu voi înălța puterea ta, și tu, pe a Mea, și vom lucra și vom zidi pe pământ viața veacului ce va să fie curând, curând pe pământ. Amin, amin, amin.

7/20 aprilie 2003

Praznicul Învierii Domnului

Lumea și biserica ei nu Îl așteaptă pe Domnul, iar cei din morminte aud cuvântul venirii Lui, și țărâna lor se va face om, și morții se vor ridica. Domnul voiește să spună: omul a înviat! Lucrarea cuvântului nu se oprește, după cum a proorocit arhiereul Irineu. Biserica cea dintâi a fost zidită din nou, și orice proorocie împlinită este adevărată. Domnul a grăit mereu prin prooroci.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Primul Meu cuvânt de după înviere pentru ucenicii Mei acesta a fost: «*Pace vouă!*». La acest cuvânt ei au prins vlagă, căci erau obosiți de durerea zilelor cât Eu, Domnul și Învățătorul lor, Mi-am împlinit iubirea cea pentru om, jertfa pe cruce a trupului Meu, iar ei au stat îndurerați.

Hristos a înviat, Ierusalime română! Hristos a înviat, poporul Meu de azi! Eu, Domnul Cel înviat a treia zi din mormânt, te cuprind în pacea învierii Mele, și tot așa să Mă cuprinzi și tu, căci sunt rănit de tot ce văd pe pământ. Își spune lumea „*Hristos a înviat!*“, dar ea nu se lasă de păcatele ei, și se duce, zice ea, de se împărtășește cu Hristos la biserică. Se distrează lumea lumește și își zice: „*Hristos a înviat!*“ mâncând și bând și chefuind, poporul Meu. Ce triști erau ucenicii Mei de jalea lor pentru Mine, Cel omorât de poporul Meu, și apoi ce uimiți erau ei de fiorul arătării Mele în mijlocul lor după învierea Mea! Umblau îndurerați și nemâncați, și apoi petreceau uimiți de minunea împlinirii Scripturilor învierii Mele, și trăiau ucenicii Mei în Duhul Meu, căci Eu după înviere le-am spus: «*Luați Duh Sfânt! Și Îmi veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în toată lumea*».

Acum două mii de ani am venit de la Tatăl, precum era scris în prooroci, și lumea nu s-a așteptat să vin. Dar Eu am venit în lume și am împlinit Scripturile venirii Mele trup între oameni în mijlocul poporului iudeu pe care îl alesese Tatăl să-I slujească Lui între popoarele de pe pământ. Am venit, dar lumea nu s-a așteptat să vin, iar slujitorii bisericii nici atât. Nu i-am întrebat pe ei pentru venirea Mea. Pe cei ce slujeau în templu, mai mari peste el, nu i-am întrebat dacă să vin sau să nu vin, dar au văzut că Eu eram Cel ce era scris să vină, și au împlinit ei Scriptura răstignirii Mele, numindu-Mă dezbinător al poporului Domnului, hulitor al neamului lui Israel, pentru că le spuneam păcatele, că doar se vor curăți de

ele. Când au văzut că am înviat așa precum am spus dinainte, nu știau cum să se mai ascundă de vină, și au plătit pe străjerii mormântului Meu ca să mintă că M-au furat ucenicii.

Mi-am împlinit răstignirea și învierea precum am spus mai dinainte, și după ce am mai petrecut cu ucenicii timp de patruzeci de zile din timp în timp, M-am așezat în Tatăl și am început cu multul să lucrez prin ucenici peste pământ, și biserica Mea trăia, iar Eu trăiam în ea. Ea nu era din lumea aceasta, precum nici azi nu este din lumea aceasta biserica Mea, poporul Meu de azi, pe care Eu, Domnul, l-am scos din lume, și prin care lucrez peste lume duhul înnoirii lumii. Amin.

Sunt rănit de tot ce văd pe pământ. Eu am venit cuvânt de înviere peste lume, și lumea nu s-a așteptat să vin, iar slujitorii bisericii ei nici atât. Nu i-am întrebat pe ei pentru această venire a Mea cuvânt pe pământ ca să nasc din el din nou lumea, s-o fac de la început, precum este scris în Scripturi să fie. Nimic nu fac decât ce este scris în Scripturi. Este adevărat că nu-i întreb pe ei dacă să vin sau să nu vin cuvânt de înnoire a lumii, dar le spun și lor cuvântul pe care-l rostesc, le arăt și lor tot ce lucrez, și le arăt lor faptele lor rele, că doar, doar se vor curăți de ele ca să-Mi slujească Mie și nu loruși și nu omului care nu știe, săracul, ce înseamnă viață și moarte, și ce înseamnă înviere a morților, și ce înseamnă venirea Domnului și nădejdea omului în toate acestea. Oare, pentru venirea Mea pe care Eu am profetizat-o că va veni cine trebuie să nădăjduiască în ea? În învierea morților cum și cine trebuie să nădăjduiască? Cine îl mai învață pe om dragostea de Dumnezeu, viața sfântă și așteptarea învierii morților și venirea Mea apoi cu viața cea veșnică pe pământ?

O, omule care mergi la biserică pentru că e Paștele după cum știi din strămoși! Ce faci tu pentru sărbătoarea asta? Și în ea ce faci? Și după ce trece ea ce faci tu, omule, și cine te învață pe tine ce să faci? O, omule fără de călăuză peste tine, Eu când am înființat pe pământ biserica am făcut-o întreagă, nu am făcut-o numai din preot și din turma lui, că fără de darurile ei toate ea nu poate fi. Ea fără prooroc în ea nu este, și tu nu mai știi decât pe preot, și nici pe acela nu-l știi decât după haină, omule fără de călăuză peste tine. Mă uit cu dor și cu durere la biserica Mea cea dintâi, și Mă uit la strămoșii tăi, omule de azi, că ei știau ce înseamnă biserică, știau ce înseamnă Dumnezeu pe pământ, și se duceau la prooroci și aflau de la Dumnezeu. O, omule fără de călăuză, cum de nu te îndeamnă preoții tăi care te botează și te cunună și te înmormântează, cum de nu te învață ei și dragostea de Dumnezeu, care nu poate fi împărțită și diavolului în viața ta de om? Cum de nu te trimite ei la izvorul Meu care curge din gura Mea peste pământ în vremea aceasta ca să spele lumea în acest râu al vieții și să odrăslească omul viața din viața Mea? Te duci la biserică și iei lumină din mâna preotului care întinde lumânarea aprinsă și spune tuturor „*Veniți de luați lumină!*“, și tu nu știi ce înseamnă lumina, omule fără de dascăl pe pământ. Îți spune ție preotul tău că lumina lumii și învierea ei și a ta sunt Eu, Domnul? Îți spune el să Mă urmezi pe Mine în toată viața ta ca să-ți pot aduce Eu viața veacului ce va să fie?

A venit vremea ca cei din morminte să audă glasul Fiului lui Dumnezeu, și aceștia curând, curând vor învia din pământ, căci țărâna se va face om, așa cum a fost înainte de a fi țărână, și vor învia cei din morminte la glasul Meu de azi, care grăiește în mijlocul neamului român.

O, omule fără de călăuză, Mi-e milă de tine și te învăț să vezi și să auzi și să crezi în venirea Mea după tine. Vreau

să trag la Tatăl tot neamul omenesc, dar potrivnicul Meu, omul fărădelegii, Îmi stă împotriva. Numai că Eu îl nimicesc și îl voi nimici cu suflarea gurii Mele, cu glasul Meu care se face carte pe pământ, cu cerul Meu de sfinți, care se face sul și se dă în lături la tot omul care vrea să-și vindece auzul și văzul și vorbirea și duhul și trupul și sufletul cel dat lui de Dumnezeu, și să poată omul spune după adevăr: „*Hristos a înviat!*“, iar Eu și cu Tatăl și cu sfinții și cu îngerii să spun plin de lacrimile bucuriei veșnice: „*Omul a înviat!*“. Amin.

O, Ierusalime română, am spus în vremea când trâmbițam din trâmbița Mea Verginica, am spus: «*Biserica Mea cea dintâi va fi zidită din nou*». Am spus, și am împlinit aceasta, căci tot glasul cuvântului Meu prin acest izvor de cuvânt al venirii Mele după două mii de ani, este cuvânt adevărat, cuvânt împlinitor. N-am întrebat dacă să fac aceasta, n-am întrebat pe mai-marii bisericii din lume, dar am făcut pentru că Eu, Domnul, am făgăduit să împlinesc așa. Dacă îi întrebam pe ei, ei nu M-ar fi auzit, nu M-ar fi crezut, nu ar fi voit să împlinescă ei cuvântul Meu cu care și la ei am strigat pentru învierea lor. Ei însă sunt prea mari peste om, și țin mai mult la slava lor decât la slava Mea, care este umilința și credința și dragostea Mea pe care Eu, Domnul, le pun pe ele în cei umiliți, în cei săraci cu duhul, care cunosc împărția cerurilor când ea bate la ușa lor ca să-I deschidă Domnului ei, Domnului împărției cerurilor. Amin.

«*Vai de cetatea, vai de biserica peste care nu este prooroc!*», așa este scris în Scripturi. Această proorocie a Scripturii îi judecă pe toți oamenii de pe pământ care nu au pe Dumnezeu prin prooroci. Cei ce au nevoie de Dumnezeu, au pe Dumnezeu în mijlocul lor, că le dă Domnul să aibă. Dar cei ce nu au nevoie de Domnul, aceia au peste ei pe potrivnicul Meu, omul fărădelegii, pe care Eu, Domnul, îl nimicesc și îl voi nimici mereu, mereu cu suflarea gurii Mele, cu glasul Meu de trâmbiță, căci Eu sunt Atotputernicul și pot tot ceea ce voiesc. Amin. Dacă omul poate, pot și Eu, și pot ca un Dumnezeu și nu ca un om, și pot peste cer și peste pământ și peste om, iar ceea ce fac Eu cine poate strica?

O, Ierusalime română, o, poporul Meu de azi, întru care Eu binevoiesc să cuvintez cuvântul venirii Mele, pregătirea cea pentru mântuirea sau pentru judecata făpturii! Iată, biserica Mea cea dintâi a fost zidită din nou. Amin. N-am avut ce să mai aleg din ceea ce este pe pământ biserică a lumii. Mi-am ales un slujitor, martor al zidirii bisericii Mele din nou, și Mi-am zidit-o, căci am duhul proorociei prin care lucrez și cuvintez, și am glasul cuvântului Meu care grăiește de deasupra ta ca în rai peste omul cel zidit de mâna Mea, o, grădiniță a minunilor cuvântului Meu! Martorul Meu cel din biserică cea din lume s-a temut ca și Petru și a rostit lepădare de minunea venirii Mele acum când Eu vin ca să înnoiesc făptura cu cuvântul Meu cel plin de înviere. Nu-i nimic dacă el s-a temut. Eu nu M-am împiedicat în aceasta, și merg hotărât cu pasul venirii Mele, căci el pe vremea când stătea lângă izvorul acesta a proorocit și a zis mai-marilor bisericii că această lucrare de cuvânt va merge mereu înainte, și cu el, și fără el, fiindcă nu el a înființat-o ca s-o poată desființa, și că el nu-Mi poate spune Mie: „*Taci!*“. Cuvântul acesta al lui a fost scris de îngeri în cer și pe pământ și stă mărturie a credinței lui de atunci, și nu poate spune nimeni după adevăr că prooroci au fost până la Ioan. Nu este adevărat acest înțeles răstălmăcit al celor ce lovesc cu pietre în duhul proorociei, fără de care nu poate fi biserică biserică. Atunci, biserica Mea cea dintâi și din toată vremea apostolilor Mei măcar, cum de

a avut prooroci? Cum? Să-Mi răspundă aceasta cei ce zic că prooroci nu mai sunt de la Ioan Botezătorul. O, dacă nu sunt prooroci, nici biserică nu este, iar apostolul Pavel în zadar a zis prin Scripturile lui bisericii să râvnească să proorocească. Duhul proorociei este Duhul lui Dumnezeu, și orice proorocie care se împlinește, aceea trebuie crezută. Amin.

Te-am profetizat, poporul Meu de azi, de pe când Eu, Domnul, trâmbițam prin trâmbița Mea Verginica, și ți-am spus că voi trece cu tine prin lume și vei cânta, și va răsună glasul tău în numele Meu. Cântă, Ierusalime, cântarea învierii Mele și cântarea învierii tale și cheamă lumea la înviere, că lumea nu știe ce este înviere și sărbătoare de înviere. Îndreaptă-ți o clipă urechea spre sătuțul acesta în care Eu viețuiesc cu tine în duhul proorociilor sfinte, și auzi tu ce face lumea și cum petrece ea cu veselia ei cea fără de Dumnezeu. Cântă și tu, că tu ești copilul Meu cel mai mic, poporul Meu, prin care Eu Îmi deșert peste pământ slava cuvântului Meu și împlinirea lui. Cântă peste lume „*Hristos a înviat!*“. Cântă tu cântare îngerească, fiindcă în lume se cântă omenește și diavolește, și nu poate lumea cânta cerește, Ierusalime scump. O, dacă ar ști lumea ce scumpete ascund Eu în mijlocul tău, și-ar da pe apa sâmbetei toată înțelepciunea ei și ar lua-o pe cea de la Mine și pe cea de la tine, și Eu aş salva lumea din mâna diavolului și a slujitorilor lui care stau peste lume momind-o chiar cu fața Mea sub care ei dau să se ascundă. Eu însă sunt rănit adânc de tot ce văd pe pământ, și Mă mângâi cu tine cuvântându-ți, poporul Meu.

Diavolul, care a cuprins tot, Mă mânie ca să-i tai mer-sul și să-Mi iau înapoi omul, împărția Mea cea pierdută acum șapte mii de ani. Voiesc să pot cu tine; voiesc să poți cu Mine; voiesc să putem să așezăm pe pământ învierea celor morți și a celor vii, că Eu pentru asta am venit de la Tatăl acum două mii de ani. Și iarăși, acum, cu duhul plin de dorul împărției Mele din om, vin mereu, mereu și grăiesc cu glasul Meu din văzduh și vă dau vouă, copii credincioși, ca să dați voi tuturor celor ce cred și celor ce nu cred glasului Meu care răsună din norii slavei Mele de deasupra grădiniței Mele de cuvânt, ca să dați omului cuvântul venirii Mele. Amin.

Cântă, Ierusalime, cântă ca în cer, nu ca pe pământ. Roagă-te ca în cer, nu ca pe pământ, că Eu, Domnul Cel înviat, voiesc să aduc cu cuvântul Meu cel de peste tine nașterea din nou a lumii. Amin. Hristos a înviat! Eu Însumi rostesc peste tine imnul amintirii învierii Mele cea de acum două mii de ani.

Hristos a înviat! îi spun și lumii amețite de vinul aprinderii din ea!

Hristos a înviat! rostește Domnul în cer și pe pământ.

Iar vouă, copii ai Ierusalimului nou, vouă vă spun: Pace vouă! Pace vouă, că-Mi sunteți ucenici! Amin, amin, amin.

14/27 aprilie 2003

Sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Diavolul din om nu se teme să audă „Hristos a înviat!“. Vai celui ce așteaptă dreptate de la om. Omul trebuie să-L vorbească pe Domnul, nu pe el. Locul din om se cuvina Domnului.

Mi-e dor de tămăduirea Mea de la om. Mi-e dor de milă de la om. Mi-e dor de Mine în om și plâng la Tatăl după răcoare de duh, și plâng îndurerat de durerea Mea de la om, și răcoare nu găsesc pentru durerea Mea, nu găsesc la om.

Ierusalime mic, răcorește-Mi duhul îndurerat, că vin de la cer la pământ după mângâiere pentru Mine și pentru Tatăl și pentru sfinții care plâng și iar plâng pentru tămăduirea Mea pe care nu vrea omul să Mi-o dea. În toată vremea se mai găsea câte un om care-l rușina pe diavolul, care stăpânește lumea împotriva Mea, și Mă mărturisea acela în fața necredincioșilor cu minunile credinței lui în Dumnezeu. Dar azi nimeni, nimeni din oameni nu mai are mărturisire pentru Mine înaintea necredincioșilor și nu mai caută împărății prigoană peste creștini, fiindcă a fi creștin înseamnă să semeni cu Hristos, și cu credința ta să-L mărturisești pe El în fața necredincioșilor, ca să Se tămăduiască Domnul pe pământ de rana Lui de la om. Amin.

Hristos a înviat, poporul Meu Ierusalim de azi! Toată lumea spune „*Hristos a înviat!*“, dar diavolul din om nu se mai teme la auzul acestor cuvinte de vestire a Mea, fiindcă cei ce se salută așa unul pe altul în preajma sărbătorii învierii Mele nu fac aceia voia Mea, și o fac pe a diavolului. N-are omul nevoie de tămăduirea Mea în el, și are nevoie de tămăduirea lui. Sunt prea multe minuni făcute de om pe pământ. Sunt prea mulți care tămăduiesc pe pământ, iar cei din cer nu mai sunt așteptați și strigați de om. Locul din om se cuvine Domnului, fiindcă de aceea a fost făcut de Dumnezeu. Omul însă și-a făcut sieși împărăție în el și nu mai vrea pe Dumnezeu.

Plânge Duhul Sfânt în cuvântul Meu din zilele tale, Ierusalime român, și Îmi deșert în tine râul durerii Mele de la om și nu găsesc leac pentru durerea Mea, nu găsesc om în care să Mă slăvesc Eu și nu el, să trăiesc Eu și nu el. O, în cine să mai trăiesc Eu pe pământ ca să Mă vadă oamenii și să se lase de faptele lor rele și de ei înșiși și să învețe ei ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul? Cum să fac să fie omul mai mic decât Mine? Cum să fac să am putere peste om? Cum să fac să-Mi salvez împărăția Mea din om? Nu vrea omul aceasta, iar Eu, Domnul, în zadar aștept minunea tămăduirii Mele în om. De când l-am făcut pe om, el M-a lăsat cu lacrimi după locul Meu din el. De la început și până la sfârșit omul trebuia să fie casa Mea în care să trăiesc Eu. Sunt fără casă, și Mă văd duhurile rele și râd de Mine văzându-Mă cum Mă port pe pământ din loc în loc fără casă, fără adăpost în om. Sunt Stăpânul cerului și al pământului și al omului, dar diavolul l-a câștigat pe om cu minunile lui și se fălește cu ele împotriva Mea, și cu omul care-i slujește împărăției lui. Unde să găsesc Eu tămăduire pentru această durere a Mea și a Tatălui, și pentru durerea sfinților care M-au urmat de pe pământ și până în cer în vremea cerului și a pământului din vreme în vreme? Unde să Mă așez ca să Mă odihnesc, să-Mi găsesc ziua de odihnă și să Mă slăvesc în ea? Omul trebuia să fie casa și odihna Mea. Strig după el prin acest cuvânt al durerii Mele din mijlocul tău, Ierusalime, popor de copii credincioși venirii Mele după om. Am venit cu acest cuvânt pe pământ, și prin el plâng de aproape cincizeci de ani pe pământul român, și dau să-Mi iau înapoi locul Meu din om și să Mă tămăduiască omul de durerea pe care Mi-a făcut-o diavolul de Mi l-a luat pe om ca să nu mai am casă, să nu mai am Eu masă cu omul, ci să aibă el. Dar mai rău și mai rău ca diavolul, este omul. Omul este plin de sine. Omul se iubește pe sine și nu vrea să și-l piardă ca să Mă ia pe Mine înăuntrul lui. Nu am loc să intru în om din pricina sinelui lui.

Când am venit acum două mii de ani ca să Mă las răstignit de om și să înviez apoi pentru învierea omului, am lăsat cuvânt pe pământ și am spus: «*Cel ce crede în Mine, să*

se lepede de sine dacă voiește să Mă urmeze». N-a putut omul nici atunci aceasta, și a trebuit să fac Eu minuni pe ici pe colo, de vindecări de bolnavi și de orbi, și de învieri de morți, ca să-Mi aleg câțiva ucenici în care să stăpânesc Eu și nu ei, și să-i umplu de Duhul Meu Cel Sfânt, și prin ei să Mă mărturisesc în lume ca să audă omul de Mine, Cel ce am fost răstignit de om și Cel ce am înviat din răstignire, și să vină omul după comoara vieții veșnice, să vină după Mine și să facă și el ce am făcut Eu înaintea oamenilor, cu gândul că de la om va lua omul dacă va vedea om care Mă iubește pe pământ crezând în învierea Mea cu care am venit după om.

E zi de izvor de tămăduire, și Eu umblu cuvânt peste pământ ca să-Mi găsesc tămăduirea în om. Mă zdrobesc în voi cu durerea venirii Mele, copii care-Mi purtați venirea de la cer la pământ. Nu este om pe pământ să înțeleagă cu mintea lui durerea cea pentru venirea Mea după om, crucea Mea cea grea de la sfârșit de timp. Vouă vă trebuie inimi dulci pentru Mine și pentru voi, inimi curate și viață de înger în om, pentru ca să am Eu cum să vă alin vouă durerea pe care o aveți de la crucea coborârii Mele cuvânt pe pământ. Nu știu cum să vă mai fac ușurări din părți și sănătate și pace în inimioare ca să nu Mă lăsați jos cu greul Meu de peste voi. E grea de tot, e grea de dus durerea venirii Mele după om, și dau să vă ajut cu cerul și dau să cobor duh ceresc în cei cu milă de voi. Am grijă în fel și chip de voi, și greu Îmi mai strecor peste voi puterile Mele cele cerești ca să puteți voi cu greul venirii Mele. Dar nu uitați de mila de Mine, nu uitați că Eu trebuie să-Mi las peste pământ cuvântul strigării Mele după om. Nu uitați că voi nu sunteți ai voștri, și învățați cum puteți, învățați poporul să nu uite nici el aceasta. Strângeți-vă puterile și păstrați-le pentru Mine și căutați să știți cum vine aceasta, fiindcă omul nu știe ce este aceasta ce spun Eu acum vouă. Când plâng de mila voastră, plâng de a Mea, nu de a voastră, pentru că voi trebuie să Mă purtați pe Mine cu sarcina cea grea a venirii Mele, și voi sunteți cu trupul și vă este greu, copii răniți sub crucea Mea cea de la sfârșit de timp. Învățați poporul să știe că nu e de glumă cu greutatea venirii Mele, cu hrana pe care i-o dau ca s-o mănânce și să crească pentru Mine, nu pentru el, copilul poporului Meu, căci cel ce vine după Mine este lepădat de sine, și așa poate, iar altfel nu poate să vină.

Îți spun, poporul Meu, că am înviat acum două mii de ani pentru învierea omului. Ai grijă să fii mereu, mereu înviat, mereu, mereu lepădat de sine, ca să-Mi ușurezi măcar tu crucea venirii Mele și spatele celor ce Mă duc ca să pot sta cuvânt pe pământ în mijlocul tău. Ai grijă să am sănătate în tine, nu tu, ci Eu să am. Nici unul din voi să nu vă iubiți pe voi, căci vai celui ce se iubește pe sine și așteaptă dreptate și slavă de la om! Fiți cu inima curată unul față de altul în toate și în toată vremea, ca să puteți avea umilință, și prin ea, dragoste, fiilor copii. Așa tămăduire să-Mi faceți în voi, dar pentru aceasta trebuie să țineți minte cuvintele Mele și nu pe ale voastre. Eu de aceea vă învăț să Mă vorbiți pe Mine cu inima și cu gurița, nu pe voi, nu de voi, căci am zis: «*Cel ce vine după Mine, să se lepede de sine*» și să fie mulțumit, și cu umilință mulțumit, că nu e om să merite mântuirea, dar Eu sunt milos cu cel ce Mă miluiește dându-Mi putere pe pământ ca să Mă arăt cu slava Mea și cu durerea Mea de la om, să Mă arăt strigând și așteptând omul să Mă audă. Amin.

Hristos a înviat, popor mititel și plâpând! Învăță bine să fii cu duhul umilit și să nu dorești slavă unul de la altul în mijlocul tău, ci să te umilești, că ești mititel, iar cel mic poate; poate prin ascultare și prin umilință.

O, copii plâpânzi, răbdați spre înțeleptire și aveți grijă de puterea coborârii Mele la voi. Mereu, mereu v-am cerut acest ajutor, și tot mereu vi-l cer, că Mi-e durerea prea mare, și așa vin când vin.

Pace vouă! aceasta vreau să vă dau. Cel ce are umilință are pace, are mulțumire, are pe Domnul și Îi este Domnului casă. Pace vouă! Căutați acest dar care vă ține în duhul cel frumos al umilinței și al armoniei cerești între voi. Primiți pe cei ce vă povățuiesc din partea Mea pentru Mine în voi. Dați putere Domnului în voi și nu uitați să ieșiți mereu, mereu din voi, ca să pot Eu să stau în voi. Amin.

O, copii ai Ierusalimului, e rău să stați voi în voi. Aduceți-vă aminte câtă dragoste am avut Eu, Domnul, și cu ea am zis: «*Cel ce păcătuiește împotriva Fiului, i se va ierta*». Fiți ca Domnul vostru, fiilor copii.

Hristos a înviat! le spun celor ce s-au adunat cu voi la sărbătoarea izvorului tămăduirii prin Duhul Sfânt, coborât peste apa care tămăduiește pe cei ce cred în lucrarea Duhului Sfânt. Hristos a înviat, le spun! Iar ceea ce le mai spun este că locul din om se cuvine Domnului. Aceasta este ceea ce înseamnă „*Hristos a înviat!*” acum, la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

19 aprilie/2 mai 2003

Sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe

Omul a uitat că-l vede Dumnezeu. Vorbirea Domnului cu omul este taina cea din rai. Se împlinește cuvântul: „Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului”. Cel ce nu-l slujește Domnului este păgân. Timpul nu mai este, căci sună cel de al șaptelea înger, Domnul, și morții înviază.

In zorii zilei Mă aștern cu liniștea în voi și Mă apropii și, de deasupra voastră, Eu, Domnul, Cel înviat a treia zi dintre cei morți, vă întăresc duhul și trupul ca să Mă așterneți în cartea Mea cu voi, cartea Mea din zilele voastre, iar proorocii și îngerii și sfinții se strâng cu toții și ascultă cuvântul Meu de peste voi, cuvântul Domnului, copii străjeri în calea cuvântului Meu. Voi numai o grijă ar trebui să aveți: grija de a vă păstra pacea în toată vremea și gândul, că Eu am venit pe pământ cuvânt, iar voi să Mă luați cu venirea Mea de peste voi și să Mă dați în toate părțile, spre mărturisirea strigării Mele în lung și în lat după om. Amin.

Rău Mă doare, fiilor copii, rău Mă doare că omul a uitat că Eu mereu, mereu îl văd pe el, și că el nu Mă vede. Mă mângâi însă de la ajutorul Meu de la voi, că îi dați omului vorbirea Mea cu el. Când îl aveam pe om în rai, vorbeam cu el așa cum vorbesc azi cu voi, dar dacă el Mă auzea și Îmi simțea doar mersul, dar nu Mă vedea, el nu s-a temut mai mult de Dumnezeu. Nu s-a temut, fiindcă nu Mă vedea, ci numai Mă auzea vorbind și umblând și mișcând odată cu el și după el.

O, poporul Meu Ierusalim de azi, e mare minune să am Eu om credincios pe pământ între Mine și el, căci Eu, Domnul, pot să-i vorbesc lui. Eu după ce am înviat eram peste tot în cer și pe pământ. Mă uitam la ucenicii Mei și îi vedeam mai mult decât se puteau ei vedea unii pe alții și pe ei înșiși, și le vedeam gândul, și apoi vorba, și aveam grijă de ei să le întăresc credința în învierea Mea după ce am petrecut cu ei lucru ceresc pe pământ vreme de trei ani și jumătate. Erau cuprinși de teamă, și când Eu apăream în mijlocul lor deodată, le spuneam: «*Pace vouă!*» și le și dădeam pacea, și apoi le vorbeam și le spuneam: «*Luați Duh Sfânt! Precum M-a*

trimis pe Mine Tatăl, și Eu vă trimit pe voi, și cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate, iar cărora le veți ține, ținute vor fi». Când Eu le-am zis lor aceasta, Toma, apostolul cel dintre ei nu era cu ei, dar când a auzit el de învierea Mea, a venit la ei și le-a spus: «*Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede*». Eu când l-am auzit din mijlocul lor spunându-le așa, l-am ajutat pe el să vadă învierea Mea, și cu el să vadă toți ucenicii Mei. Și Mi-am lăsat trupul Meu în fața lor, văzut, la opt zile după înviere când era și Toma cu ei, și le-am zis lor: «*Pace vouă!*», și au văzut ei semnul cuielor în mâinile Mele, iar Toma le-a pipăit, și au văzut ei coasta Mea înțepată, iar Toma a pus mâna lui și a pipăit-o, și Eu i-am spus „*fericit*”, și i-am mai spus că mai fericiți sunt cei ce n-au văzut și au crezut, pentru că el a crezut fiindcă M-a văzut, și apoi Mi-a zis: «*Domnul meu și Dumnezeuul meu!*». A văzut Toma că sunt om și Dumnezeu, a văzut că omul Iisus Hristos este Dumnezeu adevărat și că a fost răstignit și că a înviat, precum El le-a spus lor mai dinainte. Amin.

O, Ierusalime român, voiesc să-ți spun că fericiți sunt cei ce aud glasul Meu și nu Mă văd. Dar cei ce sunt fericiți așa, aceia cred și simt mai mare fericire decât cei ce văd. Dar Eu grăiesc acum despre cei ce sunt fericiți așa, și de aceea plâng Eu, ca un Dumnezeu, după om credincios Fiului lui Dumnezeu, Care a venit de la Tatăl în trup și S-a slăvit în Duhul și S-a propovăduit peste neamuri, crezut fiind de mulți, din neam în neam. Amin.

N-am putut, poporul Meu, să-Mi cobor cuvântul Meu cel pregătit de Mine pentru sărbătoarea celei de a opta zi de după învierea Mea. N-am putut, că Mi-au fost slăbiți străjerii și nu M-au putut ține cu puterea lor pentru coborârea Mea. Puterea lor Îmi trebuie Mie, dar ei au de putut dureri fel de fel, că multe dureri au, multe dureri vin și le strivesc puterea lor cea pentru Mine, și nu știu cum să mai dau să te mai învăț Eu pe tine să porți tu grijă de puterea lor cea pentru Mine, nu cea pentru tine, că nu e bine să Mă lase ei jos, nu e bine să nu poată ei să-Mi deschidă. E bine să poată ei, și tu să auzi glasul Meu, că fericiți sunt cei ce cred, poporul Meu. Cei ce cred Mă ajută să vin și Mă iau în ajutorul lor cuvânt din cer, cuvânt de putere și de pace și de lucru ceresc al Domnului cu omul, poporul Meu. O, ce a folosit omul cel zidit de mâna Mea și așezat de Mine în rai, ce a folosit dacă M-a auzit și n-a putut să lucreze cu Mine, și Eu cu el împlinirea cuvântului Meu de peste el, dintre Mine și el, dintre el și Mine?

E zi de sărbătoare de sfinți, dar Eu aduc la tine și lucrul cuvântului Meu cu care trebuia să vin și n-am putut pentru că Mi-au fost neputincioși străjerii. Vreau să te învăț și să te îndemn să le cercetezi puterile și neputerile și să te doară pentru puterea coborârii Mele la tine cuvânt pe pământ, și să plângi pentru Mine ca să fugă duhul rău și să nu mai pân-dească pacea Mea din mijlocul tău ca să Mi-o sfărâme. Vreau să puteți prin rugăciune, prin Duhul Sfânt, prin lucrare sfântă, prin sfială sfântă pentru Mine între voi și pentru coborârea Mea cuvânt peste pământ și peste om, copii ai Ierusalimului nou. Grija de Mine să vă fie grija cea dintâi, iar grija de voi înșivă să vă fie cea de a treia grijă, precum spune Scriptura, fiilor. E prea mare minunea pe care o las mereu peste voi. E taina cea din rai vorbirea Mea cu omul, fiilor. Nu fiți mici la minte și la sfială pentru această lucrare ruptă din rai, de pe când era omul în rai. Adunați-vă veghea cea pentru lucrul Meu dintre voi, că Eu mereu, mereu vă ajut să vedeți și să pri-

cepeți cu mintea și cu ochii și cu inima adevărul cuvântului Meu.

L-am pierdut pe om din rai pentru că n-a căutat să lucreze peste el cuvântul Meu pe care el îl auzea din gura Mea. Acum voiesc, tot așa lucrând, să-l aduc înapoi în rai pe om, să-l aduc în starea de vorbire a Mea cu el, că fericiți sunt cei ce cred și nu văd, căci Dumnezeu trebuie crezut, nu trebuie văzut, că Eu am spus că nu poate omul să vadă fața slavei Mele, că e mic omul, și trebuie să asculte de cuvânt dacă e mic. Iar dacă el nu vrea să fie mic, nu ascultă dacă nu Mă vede. O, poporul Meu, cei ce cred fără să Mă vadă, aceia sunt cei fericiți, iar tu ai în mijlocul tău glasul Meu care cuvintează pentru tine și pentru toți cei care pot să creadă văzându-te pe tine rod al cuvântului Meu.

Vreau să creadă lumea prin tine în Mine, în glasul Meu care-i vorbește omului, poporul Meu, și nimic altceva nu este lucrarea Mea cu tine. Vreau să aduc la vedere cerul cel nou și pământul cel nou și omul cel după chipul și asemănarea Mea. Adam ar fi fost cel fericit în rai dacă ar fi ascultat de cuvântul Meu de peste el, care era dragoste pentru el, dar duhul rău a suflat din el semeție în el, și apoi în afara lui, și l-a făcut să nu Mă asculte dacă nu Mă vedea. Vedea însă facerea Mea cea pentru el și toate câte Eu îi dădusem să fie fericit, dar el s-a așezat mai mare peste toate și s-a semețit, și așa s-a purtat el înaintea Mea, și așa Mi-a stricat el statul Meu în el, Stăpân al său. Tu însă auzi-Mă și ascultă-Mă, Ierusalime de la sfârșit de timp, și caută fericirea Mea în tine și caută să crezi cuvântului Meu, căci Eu, Domnul, Îmi găsesc plăcerea în cei ce tremură la cuvântul Meu, ca să-l iubească și să se înfioare de această minune dintre Mine și om, și așa să stea, înfiorat de bucuria cuvântului Domnului peste om. Amin.

Iau cuvântul Meu de peste tine și îl dau de știre peste pământ, că Eu sunt un Dumnezeu milos, poporul Meu, și vreau să se cutremure omul la auzul acestei minuni luate de Mine din rai și pusă peste tine acum, la sfârșit de timp, Ierusalime română. Mi-e dor de bucurii de la om în urma minunii Mele pe care o las peste tine, căci altă lucrare mai frumoasă între Dumnezeu și om, nu este, poporul Meu, dar omul trebuie să asculte de ea ca să fie cât ea de frumos, fiindcă lucrarea aceasta este cuvântul vieții, popor al cuvântului Meu. Te învăț să fii atent la Mine, nu la tine, că Eu n-am ascuns de om căderea lui Adam din rai, ci i-am spus-o ca să-l înțelepțesc pe om și să-l fac mic, ca să fiu Eu Dumnezeul lui. Amin.

Dau mereu să-l învăț pe om ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul, și nu e greu să înțeleagă omul această înțelepciune care-i dă lui Stăpân și Făcător peste el, și ca să fie omul, căci fără om Mă doare, Mă doare ca Dumnezeu și nu ca omul. Nimic nu-l face pe om să se ridice mai mare ca Mine decât semeția și mila de sine și părerea de sine și iubirea de sine, iar el ar trebui să lucreze în așa fel să Mă lase pe Mine peste el, nu să stea el în el, căci dacă stă, Mă pierde mereu, mereu Mă pierde, pentru că Eu nu pot în cel semeț nimic, nimic din Dumnezeu, căci acela mereu, mereu Mă alungă cu statul lui în el și cu nepăsarea lui, fiindcă omul a pierdut înțelepciunea, a pierdut frica de Dumnezeu, și a rămas el, omul, nebiruit în el. Eu însă îi amintesc omului că ochiul Meu stă mereu pe el, și nu este nimic pe pământ care să-l ascundă pe om de la fața Mea, și îl văd cum stă mare în el și îi văd lucrarea minții și dorințele cele pentru el, și îl văd pe om cum își caută voia fără să mai aibă teamă de Dumnezeu, Care este împotriva voii omului, fiindcă omul știe că pentru voia lui a lepădat voia Mea în el, iar Eu Mă uit de șapte mii de ani la

voia omului, care-i stăpânește trupul și duhul, și cu care i-a scos afară din el scaunul lui Dumnezeu și a luat în el libertatea de sine, voia duhului potrivit lui Dumnezeu, duhul omului.

Iar acum, Mă apropii de om cu cuvântul raiului și îi spun așa: nu poți, omule, să nu te vadă Dumnezeu. Nu poți, chiar dacă tu nu crezi acest adevăr. Eu, Domnul, Ziditorul omului zidit de mâna Mea din pământ, Eu îți grăiesc și îți spun că nu e clipă să treacă să nu văd viața ta înăuntrul tău și în afara ta. Am venit acum două mii de ani și te-am învățat ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul. Am apărut în mijlocul ucenicilor Mei în chip văzut de ochii lor a opta zi după înviere ca să-i arăt lui Toma trupul Meu cel înviat, și el să-l pipăie spre mărturisirea învierii Mele. Tot timpul eram cu ucenicii, și peste tot eram tot timpul, iar când ei Mă vedeau cu ochii lor, Mă lăsam Eu văzut, ca să le dau în duhul lor pe Duhul Sfânt și Evanghelia venirii Mele după om, și le-am spus apoi: «*Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului*». Amin. Nu a fost o vorbă și atât. Este adevărat ce le-am spus, dar nu e om să mai creadă fără să Mă vadă, nu e om să nu mai facă voia lui și să facă voia Mea cu duhul lui cel plin de umilință și de temere de Dumnezeu, Care îl vede de-a pururi pe om și îi plânge de milă privind la mărirea și la pofta lui după care aleargă uitând de ochiul Meu care îl vede, și ca să se îndrepte să facă apoi împărăție a Mea în el.

Eu îți grăiesc acestea, omule ascuns în tine și în afara ta și în om și după om și după toate câte tu crezi că te ascunzi de Dumnezeu. Eu însă sunt tot timpul, și peste tot sunt. Sunt și în urma ta, și înaintea ta, și lângă tine, și în tine, și nu poate omul să se ascundă de ochiul Meu cel ce cuprinde totul în lung și în lat și în toată clipa, din veac și până peste toți vecii. M-am dovedit Dumnezeu venit în trup pe pământ ca să Mă pot mărturisi om și Dumnezeu, omule, și să știi apoi că nu te poți ascunde dacă Eu am luat din om trup de om ca să pot să stau cu omul și să Mă vadă, și apoi să Mă creadă. Dacă trupul Meu dumnezeiesc, cu care am venit după om, nu a fost ținut nici de mormântul cel cu piatră grea peste el, nici de lacătele iadului în care am intrat după om prin moartea și învierea Mea, cum ar putea fi ținut de trupul omului îndărătnic, care stă să creadă că nu-l vede Dumnezeu pe om? Dar omul, fără de rușine fiind, stă lipsit de rai, stă lipsit de roade și și-a ales vremelnicia, iar duhul lui caută viața, și omul nu mai știe ce e viața lui după ce și-a pierdut temerea de Dumnezeu.

Eu sunt Cel ce-ți grăiesc, omule. Întoarce-te în Dumnezeu, întoarce-te la Creatorul omului, ca să vezi și ca să crezi. Întoarce-te, ca să crezi glasul Meu de peste tine și să știi ce este fericirea omului și frumusețea omului, omule călăuzit de glasul Meu de la sfârșit de timp. A venit vremea să audă glasul Meu tot trupul care a fost și care este, și să creadă în el tot trupul. Amin. Întoarce-te cu fața, omule, și auzi glasul Meu și teme-te de Dumnezeu și vino, că Eu, Domnul, am venit să te dau Tatălui de împărăție. Eu sunt, și fericit este cel ce crede că Eu sunt acest cuvânt, minunea cea din rai, glasul Meu de peste om. Amin, amin, amin.

*

În cete de sfinți coboară sfinții la auzul glasului Meu pe pământ, iar azi, în sărbătoarea lor cerească, se slăvește credința și fapta credinței mucenicului Gheorghe, purtătorul de Dumnezeu. Amin.

Rămâneți înaintea Mea, copii străjeri, căci cetele de sfinți sunt în sărbătoare în cer și pe pământ, iar Eu, Domnul,

sunt purtat de sfinți și de îngeri și le dau sfinților aici, în mijlocul vostru, salutul învierii, cu însăși gura Mea, și le spun: Hristos a înviat! Amin.

Serbează sfinții pe mucenicul Gheorghe alături de zilele de sărbătoare cele de după învierea Mea, și care-Mi mărturisesc învierea. Iar peste câteva zile vom cânta „*Hristos a înviat!*” cu mironosițele învierii Mele și cu poporul cel iubitor de cer, fiilor.

Cuvântul sărbătoare e cuvânt mare în cer și pe pământ, dar îl folosește și duhul rău cel purtat de duhul omului despărțit de Dumnezeu. Omul care se desparte de Dumnezeu își slujește lui însuși și își face dumnezei după plăcerea lui și își pune nădejdea în ei. Eu însă, Dumnezeu adevărat cum sunt, îi arăt omului despărțit de Mine pentru sine deșertăciunea vremelniciei lui și a dumnezeilor lui, și Îmi scol oșteni pe pământ și Mă trezesc în ei cu duh tare, duh căruia nu-i poate sta împotriva sabia cea făcută de mână de om. Amin.

Hristos a înviat! le spun sfinților cerului, sfinții care M-au purtat pe Mine în ei pe pământ, căci în zilele lor de serbare în cer unii pe alții se bucură pentru biruința zilei Mele în ei și prin ei. Amin, amin, amin.

— **T**u, Cel ce ai înviat a treia zi din mormânt, Tu, Doamne și Dumnezeule, Tu ești Hristos Dumnezeu. Așa Te-am mărturisit eu la păgâni. Iar în ziua mea de sobor rostesc din Duhul Tău, Care este duhul sfinților, că tot omul care nu-I slujește lui Dumnezeu, este păgân, chiar dacă el zice că este creștin. Creștin este cel ce-L mărturisește pe Hristos în trupul lui și din trupul lui peste cei cu viață păgână, chiar dacă ei își zic că sunt creștini. Creștin înseamnă om cu temere de Dumnezeu și cu dor nestăpânit în el împotriva necredinței de pe pământ a oamenilor care slujesc la dumnezei făcuți de mână de om, și care-i pun pe toți oamenii să se închine la tot ce nu înseamnă Dumnezeu. Creștin este cel ce face faptele credinței salvându-și mereu viața lui cea veșnică cu Hristos pe pământ, și mai ales când îi este înțrebată sau ingenuncheată credința lui în Hristos Dumnezeu.

Te mărturisesc, Doamne și Dumnezeule al sfinților, Te mărturisesc oamenilor care se numesc oricum creștini și le spun lor să fie creștini cu viața și cu fapta credinței lor dacă ei se numesc creștini. Amin. Nu este om să se poată ascunde sub numele de creștin dacă nu este cu fapta și cu viața lui cea dinăuntru și cea din afară creștin, mai ales când trebuie să-i spună deșertăciune deșertăciunii omenești.

«*Îi veți cunoaște după roadele lor*», așa ai spus Tu, Doamne și Dumnezeule al sfinților, om și Dumnezeu, așa cum Te-ai arătat acum două mii de ani, de ai umplut de iubire apoi inimile cele pregătite de dorul din ele pentru adevărul care stă împotriva minciunii, împotriva vremelniciei care răcește inima din om ca să nu mai caute omul adevărul și calea și viața, pe Tine, Cel ce ești lumina oamenilor, Doamne și Dumnezeule al sfinților. Numai cei ce Te iubesc, numai aceia se fac sfinți, și aceia nimic nu mai iubesc, căci viața cea vremelnică nu este viață, ci este muncă pentru ca să capeți viața, viața cea din cer pe pământ, și în cer apoi. Noi, sfinții Tăi, tânjim de dor să piară de pe pământ minciuna și deșertăciunile feței ei. Amin. Eram tinerel și Te iubeam împotriva deșertăciunilor dumnezeilor făcuți de mână de om, și am fost mai tare ca sabia, mai tare ca focul, mai tare ca varul care clocotește fierbând, mai tare ca orice chin pe care mi-l puneai pe trupul meu împăratul păgân și oștenii lui care-l ascultau pe el ca să dea poruncă de prigoană peste cei ce sunt creștini mărturisitori, căci aceasta înseamnă creștini.

Te-am arătat în mine cu puterea Ta, iar lumea păgână îmi zicea fermecător, și duhul meu se bucura în Duhul Tău, Care a suferit dureri și răstignire în trup de la omul fărădelegii, care-și zicea „*Israel*”, așa cum azi potrivit Tău, omul vopsit care-și zice „*om al bisericii*”, își pune nume de învățător al legii sfinte de care el nu se atinge ca s-o împlinească peste el, fiindcă el slujește legii păcatului și nu știe că numai peste păcat este lege. Eu însă Te iubeam lepădându-mă de mine și iubind mântuirea și scăparea din rătăcire a oamenilor care erau trași să slujească idolilor împăraților plini de plăceri și de dor de slavă de la oameni, slavă cu care ei se hrăneau și se făleau împotriva Ta, Făcătorule al lumii, Fiule iubit al Tatălui Care Te-a trimis.

Mă aplec cu sfială înaintea poporului cuvântului Tău, înaintea celor ce Te poartă de la cer la pământ cuvânt peste oameni, și le dau din dorul și din dragostea mea de Tine și le dau îndemnul mărturisirii cu cuvântul la timp și la netimp, că Tu aceasta vrei de la poporul Tău după ce ai biruit de ai venit cuvânt pe pământ, și cu el cârmuiești lumea fără s-o întrebi pe ea dacă vrea sau dacă nu vrea, fără să-i întrebi pe cei ce-și zic slujitori ai numelui Tău dacă vor sau dacă nu vor să vii să judeci lumea prin cuvântul Tău de azi, căci Tu de pe atunci de când erai cu trup văzut între oameni spuneai că nu Tu, ci cuvântul Tău cel ce vine înaintea Ta îi va judeca pe ei. Amin.

Îi mângâi cu sfială pe cei ce-Ți dau mâna să vii, și le spun să nu se teamă de oameni, căci omul nu mai poate nimic, nimic decât să iubească moartea și faptele ei. Dar acum ai venit Tu, ca să Te audă morții că glăsuiești cuvântul venirii Tale, și ei să învieze. Amin.

Eu am fost pus de păgâni să înviez cu numele Tău mort din mormânt, și acela s-a sculat și a ieșit și a mărturisit că a slujit diavolului și că diavolul l-a chinat până ce ai venit Tu pe pământ cu trupul de ai murit pe cruce, și prin ea ai intrat în iad ca să Te vadă morții că ai biruit moartea prin înviere, și a spus mortul că Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Numai că Tu ai cuvântat prin Scripturile Tale că nici dacă ai trimite dintre morți înapoi pe pământ n-ar da omul să se lepede de sine și de viața cea înșelătoare cu care s-a învățat din unul în altul omul, iar cel ce vrea să creadă, să creadă prin prooroci, să creadă fără să vadă. Amin.

O, fericiți suntem noi, sfinții Tăi, când Tu vii la cei mici ai Tăi cu noi și când Te putem mărturisi din cele ce nu se văd ale împărăției Tale în cer și pe pământ, Doamne. O, când, oare, se va deștepta omul pentru adevărul celor ce nu se văd ale Tale pe pământ, și pentru care noi, sfinții Tăi, am suferit și am răbdat ca să Te dobândim din mâna Ta? Când, oare, va trece tot omul de la moarte la viață? Mai e mult, Doamne al sfinților? Mai e mult?

— **O**, nu mai este! Eu, Domnul, grăiesc cu voi în cele ce nu se văd dar se aud de către cei pregătiți pentru această coborâre a glasului cuvântului Meu la sfârșit de timp. Nu mai este timpul, căci Eu, Domnul, Cel de al șaptelea înger, trâmbițez, și toate cele omenești tac înaintea Mea și se prăbușesc și se vor prăbuși, după cum este scris să fie. Trâmbițez Eu, Domnul, din norii slavei Mele de deasupra grădiniței cuvântului Meu din mijlocul pământului român. Eu, Domnul, și cu voi, sfinții Mei, grăim peste pământ cuvânt, căci Eu vin cu voi în zeci de mii și vă dau vouă bucuria venirii Mele cu sfinții, iar cei fără de lege vor rămâne în faptele lor, precum cei ce se sfințesc, iară și iară se sfințesc. Amin.

Dacă Eu, Domnul, am venit, timpul s-a prăbușit peste om și l-a zdrobit de tot, căci timpul nu mai este, precum nici

omul nu mai este. Iar Eu vin pe pământ cu glasul Meu care se aude de către cei din morminte, precum Eu am spus că va fi așa, și te aștept, poporul Meu de azi, să te faci tu desăvârșit mâna Mea pe care o voi da morților să se scoale. Amin.

Te binecuvintează sfinții în cer și pe pământ, din cele ce nu se văd ale Mele și ale lor, căci ei sunt îmbrăcați în haina lor cea din cer, care-i acoperă pe ei în ochii oamenilor care nu au ochi pentru cele ce nu se văd.

Ai grijă, Ierusalime, să crezi, căci cel ce vede este cel ce crede, și acela este fericit, mai fericit decât cel ce vede și apoi crede. Unește-te cu sfinții în cuvântul cel pentru cer nou și pământ nou ca să cerem la Tatăl toată, toată împlinirea care trebuie să fie întreagă curând, curând, și nu uita că ești așteptat de făptura care te strigă, poporul Meu. Amin.

Eu, Domnul, dau putere celor din porți să Mă poarte spre tine, să Mă poarte spre oameni cuvânt de înviere a morților din mormânt și de pe pământ, morți cu duhul și cu credința sub piatra cea grea a deșertăciunii lumii fără Dumnezeu în ea. Eu însă văd pe tot trupul, și nimeni nu poate să scape de lumina pe care Eu o am, și din care văd în cer și pe pământ și în om, slujit fiind de îngerii Mei, ba și de îngerii diavolului, care nu fac nimic până Eu nu încuviințez lucrul lor peste omul care nu vrea cu Dumnezeu. Și apoi tot omul va vedea toată adunătura lui din viața lui cea din trup, ori la Dumnezeu, ori la satana, care va cădea cu toată împărăția sa cea din omul cel făcut după chipul și asemănarea lui prin îngerii lui care se împotrivesc lui Dumnezeu. Amin.

Hristos a înviat, Ierusalime! Mă aud sfinții și se bucură de Mine și de cuvântul gurii Mele, care se slăvește de deasupra ta pentru mângâierea Mea și a sfinților Mei, și pentru întărirea ta pe calea Mea cu tine, și pentru întărirea cărării Mele spre tine ca să-ți aduc hrană, și duh de ascultare de Dumnezeu să-ți aduc. Iar tu să pui mereu în tine vindecare pentru Mine și nu pentru tine, căci nu tu, ci Eu trebuie să trăiesc înăuntrul tău; Eu, cu împărăția Mea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2003

Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Minunea împlinirii învierii morților este credința în această Scriptură, și nu va fi minune, ci va fi împlinire.

Vin la tine, Ierusalime română, cu cea de a doua venire a Mea, iar cuvântul venirii Mele te pregătește pe tine, cel ce crezi, și te îmbracă în haină de mireasă ca să Mă întâmpini ca pe Mirele Care vine în miez de noapte, și a Cărui mireasă veghează întru întâmpinarea Sa. Amin.

Să nu te lenești în veghe dacă Eu, Domnul, îți vorbesc dulce și răbdător. Să nu te crezi că ești vrednic pentru Mine dacă Eu te păstoresc și te cresc în credință și în împlinirea venirii Mele cuvânt în mijlocul tău. Tu să veghezi și să priveghezi în toată clipa pentru haina ta de nuntă și pentru întâlnirea cea mare a învierii morților, care va fi curând, curând, la ultimul Meu cuvânt de înviere a lor. Tu să aștepti această înviere așa cum și mărturisești că aștepti învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Hristos a înviat! Cetele de sfinți și de îngeri sunt în mii și mii și în zeci de mii de mii cu tine, poporul Meu de azi, pentru serbarea sfintelor mironosițe ale învierii Mele dintre morți. Eu am înviat pe deplin, și n-am mai murit apoi, și am rămas începutul învierii celor adormiți.

Hristos a înviat! Așa spuneau mironosițele Mele, iar Maria Magdalena, care a vorbit cu Mine după învierea Mea,

s-a dus și le-a vestit celor ce fuseseră cu Mine și care se tânguiau și plângeau, și le-a spus lor „*Hristos a înviat!*“. Dar ei, auzind că Eu sunt viu și că am fost văzut de ea, n-au crezut. S-au dus apoi la ei și Luca cu Cleopa, cărora M-am arătat pe când ei mergeau la o țarină și apoi le-am frânt pâinea și M-am lăsat descoperit că Eu sunt Domnul și că am înviat. Dar nici pe aceștia nu i-au crezut ucenicii Mei. Și M-am arătat lor apoi pe când ei ședeau la masă, și i-am muștrat pentru necredința și împietrirea inimii lor că n-au crezut pe cei ce Mă văzuseră înviat, și apoi le-am zis lor: «*Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui, iar cel ce nu va crede, se va osândi*». Amin.

O, poporul Meu, mare va fi ziua învierii celor adormiți, iar azi e zi de mare sărbătoare, că s-a pomenit în mijlocul tău neamul omenesc cel adormit, care stă acum și te privește pe tine, cel mezin, și pe Mine, trup și cuvânt în mijlocul tău și înconjurat de sfinți și de îngeri și de duh de sărbătoare cerească pe pământ răscumpărat. E mare oastea cerească împrejurul tău, căci cei ce cred pe Dumnezeu, au cerul ca acoperământ și ca scăpare a lor. Când sluga lui Elisei s-a temut văzând oștirile sirienilor înconjurându-i pe ei în cetate, i-a zis lui Elisei: «*Ce vom face, stăpânul meu?*», iar Elisei s-a rugat și a zis: «*Doamne, deschide-i ochii ca să vadă!*». Și când i-am deschis ochii ucenicului lui Elisei, a văzut acesta tot muntele plin de cai și de care de foc împrejmuit pe Elisei, care îi zisese lui: «*Să nu te temi, fiindcă cei ce sunt cu noi sunt mai numeroși decât cei ce sunt cu ei*». Și a zis Elisei: «*Lovește-i cu orbire, Doamne*». Iar Eu am făcut după cuvântul lui, și el i-a condus pe sirieni în Samaria, și apoi a zis: «*Doamne, deschide-le ochii ca să vadă, ca să vadă unde sunt*».

Poporul Meu, e mare cât cerul și pământul, e mare cât cele ce nu se văd taina credinței în acestea, iar cei pe care Eu, Domnul, i-am ales și îi aleg pentru ca să arate ei oamenilor taina credinței și faptele ei, aceștia trebuie crezuți și trebuie urmați în credința lor în cele cerești, ce nu se văd, căci dacă s-ar vedea, n-ar mai putea omul să le privească, și apoi n-ar mai fi omul până la sfârșit cu Dumnezeu.

Cea mai mare putere de credință este aceea în învierea morților, și aceasta nu va fi o minune, și va fi împlinirea acestei Scripturi, iar Eu între voi grăiesc cuvântul învierii făpturii, și cei din morminte îl aud din gura Mea așa cum l-au auzit acum două mii de ani când vorbeam mulțimilor cuvântul învierii morților. Iar acum iarăși grăiesc cu gura Mea, și glasul Meu se aude până dincolo de locuința morților, și aceștia se pregătesc pentru înviere. Și va fi ca la învierea Mea când mironosițele Mele au venit dis-de-diminează și au văzut piatra răsturnată de pe mormânt, căci își ziceau: «*Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului?*». Și când au intrat ele în mormânt, au văzut în partea dreaptă pe îngerul mormântului Meu, îmbrăcat în veșmânt alb, și el le-a zis lor: «*Nu vă înspăimântați. Căutați pe Iisus Nazarineanul Cel răstignit? A înviat! Iată locul unde L-au pus. Mergeți și spuneți ucenicilor că a înviat*». Mi-am lăsat îngerul mormântului Meu ca să le vestească lor că am înviat și ca să le spună să meargă cu vestea învierii Mele la ucenicii Mei, dar ei n-au crezut când ele le-au spus. Nu aveam cum să nu-i muștru pentru necredința și împietrirea inimii lor. Și iată, nu am cum să nu-i muștru pe cei ce aud glasul cuvântului Meu, vestit vouă de însăși gura Mea, copii străjeri la ușa venirii Mele după om ca să-l înviez din moartea faptelor lui cele fără Dumnezeu. Nu am cum să nu zdrobesc necredința și împietrirea inimii celor ce nu vor să creadă venirii Mele cuvânt pe pământ, glasului Fiului lui

Dumnezeu, care se lasă auzit de morții din morminte, cum tot așa a fost și acum două mii de ani peste locuința morților. Eu sunt Cel ce am zis: «Vine vremea, și a și venit, când cei din morminte vor auzi glasul Meu, și ei vor învia spre viață sau spre osândă veșnică». Amin.

Să-Mi răspundă cei ce s-au făcut slujitori de altare dacă ei cred în Scriptura Mea cea de acum două mii de ani care vorbește despre învierea celor din morminte. Iată, fac și aceștia ca și cei din vremea trupului Meu care n-au crezut că cei din morminte vor învia, n-au crezut până n-au văzut mormintele deschise și multe trupuri ale sfinților care au înviat și s-au arătat în Ierusalim. Nu-Mi pasă de necredința și de împietrirea inimii lor dacă nu cred ei glasului Meu care vine astăzi pe pământ, dar Îmi pasă de mântuirea lor și de aceea nu tac peste pământ. Nu tac, pentru că Eu dacă am venit de la Tatăl cuvânt pe pământ, am venit să grăiesc, nu să tac, și la glasul cuvântului Meu amuțește și va amuți din zi în zi mai mult necredința omului, și va vorbi cerul și pământul. Amin.

Ucenicii Mei se tânguiau și plângeau, iar Eu nu i-am lăsat așa după ce am înviat, și am trimis la ei pe Maria Magdalena și pe alți ucenici mai mici, iar ei n-au crezut, și Eu Mă uitam la necredința și la împietrirea inimii lor. Și pe când ei se așezaseră la masă, M-am lăsat văzut în mijlocul lor și le-am făcut mustrare, și apoi pe Toma l-am pus cu degetul lui în semnul cuielor din mâinile Mele și în coasta Mea cea străpunsă, ca să creadă el că Eu sunt și că am înviat, și apoi i-am spus: «Fericit ești acum că ai văzut și ai crezut, dar mai fericiți sunt cei ce nu văd și cred». Amin. O, cine pe pământ voiește fericirea asta pe care Eu am rostit-o lui Toma, cel ce a crezut după ce a văzut?

O, ce să-ți fac, omule, ca să crezi? Să te fac să Mă vezi ca să Mă crezi? O, care este fapta credinței tale, omule necredincios și împietrit? În zadar spui tu, cel necredincios și împietrit, în zadar spui tu că Eu, Cel ce grăiesc în mijlocul acestui popor, nu sunt Eu, ci e diavolul sau omul. În zadar spui. Spui așa pentru că ești plin de tine și de slava ta de pe pământ. Spui așa pentru că tu faci altceva decât credința și faptele ei.

Iar pe voi, slujitori ai bisericilor lumii, v-a orbit slava cea deșartă în care vă țin oamenii slavei deșarte de pe pământ, și nu vă voi cruța să nu vă muștru pentru necredința și pentru împietrirea și pentru cerbicea voastră cea tare, căci Eu, Domnul, am în mijlocul poporului român râul cuvântului Meu și albia lui pe care am arătat-o lumii întregi prin iconomia Mea cea cerească pe pământ, și am popor de fii, și în mijlocul lor fii unși de Mine, Domnul, după rânduiala lui Melchisedec, rânduială cerească, nu pământescă, căci în mijlocul lor Eu stau cuvânt și Mă arăt lor cu sfinții Mei cei mari și cei mici, și am în ei duh proorocesc și vedere din vederea Mea cu care Mă uit în om și după om și peste tot pe pământ, după cum am Eu de văzut și de cuvântat peste om, și am martori nemincinoși, și aceștia vestesc venirea Mea cuvânt de înviere peste pământ, așa cum am avut acum două mii de ani pe mironosițe, pe Iosif și pe Nicodim, martori nemincinoși ai răstignirii și ai învierii Mele, iar lângă ei pe sfinții cărora li s-au deschis mormintele și au înviat în Ierusalim și au grăit despre Mine că sunt Fiul Tatălui, Fiul Cel răstignit și înviat, și aceștia iarăși vor mărturisi în ziua învierii celei mari, ziua când Eu voi suna din trâmbiță învierea morților și, apoi, după ea, viața veacului ce va să fie. Amin.

Am între sfinți pe trâmbița Mea Verginica. Ea cât a fost cu trupul pe pământ în vremea lucrului cuvântului Meu prin ea, Îmi aducea ea în mijlocul poporului care asculta pe atunci

glasul cuvântului Meu, Îmi aducea ea jertfă de ispășire a păcatelor celor adormiți și rugă de mulțumire pentru cei vii, și iubire cu mult dor pentru mironosițele învierii Mele. Ea a lăsat apoi vouă ca să duceți această zi de prăznuire peste morți și peste vii, s-o duceți și s-o aduceți Domnului și cerului de sfinți până la ziua cea mare a învierii trupurilor din țărâna în care ei se odihnesc așteptând pe Domnul, fiilor de azi ai credinței cuvântului Meu. O, ce minunată este coborârea Mea la voi, iar voi sunteți martori nemincinoși ai glasului Meu care grăiește peste voi din norii cei de deasupra voastră și pe care Eu stau și vă cuvintez. Amin, amin, amin.

— **V**oiesc, Doamne, Cel ce primești jertfa aceasta, voiesc să mă aplec cu mulțumire și să-i mângâi pe ei pentru că-mi poartă spre Tine ceea ce eu, trâmbița Ta prin care ai cuvântat peste ei, le-am lăsat lor să poarte mai departe: praznicul mironosițelor, că eu an de an adunam la masa aceasta, a Ta și a mea, pe sfinți, și apoi pe poporul care auzea atunci glasul cuvântului Tău. Că iată, sunt aproape cincizeci de ani de când Tu Te slăvești peste pământ cu cuvântul venirii Tale, începând de la mine și până la aceștia mai mici, care ne ascultă pe noi, cei din cer, pe Tine, Doamne, Care vii atât de minunat acum la ei și le vorbești lor cu taina cea din rai, minunea cea de la început și cea de la sfârșit, căci Tu ești începutul și sfârșitul, și nu vrea omul să creadă aceasta și să se aplece sub cuvântul Tău de azi și sub taina lui cea ruptă din rai, și cu care ai venit să-l faci iar pe om, o, Doamne al învierii! Amin.

Mă aplec în fața voastră și vă alint și vă povățuiesc să nu lăsați jos pe Domnul, copiii care ați avut credința venirii Domnului. Purtați-L, fiilor copiii, și aveți grijă de venirea Lui, că El va veni curând, curând la voi cu casa voastră cea din cer și vă va cuprinde în ea, și atunci voi nu veți mai suspina, și veți fi martori nemincinoși ai venirii Domnului peste cei ce nu cred acum, și tot ochiul vă va vedea pe voi, cei disprețuiți de necredința lor, și pe Domnul, Cel necunoscut de cei ce nu cred din pricina mândriei lor de a nu crede și de a-și face voiele lor împotriva voii Domnului, Care vine să-i arate omului voia lui Dumnezeu.

Și acum, zic fiilor Ierusalimului: Hristos a înviat! Iar mironosițelor și tuturor sfinților adunați la praznicul de azi din mijlocul vostru le zic: Bucurați-vă! Bucurați-vă pentru Domnul, Care a găsit credință pe pământ pentru venirea Sa, ca să lucreze cu ea învierea fapturii, nașterea din nou a lumii ce va să fie. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, trupul Meu cel înviat s-a arătat peste ucenici cu haina lui cea din Tatăl, iar îmbrăcămintea Mea Mă trece prin zid, Mă trece din cele ce nu se văd în cele ce se văd, ca să Mă vadă omul, și așa M-au văzut ucenicii. O, tu ești martorul Meu cel nemincinos, și te-ai arătat acum, în preajma praznicului tău, înviată în ochii celor ce văd cele ce nu se văd, dintre fiii Ierusalimului Nostru de azi.

Se bucură tot neamul cel omenesc care a fost de la omul cel întâi zidit și până azi că li s-a făcut de Mine chemarea la pomenirea sfintelor mironosițe, așa cum lucrăm Eu cu tine pe vremea trupului tău. Aș voi să te bucuri și aș voi să nu mai plângi. Dar pentru asta îți trebuie izvor de bucurii de la poporul Nostru cel mic, o, Verginico! Acum însă avem la masă cu ei pe sfinți în zeci de mii de mii, și între ei sunt serbate cerește sfintele mironosițe, mărturisitoarele învierii Mele. Hai să Ne lăsăm cu pace peste cei mici, cu pacea sfinților cei serbați cerește în mijlocul lor. Amin.

O, bucurați-vă, voi, sfinților, căci izbăvirea cea mare și cea întreagă este la uși, este aici. Bucurați-vă, mironosițe ale învierii Mele, că Mi-ați slujit pe pământ și Mi-ați urmat iubirea până dincolo de învierea Mea apoi, și până la venirea Mea de azi când Eu, Domnul Cel înviat, vă mărturisesc acum și aici, în praznic ceresc în mijlocul Ierusalimului Meu cel din români, poporul venirii Mele, poporul credinței cea de la sfârșit de timp, credință minune, minune care a putut să-Mi împlinescă venirea Mea prin cei ce au crezut și cred. Și iată, Eu vin, căci am pus credință în ei, și prin ei am putut să găsec pe pământ credință. Amin. Aceasta înseamnă credință. Așa credință cer Eu să aibă cei ce zic că cred. Eu cer omului credință în împlinirea Scripturilor Mele cele ce mai sunt de împlinit, și apoi să le împlinescă omul așa cum le-a împlinit Zaharia și Ioan Botezătorul, și mama Mea Fecioara, și fiii lui Iosif, în casa căruia Eu am crescut între ei, și apoi ei au fost apostolii Mei, preoții Mei, după rânduiala cea tainică a lui Dumnezeu, după rânduiala lui Melchisedec încă de pe vremea trupului Meu, căci mai înainte de răstignirea și de învierea Mea Eu i-am așezat pe ei slujitori ai împărăției Mele și nu le-am spus mai-marilor templului. Eu Mi-am așezat pe pământ neam împărătesc, preoție sfântă, popor agonisit de Dumnezeu, precum și azi lucrez și fac popor, și cu el biruiesc lumea toată, iar Duhul Cel Sfânt este Împăratul lumii și nu mai este alt împărat pe pământ, căci Eu și cu sfinții Mei din cer și de pe pământ împărțim cu lucrare de Duh Sfânt, pe care omul tare la cerbice nu are cum s-o cunoască, nu are cum s-o priceapă și apoi s-o vadă.

Hristos a înviat! le spun celor din cer. Amin.

Hristos a înviat! le spun celor din locuința morților. Amin.

Hristos a înviat! le spun celor din iad. Amin.

Iar ție, Ierusalime care crezi pe Domnul Dumnezeuul tău, Împăratul cerului și al pământului, Făcătorul văzutelelor tuturor și al nevăzutelelor, ție îți zic: pace ție! Și tu să fii fiu al păcii, ca să se odihnească peste tine pacea Mea.

Pace vouă, copii ai Ierusalimului nou! căci sfinții din cer stau cu voi la masă, și cu găteți cerești pentru voi.

Pace vouă! Fiți ucenici, fiți cu învățător, fiilor. În toată vremea fiți cu învățător. Faceți-vă iubiți prin ceea ce sunt Eu în voi, nu prin ceea ce sunteți voi în voi, căci când te faci iubit cum vor ceilalți ai tăi, atunci te faci iubit, și altfel nu se poate aceasta. Faceți-vă iubiți cerului, și al vostru să fie cerul, și cum vrea cerul, așa să fiți voi pe pământ. Amin.

Pace vouă! Fiți ucenici cu învățător, fiilor, și faceți-vă copii. Mereu, mereu copii să stați și să fiți, mereu ucenici cu învățător, ca să fiți voi după chipul și asemănarea Mea, fiindcă Eu aceasta vă învăț, și așa vă ajut să fiți prin cei pe care Eu îi povățuiesc pentru viața voastră cu Mine, pentru plăcerea Mea în voi, și a voastră în Mine, fiilor ucenici. Amin, amin, amin.

28 aprilie/11 mai 2003

Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

E vremea cuvântului râului vieții peste pământ, și vai celor ce au hilit și au disprețuit acest cuvânt, căci li se va lua dregătoria, iar necredința îi va rușina. Țara română este țarina cu comoară în ea.

Vă răpesc din somn și din odihna trupului și din puterea lui și de la lucrul vostru cel pentru poporul Meu, lucru care vă ostenește duhul, căci cu duhul lucrați voi, copii care-Mi primiți venirea Mea în cuvânt. Amin.

E zi de învățătură a Mea și azi peste poporul cel atât de învățat de Dumnezeu. E zi de creștere în credință, în umilință, în minuni, fiilor copii, că voi stați în mâna Mea ca niște copii care slujesc Dumnezeului lor mai mult decât cei de până la voi ai Mei, că e vreme mare vremea Mea cu voi. E vremea cuvântului Meu care curge ca râul, fiindcă pe nicăieri nu mai este Dumnezeu peste om în chip adevărat, căci omul este amestecat cu el însuși, și Eu nu pot peste amestecătură, că nu se scoală nimeni din moarte dacă M-ar vedea pe Mine lucrător din omul amestecat cu el însuși, fiindcă așa ar zice omul că sunt Eu: amestecat în cele ale omului.

A trebuit să-Mi fac gard în jurul lucrului Meu cu voi, ca să pot să vă țin în Mine pe voi, și așa să pot coborî la voi, iar voi să-Mi fiți punte, fiilor copii. Este scris în Scripturi cuvântul Meu: «*Cine nu primește împărăția Mea ca un copil, nu poate intra în ea*». Amin. Să-Mi răspundă Mie slujitorii și mai-marii bisericii din lume dacă sunt ei copii, și apoi primitorii ai împărăției Mele. Să-Mi răspundă! Dar ce să-Mi răspundă? Nici vouă nu vă pot aceștia răspunde, darămite Mie! Cum să vă poată învăța ei pe voi ce să faceți când ei nu se învață pe ei înșiși și între ei împărăția lui Dumnezeu? Cum să vă învețe ei pe voi când vă învăț Eu, Domnul? M-aș atinge de ei să-i pedepsesc pentru necredința lor în venirea Mea la voi cuvânt și pentru muștrarea pe care v-o fac ei când le vine lor bine. Dar vai lor, că nici unul din ei nu va scăpa de pedeapsa pe care și-au gătit-o de Mi-au pus în lanțuri pe cel ce a fost martor dintre ei la lucrul Meu cu voi. Dacă ei ar fi crezut că Eu sunt această lucrare, și-ar mai fi mărturisit apoi necredința martorului Meu pe care l-am avut Eu dintre ei și cu care am lucrat început nou, de biserică vie și neamestecată cu fărădelegea? Am spus, și iarăși spun că toată necredința și disprețul pe care îl aruncă acesta acum înspre voi, este pentru că nu a voit nimeni din ei să creadă și să devină copii, și să primească împărăția lui Dumnezeu apoi. Ce să fac cu cei mari în ei înșiși? Nimic nu pot să fac. Nu pot să încap în ei oricât M-aș micșora Eu ca să-i fac să Mă cunoască prin duhul umilinței Mele, și apoi prin harul cel de sus pe care-l au numai cei născuți de sus, iar cei de jos nu-l au. Le voi zdrobi mărirea curând, curând, așa cum am zdrobit-o și pe cea a arhiereului care s-a luptat împotriva voastră vreme de șapte ani, și apoi a căzut și a plătit pe pământ prin chin și jale toată mulțimea de pietre pe care a aruncat-o el în voi. Le voi zdrobi mărirea lor de care Eu nu am nevoie, precum nu am nevoie de slavă de la ei, căci Eu am spus: «*Slavă de la oameni nu primesc*». Nu primesc, că Eu sunt Dumnezeu umilit, și nu crede omul că nu primesc slavă de la el. Ce să fac cu slavă pentru Mine de la cel ce nu Mă iubește cu trupul, cu sufletul și cu duhul lui?

Îi voi pedepsi pe toți, pe neam și pe sămânță, pentru că Mi-au luat de lângă voi pe cel ce a crezut Mie, și pentru că l-au pus apoi să hulească drumul Meu de la cer la pământ și să se despartă de cuvântul Meu cel sfânt, cuvântul vieții veșnice, care umple văzduhul când cobor cu el la voi, și care zguduie locuința morților și iadul, ca să dea înapoi pe morți, precum scrie în Scripturi.

Vai, și de șapte ori câte șapte vai, ba chiar de șaptezeci de ori câte șapte vai celor ce cugetă despre cuvântul gurii Mele, care curge din Mine în zilele acestea, că este cuvânt de om și nu Eu Însumi, Cuvântul Tatălui, Fiul Tatălui, Dumnezeu Cuvântul, Care S-a făcut trup acum două mii de ani, iar acum, cuvânt, pentru învierea morților, căci am zis: «*Vine vremea ca cei din morminte să audă glasul Fiului lui Dumnezeu și să învieze*». Amin. Cine nu crede în vremea aceasta în cuvântul Meu de acum, aceluia nu i se pune că a crezut sau

crede în proorocii Scripturilor, și nici în Moise, cu care Eu am vorbit în muntele Sinai și, apoi, în toată vremea Israelului lui Moise. Amin.

Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam, Isaac și Iacov, și aceiași sunt din veac și până în veac, dar poporul Israel M-a omorât când am venit, pentru că dezlegam sâmbăta și pentru că ziceam că Dumnezeu este Tatăl Meu și că Mă făceam pe Mine Însumi deopotrivă cu Dumnezeu.

O, oameni necredincioși venirii Mele de acum! Am spus și celor ce nu credeau atunci că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu și că Tatăl este în Mine, și Eu în El; le-am spus că «*Fiul nu poate să facă nimic de la Sine dacă nu vede pe Tatăl făcând*»; le-am spus: «*cele ce face Tatăl, acestea face și Fiul întocmai, căci Tatăl iubește pe Fiul și Îi arată toate câte face El, și lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă mirați, căci după cum Tatăl scoală pe morți și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață celor ce El voiește, iar cel ce nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl, Care L-a trimis*». O, ce veți face voi când veți vedea ieșind afară pe cei din morminte la glasul Meu de azi? Voi, care nu aveți milă de cel neputincios, așa cum n-au avut cei asemenea vouă de slăbănogul care nu putea merge de atâția ani, și tot de atâția ani așteptând pe cineva să-l bage în scaldătoarea care tămăduia pe om prin îngerul Meu cel vindecător, ce veți face când veți vedea această lucrare de cuvânt că va lumina lumea toată și o va înnoi, iar pe voi, aruncați afară din împărăție pentru că n-ați avut umilință și credință și sfințenie fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul? Vă mirați cum pot Eu fi și cum pot lucra peste aceștia cu care Mă ajut să vin și să Mă fac cuvânt și carte peste pământ apoi. O, nu vă mai mirați! Eu Însumi am spus că sfințenia omului este casa Mea în om. Eu l-am făcut pe om să-Mi fie Mie casă și rai pentru Dumnezeu și pentru sfinți. Nu vă mai mirați cum de pot Eu veni cuvânt pe pământ întocmindu-Mi din lume popor, că Eu am venit să-i adun pe cei aleși ai Mei de la margini la margini, și nu sunteți voi cei aleși ai Mei. Voi vă alegeți unii pe alții, și apoi ziceți că sunteți ai Mei, dar cei aleși ai Mei sunt cei pe care Eu, Domnul, îi aleg și îi adun în jurul Meu și pentru Mine nu pentru deșertăciunea slavei omenești, sub care voi stați, luându-vă plata vremelniciei voastre încă de pe pământ și nu dincolo de cele ce nu se văd.

M-am dus la poarta oilor când poporul iudeu sărbătorea și se mărea și M-am apropiat de scaldătoarea în care îngerul Meu venea și se atinge de cei suferinzi ca să-l vindece pe cel ce intra cel mai întâi în apă, și apoi îngerul pleca; și l-am văzut pe cel bolnav de treizeci și opt de ani, că nimeni nu era să-l ajute să se vindece, iar Eu i-am spus: «*Voiești să te faci sănătos? Scoală-te, ia-ți patul și umblă*». Și fiindcă era sâmbătă, iudeii au găsit pricină să-i spună lui că nu-i este îngăduit să-și ia patul. În loc să se fi mirat ei că cel bolnav de atâția ani mergea pe picioarele lui ducându-și și patul, ei l-au judecat, și M-au judecat și pe Mine după ce au aflat de la el că Eu l-am vindecat și i-am spus să-și ia patul și să umble în zi de sâmbătă. În zadar le-am spus Eu lor că Fiul nu poate să facă nimic de la Sine dacă nu vede pe Tatăl făcând. În zadar le-am spus Eu că Tatăl Meu până acum lucrează și că și Eu lucrez. Degeaba, așa cum tot în zadar vă spun Eu vouă în vremea aceasta, oameni ai bisericii din lume, că Eu sunt acest cuvânt care vine cu norii, Fiul Domnului, Care vine precum a spus El că va fi venirea Sa, și că numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Și iată ce vă spun Eu vouă: dacă nu credeți că Eu sunt, credeți măcar în aceste cuvinte ale vieții veșnice și înțelepțiți-vă prin ele și dați oamenilor îndemn să

vină să bea și să se vindece la apele vieții, și Eu vă voi pomeni întru împărăția Mea când voi veni. Iar de nu veți face așa, veți păți ca tâlharul din stânga crucii Mele de pe Golgota, căci cei ce hulesc sunt de plâns. De ce vă este greu să credeți că tot ce este aici, unde Eu grăiesc și Mă împart, Eu am întocmit? Trebuia, oare, să vă întreb pe voi, cei mari ai bisericii lumii? Dar n-am luat Eu martor dintre voi ca să vă întind punte și ca să Mă găsiți aici, chemând pe om spre viață? O, de ce ați lucrat voi de l-ați făcut și pe acela ca și pe voi, apoi? Eu l-am făcut cel mai mare dintre voi, și așa este și acum, căci ceea ce i-am dat, i-am dat, și are. Numai că voi v-ați purtat cu el așa cum s-au purtat mai-marii iudeilor cu Mine și cu cei ce erau ucenicii Mei care credeau că Eu sunt de la Tatăl.

O, neam necredincios! Eu mult nu vă voi mai răbda. O, până când veți vrea să stați voi și nu Eu în capul unghiului? Până când veți vrea să nu știți ce înseamnă biserică a Mea, și Dumnezeu cu omul pe pământ? Până când? Până când Eu, și nu omul, vă voi lua dregătoria voastră și veți fi rușinați pentru necredință. Și se vor ridica ologii și ciungii și orbii și toți suferinzii, și Eu îi voi vindeca pe ei, că voi nu știți să fiți vindecători. Nu știți, pentru că nu sunteți de la Dumnezeu, ci v-ați așezat voi înșivă și unii pe alții sub numele Meu, iar din pricina fărădelegilor voastre Eu sunt nesocotit între oamenii care nu au călăuză pe pământ. Eu însă, ca un Păstor milos ce sunt, iată-Mă cum vin cu hrană, cu pășune bună, cu apă vie și cu glas de chemare la viață pe tot omul care vrea să treacă de la moarte la viață iubind pe cei ce sunt ai Mei. Amin.

O, poporul Meu Ierusalim din români, nu știe poporul român să te caute și să Mă ia de la tine și să fie viu. Am pe pământ pe țara română, țarină cu comoară în ea, și mulți o cumpără pe ea. Numai ea nu vrea să cumpere țarina din ea care are comoara Mea în ea. Și cu ce poate s-o cumpere? Cu lepădarea de sine și cu cruce, cu viață sfântă și fără duhul lumii în ea, căci lumea M-a răstignit, fiindcă nu poate duhul ei cu Duhul Meu Cel Sfânt.

Vin Păstor tainic pe pământul român și Mă deșert pe el cu râul vieții ca să bea din el toate neamurile pământului, iar cei ce sunt împotriva împărăției Mele cu care vin acum pe pământ începând de la voi, copii ai Ierusalimului român, aceștia vor vedea la voi și vor crede vrând-nevrând prin cei ce vor străluci cu Mine în ei după ce Eu voi descoperi slava Mea de peste voi și din voi, că Eu de aceea vă hrănesc, și fericiți veți fi voi, cei ce mâncați și creșteți mici și nu mari, și stați sub povăța vieții veșnice și vă sfințiți sfințindu-vă pentru Mine, Domnul și Dumnezeuul vostru.

Luați Duh Sfânt! Luați, căci cel ce ia, are, iar cel ce nu ia, nu are. Dați curs cuvântului Meu peste pământ, că trebuie să fac nou pământul, de la margini la margini, căci cuvântul este cel ce dă viață și duh de viață. Luați din gura Mea, și așa să ascultați, iar cartea Mea cu voi să vă fie hrana cea dintâi, și apoi pe toate Eu vi le voi adăuga pentru viața voastră, fiilor. Amin, amin, amin.

5/18 mai 2003

Duminica a cincea după Paști, a samarinencei

Omul trebuie să îplinească Scripturile, căci Domnul este cu Duhul. Domnul a pierdut raiul, și nu omul. Vai celui ce se îndreptățește pe sine! Sfinții biruitori sunt cei ce biruiesc lumea și duhul ei. Slava Domnului a fost crucea, suferința și suspinul Lui după om.

Sunt Fiul Tatălui Savaot și Mă adun deasupra grădiniței cuvântului Meu cu toate puterile ce-

rești și Îmi întăresc porțile, și apoi intru cuvânt în cartea Mea de azi. Amin.

Sunt Domnul! Deschideți-Mi, fiilor străjeri, și ascultați și scrieți. Scrieți și iar scrieți tot ce Eu grăiesc, că am venit cu sfinții și cu îngerii pentru sărbătoarea fântânii de la casa întâlnirii, fântâna întâlnirii, fântâna samarinencei, căci Eu M-am întâlnit la fântână cu ea. Eram ostenit de mers și am oprit în cetatea Sihar, cetate de samarineni, și acolo, la fântâna lui Iacov, a venit samarineanca pe la ceasul al șaselea din zi și a scos apă, iar Eu i-am zis ei: «*Dă-Mi să beau.*» și apoi am grăit cu ea la fântână până ce au sosit ucenicii Mei, care cum-păraseră merinde ca să mîncăm.

Am venit cu sărbătoare, și cu sete am venit ca să dau din setea Mea și să-Mi mîngâi Duhul Meu din voi, și Duhul Meu din sfinții cerului, care sunt veniți cu Mine la fântâna întâlnirii, fântâna Samarincei, că ea vă îndeamnă pe voi să vestiți peste sătuțul Meu de aici și peste pămînt vestea că Eu sunt venit la voi pe pămînt și Mă fac izvor de cuvânt și îi dau să bea celui ce însetează, îi dau omului să bea și îi spun: «*Cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu, se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică.*» Amin.

Voiesc să vină omul la fântâna cuvântului Meu care curge din Mine peste voi și să-Mi spună: «*Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez.*», căci așa Mi-a spus femeia samarineancă după ce Eu i-am cerut și i-am zis: «*Dă-Mi să beau.*» Iar Eu i-am dat, și ea Mi-a zis: «*Știm că va veni Mesia, Care Se cheamă Hristos, și când va veni El, ne va vesti nouă toate.*» Și atunci i-am spus ei: «*Eu sunt; Eu, Cel ce vorbesc cu tine.*» Când ea a auzit, a crezut și, lăsându-și găleata sa la fântână, s-a dus și M-a vestit în cetatea ei, fiilor, și aceia au crezut-o și au zis: «*Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristosul, Mântuitorul lumii.*» Amin.

Am venit cu sete și sunt ostenit, poporul Meu, și te văd și pe tine ostenit, și îți dau să bei și îți dau din Duhul Meu ca să poți tu prin Mine, căci prin tine nu poți, că e grea de tot vremea pe pămînt, iar duhul rău se luptă cu Mine și cu tine și Mă umple de grijă pentru viața ta. Dar Eu și cu toți sfinții Mei îți dăm din cer, îți dăm din apa vieții, care se face în cel ce bea din ea izvor de apă curgătoare spre viață veșnică, poporul Meu.

Iată, Mi-am întărit cu toate puterile cerești porțile Mele dintre pămînt și cer, și am deschis, și apoi am intrat, și îți dau să bei spre viața ta cu Mine, că fii atent ce-ți spun Eu ție. Îți spun o taină despre venirea Mea, și îți spun așa: Scripturile nu le împlinesc Dumnezeu, ci omul, căci Dumnezeu este cu duhul. Domnul nu vine, ci trebuie adus, și trebuie la voi credință cum n-a mai fost din veac și până în veac, și de aceea am spus Eu ție, poporul Meu de azi, că atunci când tu vei arde pe deplin, Eu vin. Amin. Omul este cel ce Mă aduce, poporul Meu; omul, fiule ostenit de durerea din tine, de durerea ta după izbăvirea ta. Și Eu Însumi, și Eu M-am făcut Om când a venit vremea venirii Mele acum două mii de ani, că omul este cel ce împlinesc Scripturile, nu Dumnezeu, căci Domnul este cu duhul.

Aștept nesațul tău, Ierusalime nou. Tu ești poporul prin care Eu, Domnul, Mă slăvesc pe pămînt înaintea oamenilor, iar Eu pentru viața ta Mă las mereu cu durere și cu suspin în cei ce Mă poartă spre tine, ca să nu Mă lase ei jos, și să Mă ducă ei cu toate slabele lor puteri, căci omul este cel ce Mă aduce. Domnul nu vine, ci trebuie adus ca să fie cu voi, fiilor copii, iar Eu de aceea Mi-am arătat vouă suspinul și jalea și mila Mea cea plină de dor pentru cei ce Mă aduc la voi cu-

vânt, căci greu Îmi mai este, și greu s-a mai făcut drumul Meu de la cer la pămînt, fiindcă cei ce Mă primesc când vin, sunt zdrobiți de dureri, și așa duruți și așa zdrobiți Mă țin ei pe Mine când vin spre tine, poporul Meu.

O, e grea de tot venirea Mea, și omul e mic și e slab, dar iată, nu Domnul vine, căci Domnul trebuie adus, trebuie ținut de puntea dintre pămînt și cer, căci Eu cu omul Îmi împlinesc Scripturile, și n-a fost și nu este Scriptură mai grea de împlinit ca aceasta a venirii Mele acum, la sfârșit de timp, când Eu de lângă Tatăl Îmi întocmesc venirea Mea cea plină de cuvânt, cuvânt ca râul de mult și de greu, căci e judecata lumii cea fără de Dumnezeu pe pămînt, și e grea de dus și de împlinit Scriptura facerii din nou a lumii, că nu cu mîngâiere, ci cu dureri de facere lucrez prin duhul cel plăpând al celor ce Mă primesc când Eu vin și Mă fac carte pe pămînt, și te-am rugat, Ierusalime, să întărești tu mereu, mereu puterea lor. Mereu, mereu să le dai mâna să se scoale din dureri și să-Mi deschidă și să Mă dea ei vouă, fiilor, că Eu prin voi Mă slăvesc peste pămînt și peste om, și vine vremea iar să adun din nou mulțimile pe lângă izvorul cuvântului vieții și să-Mi alin setea după om dându-le să bea spre viață veșnică la toți cei care se vor aduna curînd, curînd pe lângă voi. Amin.

Vă dau cuvânt cu putere, să-Mi pregătiți sărbătoarea întâlnirii Mele cu omul în grădina cea pregătită prin voi de puterile cerești, care lucrează cu voi spre slava venirii Mele cuvânt de facere peste pămînt, fiilor. Vă dau Duh Sfânt și binecuvîntare cu multul vă dau. Vă dau ajutor din cer și de pe pămînt, că mare este minunea venirii Mele la voi, și mari și de nepătruns sunt tainele Mele din zilele acestea, și de aceea v-am rugat să vă hrăniți cu cartea Mea cu voi ca și cu cea mai dintâi hrană și să creșteți mici și nu mari, și să stați sub povara vieții veșnice și să vă sfințiți sfințindu-vă pentru Mine, Domnul și Dumnezeuul vostru, Om și Dumnezeu în cer și pe pămînt, căci Eu Însumi M-am făcut Om ca să împlinesc venirea Mea pe pămînt. Amin.

Să crești mic și nu mare, Ierusalime mic și firav, că Eu dau mereu, mereu să te întăresc prin cei puși de Mine călăuză peste tine. Dar iată, ei sunt și mai firavi, că așa sunt cei mici, sunt firavi, și își smeresc inimioarele lor zdrobite de dureri, că mare este taina mării fiilor lui Dumnezeu, iar David era plin de taina aceasta și zicea: «*Inima mea, Doamne, nu s-a mîndrit, nici ochii mei nu s-au înălțat, și n-am umblat după lucruri mari și mai presus de mine, ci, din contra, mi-am smerit inima și mi-am domolit sufletul meu, ca un prunc înțercat de mama lui, ca răsplată a sufletului meu.*» Așa să fii și tu în veac, Ierusalime, și să fii copil frumos prin încercări, căci încercarea aduce răbdare, iar răbdarea aduce roada cea pașnică a umilinței, cea mai mare dreptate, poporul Meu, ca să pot sta Eu în tine ca în rai, căci Eu am pierdut raiul, Eu și nu omul, și vreau să-l iau înapoi, și vreau să-l fac din nou pe om, și vreau să stea la făcut omul, căci am venit să Mă fac Făcătorul a toate cele ce vor rămâne. Și vor rămâne cele ce sunt, iar cele ce nu sunt nu vor mai rămâne. Amin.

Adu-Mi jertfă, poporul Meu. Tu ești cel învățat de Dumnezeu și știi că duhul umilit este cea mai dulce și plăcută Mie jertfă de la tine, iar cel ce nu face așa, să nu gândească unul ca acela că va lua ceva de la Dumnezeu, căci vai celui ce gândește despre sine mai mult decât este! Duhul umilit nu se îndreptățește pe sine în om, iar voi să ziceți ca David, care zicea că n-a umblat după lucruri mai presus de sine, ci și-a smerit sufletul ca un prunc înțercat de mama lui, ca răsplată a sufletului lui.

Fiți sfinți cu dragostea Mea din voi, căci vai omului care poartă în el dragostea lui și nu pe a Mea! Dragostea Mea din om nu se oprește pentru sine și nu se oprește pe loc, și ea cuprinde în ea pe toți fiii lui Dumnezeu, că mare este taina fiilor lui Dumnezeu, poporul Meu.

Am spus că cine este slab cu duhul, tot așa este și cu trupul, iar cine este tare cu duhul, așa este și cu trupul, iar tare înseamnă Dumnezeu în om, și unde Eu sunt în om, Mă fac din el foc de Duh Sfânt și râu de ape vii peste cei însetați. Așa voiesc să fac Eu cu tine, și iarăși Mă voi aduna cu tine, poporul Meu, și le vom da mulțimilor să bea din izvorul Meu de peste tine, iar cine va bea, se va cunoaște, și Îmi va fi mulțumitor, și va pleca cu mulțumire și va avea de la Mine. Amin.

O, poporul Meu, nemulțumitului i se ia darul, și apoi el este tot nemulțumit, iar Eu te învăț, Ierusalime mic, să fii mulțumit și mulțumitor, fiule, că Eu cu tine Mă slăvesc peste pământ și îi fac omului zi de serbare cerească cu tine, și va veni omul de pe pământ și iarăși va vedea slava Mea cu tine. Tu însă să stai cu duhul umilit mereu, mereu, și cu inimă curată și cu dreptate între Mine și tine, și între frate și frate, că scris este în Scripturi cuvântul Meu care spune: «Nu veți fi judecați dacă nu veți judeca. Iertați, și vi se va ierta, căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura». Tu, poporul Meu, să te lași mânat de Duhul lui Dumnezeu mereu, mereu, că tu nu ești dator trupului ca să viețuiești după trup, ci tu trebuie să ucizi cu Duhul Domnului pe toate cele ale trupului și să pătimești împreună cu Mine, ca împreună cu Mine să te și preamărești, că mai e puțin, prea puțin până la mărirea care se va descoperi, și cu ce măsură măsoară acum, cu aceea și se va măsura. Amin.

Eu, fiilor, cobor peste voi binecuvântare prin cuvânt ca să-Mi pregătiți voi sărbătoare de Rusalii, că vreau să aduc în grădinile Mele cu voi pe om și să-i dau lui înțelepciunea Duhului Sfânt, și vreau să lucrez cu tine cerește, Ierusalime mic și scump. O, Mi-e milă de tine când ești durut și apăsător de la toate câte vin peste tine, dar Eu voi îngriji de tine prin îngerii din cer, poporul Meu, și te voi călăuzi de pe pământ cu cuvântul Meu și cu al celor ce stau înaintea cuvântului Meu ca să îți-l dea de hrană, fiule plâpând, și nu te voi lăsa, dar iubește durerea și încălzește-ți prin ea inimioara, poporul Meu, și bucură-te în dureri, că Eu la cei cu dureri pentru Mine duse le spuneam: «Bucurați-vă!». Cui să le spun așa dacă nu la cei duruți și întristați după Mine? Eu vă simt dorul după Mine, dar încălziți-vă, fiilor, la focul durerilor care vă brăzdează inimioarele și obrăjorii înlăcrimați de la dureri, de la încercări și de la duhul iubirii de Dumnezeu, dorul care plânge în om cu cel mai dulce plâns, cea mai dulce jertfă, duhul umilit. Amin.

Femeia samarineancă s-a adunat cu sfinții la fântâna pe care ea o veghează și o umple de duhul credinței și al iubirii cerești. Așa vă dorește ea pe voi, fiilor, iar voi să lucrați ca ea și să vestiți acestui sătuț despre taina Mea cu voi și să chemați sătenii la masa Mea cu voi, și să-i învățați să vină și cum să vină și cum să stea și cât să stea, căci voi sunteți popor de sfinți biruitori, că așa se numesc cei ce biruiesc lumea și duhul ei pentru ca să aibă ei locaș în ei pentru Duhul lui Dumnezeu, Care-l sfințește pe om. Amin. Duhul lui Dumnezeu este darul celor sfinți, și nu uitați lucrarea pe care o aveți voi de lucrat între pământ și cer: Duhul lui Dumnezeu, fiilor. Această lucrare Eu vreau s-o văd lucrând din voi peste cei ce vor fi de Mine adunați la sărbătoarea Duhului Sfânt, care se apropie cu slava ei și a Mea și a voastră peste pământ, că Eu iau slava aceasta și o dau de veste peste tot pământul, fiindcă

pot, poporul Meu. Vreau și tu să poți. Să poți tot ce trebuie să pot Eu peste pământ și peste om, și să te pregătești din timp și să fii copil frumos, așa cum Eu mereu, mereu te-am învățat, Ierusalime scump. Acum îți șterg lacrimioarele și durerea ta și îți dau duh de înviore și îți dau duhul mângâierii în toate încercările care-ți măsoară iubirea ta de Dumnezeu. Eu sunt zdrobit de tot în cei ce Mă poartă spre tine, dar așa cum sunt, așa pot, și aceasta este slava celor ce Mă iubesc. Slava Mea a fost crucea și suferința și suspinul Meu după om, și tot așa sunt și acum, și așa sunt purtat de cei ce Mă aduc de la cer la pământ ca să te hrănesc și să te mângâi în dureri, poporul Meu. Duhul umilit te ajută și pe tine în Mine, și pe Mine în tine, și așa vreau Eu să fii tu de frumos. O, nu mai plânge. În-seninează-te, poporul Meu. O, fiilor miciți, lăsați-vă spre mângâiere inimioarele, că Eu, Domnul, am grijă de voi, am milă de voi și vă iubesc fiindcă Mă iubiți, și vă mângâi fiindcă plângeți cu cei ce plâng sub crucea Mea cea plină de dureri.

Eu vă aduc spre duh de sărbătoare. Adunați-vă cu sfinții la fântână și cântați laude Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și hrăniți-vă duhurile și dați-vă unii altora puteri și mângâieri și sănătate peste inimioarele voastre slăbite de încercări, că pe pământ e greu, fiilor mici. Vă dau prin cei care Îmi sunt punte spre voi, vă dau cuvântul sărbătorii de azi, iar sfinții se vor bucura în voi odată cu voi, căci cuvântul Meu dă viață, fiilor.

Și iarăși rostesc Eu, Domnul, binecuvântare peste voi și peste sărbătoarea pe care prin voi o pregătesc Eu cerului și pământului și omului cel însetat și cel neînsetat, căci Îmi voi desface izvorul, iar el va da din el viață. Amin.

Pace vouă! Fiți fiii păcii Mele în voi. Pacea Mea o dau vouă, și cu ea, mângâiere vă dau, fiilor trudiți cu trupul și cu inimioara.

O, Ierusalime, de n-aș mai veni la tine, tu n-ai mai fi. Cel ce este, prin Mine este, căci Eu sunt viața, și sunt viața ta, poporul Meu. Amin, amin, amin.

12/25 mai 2003

Duminica a șasea după Paști, a orbului

Lumea numește întunericul lumină. Cei ce nu iubesc învățătura cuvântului, sunt orbi și au păcat când zic că văd. Viața este lumina cea din întuneric și este Duhul lui Dumnezeu în om. Proorocie pentru slava poporului sfânt la sfârșit de timp. Îngerii așteaptă în dreptul stihilor să lucreze la cuvântul Domnului.

Eu sunt Lumina lumii, Ierusalime. Vin și Îmi deschid porțile și intru cuvânt în cartea Mea cu tine și te învăț să stai în lumina Mea, fiindcă te-am cules din lume și te-am vindecat, ca să vezi apoi, și ca să umbli în lumină, că peste tot e noapte, poporul Meu. Dar tu Mă ai pe Mine de călăuză, și așa tu vezi. Amin.

Vin din nou cu cuvânt de binecuvântare peste tine ca să te pregătești de sărbătoare cu Duh Sfânt în ea, cu mult, mult Duh Sfânt în ea, ca să ia din Duhul Sfânt duhul omului care va veni la sărbătoarea Mea cu tine, ca să dăm omului lumină, ca să-l deprindem pe om să vadă, poporul Meu. Pregătește-te, fiule, și cu multă pace și iubire și hărnicie să lucrezi pentru gătirea zilelor Mele cu tine în mijlocul oamenilor pe care Eu, Domnul, îi voi strânge de la margini la margini în grădina întâlnirii Mele cu omul, grădină în care duhul celor adormiți care așteaptă învierea lor, are acum, la sfârșit de timp, locaș de sărbătoare, iar Eu i-am pus pe cei așezați de Mine călăuză

peste tine să le facă lor bucurii cu cuvântul Meu de peste tine, cuvânt pe care îl aud morții din morminte, ca să le pregătesc învierea cu cuvântul, căci cu cuvântul Eu le fac pe toate. Amin.

O, Ierusalime român, cu cuvântul Meu din zilele tale te-am făcut și pe tine, și cu acest cuvânt vreau să-i ung omului ochii și urechile și mintea și inima și dragostea, ca să vadă și să audă și să înțeleagă, și să creadă apoi, și să iubească lumina Mea cu care Eu te călăuzesc pe tine prin întunericul cel gros al vremii de azi, și în care nimeni, nimeni nu mai vede lumina. O, cum s-o mai vadă? Cum, când ei numesc întunericul lumină, ca orbii care nu au nevoie să vadă dacă așa sunt ei învățați, fiindcă nu văd și că nu știu ce e vederea? O, cum să vadă orbii, care nu văd decât întunericul în care ei trăiesc? Au văzut iudeii lumina Mea când Eu, Domnul și Dumnezeu lui Israel, l-am făcut să vadă pe cel orb din naștere? Viața cea fără de Dumnezeu, aceasta numește lumea lumină, și așa este lumea învățată, și nu are cine să-i spună că Duhul Meu Cel Sfânt a grăit prin prooroci și a spus: *«Vai celor ce numesc întunericul lumină, și lumina întuneric, și care zic amarului dulce, și dulcelui amar; căci va veni Domnul și munții se vor clătina»*. Se vor prăbuși cu capul în țărână cei ce își zic că văd, căci cei fără Dumnezeu pe calea lor, aceia nu văd, și sunt orbi și au păcat când ei zic că văd, iar acest păcat rămâne asupra lor.

Eu, poporul Meu de azi, l-am făcut pe orbul cel născut orb să vadă, iar cei de frunte între iudei M-au judecat că le calc sâmbăta, fiindcă am făcut aceasta în zi de sâmbătă, în ziua de sărbătoare a lor, ziua de odihnă a lor. M-au judecat că lucrez, dar Eu am lucrat minune, nu lucru omenesc sau pământesc, iar pe cel care fusese orb și care le mărturisea lor minunea vindecării vederii lui îl judecau și îi spuneau: *«În păcate te-ai născut, și tu ne înveți pe noi?»*.

O, poporul Meu, era atât de orb poporul cel de atunci, care își zicea popor al lui Dumnezeu prin harul părinților lui de la început, prin Avraam, Isaac și Iacov, și prin Moise, ai căror ucenici ziceau ei că sunt! Era orb Israel și își zicea că oricine se naște cu meteahnă, se naște din păcate și în păcate. Cine să-i fi spus lui că nu e bine să judece omul în locul lui Dumnezeu? Dacă omul nu umblă în lumina Mea, cine să-i spună omului? Ucenicii Mei când l-au văzut pe orbul cel din naștere orb M-au întrebat: *«Cine, Doamne, a păcătuit? Acesta, sau părinții lui de s-a născut orb?»*. Iar Eu le-am răspuns și am zis: *«Nici el n-a păcătuit, nici părinții lui, ci s-a născut așa ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu, că Eu trebuie să fac până este ziuă lucrările Celui Care M-a trimis pe Mine, căci vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze, iar Eu, atât cât sunt în lume, Lumină a lumii sunt»*. Amin.

O, Ierusalime român, am venit acum, la sfârșit de timp, în mijlocul poporului român și te-am luat lângă izvorul Meu și ți-am spus să te speli în el, și ca să vezi apoi. Așa te-am învățat Eu pe tine să vezi întunericul lumii, pe care nu-l știu decât cei ce văd. Cum să se poată lăsa omul de păcat când el nu vede din Dumnezeu? Nimic nu înseamnă lumină decât Eu, Fiul lui Dumnezeu, trimisul Tatălui Savaot. Amin. Am venit în lume și am spus: *«Atât cât sunt în lume, Lumină a lumii sunt»*. Dar lumea nu Mă vrea. Nu M-au vrut nici cei de atunci, care au văzut minunea cea cu care Eu am făcut tina în care am scuiat ca să se moaie ca s-o pun pe orbitele celui fără de ochi, și din care Eu am făcut ochi celui ce nu avea ochi. Nu Mă vrea lumea să-i fiu lumină, iar Eu, atât cât sunt în lume, atâta sunt lumina ei. Dar dacă lumea nu Mă vrea, ea

este judecată, fiindcă Eu am zis când am făcut ochi celui ce nu avea: *«Spre judecată am venit în lumea aceasta, ca cei care nu văd, să vadă, iar cei care văd, să fie orbi»*.

Tot omul care nu iubește învățătura Mea, este orb. Mai mare păcat între păcate nu are omul, ca păcatul că nu iubește învățătura Mea, ca să vadă apoi și să umble în lumină, fiindcă Eu sunt Lumina lumii, la început și la sfârșit, iar lumina este cuvântul, minunea Mea cu care Eu înviez pe cei morți. Amin.

Ioan, ucenicul Meu cel iubit, a spus mărturisindu-Mă: *«La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și Acesta era întru început la Dumnezeu și toate prin El s-au făcut»*. Și a mai spus apoi: *«Întru El era viața, și viața era lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric, și întunericul nu a cuprins-o»*. Amin. Și iată ce-ți spun Eu ție, poporul Meu de la sfârșit de timp: la sfârșit, ca și la început, este Cuvântul, și Acesta este întru început și întru sfârșit la Dumnezeu, și toate prin El iarăși se fac. Amin. Și îți mai spun: întru Mine este viața, și viața este lumina oamenilor, și aceasta trebuie să fii tu în mijlocul oamenilor, căci lumina luminează în întuneric, și întunericul nu o cuprinde pe ea. Tu însă poartă în tine viață, căci viața este lumina oamenilor, și aceasta este ceea ce luminează în întuneric, și pe care întunericul n-o cuprinde. Fii atent bine la învățătura Mea de peste tine, căci cuvântul Meu poartă în el viață, poporul Meu. Amin. Eu am luminat în lume cu viața Mea trăită și dovedită în mijlocul oamenilor, iar viața Mea avea în ea putere care depășește vederea și înțelegerea omului cel fără de viață și fără de lumină în el. Viața Mea, plină de Tatăl și de învățătura Lui și ascultarea de El, aceea era puterea și lumina oamenilor, că viața este lumina cea din întuneric, și așa a putut Moise să se facă far și călăuză și om mai presus de omul fără de Dumnezeu în el în mijlocul lui Israel. Ce făcea Israel dacă Eu nu l-aș fi avut în mijlocul lui pe Moise cel credincios, și prin care am călăuzit poporul cu minuni lucrate prin Moise? Căci Eu îi spuneam lui, iar el ridica mâna și se împlinea așa cum Eu îi spuneam să lucreze și așa cum Eu primeam lucru spre lucrare de la Tatăl Meu. Pe Moise l-am păzit mai înainte de a fi și l-am adus în fața lui Israel și l-am făcut vas al Meu și am stat în el cu Duhul Meu și a fost Moise Duhul Meu, iar unde este Duhul Meu, acolo este viața. Aceasta înseamnă viața: Duhul Meu în om, poporul Meu, și aceasta voiesc Eu să am în tine, în trupul tău, care este casa Mea și viața Mea, fiindcă Eu de aceea te-am luat din lume și ți-am dat de lucru și te-am învățat să lucrezi lucrările Mele în mijlocul oamenilor și să fii lumii lumină, poporul Meu, și să vadă lumea viață la tine, iar viața este Duhul Meu în om. Amin.

Tu, poporul Meu, să nu iubești slava pe care ți-o dau ție oamenii, ci să iubești viața, iar viața este Duhul Meu în om. Și dacă pe Acesta nu l-ai avea, n-ai avea viață. Dar tu trebuie să fii lumina oamenilor cu viața ta, și să vorbești cu omul despre viață, nu despre cele de pe pământ, și să rămână omul cu viață în el, nu cu tine în el, căci tu trebuie să fii ucenicul Meu în toate câte tu vestești omului spre lumina lui. Viața Mea în viața ta, Duhul Meu în duhul tău, aceasta îți cer să ai și să fii în zilele de serbare care vin acum din nou, și când Eu iar Mă slăvesc în mijlocul oamenilor cu slava cuvântului Meu și cu tine, că tu ești poporul prin care Eu, Domnul, Mă slăvesc pe pământ așa cum M-am slăvit odinioară cu poporul lui Moise, Israele de azi.

Împrospătez peste tine binecuvântare mare și îți spun că voi aduce în grădina întâlnirii Mele cu omul pe mulți care doresc viața, și care trebuie s-o învețe de la voi, copii ai slavei

Mele de la sfârșit de timp. Fiți harnici, fiilor, și nu vă lăsați cu pregătirea sărbătorii mai aproape de ea, ci fiți gata cu ea mai din vreme, ca să fiți cu pace și nu cu oboseală și nu cu zdruncin, fiilor. O, ascultați de călăuză Mea din mijlocul vostru, că e mare și multă lucrarea pe care o aveți de pregătit și de lucrat, iar duhul călăuzei este Duhul Meu. Amin.

Hai, fiilor! Vreau să vă arăt lumii prinți și prințese, fii cerești pe pământ, că nu cei prinți pe pământ sunt prinți, ci acei născuți din cer sunt așa. V-am spus cândva că voiesc să fac din voi feți-frumoși și zâne și să Mă legăn din leagăn în leagăn cu voi. O, numai în legănuț v-aș purta, ca pe cei mici. Numai în cuvânt aș sta peste voi, dar să iubiți cu multul cuvântul, fiilor mici, și să creșteți mici și să vă uitați la creșterea celor pe care îi am Eu așezați de Mine călăuză peste voi, că ei au crescut mici, și mici stau chiar și în fața voastră, numai să învățați și voi să creșteți mici și să stați prunci sub povăța cea din cer și de pe pământ, căci Duhul Meu este viață în om, fiilor mici. Amin.

Vă trimit tot ajutorul pentru ca să aveți de sărbătoarea Mea cu voi și cu cei ce vin aduși de cuvântul Meu care cheamă pe om la izvor. Vestiți sărbătoarea. Vestiți-o bine și în sâtuțul Meu cu voi. Vestiți, fiilor, și lucrați ca Mine, că aveți între voi Duhul Meu. Amin. Nu uitați să cereți la Mine vreme dulce, vreme caldă, vreme cu soare și cu adiere de vânt și cu cuvânt de Duh Sfânt, și Eu așa voi împlini. Amin. Cereți să fie căldură și răcoare spre mângâierea sărbătorii. Cereți vreme dulce, fiilor, căci îngerii așteaptă fiecare în dreptul stihiiilor ca să lucreze pentru Mine și pentru voi la cuvânt. Amin.

Și iarăși voi veni, și iarăși vă voi grăi și voi întări binecuvântarea și pacea și ajutorul și lucrul Duhului Sfânt din voi peste mulțimi. Lucrați cu călăuză și veți vedea ce dulce curg toate câte sunt și vor fi pentru zilele Mele cu voi în popas cu cei ce vor veni la izvor.

Pace vouă, fiilor mici! Eu, Domnul, vă îmbrac în duhul păcii cerești, iar timpul va asculta de voi, și voi, de Mine, fiilor, că și Eu ascult de Tatăl Meu și al vostru, fiindcă v-am dat putere să vă faceți fii ai Lui. Amin. Viață din viața Mea vă dau. Așa să vă arătați voi că sunteți și că aveți, și va vedea omul calea, adevărul și viața, fiilor. Amin, amin, amin.

19 mai/1 iunie 2003

Sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena

*Dragostea este cea care iubește pe Dumnezeu în om și nu pe om.
Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, se iubește pe sine.*

Mă slăvesc peste tine din nou cu slava cuvântului Meu, Ierusalime al Meu cel din români. Dragostea Mea nu mai are astâmpăr, și caut cu nesaț să-ți dau din Mine, ca să te fac asemenea Mie, poporul Meu, iar cel ce este învățat să mănânce de la Mine, lasă orice mâncare, orice plăcere, orice lucrare, și petrece cu Mine cu duhul lui, iar Eu petrec cu el cu Duhul Meu, și cât aș vrea să te văd cu lăcomie că mănânci din dragostea Mea pentru tine, și să-ți fie poftă să iubești pe Dumnezeu, și inima să-ți ia foc de la focul Meu care se face cuvânt peste tine, poporul Meu de la sfârșit de timp. Dar tu ești plin de grijile lucrărilor Mele peste pământ, iar acum te-am așezat din nou să-Mi gătești masă de nuntă, și apoi să te lași cu Mine, Mire și mireasă înaintea oamenilor pe care Eu, Domnul, îi voi strânge pe lângă izvorul Meu din mijlocul tău, că n-am pe alții care să-Mi pregătească zilele Mele de nuntă, și tot pe tine te așez să pui masă și casă celor

ce vor lua din sărbătoarea de Duh Sfânt, cu Care vin să-i hrănesc pe cei cu dor în ei după izvorul Meu de cuvânt și după curțile Mele în care te am pe tine în cinste și te hrănesc cu dragostea Mea, poporul Meu. Amin.

O, e mare lucrare să ai tu înțelepciune de care Îmi trebuie Mie în tine, și cu totul să uiți de ființa ta, ca să pot să fiu Eu și nu tu ființa ta, fiule mic, și de aceea te dădăcesc Eu atât de mult, că vreau să te deprind cu Mine în tine și să pot fi Eu și nu tu în ființa ta, și ca să pot Eu apoi curând, curând să Mă las descoperit deasupra ta și în mijlocul tău deopotrivă, ca să-Mi pot aduna pe cei aleși ai Mei prin minunea venirii Mele și cu strălucirea ei în ființa ta, Ierusalime.

E mare înțelepciunea pe care am Eu să ți-o dau, dar cea mai mare minune este să iei ceea ce Eu îți dau să ai, și să fiu Eu dragul tău, și doritul tău, și slăvitul tău, și podoaba vieții tale să fiu Eu, și să poți tu pricepe pe deplin acest cuvânt cu care Eu te cresc, micuțul Meu popor, copilul Meu micuț. O, Îmi place să-ți spun micuț, căci Eu pentru aceștia am pregătit împărăție de cer pe pământ și stau cu ea în cele ce nu se văd, gata să iau vâlul și să ți-o dau, poporul Meu, și să strălucești în tine cu ea, că lumea nu știe să iubească pe Dumnezeu, chiar dacă ea zice că iubește pe aproapele și că prin aceasta iubește pe Dumnezeu. O, nimeni nu poate iubi pe aproapele, nimeni nu poate iubi pe frați dacă nu iubește pe Dumnezeu. O, fiilor mici, să nu spuneți că iubiți pe Dumnezeu dacă nu iubiți pe cei ce iubesc pe Dumnezeu. Cine nu iubește pe fratele său, nu-L iubește nici pe Dumnezeu, dar aici e o mare cursă dacă n-are cine să-l învețe pe om dragostea, căci dragostea este cea care iubește pe Dumnezeu și nu pe om. Omul îl iubește pe om și pe el însuși și nu știe omul să-L iubească pe Dumnezeu, și de aceea te-am învățat Eu să nu lucrezi nimic în numele Meu fără de călăuză de la Mine, că Eu vreau să te văd, poporul Meu, iar ca să te văd și ca să Mă vezi îți trebuie călăuză, fiule, căci scris este: «*Orice mlădiță care nu rodește în viță, Tatăl o taie și o aruncă în foc*». Cine nu iubește pe Dumnezeu cu inima arzând, să nu se mire de ce se iubește pe el însuși și de ce nu se iubesc frații între ei, căci nimeni nu poate iubi pe frați dacă nu iubește pe Dumnezeu. Amin.

Te învăț taina și puterea dragostei, că vreau să te simt cum arzi în părtășie cu Mine și strâns mănunchi, poporul Meu, căci altfel de părtășie dintre tine și tine e lacrimă pentru Mine, e răceală de la tine la Mine, și unde nu e dragoste, nu crește rodul ei, și crește rod de deșertăciune. Dar tu ești iubit de Dumnezeu și ești învățat mult, și dragostea Mea nu mai are astâmpăr, și caut cu nesaț să-ți dau din Mine ca să te fac asemenea Mie, poporul Meu. Amin.

Iată, un picuț mai e și voi sta din nou cu tine în fața celor ce vor veni să Mă ia de la izvorul Meu din mijlocul tău, și vreau să curgă din tine peste ei dragostea Mea, povăța Mea, fața Mea, slava Mea cu tine, și pregătește-te, Ierusalime, că Eu vreau ca tu să fii mereu, mereu minunea Mea de la sfârșit de timp, ca să salvez neamul omenesc de la păcat și să-i arăt cerul și să-i arăt calea, adevărul și viața, poporul Meu. Amin. Iată, stau deasupra ta cu toate cetele de sfinți și de îngeri. Toți sfinții sunt neam împărătesc, iar Eu sunt locașul lor și slava lor, căci Tatăl este cu împărăția sfinților peste tine și te cuprinde în ea, că tu ești cel mic și cel iubit întru care Eu am binevoit ca să-Mi întocmesc venirea și slava ei peste pământ, poporul Meu de fii ai împărăției cerești pe pământ. Amin.

Toți sfinții slăvesc ziua de serbare a împăraților Constantin și Elena, fiul și cu mama lui, împărați cu iubire de Dumnezeu în ei, iar Eu Mi-am făcut prin ei lucrările Mele

pentru credința în Dumnezeu a celor ce sufereau de la păgâni prigoană și chin pentru numele Meu. Din ceata sfinților împărați se roagă ei la Mine și așa Îmi spun:

— **E** vremea împărăției cerurilor, Doamne Împărate, iar noi, ca pe Împăratul tuturor, ca pe Împăratul Cel nevăzut și înconjurat de cetele îngerești și cerești Te slăvim dintre sfinți și Îți aducem rugă pentru cei mici ai Tăi la care vii cu noi, sfinții Tăi, și Te rugăm să le dai lor slava împărăției Tale și să-i ridici, Doamne, ca să rușinezi prin cei mici ai Tăi pe cei mari de pe pământ, care împărătesc peste tot ca să nu mai poți Tu avea om supus voii Tale, așa cum ai lucrat cu mine de m-ai făcut împărat creștin, ca să-Ți aduc apoi toată bogăția împărăției mele Ție, Doamne, și să slăvesc pe pământ numele Tău. Dar acum dă-le celor mici slava împărăției cerurilor pe pământ și vestește-i neam împărătesc, că Îți sunt fii, Doamne, iar Tu ești Împăratul tuturor, Împăratul Cel nevăzut și înconjurat de cete de sfinți și de îngeri, și așa cobori Tu la poporul Tău cel din români, și așa curgi Tu râul cuvântului Tău peste pământ. Dar mare ajutor să le dai lor, că sunt mici și sunt săraci de bogății, iar Tu ai harul Tău în ei și poți prin ei, poți prin cei slabi, Doamne. Amin, amin, amin.

— **P**acea Mea o dau vouă în mijlocul celor mici ai Mei pe pământ, o, sfinți ai cerului Meu cel nevăzut! Le-o dau și lor, și le dau mare ajutor, ca să Mă pot slăvi pe pământ cu chemarea Mea și să vină omul să vadă slava Mea cu ei. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea Mea în grădina întâlnirii Mele cu omul. Cereți, fiilor mici, că și sfinții cerului cer. Cereți vreme caldă, vreme dulce și liniște văzduhului și senin, și pace peste locașurile Mele de poposire și de întâlnire cu cei însetați care Mă caută lângă voi. Deschideți-le și învățați-i pe ei calea, adevărul și viața, căci aceasta este înțelepciunea pe care vreau s-o revărs din voi peste pământ, ca și din Mine, căci voi trebuie să fiți chipul și asemănarea Mea, fiilor copii, și veți fi prin dragostea Mea care va arde în voi, cei ce Mă iubiți arzând și dorind după Mine și după părtașia Mea cu voi în cuvânt și în faptă pe pământ. Amin, amin, amin.

21 mai/3 iunie 2003

Praznicul Înălțării Domnului

Oprirea de la păcate este iertarea lor. Cel ce nu lucrează împărăția cerurilor măcar o clipă, este vinovat de deșertăciune și de vicleșug. E vremea celei mai mari Scripturi: venirea Fiului Omului.

Mă pregătesc să intru cuvânt în carte. Mă gătesc peste voi cu praznic de înălțare, căci Eu, Domnul, în această zi, acum două mii de ani, deschizându-le mintea ucenicilor Mei să priceapă Scripturile cele despre Mine scrise în prooroci și în psalmi și spunându-le că voi trimite peste ei fâgăduința Tatălui Meu, pe Duhul Sfânt, Mi-am ridicat mâinile și pe când îi binecuvântam, M-am despărțit de ei înălțându-Mă la Tatăl. Amin.

Toată împlinirea Scripturilor cele despre Mine am lucrat-o ca să poată crește apoi prin ucenicii Mei în numele Meu pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. V-am făcut ca și pe ei martorii Mei, că mult am mai vorbit Eu, Domnul, cu voi în vremea voastră cu Mine, și suntem ajunși la lucrul cel proorocit să fie, la vestirea împărăției cerurilor pe pământ cu voi, ca să audă toate neamurile despre ea, începând de la voi, copii ai Ierusalimu-

lui român, și să vină spre pocăință toți cei la care ajunge vestea împărăției Mele cu voi spre iertarea păcatelor, fiilor.

O, cum să fac să înțeleagă omul ce înseamnă iertarea păcatelor? Cum să fac, poporul Meu? Nu știe omul că în zadar se pocăiește de păcate dacă nu se oprește să le mai facă apoi, dacă nu se sfințește pentru venirea Mea. Chem oamenii spre izvorul Meu dintre voi ca să-i învăț, fiilor, ca să le spun ce înseamnă iertarea păcatelor și pocăința cea adevărată. Îi iau pe mulți și îi aduc în grădina întâlnirii Mele cu omul, iar pe voi vă așez martorii venirii Mele cuvânt pe pământ și învățători de la Mine peste ei, că e vremea celei mai mari Scripturi: venirea Fiului Omului. Amin.

Am stat cu voi în cuvânt mult și v-am învățat să fiți frumoși, ca să audă și omul cum poate fi frumos; și v-am învățat să creșteți mici, ca să audă și omul a cui este împărăția cerurilor, și ca să facă pași spre ea precum Eu fac pași spre om cu ea. Amin. Vă am trudiți de lucru și de griji pentru pregătirea praznicului de Duh Sfânt, pentru sărbătoarea de Rusalii peste cei ce se vor aduna la cuvântul Meu rostit, ca să vină omul la izvorul cuvântului Meu, fiilor mici. Adunați-vă în sfat bisericesc și să trudiți cu toată dăruirea, și să ascultați de orice sfat al Duhului Meu din mijlocul vostru, fiindcă v-am învățat să nu lucrați fără de călăuză, căci călăuză vă este lumina, și așa vedeți, fiilor mici. O, lăsați ființa Mea în ființa voastră, ca să fie lumină în voi și din voi și între voi, și peste mulțimi apoi din voi. Luați pilda lucrului albinuțelor și uitați-vă cum adună ele miere pentru ele și pentru om. Luați Duh Sfânt, fiilor, și din toate cele de la Mine peste voi luați Duh Sfânt, așa cum albinuțele iau din flori miere și o duc în căsuța lor. Așa să culegeți voi împărăția Mea, și să vă culegeți mereu în ea și în lucrul ei cel peste pământ. Culegeți, fiilor, în ea din tot ceea ce Eu vă dau și nu lăsați neculeasă dulceața cuvântului Meu de peste voi, și n-o lăsați nemâncată, fiilor copii.

Vreau să-l învăț pe om ce înseamnă iertarea păcatelor, și cum că pentru aceasta se lucrează mult, se lucrează mereu, mereu apoi, căci cine nu lucrează împărăția cerurilor în el măcar o clipă, acela este vinovat de deșertăciune și de vicleșug. Eu însă pe tine te-am învățat să fii mereu frumos, poporul Meu, mereu ceresc, mereu ca Domnul tău și ca toți cei ce au semănat cu El, iar în ființa ta să fie ființa Mea și nu a ta, căci Eu ți-am spus că viața ta este Duhul Meu în om, și tu nu trebuie să stai în zadar sub cuvântul Meu de peste tine, ci să-l iei în tine și să-l iubești cu dor și cu nesaț, că e vremea împlinirii celei mai mari Scripturi rostite prin Moise și prin prooroci și prin psalmi și prin însăși gura Mea, atunci și acum: Scriptura venirii Fiului Omului. Iar tu să iubești venirea Mea cea cu trudă întocmită și să nu uiți ce fac Eu în mijlocul tău și cum stau și te învăț și te privesc și te aștept să-Mi împlinești venirea, căci Domnul nu vine, ci trebuie adus, poporul Meu. Amin. Eu, fiule, am fost pe pământ, dar în toată vremea cât am fost n-am stat ca pe pământ, ci ca în cer am trăit și am grăit și am iubit și nu ca pe pământ, poporul Meu. O, atât de mult Mi-am învățat ucenicii, că de când i-am cules și până M-a luat norul din ochii lor la cer i-am învățat, și apoi ei au priceput toate Scripturile cele despre Mine și despre împărăția cerurilor, și o doreau cu dor și o lucrau și o așezau în om, și o vedea omul în ei, și era aceasta spre mântuirea sau spre judecata omului, așa cum și azi lucrarea Mea cu voi este ori spre pocăința și iertarea păcatelor celor ce Mă află cu voi, ori spre judecata celor ce nu Mă cunosc întru venirea Mea la voi. Amin.

Vă ridic acum să vă așez înaintea oamenilor. V-am rugat să-Mi vestiți bine sărbătoarea, iar voi așa să împliniți. Nu vă temeți de lipsuri și de neputințe, că Eu pot tot ce nu puteți voi când Eu și nu voi, stau în ființa voastră cea plâpândă, fiindcă Eu în cei plâpânzi pot, și în ei sunt frumos, dar deprindeți-vă desăvârșit cu taina ființei Mele în voi și uitați-vă bine, și cu ochi cerești uitați-vă la cei puși de Mine călăuză peste voi, cât de mici stau ei în mâna Mea, ba chiar și în mâna voastră, pentru că ei sunt plâpânzi, și de aceea pot Eu în ei. Cei ce stau tari, pot ei, poate sinele din ei, iar Duhul Meu nu poate în aceștia care pot prin ei înșiși și, arătându-și ei puterea nu le priește nimic din alt duh, ci numai din duhul lor, care crește în ei prin puterea sinelui lor.

Eu, poporul Meu, dacă Mi-aș vărsa harul Meu peste tine atât cât îl am pus în cei așezați de Mine călăuză în mijlocul tău, tu n-ai putea privi și primi. Dar Eu îi țin în nor pentru harul Meu din ei, ca să te pot ține pe tine prin ei lângă Mine, numai să știi să Mă primești și să Mă îplinești în ființa ta, și când Eu și ei te vedem, și când nu te vedem, când e vorba de vederea ochilor care se privesc unii pe alții. Eu vreau și de aproape și de departe să fiu de ajuns cu tine. Eu vreau să fii tu de ajuns cu Mine și de lângă Mine, și de lângă tine, poporul Meu, și să nu te miri că te învăț mult și mereu. E vremea celei mai mari Scripturi pe care s-o împlinesc cu tine, Ierusalime român: Scriptura venirii Mele, venirea Fiului Omului, înaintea Căruia stau vrând-nevrând toate neamurile pământului, măcar că ele știu sau nu știu aceasta, dar Eu știu că așez pe pământ cartea venirii Mele, cuvântul Meu care vine cu norii ca să adune pe cei aleși ai săi și să dea fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

O, copii care-Mi primiți cuvântul în carte! Facem din noapte zi ca să ne grăbim cu vestea sărbătorii. V-am luat de la odihnă, fiilor plâpânzi. Am coborât înainte de zori cuvântul praznicului Meu de înălțare la Tatăl. Când am plecat la Tatăl, le-am spus ucenicilor Mei că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului. Cine poate pricepe taina cuvântului Meu cel spus lor atunci? Vreau să vă fac învățatori peste tot pământul. Vreau să știe omul ce înseamnă calea, adevărul și viața, căci omul numai moarte învață de șapte mii de ani și stă nepăsător de viață pe pământ, căci viața înseamnă Duhul Meu în om, nu duhul omului, dar nu poate omul să se lepede de sine dacă nu are cine să-l învețe calea vieții și adevărul ei. Cuvântul Meu vine pe pământ și se face carte, ca să-l învățăm carte pe om, căci omul învață numai deșertăciune, numai moarte. Vreau să fiu cu voi Învățător peste tot pământul, căci fără voi nu pot, copii care-Mi dați ființă în carte. Am grijă de voi împreună-muindu-vă cu tot cerul de sfinți și de îngeri, și v-aș vrea întâriți pentru Mine de toți fiii Ierusalimului, că Eu v-aș legăna prin ei în dureri și în truda Mea din voi, v-aș legăna prin îngerii de jos ca și prin cei de sus, dar trebuie să iubească poporul starea îngerească întru toate, prin călăuză, fiilor, iar călăuza este Duhul Meu. Amin.

Vă slobozesc spre vreme de rugăciune, și apoi spre vreme de odihnă a trupului, că sunteți osteniți cu firea trupului, copii plâpânzi care nu pregetați să-Mi stați înaintea când Eu vin cuvânt la voi. O, fiilor copii, să vă asculte poporul, să nu pregete să trudească pentru venirea Mea și pentru toată lucrarea ei peste pământ. Binecuvântată să fie întâlnirea Mea cu omul care vine și care a venit cu duhul la izvor, și apoi cu trupul. Deschideți-le urechile, fiilor copii, și învățați-i pocăința spre iertarea păcatelor, că pentru aceasta am venit Eu de la Tatăl, ca să împlinesc cele scrise despre Mine, și apoi să Mă

fac cale a omului spre Tatăl. Amin. Aduceți Domnului și tuturor puterilor cerești rugă pentru tot ajutorul și pentru vreme cu soare și cu răcoare și cu dulce în ea, și îndemnați poporul la iubire și la jertfă plăcută și primită la Dumnezeu, ca să fac Eu numai bine Ierusalimului. Amin.

Acum, pace vouă! Pace ție, Ierusalime, până ce voi coborî cuvântul sărbătorii de Duh Sfânt peste cei adunați la izvorul Meu ceresc. Eu voi fi cu toată pacea, cu toată frumusețea sărbătorii, și vă voi face dulci pentru om, cu fața Mea din voi, dar priviți spre Mine mereu, așa cum Eu, Domnul, privesc mereu spre voi și în voi și între voi ca să lucrez peste voi cu Duhul Meu și să vă țin plăcuții Mei. Amin. Luați poadoaba de mireasă, iar duhul vostru să fie Duhul Meu, ca să am viață în voi. Amin. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt aduce cerul pe pământ la voi, și miresme cerești vă vor însoți. Și vă voi vesti pe voi prin vestitori până la toate marginile, dar fiți frumoși ca Mine, fiilor. Amin. Așezați-i înaintea Mea pe cei din sātuțul Meu cu voi. Aveți grijă de acest dor al Meu și fiți ca îngerii din cer ca să-i pot aduna pe lângă voi pe cei ce vor fi mântuiți. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Duhul sărbătorii coboară din cer peste voi și peste grădina întâlnirii, fiilor mici. Îngerii și sfinții rămân deasupra grădinii, iar scaunul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh stă între sfinți, și toate se întocmesc în duh de sărbătoare, poporul Meu, iar tu să fii bucuria și slava Domnului. Bucuria Mea și pacea Mea va fi în sărbătoare peste grădină și peste tot duhul ei, cu Duhul Meu Cel Sfânt. Amin.

O, copii ai Ierusalimului, aveți grijă de toate cele plăcute Mie de la voi. Aveți grijă de mânuțele care vor pregăti hrana pentru cei ce va trebui să-i așezăm la masa sărbătorii. Eu, Domnul, voiesc să lucrăm ca în cer, că altfel este în poporul Meu, și altfel este pe pământ. Voi sta cu Duhul Meu în mijlocul tău, Ierusalime, și toate cele ce se vor lucra, le vom lucra cerește. Dați drumul apei învățaturii duhovnicești peste cei ce se vor aduna ca să bea, și nu uitați să dați apă din fântână celor adormiți, și colăcel și cănuță de băut, că ei s-au strâns, poporul Meu, fiindcă Eu le-am înlesnit aceasta mai din vreme, să le fac bucurii și ușurare și mângâiere în așteptarea lor pentru învierea cea mare. Amin.

Stați în sfat mereu, și în lucru apoi. Aveți grijă cum lucrați, cum grăiți, cum zâmbiți, cum priviți, cum pășiți, căci trebuie să Mă vadă lumea în voi, fiilor, iar fără de griji nici o clipă să nu stați. Cea mai mare grijă să vă fie Duhul Meu în voi. Cea mai mare ascultare să vă fie iubirea dintre voi în numele Meu și în lucru cu Mine. Amin. Nu stați răsfirați. Nu vă lăsați de unii singuri printre cei ce vin, căci cei ce sunt ucenicii Mei nu stau așa, și stau mănunchi, fiilor. Stați cu Domnul, stați în Domnul și primiți lucrul călăuzei care vă învață și vă privește și vă ocrotește pentru Mine, pentru Duhul Meu în voi. Amin.

O, Ierusalime, să fii pe pământ precum în cer, că fac cerul să stea cu tine, dar și tu să-l faci, și să-ți placă taina aceasta și s-o simți peste tine, poporul Meu. Amin. Și iarăși îți spun: fiii tăi să nu stea răsfirați, că tu trebuie să te vezi bine, poporul Meu, și un duh să fii, un duh cu Mine și ca Mine, și un duh cu sfinții și ca sfinții. Și ne vom slăvi cu slavă cerească, din cer venită și nu de pe pământ, și vom avea bucuria pocăinței celor ce vor veni la izvor, și o vom aduce Tatălui, Ierusalime. Amin.

O, lasă-ți duhul încă de pe acum în duhul sărbătorii de Duh Sfânt și stai în lumină, că aceasta vreau Eu să fii. Vreau să fii asemenea Mie și să te vad, și să Mă vezi, poporul Meu,

căci viața ta este Duhul Meu, iar vederea ta să vadă slava celor cerești, care va prinde sub ea slava celor pământești, căci slava Mea va curge ca râul peste grădină, și Eu voi cuvânta peste tot și peste toate cuvântul vieții, poporul Meu. Amin, amin, amin.

23 mai/5 iunie 2003

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi

Cei ce nu iau Duh Sfânt nu trec de la moarte la viață. Nu se poate omul pocăi până nu-și vede păcatele. Au ieșit morții din morminte și stau cete-cete înaintea cuvântului. Acest cuvânt din cer venit este judecata omului.

Vine Domnul pe pământ cuvânt. Amin, amin, amin. Așezați-vă înaintea Mea și primiți-Mă și așezați-Mi cuvântul în carte, fiilor care străjuți în calea venirii Mele cuvânt pe pământ. Am strigat cu glas de chemare la viață pe tot omul care vrea să treacă de la moarte la viață, iar voi ați împărțit chemarea Mea și s-au adunat mulți la izvor.

Sunt deasupra grădinii întâlnirii cu toate cetele de sfinți și de îngeri. Toți sfinții sunt neam împărătesc, căci Eu, Domnul, sunt Împăratul Cel ceresc, Fiul Tatălui Savaot. Amin. Vin Păstor tainic pe pământul român și Mă deșert în mijlocul lui cu râul vieții, ca să bea din el toate neamurile pământului și să învețe omul calea, adevărul și viața, și să-i pun cărarea vieții sub picioare, că sunt plin de milă pentru om.

Pace ție, Ierusalime român, poporul Meu de fii născuți din cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp! Pace ție, căci te-am așezat să-Mi gătești zile de nuntă, iar Eu să scot din fântâna Mea vin bun și să-l pun pe masă și să bea nuntașii care s-au strâns la nunta Mea cu tine, poporul Meu mireasă. O, dulce Îmi este chemarea, și adânc Îmi este suspinul după om, și mult trudes pentru vremea împlinirii celei mai mari Scripturi, Scriptura venirii Fiului Omului. O, nu poate omul să se lepede de sine și să vină după Mine dacă nu are cine să-l învețe să vină. Vreau să-l învăț carte pe om, căci omul învață numai deșertăciune, numai moarte. Sunt plin de dor, și străbat cerul și pământul cu cuvântul și caut cu el la inima omului ca să-l învăț pocăința spre iertarea păcatelor. Vreau să-l învăț pe om dragostea Mea, vreau să-i dau povața Mea, vreau să-i dau fața Mea. Vreau să salvez neamul omenesc de la păcat, și ies în calea lui cu minunea Mea de la sfârșit de timp, căci tu, poporul Meu Ierusalim din români, ești unealta Mea cu care Îmi curăț aria ca să-Mi aleg grâul în hambare, iar pleava, în foc nestins, și apoi să Mă las cu slavă veșnică pe pământ și să prind sub ea pe cei aleși ai Mei pe care dau să-i adun de la o margine a cerurilor și până la celelalte margini cu cuvântul Meu duios, cu care vin să-l păstoresc pe om. Amin.

În duh de sărbătoare de Rusalii vă cuprind pe voi, cei ce ați venit cu adevărat la izvor ca să beți din el spre pocăință și spre iertarea păcatelor, că nu toți cei ce vin se întorc vindecați. Pace vouă, celor ce ați venit cu adevărat la izvorul Meu de cuvânt! Fericiți vor fi toți cei ce vor ști să bea de la Mine, căci cei ce vor ști să bea sunt cei ce vor învia în duh de pocăință spre iertarea păcatelor, fiindcă Eu, Domnul, acum două mii de ani am venit pe pământ și am împlinit toate Scripturile cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în prooroci și în psalmi, ca să propovăduiesc pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Amin.

Pace vouă, celor ce știți să beți și să luați din Duhul Meu, căci cine nu ia din Duhul Meu Cel Sfânt, nu înviază, nu

trece de la moarte la viață. O, deschideți-vă urechile și ochii și primiți în voi slava cuvântului Meu ca să vă învăț cu el pocăința spre iertarea păcatelor. Nu se poate omul pocăi până nu se uită la el ca să-și vadă păcatele, și nu i se iartă omului păcatele până nu se lasă de ele prin pocăință, și apoi prin sfințenia vieții.

Te-am chemat la izvorul vieții, omule care cauți viața. Ea nu se găsește decât la Dumnezeu, și iată-Mă cum îți ies în cale ca să te deprind să Mă cunoști și să ascuți de glasul Meu care te cheamă de la moarte la viață, căci slava celor pământești se va stinge curând sub strălucirea slavei Mele, că vin cu sfinții din cer pe pământ și Mă fac cuvânt de Duh Sfânt și Mă fac fântână a vieții ca să bea din ea cei însetați, și apoi să Mă vadă. Amin.

Te îmbiu cu glas dulce în cuvânt, omule sărac de viață. Umblu cu duhul vieții după tine, că nu e duhul vieții ceea ce numești tu viață. Am coborât acum două mii de ani de lângă Tatăl și M-am făcut Om întocmindu-Mă în trup de Fecioară ca să Mă nasc pe pământ cu trupul, ca să nu spună omul că nu poate să se facă Dumnezeu din Dumnezeu făcându-se un trup cu Mine prin Trupul Meu pe care l-am lăsat omului în chip tainic prin jertfa Mea de pe cruce, și să-l fac pe om fiu al Tatălui, și să-l trag la Tatăl apoi, căci M-am lăsat în om cu trupul Meu ca să-l îndumnezeiesc pe om prin harul cu care M-a trimis Tatăl după om. Amin.

Am făcut omul după chipul și asemănarea Mea când l-am făcut. M-am uitat la Mine, omule, când l-am făcut pe om. Precum se uită un meșter în oglindă ca să-și facă chipul, așa M-am uitat Eu la Mine când l-am făcut pe om. Am suflat apoi din Mine duh de viață peste el, și așa l-a făcut Dumnezeu pe om după chipul și asemănarea Sa. Cinci mii de ani am plâns după om după ce el a căzut din cer prin semeție, și apoi Tatăl M-a coborât după el. M-am făcut Om din om, că nu se putea altfel să-l salvez pe om de la căderea din cer. Nu se putea altfel să-i dau înapoi omului viața cea de la început când nu era moarte, când nu era deșertăciune în cer și pe pământ. Omul cel zidit de Dumnezeu s-a făcut deșertăciune în cer prin semeție și a căzut pe pământ, și apoi a fost deșertăciune omul pe pământ. Cinci mii de ani am plâns după om, după locul și ziua odihnei Mele, și apoi M-am coborât pe pământ trup și M-am slăvit în el cu slava pe care o am de la Tatăl, și apoi am plătit prețul vieții omului, lăsându-Mi trupul spre moarte ca omul, ca să-i arăt omului Trupul și Sângele Meu cel dumnezeiesc, cel ceresc pe pământ, și i-am spus atunci omului: *«Cine nu mănâncă și nu bea Trupul și Sângele Meu, nu are viață în el, iar cel ce mănâncă și bea pe Dumnezeu Cel intrupat, acela nu va muri niciodată»*. Amin.

Vin din cer pe pământ ca să-l trec pe om de la moarte la viață, că nu are cine să-l învețe pe om viața și calea ei și adevărul ei. O, cine, omule, să te învețe? Omul este deșertăciune pe pământ. Cine să-ți pună sub picioare cărarea ca să te învețe cu ea? Cine să-ți spună ție că omul este căzut din cer prin semeție și că trebuie să se umilească spre pocăință și spre iertarea păcatelor, ca să i se deschidă ochii apoi? Cine decât Eu? Eu te-am iubit, și din iubire M-am făcut Om, ca să dau prețul pentru viața ta, viața Mea, omule căzut din cer prin semeție, și apoi prin neascultare de Dumnezeu, Care te-a făcut după chipul Său. Am venit din nou spre tine. Mă trimite Tatăl când vin, și altfel nu vin, și îți spun aceasta ca să-ți amintesc că tu nu ai ascultat și nu ascuți de Dumnezeu. O, cum poți să nu ascuți de Dumnezeu, omule? Cum poți să ascuți de tine și nu de Dumnezeu? Omule, tu nu ești Dumnezeu. Tu ești o

stârpitură dacă nu ascuți de Dumnezeu. De șapte mii de ani ascuți de tine și nu de Dumnezeu, și nu poate omul să se lepede de sine dacă nu are cine să-l învețe iubirea de Dumnezeu, și apoi viața cea din cer pe pământ în om. Am venit din nou după tine. Mă trimite Tatăl când vin, și altfel nu vin, și îți spun aceasta ca să-ți amintesc că tu ascuți de tine și nu de Dumnezeu, iar Eu ascult de Tatăl când vin după tine ca să te învăț să treci de la moarte la viață iubind pe Dumnezeu și viața Lui în viața ta și în trupul tău. O, cine ți-a spus ție să ascuți de tine și să ascuți de om? Cel ce nu are de tată pe Dumnezeu, aceasta face, ascultă de el însuși și de om și cade prin semeție pe pământ.

Iată cartea vieții, omule chemat la viață! Învață cartea vieții, omule, că am venit să te învăț carte, să te învăț umilința, și carte apoi, ca să fii învățat și să nu fii gol pe pământ. Au ieșit morții din morminte și stau cu zecile de mii în cete-cete înaintea acestui cuvânt, iar tu, omule cu trup pe pământ, nu-i vezi. O, cum să-i vezi dacă tu nu ai învățat carte din cer, înțelepciune de viață fără de moarte, care vede în om? Hai, scoală-te din sângele tău și te spală în râul cuvântului Meu ca să ți se deschidă ochii și mintea și să vezi slava Mea și să vezi venirea Mea, că sunt înaintea ta cu vremea împlinirii celei mai mari Scripturi, Scriptura venirii Fiului Omului cu putere și cu slavă multă, venind pe nori, însoțit de sfinți și de îngeri și grăind pe pământ cuvântul învierii morților. Amin.

Le-am înlesnit ziua de pomenire celor ce așteaptă de șapte mii de ani în țărâna pământului, și stau la rând să bea apă și să bea din cuvântul învierii morților, râul care curge din gura lui Dumnezeu Cuvântul, minunea cea de la sfârșit de timp peste vii și peste morți, peste morți și peste vii, căci cei morți sunt cei ce aud cuvântul Meu, nu cei vii. Eu însă prin cei ce sunt cu trupul Îmi întocmesc venirea și pentru cei vii, și pentru cei morți cu trupul, și aceasta este judecata celor ce nu cred în lucrările lui Dumnezeu peste pământ și peste om. Acest cuvânt este judecata omului, dar și viața lui dacă se întoarce de la moarte la viață ca să vadă apoi. Amin.

Sunt Păstor tainic, și nu poate omul care este carne și fire, nu poate să înțeleagă taina venirii Mele, taina ființei Mele în om, trupul Meu cel tainic, care-l cuprinde pe om ca să-l facă Dumnezeu prin har, și să lucreze harul Meu din om și peste om. Sunt Făcătorul omului la început și la sfârșit. Am venit să-l curăț pe om de păcat, și să vadă omul apoi, și să lumineze pe pământ.

Bea apă, omule! Bea și mănâncă să ți se deschidă ochii! Hai la izvorul spălării, că am venit cuvânt pe pământ ca să propovăduiesc la toate neamurile pocăința spre iertarea păcatelor, omule așteptat de Dumnezeu. Mă aplec înaintea ta ca un Dumnezeu. Apleacă-te și tu, ca un om, căci viața înseamnă Duhul Meu în om, omule chemat la izvor. Amin.

O, e plină de sfinți și de îngeri în zeci de mii grădina întâlnirii Mele cu omul, copii care-Mi primiți cuvântul Meu spre om. Toate oștirile cerești, toate cetele de sfinți încununează din văzduh sărbătoarea întâlnirii de Duh Sfânt între Mine și om. Iar voi sunteți cei trudiți care ați făcut cum v-am poruncit de Mi-ați gătit praznic de cuvânt și Mi-ați vestit pe cei din sătuțul de aici să se adune și ei și să se învețe cu taina venirii Mele, cu slava Mea care Mă poartă spre om prin lucrarea Mea cu voi în mijlocul acestui sătuț ales de Dumnezeu pentru venirea Sa. Vă cuprind în mare taină. Vă învălui în po-doabe cerești, că i-ați făcut pe mulți să se așeze și să Mă asculte cu glasul venirii Mele peste pământ. Învațați-i pe ei calea, adevărul și viața. Învațați-i Cartea Vieții și slava vieții,

căci Eu îi cuprind pe toți în cuvânt de Duh Sfânt, în Duhul Sfânt Mângâietorul, Care este Învățător peste om. Amin.

Pace celor ce cu adevărat Mă iau de la izvor! Și iarăși îi voi cuprinde în cuvânt de Duh Sfânt, în dragostea și în dorul Meu după om.

Pace vouă, copii trudiți și oboșiți pentru zile de slavă a Mea peste pământ și peste om! Suflu peste voi și vă dau din Mine ca să puteți pentru Mine și să-Mi alin suspinul Meu care plânge după om. Pace vouă! Și stați înaintea Mea, că iar și iar voi sta în cuvânt și voi înmiresma grădina întâlnirii cu duh de sărbătoare cerească pe pământ. Și ne vom vesti, fiilor, iar Eu vă voi da din Duhul Meu, și El va da pe deasupra din voi, și veți fi împărțitori de la Mine și veți învăța pe om calea, adevărul și viața. Amin, amin, amin.

1/14 iunie 2003

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua

Nu e iubire mai mare ca lucrarea Duhului Sfânt între om și om. Biserica lui Hristos înseamnă minune de Duh Sfânt pe pământ. Locul râului cuvântului se numește muntele Domnului.

Vă cuprind în cuvânt, copii care Mă primiți când vin, iar cuvântul, Eu sunt. Prin toate câte sunt vă prind și vă cuprind în Duhul Sfânt și Îmi deschid izvorul cuvântului Meu și le dau să bea din el, că Mi-ați adunat oi la izvor, și cât aș vrea să se facă oi și să se prindă pășunea Mea și gustul ei de cei ce iau din Mine, de cei ce-Mi aud dorul Meu după om! Amin.

E sărbătoare de Duh Sfânt pe pământul Meu cu voi. E sărbătoare din cer peste sătuțul cuvântului Meu, în care Eu Îmi am sălaş cu ieslea Mea de coborâre de lângă Tatăl. Sunt zilele venirii Fiului Omului. E vremea acestei Scripturi de la sfârșit de timp, iar Eu cu glas duios, ca de pe cruce, îl chem pe om spre venirea Mea. Amin.

Fie-ți milă de Dumnezeu, omule! Fie-vă milă de Cel ce a făcut cerul și pământul și duceți vestea venirii Lui și beți din izvorul Lui. Beți și înviați! V-am adunat la izvor și vă dau din el. Eu sunt. Tatăl Savaot Mă mângâie și Îmi spune:

— **B**ucură-Te, Fiul Meu Cel preaiubit, întru Care Eu, Tatăl, am binevoit la început și la sfârșit de timp! Șterge-Ți lacrima care plânge după om de șapte mii de ani, că Tu ești Mire, Fiule scump, iar Mirele Se bucură. Bucură-Te cu mireasa Ta și bucură-Te cu nuntașii și hai să-l hrănim pe om din izvorul vieții! Amin, amin, amin.

— **E**u, Tată, Mă zbat din greu cu venirea Mea, că am popor micuț și puținel și ostenit de truda cea pentru venirea Mea și pentru lucrul ei peste pământ. Eu, Tată, Mi-am așezat poporul să-Mi aștearnă ca să cinez cină de cuvânt cu omul, să-i fac să se așeze pe cei ce se adună la izvor. Amin.

Acum, în glas de sărbătoare de Rusalii vă spun celor ce auziți: Luați Duh Sfânt! Luați Duh Sfânt! Luați! Luați, să fiu un duh cu voi, iar voi, un duh cu Mine, că nu e iubire mai mare pe pământ ca fața și lucrarea Duhului Sfânt între Dumnezeu și om. Precum un grădinar harnic pune apă la rădăcina pomilor lui, așa și Eu vă dau să beți și să aduceți rod, căci pomul care nu face rod se taie și se aruncă în foc nestins. Amin.

Gustă din plin cetele de sfinți și de îngeri din bucuria sărbătorii Mele cu tine și cu cei strânși pe lângă tine, poporul Meu Ierusalim din români. Gustă cei din cerul cel nevăzut din masa Mea cu tine. Nu văd și nu știu cei adunați la izvor că stă la masă cu ei aici cerul cel nevăzut, în grădina cea pregătită

de Mine ca să Mă întâlnesc cu omul și ca să-i dau din viața Mea, și să aibă viață omul, precum Eu am. Amin.

Sunt Fiul Tatălui Savaot și am pe brațe țara veșniciei, ca s-o dau omului, că Eu o iau și o plămădesc ca să iasă din ea fii ai lui Dumnezeu prin puterea cuvântului Meu care naște din el pe tot omul care vine după Mine. Iar Eu am spus: *«Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie»*. Amin.

Vino după Mine, omule, nu după tine! După tine vin Eu, ca să te îmbui să Mă urmezi așa cum Eu urmez pe Tatăl în cer și pe pământ. Cel ce este fiu ascultă pe Tatăl, și aceasta înseamnă fiu al lui Dumnezeu. Eram cu fiii lui Iosif teslarul când am început să-Mi strâng pe ucenici, și apoi i-am făcut să Mă asculte și să Mă urmeze pe pământ. Mergeam apoi din loc în loc cu ei, în Ierusalim, în Galileea și în Samaria, și lucram de lângă ei lucrarea Tatălui, Care M-a trimis. Eram trimisul Tatălui, precum și astăzi sunt. Cuvântam cuvânt cu putere peste om, precum și azi lucrez, iar Tatăl este în Mine, precum și atunci era, căci El a fost și este și va fi, precum și Eu sunt. Amin.

Tatăl este, și Eu sunt. Eu sunt Cel ce sunt, și voiesc să fie și omul, nu numai Dumnezeu să fie. E mare cuvântul Meu prin care spun să fie omul. Eu de aceea cobor din Tatăl și îți dau din viața Mea și din suflarea ei care se face cuvânt din Mine, omule dorit de Dumnezeu. Îți dau ca să fii, precum Dumnezeu este. Amin. *«Eu sunt Cel ce sunt»*, așa i-am spus lui Moise când el M-a întrebat ce să-i spună lui Israel dacă Eu îl trimit după el în Egipt ca să-l scoată din robie și să-i dea țara Canaanului, pământul făgăduinței, cu lapte și cu miere în el. I-am spus să-i spună lui Israel că Eu sunt Cel ce sunt. I-am dat apoi putere să Mă arate pe Mine cu putere în el și în cuvântul lui, și a făcut el semne mari în mijlocul poporului Meu cel de atunci, și numai așa l-a primit pe el Israel ca trimis al Meu ca să-l scoată din Egipt și să-i dau țara făgăduită părinților lui, Avraam, Isaac și Iacov.

Eu sunt Cel ce sunt, și voiesc să fie și omul, și să aduc apoi cerul pe pământ, căci cerul înseamnă Dumnezeu și sfinții Lui și îngerii Lui care Îl slujesc pe El. Amin. Cuvântul Meu este Duhul Sfânt. Luați din El și fiți un duh cu Duhul Sfânt, că e sărbătoare de Rusalii în cer și pe pământ. Pe vânt vine cuvântul Meu pe pământ. Pe vânt vine Duhul Sfânt pe pământ. Amin. În ziua ce a trecut a sărbătorii din grădina întâlnirii, a vorbit vântul și v-a spus că vine Duhul Sfânt peste voi. A spălat pământul apa de sus, și apa a spus că vine Duhul Sfânt peste voi. Au vorbit stihiiile bucurându-se cu multul de sărbătoarea Mea cu voi și cu cei adunați la izvorul Meu dintre voi, copii ai Ierusalimului român. O, așa a fost și în ziua când Eu, Domnul, Cel înviat și înălțat la Tatăl, am lăsat în chip văzut pe Duhul Sfânt peste ucenici, dându-le limbi pentru neamurile oamenilor și ale tuturor celor ce sunt cu suflet viu între cer și pământ. S-a făcut vuiet de vânt, și grația vântului cu vuietul lui, cu glasul lui, și apoi limbi de foc și-au făcut venirea peste ucenicii Mei, și au vorbit ei apoi peste cei adunați la Ierusalim dintre toate neamurile de pe pământ, și toți aceștia erau uimiți și nu se dumireau, și își ziceau unii altora: *«Ce va să fie aceasta?»*. Iar Petru le-a zis tuturor: *«Luați în urechi cuvintele mele, că aceasta ce auziți este ceea ce s-a spus prin prooroci cum că în zilele din urmă, zice Domnul, voi vărsa din Duhul Meu peste tot trupul, și tot cel ce va chema numele Domnului se va mântui»*. Și apoi, iarăși le-a zis: *«Pocățiți-vă, și fiecare din voi să se boteze în numele lui Iisus Hristos spre iertarea păcatelor voastre, și apoi veți primi darul Duhului Sfânt»*.

O, iată cum se zidește biserica Mea. Ea așa se zidește și nu cum o zidește omul care se face pe sine slujitor peste biserică. Biserică înseamnă minune de Duh Sfânt, așa precum acum două mii de ani, după ce le-am dat ucenicilor Mei pe Duhul Sfânt în limbi de foc peste ei, tot sufletul era cuprins de teamă, că se făceau semne mari și minuni în Ierusalim, și frica de Dumnezeu îi stăpânea pe toți, și toți cei care credeau erau laolaltă și aveau totul de obște și își dădeau averile împărțindu-le după cum avea nevoie fiecare, și apoi toți laolaltă într-un cuget frângeau pâinea în casă și se hrăneau cu toții întru bucuria și întru curăția inimii, laudând pe Dumnezeu și harul Său coborât peste popor, iar biserica creștea adăugându-și zilnic pe cei ce se mântuiau. Amin.

Duhul Sfânt este în cuvântul Meu. Vi-L împart și vă spun așa cum ucenicul Meu Petru a spus celor ce îl întrebau ce să facă. Și vă spun: pocățiți-vă în numele Meu spre iertarea păcatelor voastre, și apoi luați Duh Sfânt! Luați, căci Duhul Sfânt este cuvântul care curge din gura Mea peste pământ, cu putere și cu slavă multă, că minunat este el și dulce este pentru cei ce se mântuiesc prin el. Dați inimile voastre lui Dumnezeu ca să vi le facă locașuri cerești, locașuri ale Duhului Sfânt, căci cine este viu nu mai este mort, ci este Duh Sfânt, duh dătător de viață, trup îndumnezeit, din care curge mirul Duhului Sfânt, precum din Mine curge el. Amin.

O, adevărată este vorba care spune *„Morții cu morții și viii cu viii”*! Cine poate să împlinească aceasta, acela îi va căuta pe cei vii, căci va înțelege ce înseamnă duhul lumii și ce înseamnă Duhul lui Dumnezeu în om, și va alege viața, și va alege izvorul Duhului Sfânt, care nu se învață și nu se ia din cărți și din oamenii învățați și școliți pe pământ, ci se ia din cer, și se ia din Dumnezeu și din cei ce seamănă cu Dumnezeu în cugetul, în inima, în iubirea, în sufletul și în trupul lor. Amin.

Mă mângâi când vă grăiesc. Duhul Sfânt Mângâietorul Se mângâie cu voi, cei ce ați venit cu adevărat la izvorul Meu de cuvânt. Se mângâie Tatăl cu Mine când Mă vede cu mireasa Mea cea din români, cu poporul Meu mireasă, care trudește în duh de nuntă cerească pentru zile de Duh Sfânt pe pământ, căci Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt voiește să Se lase cu tot cerul descoperit pe pământ, iar cele ce sunt și nu se vad, să se vadă. Amin. Mi-e dor să-i deschid ochii omului. Mi-e dor să-i iau tina de pe ochi și să vadă omul pe Dumnezeu și să se pocăiască spre iertarea păcatelor, și apoi să ia pe Duhul Sfânt și să-L arate viu în el. Amin.

Îi mângâi cu cuvântul Meu cel mângâios pe cei ce au venit din cele patru zări să sufle din duhul lor duhul dragostei lor pentru acest petecut de pământ sfânt, peste care Eu stau și cuvintez peste om. Îmi desfac brațele și îi cuprind în taina cuvântului cu care-i îmbrățșez, și le spun: luați Duh Sfânt, și El să vă fie suflarea gurii voastre și să laudați pe Domnul cu inima și cu dragostea și cu gura și cu strune și cu organe și cu chimvale răsunătoare, și laudați pe Domnul în psaltire și în alăute, că sfânt este numele Lui pe care-l poartă toți cei care Îl iubesc pe El întru bucurie și întru curăția inimii, laudând pe Dumnezeu și harul Său coborât peste om. O, așa se zidește biserica, și un singur Ziditor are ea, pe Duhul Sfânt, Care lucrează ca Dumnezeu, căci biserica înseamnă minune de Duh Sfânt pe pământ. Amin.

O, Îmi spun durerea și rana pe care o am de două mii de ani de la cei ce fără de chemare, fără de viață sfântă se așează slujitori bisericești peste noroade, iar Eu, Domnul, nu mai sunt urmat de cei ce-și zic creștini. Am spus în acest cu-

vânt ce înseamnă biserică a Mea, ca să îndemn la pocăință întru iertarea păcatelor și la Duh Sfânt prin sfințenie, că Mi se adâncește rana și Mă doare adânc durerea de la fărâdelegea care se ascunde cu faptele ei sub fața de biserică a Mea.

O, omule care ai pierdut de șapte mii de ani cerul! Învață de la Mine cum să Mă cunoști, cum să-L cunoști pe Dumnezeu pe pământ. Eu sunt acest cuvânt prin care te îndemn. Învață, omule, și intră sub mantia Mea, intră sub călăuză și caută după ea, caută după cuvântul Meu care vine acum din cer pe pământ ca să-l călăuzească pe om, căci omul este fără de călăuză pe pământ. Nu poate un om păcătos să judece faptele celor ce păcătuiesc. Eu sunt Omul Cel fără de păcat, sunt Fiul Omului, și am venit de la Tatăl a doua oară pe pământ, ca să-l îndemn pe om la mântuire. Amin.

Vai celor fără de călăuză, căci călăuză înseamnă Duhul Sfânt, și numai cei sfinți pe pământ Îl dobândesc pe El. Amin. Când Mi-am ales acum două mii de ani ucenicii, i-am curățit de toate păcatele lor, și apoi Mi-am dat viața pentru viața lor cu Mine, și apoi M-am dus la Tatăl și le-am trimis pe Duhul Sfânt Mângâietorul, pentru că ei erau sfinții Mei pe pământ. Așa Mi-am pregătit Eu și azi pe poporul Meu de ucenici din români, și i-am curățit de toate păcatele, și i-am sfințit apoi prin Trupul și Sângele Meu, dat de Mine lor în dar prin harul Meu cel coborât din cer peste ei la porunca Mea, și le-am dat pe Duhul Sfânt Mângâietorul, și mereu li-L dau și îi călăuzesc pe ei, că Eu n-am avut niciodată popor fără păstor, iar Păstorul poporului Meu este Duhul Sfânt Mângâietorul, Care din al Meu ia și Îmi învață poporul călăuzindu-l pe el între pământ și cer. Amin.

Se întrebă mulți din cei ce stau slujitori în numele Meu peste mulțimi: „De unde au aceștia harul și Duhul?” Eu sunt Cel ce le răspund: Mi-e cerul plin de sfinți și de îngeri, și am lucrat mai presus de fire peste aceștia pentru cele așezate de Mine în mijlocul lor. Am lucrat prin sfinții cerului și prin mijlocirea îngerului Meu și prin mărturisirea martorului Meu din biserică lumii, pe care l-am avut lângă sânul Meu în toată vremea cât Eu, Domnul, am așezat Ierusalimul Meu cel de azi din români, și apoi el Mi-a fost luat de la piept de cei ce au duhul lor și nu au pe Duhul Sfânt, Care Se descoperă celor ce iubesc pe Dumnezeu cu sfințenie de trup și de suflet și de duh.

Am lucrat cu mare taină cerească prin arhierii din cer coborâți la ei pe pământ, iar Eu, Domnul, Arhierul Tatălui Savaot, Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec, Eu am fost Cel ce i-am așezat pe ei, așa cum pe Moise pe muntele Horeb l-am așezat peste Israel, și apoi l-am trimis pe el să-l scoată din robie pe poporul Meu. Și precum locul în care am grăit cu Moise, când l-am umplut de har, se numea muntele lui Dumnezeu, tot așa și acum, locul în care Eu grăiesc peste aceștia prin care Eu lucrez cu lumina cuvântului Meu peste pământ, se numește muntele Domnului. Amin.

Apropie-te, omule! E Duhul Sfânt acest cuvânt, și cu El Eu Îmi călăuzesc pe poporul Meu de azi, pe poporul cuvântului Meu, popor luat din neamul român, pentru că pământul român este cel întâi ieșit din apă la facerea cerului și a pământului, și pentru că lutul din care l-am zidit pe om a fost luat cu mâna Mea cea făcătoare de om din locul în care Eu în vremea aceasta Mi-am zidit din nou biserică, fiindcă am spus din vreme prin acest cuvânt proorocesc că biserică Mea cea dintâi se va zidi din nou. Cerul și pământul trec, dar cuvântul cel ieșit din gura Mea nu trece până nu se împlinește. Amin.

Am ieșit călăuză înaintea ta, omule fără de cărare. O, nu are cine să-ți mai arate calea cea sfântă, nu are cine să te mai curețe de păcate, că nu mai sunt sfinți pe pământ care să aibă trecere la Dumnezeu pentru viața ta, pentru iertarea ta. Vreau să-ți rostesc iertarea păcatelor tale prin pocăința ta și vreau să te iert prin ruga și prin stăruința și jertfa cea de fiecare zi, aduse pentru tot neamul omenesc aici, în locul cel ales de Mine munte al Domnului, muntele spre care vor curge toate noroadale ca să ia legile vieții și cărarea, precum proorocii au vestit prin Scripturi lucrarea Mea de azi, cuvântul Meu și venirea Mea călăuză peste pământ. Amin.

Laudă pe Domnul, poporule român! Ai în mijlocul tău țarina cu comoară în ea. Vinde înțelepciunea ta și ia-o pe a Mea, că am pus-o în mijlocul tău ca să fac din pământul tău salvarea și cerul cel nou și pământul cel nou acum, la facerea din nou a lumii, și fericit este cel ce citește și înțelege Scripturile venirii Mele și cele pentru înnoirea lumii. Amin.

Pace vouă, celor ce cu adevărat v-ați apropiat de izvor! Iar celor ce-l ispitiți pe el și nu primiți pe Duhul Sfânt al cuvântului gurii Mele, vai vouă încă! Eu vă chem pe voi la viață. Încă puțin, și voi străluci pe acest munte, și lumina Mea îi va orbi pe mulți, dar Eu vă spun că i-a și orbit, fiindcă Eu am venit acum din nou pe pământ ca să-i fac pe cei orbi să vadă, iar cei ce văd, să fie orbi. Așa, ca și acum două mii de ani, așa vorbesc și azi, căci Eu sunt Alfa și Omega, sunt la sfârșit ca și la început. La început a fost Cuvântul. La sfârșit, tot Cuvântul este, și este viață Cuvântul, iar viața este lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric, iar întunericul nu o cuprinde pe ea. Amin.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Sunt Păstorul Cel tainic. Sunt Fiul Omului, Care vine. Pace vouă! Iar dacă sunteți necredincioși, pacea Mea să se întoarcă în Mine. Amin.

Binecuvântată este întâlnirea Mea cu omul în grădina întâlnirii, în al cărei văzduh stau sfinții cerului și toate puterile cerești însoțind pe Tatăl și pe Fiul în lucrare de Duh Sfânt peste pământ.

Pace vouă! E vremea împlinirii celei mai mari, celei mai din urmă Scripturi: Scriptura venirii Fiului Omului cu putere și cu slavă multă, iar slava Mea este cuvântul. Amin, amin, amin.

2/15 iunie 2003

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia

Mintea omului rodește spini și pământ. Maria și Marta sunt pilda iubirii și a jertfei. Cel ce uită de pocăință face iarăși păcate. Cei ce stau în lumină se fac lumină a lumii.

O dihnă, fiilor, vă dau. Trupușoarele voastre sunt slăbite de truda pe care o duceți pentru Mine. Când eram pe pământ acum două mii de ani, tot așa lucram. Făceam mulțimile să se așeze dându-le să mănânce, și apoi le dădeam slava cuvântului Meu, și altfel nu se putea nici atunci. Voi ați trudit mult, că mult lucru trebuie pentru zile de nuntă. Trupușoarele voastre sunt temple ale Duhului Meu, Care locuiește în voi, și trebuie să avem grijă de locașul Meu care sunteți voi. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt vă așează pe voi în pacea Treimii cerești, Care Se numește Dumnezeu vostru, iar Eu, Cuvântul Tatălui, vă întăresc, căci cuvântul Meu poartă în el viața. Amin, amin, amin.

Hai să le dăm să mănânce celor ce încă nu au plecat din grădina întâlnirii spre ale lor, și hai să mai presărăm peste ei, fiilor. Duhul Meu plutește peste grădină. Duhul sfinților se

odihnește în slava Duhului Meu, iar cei adormiți cu trupul au încă de poposit aici, în locul cel pregătit pentru ei în drumul lor spre învierea cea mare. Acum ei așteaptă, ca și toți sfinții din cerul cel nevăzut, să audă șoapta Mea de peste voi și să ia mângâiere din ea. Duhul celor adormiți este în clocot de dor și de iubire după cuvântul Meu care curge în vremea voastră, din Mine peste pământ, că Eu am proorocit acum două mii de ani: *«Vine vremea ca cei din morminte să audă glasul fiilor lui Dumnezeu și să învieze»*. Amin.

Vă dau odihnă trupușoarelor voastre obosite, dar nu mai este mult timp când iarăși vom pune masă mulțimilor și nu le vom mai putea opri, căci slava Mea vine cu tot mai multă slavă, și va cuprinde sub ea slava celor pământești. Eu vă voi ajuta tot mai mult. Eu voi fi în voi cu toată dragostea Mea pentru om, și îi mângâi pe cei ce vă sprijinesc pe voi pe calea venirii Mele la voi, și le voi plăti după dragostea lor, și aș voi să le fac plată și întru împărăția Mea din ei, dar și ei să voiască să Mă ajute să le dau statul Meu în ei, dragostea Mea în ei, că mult ajutor caut Eu la om până ce el se lasă împărăție a Mea.

Acum ne așezăm la masă cu cei rămași în grădină, că e sărbătoare de Duh Sfânt încă. Și după ce veți prinde vlagă în trup, Eu, Domnul, voi adăuga în cartea zilei de azi tot cuvântul Meu din ziua aceasta.

Pace vouă! Odihnă, fiilor, vă dau. Dați slava celor pământești pe slava celor cerești și căutați să fiți mai odihniți, mai pentru cele din cer, că pe celelalte Eu vi le voi adăuga apoi, că pot, fiilor.

Iar voi, copii dulci care-Mi primiți cuvântul și așezați în fața Mea poporul și îi dați pe Domnul cu toate ale Sale, întăriți-vă, și să vă întărească și poporul, și să vă asculte, că unde roștiți voi cu cuvântul, toate se fac numaidecât. Amin. Așa să învețe să fie poporul Meu, că fără lumină nimic nu se face, și fără iubire nu poate omul asculta de cele din cer venite pentru cele de pe pământ cu cerul.

Pace vouă! Și întoarceți-vă în cartea Mea apoi, ca să sfârșim tot cuvântul de sărbătoare al zilei. Bindecuvintez cu voi bucatele cele pentru hrana trupului și bindecuvintez cu voi tot ce va fi pe pământ al Meu și ale celor ce vor fi cu cei ce se fac bineplăcuții Mei, că vreau să învăț lumea să iubească viața cea fără de moarte, fiilor scumpi. Amin.

Pace ție, Ierusalime iubit și trudit pentru slava zilelor venirii Fiului Omului cu putere și cu slavă multă, că din tine vreau să scot apa vieții, și mereu, mereu să o dau celor ce vor căuta viața. Amin, amin, amin.

*

Acum ne întorcem în carte, copii care-Mi primiți cuvântul. La voi, fiilor, Eu cobor desăvârșit, și de aceea înțelege greu omul coborârea Mea la voi și lucrarea Mea prin voi, care cheamă omul de la moarte la viață. V-am spus pe când Eu vă învățam să mergeți pe picioare, și apoi să mergeți cu Mine după om ca să-l tragem la Tatăl, v-am spus că dacă Mă voi băga cu voi în iad după om, voi să nu ziceți nu. V-am spus că zilele învierii cu care cobor la voi le voi întinde apoi peste tot omul care slujește iadului pe pământ.

Numai spinii și pălămidă rodește mintea și inima omului. Numai moarte caută omul, iar calea vieții el nu o mai cunoaște ca să pășească cu pasul lui pe ea. Uitați-vă în cartea Mea cu voi și vedeți cum împlinesc Eu peste voi și de la voi pe cele ce le-am făgăduit că le vom face, fiilor, iar voi trebuie să-i spuneți binelui bine, și răului rău când Eu revărs din voi peste om împărăția Mea.

O, fiilor scumpi, n-aș fi putut lucra adevărul peste toate câte nu sunt adevăr pe pământ dacă nu v-aș fi scos din amestecarea din lume, pe care lumea o numește „biserică“, și în care loc Eu nu pot trăi cu împărăția Mea în om. O, nu știe omul ce înseamnă împărăția Mea! El o așteaptă să cadă din cer, să vină în chip văzut, și nu știe că viața Mea în el este împărăția Mea în el. Eu de aceea lucrez prin voi, ca să-i zicem binelui bine, și răului rău, ca să înțeleagă omul că e stricată casa Mea în el, și e pribeag Dumnezeu când nu are stat în om, iar când Eu lucrez prin voi adevărul despre rău și despre bine, cine are ochi și urechi, să vadă și să înțeleagă. Amin. Eu rostesc din văzduh cuvântul Meu peste voi și îi zic binelui bine, și răului rău, iar cine citește, să înțeleagă. Amin.

O, ajutați-vă mult unii pe alții pentru truda Mea prin voi când Eu Mă așez cu voi în fața mulțimilor. N-am putut nici acum două mii de ani, și nici acum nu pot altfel decât să-i fac să se așeze pe cei ce se adună la izvor și să le dăm să mănânce, fiilor, iar Eu, puținul sau chiar nimicul vostru câteodată, fac din el mult, și ne așezăm cu hrană pentru trup înaintea celor ce vin, ca să-i îmbiem să se așeze înaintea cuvântului Meu și al lucrului Meu de învățătură de cer pe pământ prin voi. Iar Eu vă văd osteniți de tot și vă învăț să dați slava celor pământești pe slava celor cerești și să căutați să fiți mai odihniți, și să lucrați, fiilor, așa cum zice zicala românească: „Fă-ți vara sanie, și iarna car“, că altfel faceți două lucrări deodată, și timpul vă strânge, și Eu vă învăț mereu și vă spun că pun timpul sub supunerea voastră, iar dacă Eu îl pun rostind cuvânt pentru aceasta, trebuie apoi să împliniți voi acest cuvânt. Dar vă trebuie dăruire cu mare socotință, cu mare iubire, cu multă frăție, că voi trebuie să vă luați lucrul din mână unul altuia când sunteți sub sarcinile cele pentru lucrarea Mea cu voi, și a voastră cu Mine, și să vă ajutați unii pe alții și sufletește și trupește, după cum vă este la fiecare de mare harul sau puterea cu sufletul și cu trupul, fiilor.

V-am învățat pe toți să nu vă culcați și să nu vă sculați fără griji, că n-am cu cine să-Mi port grijile Mele cele pentru voi și cele pentru om, că avem de vestit împărăția cerurilor și statul ei în om, fiilor copii. Dați slava celor pământești pe slava celor cerești și căutați să fiți mai odihniți cu trupul, mai pentru cele din cer, că pe celelalte vi le voi adăuga Eu apoi. V-am spus și tot mereu vă spun că așteaptă sfinții mai mult părtășia Mea cu voi între voi, iar voi trebuie să căutați cel mai întâi lucrarea împărăției cerurilor, hrana cea pentru sfinți și pentru îngeri. Masa lor cu voi să vă fie cea dintâi grijă, și cu credință să lucrați aceasta ce vă spun, fiindcă Eu sunt Cel ce am grăit: *«Cel ce crede în Mine, voi veni la el și Îmi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»*. Amin.

Puneți între voi masă celor din cer, că Eu pentru cei din cer și pentru cele din cer v-am așezat să lucrați, iar buzele voastre să poarte pe ele numele Domnului și al sfinților Săi și al îngerilor Săi, căci împărăția cerurilor nu vine în chip vădit, ci este tainică și trăiește lucrând când ea este în om, iar roadele ei sunt bucurie și slavă și duh ceresc în om și între om și om. Amin.

Căutați, fiilor, să nu ajungeți la cârtiri între voi când e vorba de cină pentru Dumnezeu cu omul în grădinile Mele cu voi, că lucrul e mult, și trebuie să aveți timpul vostru și pentru ca să fiți ca Marta, și pentru ca să fiți ca Maria. Voi nu trebuie să apăsați pe truda Martei când vreți să fiți ca Maria, și nu trebuie să apăsați pe lucrul Mariei când vreți să fiți ca Marta. Voi trebuie să fiți toți și Marta și Maria deodată, că se poate, fiilor. Căutați să iubiți ca Maria și ca dorul din ea, și veți fi

apoi ca Marta în jertfa voastră pentru Mine și unul pentru altul; și căutați să vegheați ca Marta și ca grija ei pentru slujire cu sfințenie și cu hărnicie, și veți fi apoi ca Maria în iubirea voastră pentru Mine și unul pentru altul, așa încât când Maria iubește să nu stea, și când Marta se jertfește să iubească. Amin. Iubirea și jertfa sunt cele ce-l țin treaz pe cel dat Domnului, iar acestea două să lucreze nedespărțite în voi și din voi, că nu am pe alții pentru lucrul cel cu mâna și, iarăși, nu am alții pentru lucrul cel cu duhul și cu iubirea, fiilor.

Iar voi, copii care-Mi primiți la iesle cuvântul în carte, fiți din zi în zi mai odihniți pentru această lucrare de venire a Mea la popor și la om, și lucrați cu cuvântul, fiilor scumpi, că unde roștiți voi cu cuvântul și cu lucrul lui, toate se fac numaidecât la timp pentru slava Mea cu poporul, că v-am dat har nepământesc, neomenesc, și mai presus de cele de pe pământ v-am dat har și simțire și putere de cuvânt și împlinire a cuvântului rostit de voi prin harul Meu care lucrează din voi prin puterea iubirii și a credinței și a nădejdi voastre, atât de mari acestea în voi, numai să învețe și să vadă bine tot Ierusalimul că lucrul Meu cu voi are în el înțelepciunea și puterea cuvântului și împlinirea. Amin.

O, poporul Meu, îți spun mereu să nu mergi fără călăuză, că se vede mersul fără călăuză dacă vrei așa să mergi. Fără lumină nimic nu se face, Ierusalime, iar fără iubire și căldura ei nu poate omul asculta de cele din cer venite peste cele de pe pământ. Fiți umiliți, căci viața voastră este ascunsă în Dumnezeu, și voi sunteți învățați de Mine să aveți temelia umilinței, căci cine uită faptele lui rele, acela face altele, iar cine nu le uită, nu le mai face, și altfel nu este pocăința. Păstrați-vă întru înțelepciunea Duhului Sfânt, care vă învață să umblați în lumină și să lucrați sub călăuză, adică în lumină, fiilor, că pe întuneric nu se vede om cu om, și nici Eu nu Mă uit în întuneric când omul așa stă. Vai celui fără călăuză! Și voi vedeți că așa este, și uitați-vă pe pământ și vedeți. Voi însă nu așa ați învățat pe Dumnezeu, ci, din contra, Eu v-am spus că cei ce stau în lumină, fac din ei lumina lumii, lumină din lumină, și, iarăși, din unul în altul până la om, lumină. Amin.

O, ce frumos este omul care are harul Duhului Sfânt în el! Așa fel de frumusețe iubesc Eu în om, și om pe om se atrage între cei ce au harul Duhului Sfânt lucrător și strălucitor din ei. Mulțumirea cea întru lucrarea Mea după harul din fire al fiecăruia, după harul jertfei fiecăruia, această mulțumire din voi ajută pe cei ce au între voi harul Duhului Sfânt, Care lucrează cu putere și cu slavă multă pentru voi, numai să fiți mereu primitori și să stați mereu luminați de lumina care vi le cercetează pe cele din voi și pe cele din afara voastră, fiilor. Și acum, odihniți-vă trupușoarele, că ele trebuie să poată mereu, și le trebuie odihnă.

Iar voi, copii învățați și împărțitori de harul pus de Mine în voi pentru poporul Meu cel micuț, liniștiți-vă de griji și cercetați inima și statul Meu în ei și statul unii în alții și iubirea unii pentru alții a celor ce sunt fiii Ierusalimului. Îndreptați spre ei privirea și vederea și învățați-i și puneți-le note, că e mult de când nu ați mai deschis caietele de școlari ale celor ce sunt la școala harului școlari. Vedeți, că e de pus note. Vedeți, că e de pus înțelepciune în ei și învățătura în ei. Lucrați lucrarea ce v-am dat-o peste ei, iar ei să nu rupă numărul zilelor din caietul lor de școlari, că se uită îngerașul mereu în caiet la ei și vă așteaptă pe voi să vorbiți, fiilor lucrători peste poporul Meu cel mic. Fiți mici, ca să învețe și ei să fie mici. Fiți plini de har înaintea lor, ca să ia și ei ascultare cu iubire, și fiți Mie și lor de ajutor, ca să am popor, fiilor. Ve-

deți dacă au rane, dacă au liniște, dacă au odihnă unii în alții, și faceți-i frumoși ca pe voi pe toți fiii Ierusalimului mereu, mereu, că un picuț mai este până ce iar vom poposi cu lucrul Duhului Sfânt, Cel învățător peste omul fără de cărare. Nu vă lăsați cu lucrul cel pentru Mine până în ajunul zilelor de vestire a Mea cu voi. Ascultați această povață a Mea și lucrați cu credință, cu iubire și cu faptă, și toate în lumină, și toate cu duhul păcii și al harului ceresc din mijlocul Ierusalimului. Amin.

O, copii ai poporului Meu, primiți-vă unii pe alții cu cele de sus, cu cele pentru cer în voi. Iubiți umilința și prețuiți harul lui Dumnezeu cel din mijlocul vostru, căci harurile omului stau împotriva harului Meu din om, dar voi să iubiți pe omul cel cu harul Meu în el și să-l primiți și să prețuiți frumosul Meu cel dintre voi. Pe cei ce se sârguiesc cu cuvântul și cu trezirea spre harul cuvântului Meu, care vă ține cerești pe pământ, pe aceia să-i primiți și să-i urmați, că fără Duhul Meu în voi și între voi nu au putere îngerii Mei peste voi și pentru voi, fiilor. Voi niciodată să nu opriți, să nu împiedicați, să nu stingeți Duhul Meu din cel ce-L varsă în părți, ci să-I faceți loc și să-L faceți lucrător cu dor, că mare este bucuria sfinților când între voi este Duhul Meu din cei ce-L poartă cu multul în ei. Prețuiți harul Duhului Sfânt și cuvântul de Duh Sfânt și cunoașteți-I lucrarea, fiilor.

Ordinea cea duhovnicească dintre voi așează între voi toată ordinea celor ce slujesc prin voi pentru Mine, și veți afla odihnă trupurilor și duhurilor voastre. Nu uitați să fie mereu, mereu curat în locașurile Mele cu voi; mereu, mereu, fiilor. V-am învățat aceasta de la primii pași cu Mine și v-am spus să iubiți florile și miremele lor și frumosul lor și tot ce atrage pe îngeri și pe sfinți. Învățătura Mea să vă fie cartea cea de căpătâi, iar lucrarea ei să vă fie viața, fiilor, și aveți grijă, că nu se poate să fiți toți mari sau toți mici, dar se poate să ascultați toți de tot ce este bine spre zidire, și de cei ce au harul Duhului Sfânt în ei mai cu prisosință între voi și pentru voi, ca și pentru Mine.

Pace vouă! Odihnă trupurilor și duhurilor voastre! Vreau să-Mi simt în voi odihna. Vreau să fiți cu multul temple vii ale Duhului Meu din voi, și primitori de Duh Sfânt de la mijloc, fiilor. Pace cu iubire, că nu este pace fără de iubire din cer, căci iubire este cerul care se slăvește în om, iar cerul este locașul lui Dumnezeu, și cu el stau în cel ce Mă poartă cu împărăția Mea în el, și Mă dau ca să fiu, căci Eu sunt Cel ce sunt în cei ce Mă poartă pe pământ, și din ei Mă dau. Amin, amin, amin.

3/16 iunie 2003

Duminica tuturor sfinților. Sărbătoarea Nașterii sfintei Virginia

Nu este fericire decât în omul sfânt. Cel ce nu știe taina iubirii, acela iubește ca omul. Cei sfinți sunt mărturisitori care nu țin seama de ocara crucii. Cel fără de cruce este om urât. Mărturisirea cuvântului Domnului este cel mai mare dar.

Din nou poposesc peste voi cu cuvântul, ca să facem sărbătoare tuturor sfinților care s-au adunat la masă cu voi, că e sărbătoarea lor, copii care-Mi primiți cuvântul ca să-l puneți peste poporul Meu, iar el să mănânce la masa Mea de cuvânt și să crească și să fie de-a pururi sfânt poporul cuvântului Meu. Amin.

Nu este fericire în om decât în omul sfânt care știe ce este dragostea și dorul de Dumnezeu, și care luptă cu dor

pentru Cel iubit, că fără dragoste omul este urât înaintea Mea, căci scris este: «*Dumnezeu este iubire*». Amin.

Plâng și suspin, că omul care nu înțelege și nu știe ce este iubirea face iubire a inimii sale din orice, și cu greu înțelege omul calea cea cu iubire pe ea, fiindcă omul se iubește pe sine, și tot așa și iubește, căci porunca Mea spune: «*Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși*».

O, poporul Meu, cum să nu plâng de la om cu durere când văd cât se iubește omul pe sine și pe aproapele său pentru sine? Omul nu are cum să-l iubească pentru Mine pe aproapele său, de vreme ce el se iubește pe sine. O, cât de mult dau să Mă iubească pentru ei înșiși și nu pentru Mine cei ce Mă iubesc, și iată de ce nu am Eu popor de sfinți pe pământ. Eu am spus că cine pentru numele Meu va lăsa case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii, sau averi, sau țărini, sau nume, va lua înapoi mai mult și va fi moștenitor de viață veșnică, de viață de sfânt pe pământ și în cer, și mulți dintâi vor fi pe urmă, și cei de pe urmă vor fi întâi, căci cel ce iubește pe tată, sau pe mamă, sau pe fiu, sau pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine, că nu poate să-și ia acela crucea și să-Mi urmeze Mie și să mărturisească pentru Mine înaintea oamenilor, ca să mărturisesc și Eu apoi pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.

O, nu este vrednic de Mine cel ce se leapădă de Mine înaintea oamenilor, căci sfinții sunt cei de care lumea nu este vrednică, și Îmi urmează Mie suferind ei cruce și neținând seama de ocară ei, vrednici fiind de Dumnezeu. Amin. Mare bucurie aveau sfinții când Mă mărturiseau pe Mine înaintea oamenilor, și așa puteau ei prin suferințele cele purtate pentru numele Meu, biruind pe împărații păgâni și lumea cea necredincioasă, care nu era vrednică de ei. Dar iată, fiilor de azi, ei n-au primit făgăduințele până ce Eu, plinitorul credinței și începătorul a toate, am suferit crucea neținând seama de ocară ei, și M-am așezat prin ea de-a dreapta Tatălui Meu. Și nu numai atât a fost primirea făgăduințelor lor, căci iată, pentru plata sfinților Mei iarăși am venit pe pământ, ca să împlinesc cu voi Scriptura descoperirii fiilor lui Dumnezeu la sfârșit de timp, cei mai mici dintre sfinți, fără de care sfinții nu iau desăvârșirea și făgăduințele, și după care suspină toată făptura ca să-și dobândească răscumpărarea. Amin.

O, nu poate să Mă mărturisească pe Mine cel ce se iubește pe sine, nu poate să-și ia crucea și să-Mi urmeze, ca să mărturisesc și Eu apoi pentru el înaintea Tatălui Meu. Sfinții sunt cei ce Mă mărturisesc pe Mine înaintea oamenilor, neținând ei seama de ocară crucii, precum Eu n-am ținut seama de ocară ei din pricina bucuriei cea pentru mântuirea omului și pentru mărturisirea pentru care venisem de la Tatăl.

O, e greu să-l fac pe om să se lepede de sine. Omul ia îndemn din sine. Ba chiar și cel ce zice că Mă iubește pe Mine face tot așa, și nu mai am sfinți pe pământ care să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie mărturisindu-Mă înaintea oamenilor necredincioși și neținând seama de ocară crucii. Cuvântul Meu de azi zguduie pe omul care se crede a fi mărturisitorul lui Dumnezeu între oameni, dar nu poate nimeni să Mă arate pe Mine oamenilor până nu se leapădă de sine, și nu știe omul creștin lucrarea lepădării de sine ca să poată apoi să aibă cruce pentru numele Meu. Pleacă omul pe cale cu Dumnezeu, și apoi e plin de nemulțumiri, că așa pățește cel ce pleacă spre Mine fără să se lepede de sine pentru cruce și pentru bucuria care vine de la cruce pentru omul care se leapădă de sine. Iar pentru cel ce pleacă pe cale cu Mine fără să se lepede de sine, nu e dulce în el iubirea Mea căreia îi stă împotriva mărirea de

sine și nemulțumirea de sine în omul care nu știe să-și ducă crucea în urma Mea.

O, poporul Meu, nu pot să-Mi mai fac popor de sfinți pe pământ, că nu poate omul să se lepede de sine și de mamă și de tată și de fii și de femeie și de nume și de adunătura lui, și nu poate omul să sufere ocară crucii, ci, din contra, se rușinează cu Mine înaintea oamenilor. Scris este în Scripturi cuvântul pe care l-am rostit Eu: «*Cine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri; iar cine Mă va mărturisi, îl voi mărturisi și Eu pe el la Tatăl, ca fiu al Său*». Amin.

E sărbătoare mare pentru sfinți. Toți sfinții se bucură în duhul sărbătorii cea pentru ei și Mă bucură pe Mine pentru lucrarea Mea de azi, care încununează bucuria lor, că au în mijlocul lor pe cea care M-a purtat în trupul ei cuvânt vreme de douăzeci și cinci de ani pe pământ.

O, Verginico, tu ai plinit bucuria sărbătorii tuturor sfinților Mei. Tu ai venit cu trupul pe lume în ziua duminicii tuturor sfinților, sărbătoare nestrămutată de la locul ei cel pus de sfinții care au trăit înaintea Mea cu viață aleasă pe pământ, povățuitori și mărturisitori fiind ei peste mulți în vremea trăirii lor cu trupul pe pământ. O, fiică a iubirii de Dumnezeu, cine te-a învățat pe tine această bucurie cu care n-ai ținut seamă de ocară crucii prin care M-ai mărturisit pe pământ?

— **O**, Doamne dulce, nimeni nu poate lua ca să aibă de sus dacă nu-i este dat de la Tatăl și de la Fiul și de la Duhul Sfânt, Care este Dumnezeul celor ce iubesc calea, adevărul și viața, din viața Ta pe care ai pus-o pe cruce ca să-i arăți celui ce voiește să Te urmeze cum să Te iubească și cum să se bucure neținând seamă de ocară crucii prin care el Te mărturisește pe pământ înaintea oamenilor, iar în cer, înaintea sfinților Tăi și a îngerilor Tăi.

Cum puteam eu să învăț, eu, cea neînvățată? Cum puteam eu să mă bucur, eu, cea fără de bucurii, dacă Tu nu mi-ai fi pus pe umeri crucea Ta și venirea Ta, Doamne al sfinților? O, nu eu, ci Tu ai mărturisit prin mine pe pământ, căci față de toți ceilalți sfinți de până la mine, eu am fost gura Ta, nu a mea; eu am fost templul Tău, nu al meu; eu am fost cuvântul Tău, pentru că Tu ai fost Cel ce grăia prin gura mea, nu eu, Doamne, Cuvinte al Tatălui. Nu eu Te-am purtat, ci Tu m-ai purtat pe mine în taina cuvântului Tău de la sfârșit de veac, și m-ai numit trâmbița Ta, și Ți-am fost fiică dorită, eu, cea atât de neînsemnată între oameni, Doamne. Iar acum Tu mă slăvești în ceruri între sfinți, căci poporul care a răsărit de pe urma slavei lucrării cuvântului Tău prin gura Ta în trupul meu, este poporul slavei Tale, și Tu Te slăvești prin el acum peste pământ și chemi omul la viață și la sfințenie și la mărturisirea slavei Tale, Doamne Care vii și tot vii cu cuvântul pe pământ ca să faci cer nou și pământ nou și să așezi Ierusalimul, după cum ai și împlinit, iar câți aud de această slavă a Ta, vin, și tot mai mulți vor veni și vor lua cunoștința din legea dragostei Tale de oameni, o, Doamne al sfinților și al celor mici ai Tăi de pe pământ, care-Ți poartă cuvântul spre oameni, care-Ți sunt mărturisitori ai venirii Tale după două mii de ani, o, Doamne, Care ești iubirea sfinților Tăi! Când lucrei prin trupul meu de-Ți revărsai râul vieții, râul cuvântului Tău peste poporul Tău care credea venirii Tale prin mine, nu puteam să Te vestesc peste pământ și peste om, că mă duceau oamenii necredincioși și preoții bisericii la suferință, la închisoare, la chin și la dispreț pentru numele Tău pe care eu îl purtam pe inimă scris și pe buze grăit și nu mă rușinam, dar sufeream și eram slabă și fricoasă la suferință, și Tu

îmi întăreai puterea și răbdarea inimii mele plâpândă și cu spaimă în ea, că mult prigonită am fost, și mult bătută, până și de creștini, că le spuneai prin gura mea păcatele, ca să se curețe de ele prin pocăință, dar ei se ascundeau cu ele și se dădeau necredincioși și nu Te mărturiseau cei ce iubeau păcatul și nelepădarea de sine pentru numele Tău și pentru viața Ta în ei și pentru cruce, Doamne.

Iată cât plâng pentru toți cei care au auzit de la mine cuvântul Tău, rostit atâția ani prin gura mea, și n-au rămas sub cruce, și s-au dus spre trai de lume, că mare iubire îi trebuie unui creștin ca să se facă sfânt. O, cum să nu plâng când știu că sfinții vor judeca și judecă lumea, ori spre pocăința și iertarea păcatelor lumii, ori spre osânda cea pentru necredință și pentru trai lumesc și nu duhovnicesc pe pământ! Plâng, Doamne, și Tu îmi ștergi mereu lacrima, că m-ai iubit de copilă și m-ai luat să-Ți slujesc venirii cuvântului Tău pe pământ și ai făcut din trupul și din gura mea trâmbiță a cuvântului Tău însuși, și așa ai lucrat cu mine până ce m-ai luat de pe pământ și m-ai așezat între sfinți, și mă cinstesc sfinții în cer pentru că Ți-am fost cort al venirii Tale pe pământ pentru răscumpărarea sângelui sfinților și pentru descoperirea fiilor lui Dumnezeu, Scriptura cea atât de așteptată de sfinți și de îngeri cu împlinirea ei.

Plâng de mila și de jalea mea pentru cei ce au fost pe vremea trupului meu auzitori ai cuvântului Tău și nu mai sunt acum propteaua Ta și a celor mai mici ai cuvântului Tău. Cei mai mici Te împart acum la toată făptura, căci scris este: «*Mulți din cei din urmă vor fi întâi, iar cei dintâi vor fi în urmă*». Voiesc, de ziua pomenirii nașterii mele cu trupul pe pământ, că m-am născut în ziua duminicii tuturor sfinților, voiesc să grăiesc poporului Tău cel micuț, cel trudit cu trudă mare pentru zilele venirii Tale, zilele Fiului Omului, Doamne Care vii. E mic și plâpând poporul Tău și îi trebuie multă, multă înțelepciune, multă, multă putere și multă iubire, că mare este lucrarea Ta cu poporul Tău cel mic, iar cei care sunt așezați de Tine călăuză pentru el, sunt obosiți și strânși sub slava venirii cuvântului Tău și sunt îngreuiți de povara venirii Tale de la cer pe pământ și au ca sarcină pe poporul Tău, căci ca să ai popor, trebuie jertfă, trebuie trudă, așa cum și eu am trudit sub greutatea venirii Tale cuvânt peste pământ, ca să ai Tu popor, Doamne.

Voiesc să-mi învăț poporul meu și al Tău, dar acum el se adună și îmi aduce slujbă de acatist, și mie, și sfinților Tăi toți, și apoi să le binecuvântăm bucatele și să le mai dăm și din cer, prin cei ce stau din partea Ta călăuză și luminează peste ei. Și apoi, Doamne Învățător, să ne întoarcem iar în cartea Ta cu ei și să ne sfârșim cuvântul sărbătorii sfinților Tăi, că toți sfinții sunt cu ei la masă de praznic, și toți îngerii slăvesc venirea Ta la ei, și toate puterile cerești se așează în slujba venirii Tale la ei, și Tu ești Stăpânul lor și mila lor, Doamne. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, așa vom lucra, și vom grăi despre sfinți și vom spune că sfințenia din om este vederea care vede pe Dumnezeu din om și în om. O, Verginico, e mare ziua de serbare a sfinților, că tu încununezi cu slava venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl sărbătoarea cea mare a tuturor sfinților Mei, și ești purtată de sfinți cu multă iubire, că ai fost trâmbița din care Eu am sunat mai înainte de venirea Mea, că Eu sunt cea de a șaptea trâmbiță, și așa se cheamă venirea Mea, se cheamă trâmbițarea celui de al șaptelea înger, și am scos deasupra cartea Mea cu tine, că am putut să fac aceasta, după cum am prorocit în vremea Mea

cu tine că voi împlini așa. Și iată, am împlinit prin cei mai mici, căci scris este în Scripturile cuvântului Meu cel de acum două mii de ani: «*Mulți din cei dintâi vor fi cei de pe urmă, și cei de pe urmă vor fi cei dintâi*». Amin.

O, poporul Meu, deschide ochii și vezi slava sfinților, slavă cerească, în care ești cuprins în duh de duminică, fiule mic, ziua cea de a opta, cea dintâi a săptămânii și cea de a opta zi, ziua slavei Mele, taina zilei venirii Fiului Omului, ziua învierii, ziua luminii, ziua facerii din nou a lumii, poporul Meu. Hai să ne bucurăm cu zi de învățătură, cu duh de creștere, cu lucrare de Duh Sfânt, că am în mijlocul tău Duhul Meu Cel Sfânt în fiii cei purtători de Duh Sfânt pentru tine, ca să ai tu lumină pe calea Mea cu tine spre toată împlinirea Scripturii venirii Mele, venirea Fiului Omului. Amin. Hai, așează-te la învățătura împărăției cerurilor, să dăm din ea la cei ce se așează la învățat și să fim mărturisitori și făcători de om sfânt, poporul Meu, că lucrarea Mea din mijlocul tău e lucrarea facerii omului sfânt, care Mă mărturisește pe Mine înaintea oamenilor și care este mărturisit de Mine înaintea Tatălui Meu. Amin.

Pace ție, în duh de sărbătoare a tuturor sfinților Mei! Și iarăși voi veni peste tine cuvânt, ca să împlinim tot cuvântul cărții zilei de azi, cuvânt rostit de însăși gura Mea, căci Eu sunt Cuvântul Care vine cu norii și Se așează peste tine pentru ca tu să ai viață, și din belșug să ai, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Hai, popor trudit, că Eu, Domnul, voiesc să te învăț facerea omului sfânt. Hai să așezăm în carte tot cuvântul cel de peste tine al zilei de azi, că sfinții stau la masă cu tine ca să mănânce cuvântul Meu, ca să vadă zilele venirii Mele. Hai, poporul Meu, să bucurăm sfinții, care n-au ținut seamă de ocară crucii și care așteaptă de la tine întâlnirea Mea cu tine în cuvânt.

Te-am învățat cândva să te măsoari cu sfinții, poporul Meu. Și cum vine aceasta? Pe vremea lui Verginica vorbeam și le spuneam la cei de atunci care auzeau glasul Meu: «*Citiți viețile sfinților*». Așa le spuneam, și îi doream sfinți, dar e dureros pentru Mine și pentru sfinți să citească și să vorbească omul despre sfinți fără să se măsoare cu ei apoi, fără să le urmeze dorul lor de Dumnezeu și lucrarea puterii credinței lor.

Sunt cu sfinții la masă cu tine, Ierusalime, și am pus pe cei ce te învăță să te învețe să stai mereu treaz pentru sfinți și pentru îngeri între frate și frate, între tine și Mine, poporul Meu, căci sfinții așteaptă de la tine hrană și masă cerească cu tine pe pământ. Uită-te la păsările cerului cum vin ele pe pământ după apă și după semințe, căci Dumnezeu a făcut cerul pentru pământ, și pământul pentru cer, dar cine mai vrea să știe taina lucrării facerii?

Străbat văzduhul cu sfinții și suntem pe aripi de îngeri slujitori ai venirii Mele cu sfinții și îți spun să te uiți la păsările cerului cum se așează ele pe pământ pentru apă și pentru semințe. Așa vin Eu cu sfinții la masa ta după hrană și după apă și după cuvânt de cer nou și de pământ nou, că Eu în această taină te-am cuprins, și voiesc să lucrez din mijlocul tău facerea omului sfânt, care Mă mărturisește pe Mine înaintea oamenilor, după voia Mea, după învățătura Mea. Iar voi, copii ai Ierusalimului, trebuie să lucrați cerește pe pământ și să vă asemănați unul cu altul în duh, în cuvânt și în faptă, că

vreau să așez peste pământ și peste om, prin Evanghelia Mea cu voi, credința botezului cu Duhul Sfânt, în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, și pocăința spre iertarea păcatelor, și apoi grăirea cea de cer nou și de pământ nou pentru mărturisirea Mea și a venirii Mele cu sfinții, că e vremea Scripturii venirii Fiului Omului și a sfinților Săi. Amin.

O, fiilor care-Mi dați cuvântului Meu ființă în carte! Vin cu norii, și glasul Meu se așează în vuiet de vânt deasupra voastră, și apoi șoapta lui grăiește cu glas de om, după cum este grăirea gurii Mele peste om, dintru început și până la sfârșit, fiilor scumpi, copii credincioși care Mă așezați cu grăirea Mea pe pământ. O, așteaptă sfinții grăirea Mea de peste voi. Așteaptă cetele de sfinți apă și semințe de pe masa Mea cu voi. Iar Eu te învăț, Ierusalime, și aceasta este masa sfinților Mei, și îți rostesc taina fericirii sfinților, că nu este fericire decât în omul sfânt, care știe ce este dragostea și dorul de Dumnezeu, că fără dragostea Mea în el și din el omul este urât înaintea Mea. E urât omul fără cruce, fără această slavă prin care Eu M-am arătat cu slava Tatălui Meu înaintea oamenilor. E urât omul fără slavă. Cel ce este numai om și nu are și slava lui Dumnezeu peste el și din el, acela este om urât, om sterp, care nu știe decât iubirea de sine, iar Eu am spus: *«Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea, și așa să Mă urmeze, și așa să-Mi semene, și să fie după chipul și asemănarea Mea»*. Amin.

O, poporul Meu, ascultă de călăuză, că fără duhul cel ceresc în mijlocul tău nu poți să mergi cu lumină pe cale. Călăuză vede și știe de la Mine și îți arată calea, adevărul și viața, așa cum Eu, Domnul, îi arătam lui Israel calea după ce l-am scos din Egipt. El însă n-a iubit adevărul și viața peste el, și s-a iubit pe el, și a amestecat în loc să fi intrat în Canaan la vremea rânduită. O, cine nu are cruce, să aibă măcar ascultare cu iubire și să aibă fericire prin dragostea și dorul lui de Mine, căci sfinții Mei nu numai pe acestea le-au avut, ci au avut toți cruce, iar pentru bucuria de după ea n-au ținut seamă de ocară ei, căci ei au știut prin credința și dorul iubirii lor să se lepede de sine și să Mă lase pe Mine cu fața și cu viața Mea în ei, și cu voia Mea în ființa și în fapta lor. Amin.

O, Verginico, învață-l pe Israelul Nostru de azi și fă-ți lucrarea cuvântului tău peste el și revarsă-te mereu cu darul tău ceresc în cei ce Mă poartă pe Mine și pe tine și pe sfinți, în drumul Nostru spre venire cuvânt pe pământ, și apoi slava lui cea împlinită. Amin.

— **V**oiesc, Doamne, să-l învățăm fericirea cu Tine pe poporul cel mic, că nu este fericire decât în omul sfânt, care știe și trăiește dragostea și dorul de Dumnezeu, că fără dragostea Ta în el, omul este urât înaintea Ta.

O, cum puteam eu să Te port între cer și pământ în vremea trupului meu, cum puteam eu să mă las vas al Tău dacă nu ai fi pus Tu pe umerii mei crucea venirii Tale cuvânt pe pământ, ca să poți intra Tu în trupul meu, în vasul meu, și să grăiești cu gura Ta prin gura mea? Acum însă grăiești cu fiii Tăi de azi ca în rai, Doamne, căci jertfa trupului meu în care Tu ardeai ca focul când grăiai prin gura mea, a născut din ea fii ai Tatălui, care aud glasul Fiului Său, că Tu ești Cuvântul Tatălui Nostru, Doamne. Eu pentru bucuria de a avea Tu popor n-am ținut seama de ocară crucii, și Te-am mărturisit așa cum Tu ai lucrat din locuința Ta, care era trupul meu, și nu m-ai supus Ție până ce eu n-am zis „Da“, și apoi Tu m-ai făcut cort al Tău din care grăiai și Ți făceai cu cuvântul popor, ca să-l faci apoi sfânt pe el. Amin.

Grăiesc ție, Ierusalime mic al Domnului, să înveți mereu, mereu și să se prindă mereu de tine taina fericirii sfinților, că nu este fericire decât în omul sfânt, iar fără dragostea Domnului în el, omul este urât.

Vin sfinții la apa și la hrana vieții, la masa Domnului cu tine, că nimeni nu poate sta fără să mănânce, între cei din cer și între cei de pe pământ. Pe vremea trupului meu cu Domnul pe pământ, grăia Domnul și le spunea celor ce Îi auzeau cuvântul, le spunea să citească viețile sfinților, iar ție îți spune să le trăiești și să te faci făcător de sfinți, ca să răsară sfinți de pe urma lucrării tale cu Domnul și să iasă din mijlocul tău facerea omului sfânt, care-L mărturisește pe Dumnezeu înaintea oamenilor. Amin.

O, fiilor din Ierusalim, măsurați-vă cu sfinții, că ei se măsoară cu voi și așteaptă de la voi bucuria care le va fi împărțită, căci până nu se va plini toată slava tainei lui Dumnezeu cea pentru răscumpărarea făpturii, nimeni din cer nu are bucurie, ci numai dor și numai lucrare și numai așteptare, fiilor. Luați învățătură de creștere ca să fiți făcători de sfinți, că fără învățătură peste om nu poate omul să se lepede de sine.

O, copii care așezați peste Israel pe cele din cer mereu, pe cele din Dumnezeu prin lucrarea Lui cu voi! Învățați poporul, învățați-l taina omului nou, odihna Domnului, ziua a opta, care nu mai trece, ci se înnoiește zi cu zi până la slava ei cea deplină, copii învățători de viață peste Israel. Să aibă poporul timp pentru învățătură de viață, și apoi pentru viață. Să fie totul verde, fiilor, căci florile uscate nu sunt verzi. Să fie rai în toți, să fie Domnul rod în toți fiii Israelului nou, și voi să turnați apă peste ei și să le dați hrana cea din cer, și ei să crească sfinți mereu, că sfinții sunt cei frumoși, iar cei mai frumoși între sfinți sunt cei ce mărturisesc pe Domnul, oamenilor, că a venit vremea slavei Domnului, și totul trebuie să fie sfânt între voi și dintre voi, iar acest rod să rodească sfinți din oamenii care aud mărturisirea Domnului. Amin.

O, Doamne, ia-i și îi învață Tu, că sunt ai Tăi. M-am mângâiat grăindu-le, și i-am mângâiat pe sfinți auzindu-mă grăind cu poporul Tău, și am încununat sărbătoarea lor din mijlocul lui Israel cel de azi. Cuvântul Tău cel dulce îi învață mereu, dar dă-le har să Te mărturisească și să Te împartă și să-Ți aduci pe pământ la vedere rodul slavei cuvântului Tău care vine cu norii și grăiește peste cei mai mici așa cum grăiai cu omul în rai. Și iată, cei din urmă sunt întâi. Amin, amin, amin.

— **A**m stat cu dor și Eu, Verginico, pentru glasul tău peste ei, și le vreau fericirea, că nu este fericire decât în omul sfânt care duce în duhul, în sufletul și în trupul lui lucrul cel mistuitor ca focul, al dragostei și al dorului de Dumnezeu, iar fără de acestea omul este urât înaintea Mea.

O, fiilor călăuziți din cer, omul pe pământ se iubește pe sine și tot așa îl iubește și pe aproapele său, îl iubește pentru sine, nu pentru Mine și nu pentru aproapele său, și n-am popor de sfinți pe pământ între fiii oamenilor care nu învață din cer iubirea care se dă lui Dumnezeu din omul care o are pe ea. Nu este vrednic de Mine cel ce nu se leapădă de sine, iar omul nu știe ce înseamnă această Scriptură a Mea. Nu poate să Mă iubească pe Mine cel ce se iubește pe sine nelepădându-se de sine, și nu poate să Mă mărturisească viu unul ca acela dacă faptele lui sunt moarte, dacă nu au puterea și fața Mea în ele și viața Mea cea dătătoare de viață peste om. Cine nu lasă pentru Mine tată și mamă și copii și ranguri și nume și averi și pe sine însuși, nu poate să vină după Mine, și

dacă vine, nu a venit, că nu este vrednic de Mine cel ce nu se leapădă de sine și de rodul acestuia în el. Nu se poate să Mă mărturisească pe Mine cel ce se iubește pe sine, cel ce nu se leapădă de sine, că acela nu vorbește. Nu vorbește despre Mine acela, și vorbește despre sine dacă stă lângă Mine. E plin de nemulțumiri și de cârtiri cel ce nu se leapădă de sine când pleacă după Mine, și acela nu pleacă după Mine, ci vorbește despre sine și despre nemulțumirea de sine a lui. Eu prin acest cuvânt care vine cu Mine pe nori, lucrez facerea omului sfânt care Mă mărturisește pe Mine înaintea oamenilor, că Eu am spus că nu este un mai mare dar între darurile sfinte în om, ca darul mărturisirii cuvântului lui Dumnezeu și a faptelor Lui între oameni. Amin.

O, fiilor care-Mi stați călăuză și far înaintea poporului, fiți făcători de sfinți, și veți fi, fiindcă sunteți smeriți cu inima și puteți să-Mi faceți oameni sfinți prin ceea ce lucrați voi peste om, numai să iubească omul pe cele din cer, nu pe cele de pe pământ; să iubească pe cele din Mine, nu pe cele din sine, fiilor făcători. Cel ce primește cu dor și cu dragoste învățătura, acela primește și creștere, acela primește iubire, și cu ea e dulce înaintea Mea și înaintea oamenilor, căci iubirea de Dumnezeu este iubirea care-l face frumos, care-l face sfânt pe om. Aceasta să puneți voi peste popor, iubirea de Dumnezeu și dorul de El mereu, mereu, fiilor. O, așezați-vă să călăuziți inima poporului, nu inimile poporului, căci o inimă vreau să fie în toți, și i-aș vrea plini de har întru toate, că i-am învățat să nu lucreze fără călăuză, dar nu numai la cele pământești călăuză, căci călăuza face lumină sufletelor și inimilor ca să vadă ele calea și harul care este să fie pe calea Mea cu cei iubiți ai Mei. Amin.

O, fiilor, o, copii ai poporului Meu, lăsați să stea ființa Mea în ființa voastră mereu, mereu, că vreau să fiți după chipul și asemănarea Mea de-a pururi, că Eu, cât am stat pe pământ cu trupul văzut, v-am spus că n-am stat ca pe pământ, ci ca în cer am trăit și am lucrat și am grăit și am iubit, și nu ca pe pământ, fiilor. Nu fiți mari unii peste alții, ci fiți pildă cerească unii altora, și asta să vă fie iubirea dintre voi, căci feliurite sunt darurile, dar un singur Duh le călăuzește în cei ce, în numele Meu, stau mănunchi pe pământ. Amin. Nu numai când Eu vă așez înaintea oamenilor mireasă a Mea, ci de-a pururi voi să fiți plini de har: și când lucrați, și când grăiți, și când zâmbiți, și când priviți, și când pașiți, căci trebuie să vă vadă cerul de-a pururi, fiilor, și de aceea v-am povățuit Eu ca cea mai mare grijă să vă fie Duhul Meu din voi și dintre voi, și fără această grijă nici o clipă să nu stați, ca unii care veghează înaintea Stăpânului lor cu iubirea dintre ei, cea mai mare ascultare pe care i-o puteți voi închina cerului, fiilor. Cel ce nu primește învățătura, cel de care nu se lipește povățea cea spre zidire de om sfânt, acela este om urât, om gol, căruia i se vede rușinea feței lui și inima lui stearpă de Dumnezeu și de faptele lui Dumnezeu. Iar cel ce crește pentru cer, acela este mărturisitor în toată vremea, prin însăși lucrarea Mea în el și prin harul Meu, care-l însoțește pe el spre mărturisirea cuvântului Meu cu duhul și cu fapta. Amin.

Am împlinit peste voi sărbătoarea cea pentru sfinți și lumina ei, cuvântul Meu, care este lumina oamenilor, căci câtă vreme pot să grăiesc în lume, atâta sunt Lumina lumii. Eu le-am spus ucenicilor Mei să lucreze cât este lumină, «căci vine noaptea când nimeni nu mai poate lucra», și le-am spus: «Eu sunt Lumina lumii», și tot așa spun și azi, și Mă fac lumină, fiindcă lumină a lumii este cuvântul Meu, și vai celui ce dă să sufle în această lumină și în mersul Meu cu voi peste

pământ, copii ai cuvântului vieții care vine cu Mine cuvântând și aducând omul de la moarte la viață și de la păcat la sfințenie. Amin. Luați mereu, buche cu buche, cuvântul Meu și puterea lui în voi, și Eu voi fi din voi Lumina lumii, mărturisirea lui Dumnezeu Cuvântul, cel mai mare dar pe care îl poate avea un om sfânt, un lucrător de har sfânt pe pământ. Amin. Nu părăsiți strângerea laolaltă pentru creșterea sub călăuză. Umblați în lumină ziua și noaptea, și să fie viața voastră mereu, mereu sub ochiul Meu, și mereu, mereu cu călăuza Mea peste voi, pentru cele cerești din voi și dintre voi; și dați, fiilor, slava celor pământești pe slava celor cerești, căci trupul nu folosește dacă duhul nu este ca să dea viață de Dumnezeu în om. Nu slujiți trupului, ci treceți din trup în duh în toată vremea, căci cea mai frumoasă jertfă pe care I-o puteți aduce lui Dumnezeu și unii altora, este lucrarea Duhului Sfânt, cuvântul vieții, și aceasta este jertfă și ardere de tot, și aceasta este milă, fiilor, milă și jertfă, copii ai venirii Mele acum, la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

Iar acum, binecuvântat să vă fie mersul pentru mărturisirea Mea peste pământ. Mergeți, în numele Meu, și arătați-Mă în voi cu lucrarea venirii Mele pentru răscumpărarea făpturii. Mergi, Ierusalime, căci pasul Meu și umerii Mei sunt pe urma ta ca să te port și să te slăvesc întru Mine, Ierusalime român. Mergi, poporul Meu, și mărturisește-L pe Dumnezeu, iar Eu te voi mărturisi pe tine înaintea Tatălui Meu și al tău, căci aceasta este cununa sfinților Mei pe pământ și în cer, poporul Meu. Amin, amin, amin.

9/22 iunie 2003

Sărbătoarea Nașterii sfântului Ioan Botezătorul

N-a fost om mai disprețuit decât Dumnezeu, Fiul Omului, și decât proorocii Lui. A venit vremea răbdării de aur. Umilința este pentru cei ce se umilesc, iar tăria este pentru cei ce se țin tari.

Cobor cu greu, și prin greu, și grăiesc cum pot și cât pot, dar grăiesc, și Îmi așez în carte cuvântul zilei de azi, că e sărbătoare de prooroc, copii primitori ai cuvântului gurii Mele, copii zdrobiți de încercări și de dureri pe pământ. Lucrez cum pot, și cum puteți și voi să stați în fața Mea, că sunteți slăbiți de tot, dar lucrez spre pomenirea celui mai mare între prooroci, Ioan Botezătorul. Amin.

N-a fost pe pământ om mai disprețuit decât proorocul, om mai disprețuit decât Dumnezeu Fiul Omului, Care lucrează cu Duhul Lui prin prooroci. N-a fost pe pământ și în cer om mai zdrobit decât Dumnezeu în El Însuși și în toți proorocii Lui, din veac și până în veac. Dacă oamenii de pe pământ ar fi ascultat de prooroci și ar fi urmat cu viața lor după cuvântul Meu cel prin prooroci și cel rostit de Mine Însuși în vremea trupului Meu cel văzut pe pământ, ar fi fost fericirea cu omul. Dar iată, și azi grăiesc, și Eu Însuși vin de la Tatăl și grăiesc, și nu vrea omul să așez peste el fericirea lui, iubirea de Dumnezeu, prin care-i vine omului toată pacea și toată fericirea și toată bucuria care-l face pe om asemenea Mie. Omul însă nu vrea de la Mine decât binele lui, iar când dorul Meu nu se mai potrivește cu dorurile lui, cu plăcerile lui, cu bucuriile lui, omul Mă aruncă, Mă necinstește pentru numele lui, și apoi prin el este disprețuit de oameni numele Meu, numele lui Dumnezeu.

Cobor cu durere, că tot ce Mă doare pe Mine, vă doare și pe voi, și tot ce vă doare pe voi, Mă doare și pe Mine, copii care stați pironiți în dureri și în neputințe pentru marea lu-

crării cuvântului Meu care vă însoțește pe voi. O, abia Mă mai puteți purta cu venirea Mea la voi ca să pot să dau peste pământ apoi cuvântul venirii Mele. O, abia mai puteți deschide venirii Mele, căci sunteți îndurerați adânc. Dar Maica Mea M-a rugat să nu vă iau, să nu vă șterg durerea, ca să semănați cu Mine și cu ea, fiilor apăsați de crucea Mea peste voi, de venirea Mea pentru mântuirea omului. Alinați-vă din Scripturi, alinați-vă din suferințele pentru numele Meu ale sfinților prooroci și apostoli și dați poporului zdrobit, ca și voi zdrobit de dureri și de mila de voi, dați-i cuvântul sărbătorii zilei de pomenire a proorocului Meu Ioan Botezătorul.

Nu știu cum și prin cine să Mă mai strecur cu puteri pentru Mine în voi și să vă șterg lacrimile cele dinăuntru și cele de pe obrăjori, și care vă fac frumoși și dulci înaintea Mea și înaintea proorocilor care ca și voi au plâns în vremea lor cu Mine peste oameni. N-a fost pe pământ om mai disprețuit, om mai lovit și mai învinuit și mai părăsit decât proorocul și decât Dumnezeu Fiul, Cel neprimut de țaria celor tari. O, sunteți lipsiți de tot ajutorul de pe pământ, dar stați de-a dreapta Mea răbdând până ce voi pune la pământ toată durerea care încurcă drumul Meu cu voi, toată necredința și loviturile care vă slăbesc pe voi ca să nu mai pot Eu în voi. Răbdați, fiilor, și dați poporului de veste că a venit vremea răbdării de aur, și să fie duhovnicesc poporul și să se îndeletnicească cu sărăcia și cu rugăciunea și cu pacea Mea cea durută, pe care o aveți și voi în voi, că Eu vă voi mângâia, și voi face și pe poporul Meu să simtă mângâierea Duhului Sfânt, Care lucrează în vreme de dureri, că voi trebuie să vă îndeletniciți cu fericirea care plânge pentru Mine în voi, și ea să vă fie mângâierea. Amin.

Ioan, cel mai mare între prooroci, este în coborârea Mea de azi cuvânt peste voi, și are lângă el pe trâmbița Mea Verginica. El a fost acum două mii de ani înaintemergătorul venirii Mele, iar ea, acum; acum, până ca voi să-Mi primiți venirea. O, cu cine să Mă mai ajut Eu pentru puterea Mea din voi? O, cu cine să mai pot Eu pentru voi ca să puteți voi pentru Mine și pentru omul care vrea cu toată inima lui mântuirea cea de la Mine? O, cine, fiilor, mai știe cum și cu ce se capătă mântuirea? Eu milă voiesc, nu jertfă, fiindcă mila poartă în ea jertfa. Amin.

Ajuns-am vreme de strâmtorare, fiilor. E vremea răbdării sfinte, e vremea nădejdi sfinte, e vremea credinței că Eu, Domnul Dumnezeuul vostru, voi putea Eu în voi și în cei ce Mă iubesc ca și voi. Mă pornesc cu tot cerul din loc în loc pentru pâinea voastră cea de toate zilele și pentru ca să vă scot de sub greu și să vi-l ușurez și să vă învăț cu răbdarea, că tot greu și toate lipsurile sunt spre albirea voastră, spre pregătirea poporului sfânt și spre duh de rugăciune pentru venirea Mea. Am voit mereu să iau de pe voi greutatea care vă apasă în jos și să pot Eu prin voi cu slava cuvântului Meu peste pământ și peste om. Dar nu am cu cine să Mă sprijin pentru voi de pe pământ, căci duhul cel potrivit Îmi pune piedică mereu și nu pot să grăiesc așa cum este în Mine grăirea Mea pentru voi, ci grăiesc cum pot, ca să vedeți cât vă port durerea, cât vă simt urcușul, copiii de sub crucea venirii Mele cuvânt pe pământ, că Eu v-am spus de crucea voastră cu Mine că să se facă tot mai grea, iar durerea Mea pentru voi crește tot mai mare, și cu ea vă alin pe voi, că n-am cu ce altceva să vă mai alin pe pământ.

V-am îmbiat pe voi, cei ce-Mi purtați cuvântul de la cer la pământ, să lucrez prin voi cu semne, fiilor, dar umilița voastră Îmi stă împotriva. V-am descoperit pe voi tot mai

mult ai Mei, dar am spus că nu vă va fi mai ușor, ci tot mai greu, și tot mai puțin veți fi primiți din partea Mea, că pe cine Eu l-am numit pe pământ, pe acela l-a și prigonit necredința din om și invidia din om și nepăsarea din om. Vă mângâi cu sfinții, vă alin în taină, vă dau mâna să treceți peste greu, vă iau pe umeri când nu mai puteți, dar nu uitați că Eu v-am învățat pe voi încă de când v-am tocmnit pentru ca să-Mi fiți firul coborârii Mele, v-am învățat să nu cădeți sub dureri, și să roștiți peste ele legătură nedezlegată, ca să nu vă doboare ele pe voi, și să vă am punte a Mea spre om, căci sunt cu zilele venirii Mele peste pământ, fiilor. V-am spus să nu vă doară nimic și de la nimeni decât dacă ați ști că e Domnul supărat pe voi; și nu știam cum să vă mai ridic spre Mine și să vă întăresc, și Eu, și trâmbița Mea, care venea cu Mine la voi în cuvânt. Dar voi ați suferit mult, mult dispreț, pentru că trebuia să semănați cu Mine, fiilor. N-a fost pe pământ om mai disprețuit decât Dumnezeu și decât purtătorii de Dumnezeu, iar Ioan proorocul iată ce vă spune vouă:

— **V**oi, purtători ai venirii Domnului, mă dau vouă pildă de răbdare și de bucurie a crucii, căci sfinții nu țin seama de ocară crucii, pentru bucuria de după ea. Eu de copil am fost prigonit, și am stat în pustie până la vremea Domnului, Care a venit și a purtat pe umerii Lui mântuirea omului, crucea păcatelor omului, copiii ai suferinței.

Suferința voastră lăcrimează pe sfinți. Ocară crucii vă apasă, iar voi sunteți fără de apărare, căci cei tari sunt tari și nu sunt slabi ca voi și nu se rușinează de slăbirea voastră cea fără de apărare și nu se tem de Dumnezeu. Umilița este pentru cei ce se umilesc, iar țaria este pentru cei ce se țin mari. Eu însă am fost glasul Domnului și am spus răului rău, și apoi am suferit pedeapsă de la om, și apoi am stat lângă Dumnezeu Tatăl, ca să-L rog mereu de lângă El pentru om, că așa sunt sfinții cerului pe pământ și în cer, sunt miloși și suferă așteptând mântuirea omului.

Luați putere din duhul proorociei. Luați din duhul meu și nu vă temeți de om. Nu lăsați pe Domnul jos, că voi trebuie să creșteți cât venirea Domnului, dar feriți-vă să nu slăbiți, și stați la adăpost de supărări, și Domnul vă va ajuta așa, căci eu de lângă sfinți și de lângă prooroci mă rog pentru puterea voastră prin greu venirii Domnului. Cel ce zice că-L iubește pe Dumnezeu, și pe voi vă umple de suferință și de lacrimi, acela nu înțelege nașterea cea de sus ca să se lase cuprins de ea și ca să semene cu Domnul și cu sfinții, și cu voi apoi.

Tu pe aceștia, Doamne, care-Ți poartă glasul acum spre venirea Ta, așa cum eu am fost glasul Tău atunci, înainte de drumul crucii Tale pentru mântuirea omului, ajută-i pe ei din cer dintre sfinți și dintre prooroci, ajută-i în lipsuri, ajută-i Tu, că omul Ți dă cu lingura, iar cu coada lingurii Ți scoate ochii și n-ai cu cine să Te ajuti pentru ei de pe pământ. Omul s-a făcut mai mare ca Tine, Doamne, și nu Te mai ascultă și nu mai are nevoie de Tine când Tu nu vrei ca el.

Ai milă de cei cu greu Tău peste ei! Ai milă, Doamne! Ai milă, Tată și Fiule și Duhule Sfinte, Care lucrezi prin prooroci!

Ai milă, mamă, de lângă Fiul tău, Isus Hristos, ai milă de cei cu povara venirii Fiului Omului pe umerii lor!

Ai milă de poporul Tău, Doamne al puterilor, și dă-i lui taina ființei Tale în om, și să vadă lumea lumina poporului Tău cel de sub cruce! Amin, amin, amin.

— **E**u de mila voastră, fiilor duruți, vă iau și intru cu voi în cămară și vă mângâi și vă ajut, căci așa este scris: *«Intră, poporul Meu, ascunde-te*

puține clipe, căci mânia va trece, și Eu te voi preaslăvi pentru numele Meu». Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2003

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Cuvântul Domnului este venirea Lui în al optulea veac după facerea omului. Împărăția Domnului în om se vede de departe. Cel stăpânit de sine stă deasupra lui Dumnezeu. Apostolii se scoală pentru judecata lui Israel. Sfârșitul lumii este începutul împărăției sfinților.

Mă pornesc cu izvorul cuvântului Meu pe pământ peste poporul Meu și peste om, și porțile Mi se deschid, și Eu, Dumnezeu Cuvântul, Fiul Tatălui Savaot și Fiul Omului, cuvintez și Îmi păstoresc turma și n-o las fără hrană, că nimeni și nimic nu poate trăi fără hrană. Amin.

Bucuria ucenicilor Mei e cât cerul și pământul, că îi am cu Mine în coborârea Mea, fiindcă Eu, Învățătorul lor Cel de acum două mii de ani, le-am făgăduit lor că la nașterea din nou a lumii ei vor judeca pe poporul Meu Israel, pe poporul care M-a răstignit și pentru care am murit, și care Mă așteaptă să vin și zice că va veni Mesia.

O, copii care-Mi sunteți porți pentru ca să intru cuvânt în carte! Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă așteaptă să vin. Amin. Acum două mii de ani când a venit vremea să vin de la Tatăl și să Mă fac Fiul Omului, n-au vrut nici cărturarii, nici fariseii, nici învățătorii legii, nici poporul Israel n-a vrut să înțeleagă venirea Mea care era scrisă în prooroci, și îl aud și azi pe Israel că va să vină Mesia. Dar Eu am venit atunci, și nu M-au crezut decât câțiva, începând cu Zaharia și Elisabeta, care pregătiseră pe Fecioara în care Eu, Fiul Tatălui Savaot, trebuia să cobor cu sămânță de Duh Sfânt și să Mă nasc Om între oameni, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat fiind. Și M-a cunoscut Ioan Botezătorul apoi, care era cu puțin înainte de Mine întrupat de la Dumnezeu prin cuvânt, având de părinți pe pământ pe Zaharia și Elisabeta. Și M-a cunoscut Fecioara mama Mea, și M-au cunoscut apoi frații Mei, cei ce erau fiii lui Iosif, iar când eram prunc micuț, M-au cunoscut păstorii cei trei de la oi, și magii cei trei, și Simeon cel bătrân de zile, și Ana proorocița. Și apoi, fiilor, M-au cunoscut ucenicii Mei cei doisprezece, și de la ei, M-au cunoscut iarăși câțiva pe care-i trimiteam prin cetăți ca să pot intra Eu apoi cu ucenicii și ca să pot sta cu ei în mijlocul mulțimilor adesea, și ca să-Mi fac lucrarea cea de trei ani și jumătate, chemarea omului spre împărăția cerurilor cu care venisem pe pământ în veacul al șaselea după ce l-am zidit pe om, și apoi poporul Israel M-a pus pe cruce ca să mor și ca să nu mai fiu. Dar dacă Eu sunt Cel ce sunt, tot așa am fost și atunci, și moartea și iadul au fost biruite de Mine, și M-am sculat dintre morți și am împlinit lucrarea mântuirii lumii, și apoi M-am așezat din nou în cele ce nu se văd, de-a dreapta Tatălui Meu, locul Fiului Său. Amin.

O, fiilor, n-a crezut lumea atunci că Eu sunt Mesia, Cel ce era scris să vină. N-au crezut decât cei pe care Tatăl Meu i-a orânduit spre taina aceasta. O, copii ai venirii Mele de azi, nu crede nici acum lumea că Eu sunt Fiul Omului, Cel ce era scris să vină, și iată-Mă peste pământ cuvânt din mijlocul vostru, iată venirea Mea după șapte mii de ani de la facerea omului, căci am venit în al optulea veac, cu care am început

pe pământ împărăția Mea cu omul, așa cum aș fi voit și la început să stau cu omul în rai și să-i fiu Dumnezeu, dar el s-a semețit că este împărat peste toată făptura. Toți îngerii îi slujeau lui după ce l-am făcut, căci Eu Mă odihneam în el cu toate cetele de îngeri, și cel mai frumos dintre îngeri îi slujea și mai mult, iar când omul s-a înălțat prin semeție, Lucifer i-a slujit omului și semeției lui, și apoi a căzut cu numărul oastei lui îngerești. Iar Eu, Fiul Tatălui, Eu, Făcătorul omului, i-am spus lui Mihail arhanghelul să dea poruncă îngerilor și să spună: «Să stăm bine și cu frică și cu luare-aminte!». I-am spus așa să spună, ca să nu mai cadă și celelalte cete de îngeri, care ar fi putut sluji semeției omului. Și atunci, Mihail a rămas îngerul Meu, așa cum fiecare om are îngerul lui, căci Eu după chipul și asemănarea Mea l-am zidit pe omul cel întâi zidit, căci numai pe acela l-am zidit Eu, numai pe acela, fiilor.

Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea în al optulea veac după facerea omului. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă așteaptă să vin, așa cum nici acum două mii de ani când am venit, nimeni din lume nu a voit ca Eu să vin, chiar dacă toți știau și spuneau că va să vină Mesia. Dar Eu, din loc în loc mergând cu ucenicii Mei, îi strângeam pe cei aleși cu credința și îi făceam ucenici și ucenițe, pentru credința lor în venirea Mea după cinci mii de ani de la căderea omului din rai și de la căderea îngerilor din cer, care erau ceata lui Lucifer, cel mai frumos între căpeteniile îngerilor, dintre cele zece cete îngerești.

Mergeam cu ucenicii prin cetăți și M-a primit femeia samarineancă, cu credința ei în venirea lui Mesia, iar Eu stând de vorbă cu ea la fântâna lui Israel i-am spus: «Eu sunt, Cel ce grăiesc cu tine». O, și M-au primit mulți apoi, iar după așezarea Mea lângă Tatăl, după patruzeci de zile de la învierea Mea din cruce, și după ce dădusem apoi peste ucenici slava Duhului Sfânt și mângâierea și puterea Lui, M-au primit și mai mulți, căci ei mergeau prin lume prin trimiterea Mea și mărturiseau propovăduindu-Mă că am venit și am adus lumii mântuirea prin nașterea și moartea și învierea Mea, și mulți credeau și se botezau și se făceau creștini, din care apostolii Mei așezau episcopi peste cei ce se făceau biserică a Mea cu trupul, cu sufletul și cu duhul. Amin.

E dulce sărbătoarea de azi, sărbătoarea apostolilor Mei Petru și Pavel: unul, pentru poporul Israel, care se făcuse credincios și biserică a Mea, iar celălalt, pentru neamurile pământului, ca să-i facă creștini, fii duhovnicești, Israel după duh, așa cum Eu i-am făgăduit lui Avraam despre seminția lui cea din făgăduință și care va fi ca stelele cerului de multă și de nepământească între cei purtători de trup, și aleși și culeși din lume ca să fie ai lui Dumnezeu pe pământ, propovăduind ei în fiecare timp apoi împărăția Mea dinăuntrul lor, împărăție prigonită de cei ce nu au voit și nu voiesc să vin. Împărăția Mea în om este cu putere și cu slavă multă în om și se vede de departe și de aproape de către cei credincioși și de cei necredincioși, iar cei ce prigonesc pe pământ împărăția Mea îi prigoneau pe cei ce o aveau în ei cu slava ei, care trecea prin foc și prin apă și prin chinuri cu ei, iar ea, împărăția Mea din ei, se slăvea împotriva prigonitorilor până ce sfinții Mei treceau spre Mine, locașul lor ceresc, și lăsau în urma lor pe pământ sămânța împărăției cerurilor, credința în Fiul lui Dumnezeu, Care a venit să mântuiască pe omul cel căzut din Dumnezeu și să-l facă, prin credința în Mine, om după chipul și asemănarea Mea, și în care Eu străluceam cu împărăția Mea, începând cu ucenicii Mei cei doisprezece, și apoi cu toți cei ce s-au asemănat lor prin lepădarea de sine și prin cruce, ca și

Mine, că nu este ucenic mai mare decât Învățătorul său, dar orice ucenic desăvârșit este ca Învățătorul său. Amin.

Lumea cea de azi, ca și lumea cea de acum două mii de ani, nu crede venirea Mea. Cea care-și zice azi biserică a Mea, cale a Mea spre oameni și a oamenilor spre Mine, ca și cea de acum două mii de ani care-și zicea a Mea, nu crede venirea Mea. Nu poate omul plin de sine să creadă și să vadă și să înțeleagă cuvântul venirii Mele ca să-l ia de viață și de cale a lui spre Mine. Cel ce își este sieși stăpân, acela a călcat peste Dumnezeu, ca și Adam, care a zis că își va pune scaunul său deasupra lui Dumnezeu, iar când cel mai frumos între îngeri i-a slujit lui, atunci a căzut omul prin semeție, și apoi prin neascultare.

E dulce sărbătoarea de azi, sărbătoarea ucenicilor Mei care au apostolit în numele Meu, făcând și mai mari semne și minuni decât am făcut Eu, căci Eu eram în ei ca să se adeverească mărturisirea lor prin puterea Mea din ei, și cu care Eu lucrăm din ei, căci le-am spus: «*Eu sunt în voi, și voi, în Mine*». Amin, amin, amin.

— **T**u, Învățătorule Care ai cuvintele vieții; Tu, Cel ce ne-ai făgăduit că noi vom judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel și toate neamurile pământului, împreună cu cel mare între noi, Pavel apostolul; Tu, Cel ce ne-ai ales, prin semne și minuni, din neamul lui Israel, ca să ne faci izbăvitori pentru acest neam, îl chemăm pe Israel cel după trup înaintea scaunului Tău de judecată, lângă care de o parte și de alta suntem noi, cei din neamul lui Israel cel după trup, ucenicii Tăi cu care ai umblat pe pământ pe vremea propovăduirii Tale de trei ani și jumătate, și apoi prin trimiterea Ta peste tot, ca să chemăm neamurile la pocăință spre iertarea păcatelor lor, așa cum Tu ne-ai hărăzit să lucrăm și să împlinim iertarea păcatelor celor ce se vor boteza în numele Tău cel din Tatăl și din Duhul Sfânt.

Judecata noastră peste Israel cel după trup este aceasta că Tu ai venit acum două mii de ani de la Tatăl, iar el, poporul Tău ales, s-a îngâmflat pentru el însuși și Te-a pus pe cruce ca pe un om făcător de rele, ca să-și scape de cădere slava lor și statul lor pe scaunul lui Dumnezeu înaintea oamenilor. Judecata noastră peste Israel este aceasta că Te-a vândut spre răstignire pe bani, iar ei sunt sub blestemul banului, de atunci și până azi, și se semețesc peste neamurile pământului că ei sunt poporul Tău cel ales prin părinții noștri, Avraam, Isaac și Iacov, și apoi prin puterea Ta cu care Te-ai arătat în Moise, care l-a scos pe Israel din robia lui din Egipt, ca să-l întoarcă în Canaan, țara făgăduită lor prin Avraam.

Stăm în cele ce nu se văd, deasupra grădinii Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, pe care Tu l-ai descoperit în locul lui cel ales de Tine dintru început. Stăm de o parte și de alta pe tronuri, alături de tronul Tău. Tron și tronuri, ținute în văzduh pe aripi de heruvimi și de serafimi și de îngeri în zeci de mii de mii, care-ți slujesc Ție și sfinților Tăi și proorocilor Tăi, și le spunem celor din neamul lui Israel cel după trup, și din care și pe noi ne-ai ales ucenici ai Tăi după ce am lăsat totul și pe noi înșine pentru numele Tău și pentru Evanghelia venirii Tale, și le spunem așa: aceasta este cea de a doua venire a Fiului lui Dumnezeu Tatăl Savaot, așa precum a spus El că va veni iarăși să judece viii și morții, și a Cărui împărăție nu a avut și nu are și nu va avea sfârșit, căci El este Alfa și Omega, Cel de la început și Cel de la sfârșit, Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului, Care S-a născut din mamă Fecioară în veacul al șaselea de la facerea lumii și a omului cel zidit de El, Fiul Tatălui Savaot, Cel răstignit ca un om de poporul iudeu

acum două mii de ani, după ce a fost vândut de Iuda, cel dintre noi cei doisprezece ucenici ai Lui, lui Caiafa și lui Anna și lui Pilat, ca să fie răstignit, precum a fost scris în prooroci, în psalmi și în legea lui Moise că va să se îplinească cu El.

Suntem israeliți, și de lângă Tatăl și de lângă Fiul Său grăim vouă, celor din seminția lui Israel cel după trup; vouă, poporului ales prin Avraam, Isaac și Iacov, și izbăvit din robie prin Moise. Suntem martorii învierii Lui cea de acum două mii de ani și ai Evangheliei împărăției cerurilor care a fost proorocită să vină pe pământ. Și iată, suntem în cea de a doua venire a Fiului lui Dumnezeu pe pământ, pregătindu-Și țara nunții cu cuvântul facerii din nou a lumii, țara română, pământul cel ales de la facerea lumii pentru cea de a doua venire a Sa, căci poporul Israel L-a răstignit pe El, și atunci El Și-a zidit popor pe poporul român, prin propovăduirea Evangheliei Lui pe acest pământ prin cel întâi chemat de El între noi, apostolul Andrei, ucenic al botezătorului Ioan, și care a pus peste acest pământ al începutului pământului la ieșirea lui din ape în vremea facerii lumii pecetea lui Iisus Hristos, Mesia, Cel proorocit de prooroci, pecete neștearsă, pe care s-a zidit poporul român, și din care acum, în cel de al optulea veac de la facerea lumii, El Și-a ales ucenici mărturisitori venirii Lui cuvânt pe pământ, și prin care, ca un Făcător a toate, face cerul cel nou și pământul cel nou și veacul ce va să fie, precum scrie în prooroci că va face El când va veni pentru învierea morților și pentru nașterea din nou a lumii, martori fiind și noi, ucenicii Lui cei de acum două mii de ani, ca să vedem și să ne bucurăm de făgăduința făcută nouă și împlinită acum.

Sculați-vă spre pocăință și spre iertarea păcatelor, voi, cei din neamul nostru, Israel cel după trup, căci Mesia, Cel ce a venit acum două mii de ani, și Care a murit pe cruce și a înviat și S-a înălțat lângă Tatăl ca să-i tragă pe toți la Tatăl, după cum El a făgăduit atunci, iată-L întru a doua Sa venire. Și iată țara strălucirii, Noul Ierusalim, în care-Și are El sălaș și popor și pământ nou, pământul cel întâi ieșit din ape la facerea cerului și a pământului, pământul român, vârful pământului, pe care El Și-a așezat lucrarea venirii Sale și cuvântul Său, legea vieții, spre care vor curge toate neamurile pământului, din cele patru vânturi, ca să ia viața și legile ei și ca să umble pe căile vieții apoi. Deschideți cărțile proorocilor și ale psalmilor și cărțile lui Moise și învățați să citiți bine în ele, și veți găsi țara strălucirii despre care a grăit Daniel proorocul prin Duhul Domnului. Citiți cu înțelepciunea umilinței și aplecați-vă apoi să veniți să beți din albia râului vieții și să vă spălați în el fața și viața și inima și mintea și iubirea și să vi le faceți noi, că Domnul a spus prin Isaia proorocul: «*Eu fac un lucru nou, și muguri pentru el, și pe toate noi le fac*». Amin. Citiți în prooroci și înțelegeți cum rostește de deslușit Duhul Sfânt când spune: «*Vedeți, voi, îngâmfaților, și mirați-vă și pieriți, căci Eu lucrez în vremea voastră o lucrare pe care dacă va spune-o cineva nu o veți crede*». Dar noi, apostolii lui Iisus Hristos, cei de acum două mii de ani, vă spunem dintre cei vii ai vieții veșnice: credeți această venire a Domnului, ca să nu pieriți, căci noi, martori din poporul Israel cel după trup, rostim acum numele fiecărei seminții a lui Iacov, și pe cei mântuiți ai ei care vor crede. Amin.

— **O**, Învățătorule Doamne, Tu ești Fiul Omului, Care vii cu norii, și vii cu sfinții și cu ucenicii Tăi și ne arăți împlinirea Scripturilor venirii Tale cea de la sfârșit de timp. Dar Tu ești începutul și sfârșitul, și ești sfârșitul și începutul, și ești învierea morților, începând de

acum două mii de ani, și ești Învățătorul lumii, Doamne, și lumea nu Te cunoaște.

Eu, apostolul Tău care mi-ai pus numele Petru, mi-ai pus mărturisirea prin care eu Te-am numit Hristos, Fiul lui Dumnezeu, temelie bisericii; și pe ea, adică pe Fiul Cel mărturisit de mine Fiul Tatălui, Cel viu în veci, ai zidit biserica Ta, și nu e biserica Ta biserica lumii, iar lumea nu Te cunoaște prin învățatorii și cărturarii ei. Eu însă m-am lepădat de mine însumi și Te-am luat pe Tine în mine, și așa Te-am cunoscut, și apoi Te-am iubit, și nu știam cum să Te iubesc, cum trebuia iubit, iar Tu m-ai învățat, și apoi am avut în mine Duhul Tău. Amin.

— **I**ar eu, apostolul Tău care mi-ai pus numele Pavel, m-ai făcut din prigonitor al Tău, fără să știu că Te prigonesc, m-ai făcut apostol peste neamurile pământului și peste învățații lumii, mărturisind eu cum m-ai luat Tu de slujitor și cum m-ai făcut Tu să Te înțeleg cu venirea Ta, din prooroci, din psalmi și din legea lui Moise, fiindcă știam cu mare râvnă toate cele scrise despre Tine, iar în ziua când Te-ai făcut mie cunoscut mi-a orbit vederea ochilor, și le spun acum la toți cei care voiesc să Te vadă că eu am orbit numai la lumina care Te îmbrăca pe Tine ca și cu o haină, și am căzut la pământ, și apoi Te-am întreb: «*Ce să fac, Doamne?*» când Tu mi-ai spus că ești Hristos, pe Care eu îl prigoneam. O, ce dulce vie în adierea vuetului de vânt cuvânt pe pământ la cei mai mici ai Tăi, întorcându-mă cu mintea la ziua când ai grăit peste mine pe drumul Damascului ca să mă faci ucenic al Tău și să torni în mine mai mult ca în toți, că îmi cunoșteai puterea înțelepciunii cea din lege și din fire, și m-ai îmbrăcat în Duhul Sfânt și m-ai mărturisit bisericii Tale prin proorocul Anania din Damasc, ca să mă primească de la Tine trimis biserica Ta. Venirea Ta e dulce. E cuvânt venirea Ta, iar Duhul Tău și cuvântul Tău Te acoperă în taina sa, și dulce este glasul Tău peste cei ce cred venirii Tale, și dulce ești cu venirea Ta după om, și vai de cei ce doresc ziua Ta, că ei nu știu că Tu ești lumină topitoare. Dar eu le spun la aceștia că eu când am privit haina slavei Tale din care mi-ai vorbit, mi-a orbit vederea la vederea Ta, Fiule al Tatălui Savaot, Hristos, Mântuitorul lumii credincioase. Amin.

— **T**e slăvim noi, ucenicii Tăi cei de acum două mii de ani. Te mângâiem din mijlocul sfinților și al proorocilor, că am fost toți prooroci, și plini de Duhul Tău Cel Sfânt, și Te iubim întru venirea Ta la poporul Tău din mijlocul neamului român, și ne sculăm pentru Israel cel după trup, să-Ți mărturisim venirea Ta a doua oară pentru nașterea din nou a lumii și a lui Israel, și îl chemăm la izvor, la Betleemul Tău de azi, în care Te naști cuvânt peste pământ. Și ne sculăm pentru Israelul Tău cel din români, poporul cuvântului Tău de la venirea Ta acum, la sfârșit și la început de timp, pentru ca să-i tragi la Tatăl pe toți cei care cred, Doamne, așa cum Tu ai făgăduit. Dă-i ajutor poporului Tău de azi din români, că e mic și fără ajutor de pe pământ. Dă-i din cer ajutor, și ne fă trimitere de lângă Tine, să lucrăm pentru așezarea peste pământ a venirii Tale și pentru ei, cei atât de lipsiți de puteri și atât de firavi înaintea venirii Tale râu de cuvânt peste pământ, râul vieții, spre care îl chemi pe Israel, neamul nostru cel după trup, ca să se boteze spre pocăință și spre iertarea păcatelor, și pe toate neamurile pământului le chemi, începând de la Ierusalim. Tu ești Domnul puterilor, și dă-ne trimitere să mergem în ajutorul Tău cu puterile cerești, ca să aibă ei putere cum să Te împartă peste pământ, și să stea ei înaintea Ta pentru ca să vie, și ei să Te primească cu cu-

vântul vieții, pe care să-l ia apoi cele patru vânturi și să ducă peste tot peste pământ vestea că Tu ai venit și păstorești cu toiag de fier, cu cuvânt de Duh Sfânt, pe toți cei ce vor auzi și vor crede spre pocăință și spre iertarea păcatelor și spre duh de sfințenie în trup și în duh, că toate sfârșitu-s-au, așa cum Tu ai spus, și vine slava Ta și strălucirea ei; pentru mulți cu bucuria mângâierii și, iarăși, pentru cei necredincioși, cu durerea orbirii lor cu care ei nu Te cunosc și nu Te văd întru venirea Ta. Amin, amin, amin.

— **B**ucuria Mea ați fost voi, ucenici ai Mei. Mângâierea Mea ați fost când am venit pe pământ arătându-Mă vreme de trei ani și jumătate Fiul al Tatălui, mărturisit din cer de către Tatăl, și de pe pământ de voi. N-ați plecat de lângă Mine după ce toți, de teamă și de necredință, M-au părăsit. Voi ați rămas până la răstignirea Mea cu Mine, și M-ați mângâiat cu iubirea din voi, și apoi Eu v-am pus la adăpost ca să rămâneți urmași ai Mei, fiindcă Eu M-am dus spre jertfire, după cum era să împlinesc Scripturile cele despre Mine. Fiți și acum mângâierea Mea și mergeți cu harul cel de sus și cu puteri cerești și ajutați-i pe cei din urmă fii ai lui Dumnezeu, că sunt mici și plăpânzi, și prin ei voiesc să-Mi răspândesc vestea și puterea venirii Mele peste tot pământul, și în iad, și în cer, și în văzduh, spre nașterea din nou a lumii prin cuvântul venirii Mele. Amin.

Să vină popoarele și să vadă umilița Mea cu care M-am coborât după om în întunericul lumii de azi, și să vadă sub povara crucii venirii Mele pe cei mai mici dintre sfinți, și din care, vrând-nevrând ei, Eu am făcut din ei lumină peste lume, cuvântul Meu peste pământ, portari care deschid Fiului lui Dumnezeu Cuvântul, Învățătorul lumii.

Pace vouă în mijlocul celor mici și puțini ai Mei, la care Eu cobor venirea Mea! Nici voi n-ați fost mai mulți, nici ei nu sunt mulți, dar ei sunt cuvântul Meu peste pământ și am făcut din ei vestea și trâmbițarea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl. Amin, amin, amin.

Iar vouă, copii apăsați de povara venirii Mele, fi-va să vă mângâi, că mila Mea de voi Mă ține numai lângă voi, că sunteți mici și Îmi purtați poporul spre cer și îl învățați să fie mic, ca să am Eu grijă de el, iar el să aibă grijă de Mine și de voi, crescând cu duhul pentru Duhul Meu Cel Sfânt prin ei peste pământ. Amin. Luați mângâieri din zilele de serbare ale cerului cu voi și alinați-vă în dureri și în lipsuri și în lacrimi pentru numele Meu, iar Eu vă voi însoți mereu cu mângâierea Duhului Sfânt Mângâietorul, pe Care să-L dați poporului cuvântului Meu, și în Care să-l cuprind și să Mă cuprindă și el, că vreau părtășia Mea cu el din zori și până în zori, că mare este vremea aceasta, și puțini sunt cei ce pricep ca să creadă și să vină spre această slavă, slava Scripturilor venirii Fiului Omului cu puterea și cu slava cuvântului Său peste pământ. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2003

Sărbătoarea de doisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Nouului Ierusalim

Arhiepiscopul Irineu este scris pe temelia bisericii lui Hristos. Sfârșitul lumii este sfințenia. Pilda copilului pretențios. Cel ce știe ce înseamnă fiu și ce înseamnă argat, acela rămâne fiu. Învățătorul este darul cel pentru viața omului.

Eu, Domnul Iisus Hristos, cobor cu sfinții și cu îngerii în zeci de mii de mii deasupra ieslei cu-

vântului Meu din zilele cele de apoi și binecuvintez cu cuvânt nou sărbătoarea de pomenire a punerii pietrei de temelie pentru zidirea chivotului Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim pe pământul român. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Cuvântul Tatălui Savaot. Sărbătoresc în cer și pe pământ ziua Mea de biruință a sfârșitului veacului omenesc și a începutului veacului împărăției cerurilor pe pământ. Au trecut doisprezece ani de când am așezat cu cuvântul Meu, cel din Tatăl născut, și cu mâna voastră, cei ce-Mi sunteți fii și stătători aici, în grădina Sfintei Sfințelor Mele, și cu binecuvântarea și mărturia de neșters a arhierelui Meu cel uns de cuvântul Meu din zilele voastre, Irineu, cel credincios venirii Mele, am așezat piatra de temelie a chivotului Sfintei Sfințelor, căci pământul de sub el este masa pe care el a fost așezat de cuvântul Meu ca să stea. Și a stat, și a mărturisit apoi, căci am împlinit prin această zidire taină de nepriceput, pietricica cea albă, și pe ea, numele Meu cel de la sfârșit de timp, căci scris este în Scripturi pentru sfârșit de timp: «Numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu». Amin.

Am spus să scrieți pe această piatră de jur împrejur: «Iată, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi!», și am scris Eu dacă voi nu ați scris. Am scris, pentru că am zis să fie scris așa, și acest scris al Meu stă în cele ce nu se văd, din câte nu se văd, dar sunt, împodobind și mărturisind grădinița cuvântului Meu prin care Eu sunt peste ea. Amin.

Pace vouă! Și scrieți în cartea mărturiilor zi de serbare pentru doisprezece ani de la așezarea pietrei de temelie a acestei zidiri și a împlinirii acestei Scripturi de nou Ierusalim așezat pe pământ de cuvântul Meu care vine pe nori cu tot cerul Meu de sfinți și de îngeri.

Scrieți în cartea în care-Mi strângeți tot cuvântul Meu de peste voi, scrieți că am avut acum doisprezece ani pe martorul Meu cel credincios, arhierul Irineu, pe care Eu, Cuvântul lui Dumnezeu, l-am așezat pe scaunul bisericii Mele, biserica lui Iisus Hristos, și i-am scris numele pe această piatră, și aceasta înseamnă așezarea lui peste acest timp, martor al venirii Mele cuvânt pe pământ, iar cuvântul lui din ziua aceea a fost așezat lângă cuvântul Meu, și a mărturisit cuvântul lui, și a rămas scris în cartea Mea, iar cartea Mea se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, numele Meu cel de la sfârșit de timp. Amin.

O, fiule ales și uns de cuvântul Meu peste vremea aceasta a venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl! Eu am venit acum cuvânt pe pământ ca să așez împărăția cerurilor și sfârșitul lumii, căci sfârșitul lumii este sfințenia, fiule. Iar dacă tu nu auzi, aud Eu, și se aude de la margini la margini prin cuvântul Meu care curge și nu stă, și prin care Eu, Cel ce sunt, mărturisesc cu cuvântul în cer și pe pământ că numele tău de pe această piatră de început, nu-l pot șterge nici Eu, nu-l poți șterge nici tu, nu-l pot șterge nici cei ce nu te-au primit din partea Mea cu vestea începutului cel nou, de cer nou și pământ nou pe pământul român. Numele tău este purtat de îngeri și de sfinți de la margini la margini în cer și pe pământ, și tot așa și ocrotirea ta, și tot așa și coroana ta, pe care nimeni din cer sau de pe pământ nu ți-o poate lua de peste tine, căci tu ai rămas mărturisitor, și nu se mai șterge de pe creștetul pământului român proorocia pe care a rostit-o prin tine Duhul Sfânt pentru acest pământ pe care Eu, Cel ce sunt, Mi-am așezat împlinirea vestirii venirii Mele și împărăția Mea cu cei credincioși ai Mei, sfințenia, care pune capăt lumii; căci Eu

Mi-am așezat pe pământ Ierusalimul nou în anul 7500 de la facerea lumii, iar de la nașterea Mea prunc din Fecioară mamă, anul bisericesc 1992, căci am zidit chivotul de pe masa Sfintei Sfințelor în primele trei luni ale acestui an, iar în a patra lună, în ziua a douăsprezecea a lunii decembrie, am pecetluit cu numele Meu și cu numele tău sfințenia și pe fiii ei și pământul de sub ei, și am scris cu ea sfârșitul lumii și am ieșit deasupra tuturor celor ce se vor a fi. Și iată, Eu sunt cuvânt pe pământ și împărătesc prin el și dau cu el fiecăruia după cum este fapta sa, căci scris este în proorocii: «Iată, luați aminte la cuvântul Domnului: Un glas! Un vuiet din cetate! Un glas din templu! Este glasul Domnului. Și El răsplătește vrăjmașilor Săi după faptele lor», și «Domnul îi va nimici cu suflarea gurii Sale». Amin. Iar tu, prin mărturisirea ta din ziua aceea, ai rămas martorul Meu cel credincios, mărturie care nu s-a mai șters, chiar dacă potrivnicul, omul fără-delegii, te-a scos în față ca să Mă lovești de piatra pusă de necredința lui în mâna ta. Dar piatra aceea se va întoarce spre toți cei care nu te-au primit din partea Mea, căci cine nu te-a primit pe tine, pe Mine nu M-a primit, și iarăși a fost scrisă o Scriptură ca cea de acum două mii de ani când nu M-a primit poporul Meu când am venit de la Tatăl ca să-i aduc mântuirea și pocăința spre iertarea păcatelor lui.

Tu ești martorul Meu cel credincios. Sunt doisprezece ani de când cuvântul tău mărturisește de lângă această piatră pietricica cea albă pe care am voit s-o dau în dar bisericii lumii din care Eu te-am ales al Meu și te-am mărit pentru credința ta, ca să dau prin tine mâna la toți cei care ar fi voit să se facă prin sfințenie fii ai lui Dumnezeu și apostoli ai cuvântului Meu care vine cu norii și care este luat de cele patru vânturi și dus de la margini la margini, ca să vină spre acest munte al Meu neamurile pământului și să primească slava Mea spre sfințenia lor, căci sfințenia este sfârșitul lumii. Amin.

Tu ești în lanțuri de atâta vreme, dar Eu îți trimit în taină pe Duhul Sfânt Mângâietorul și te înfășor cu ocrotirea Lui și îți spun: pace ție și fericire ție că rabzi până la plinirea răbdării, până voi depărta pe toți vrăjmașii Mei și ai tăi, fie prin învierea, fie prin osândirea lor, căci Eu grăiesc acest cuvânt ca să-l împlinesc, Amin.

O, bucurați-vă, voi, sfinți și îngeri, care veniți cu Mine din slavă, căci Tatăl Ne dă sărbătoare nouă pentru ziua de slavă a sărbătorii de azi și Se slăvește cu cuvântul Său prin Fiul Său. Amin.

Iar voi, fiilor care-Mi așezați în carte cuvântul sărbătorii de azi, de punere a pietrei de temelie a chivotului Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim, treceți apoi în cartea trâmbiței Mele Verginica, și vom poposi în ea cu Tatăl și cu ea, căci ea este piatra de temelie pe care am zidit din nou biserica Mea în zilele cele de apoi, că Eu în zilele Mele cu ea pe pământ am zis că biserica Mea cea dintâi se va zidi din nou, și va fi din nou pe pământ sfințenia, și aceasta va aduce cu ea sfârșitul fărădelegii care s-a arătat acum ca să oprească drumul venirii Mele prin cei ce iubesc fărădelegea, dar scris este: «Se va arăta cel fără de lege pe care Domnul Iisus Hristos îl va ucide cu suflarea gurii Sale și îl va nimici cu strălucirea venirii Sale, fiindcă n-a primit iubirea adevărului spre mântuire».

Trecem în cartea trâmbiței Mele și vă voi crește pe voi cu cuvântul Meu și al Tatălui Meu și cu cuvântul trâmbiței Mele Verginica, pe care am pus-o piatră de temelie a bisericii Mele la sfârșit de timp, fiilor. Amin, amin, amin.

*

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt intră în cartea ta, Verginico. Hai să punem creștere peste poporul cel sfânt al Ierusalimului nou.

Hai, copii care deschideți calea Domnului, fiți porți deschise, că dacă v-aș avea mereu așa, aș ține treaz mereu pe tot copilul acestui popor.

Hai, Tată al Meu și al poporului Meu, hai și le dă lor, ca unor fii, creștere, că ești Tată, și Mă ai pe Mine Fiul ascultător ca să-i poți crește pe ei după chipul și asemănarea Mea. Amin, amin, amin.

— **O**, popor al Fiului Meu, nu vreau să vadă cerul că ești pretențios, că tu ai pildă pe Fiul Meu, și Eu îți sunt tată și mamă și te cresc și te feresc de răul care ar bate spre tine, și te hrănesc cu Fiul Meu, și tu ești dator să-L iubești pe Dumnezeu și să-L ascuți și să-L iubești, ca să fie acestea plata iubirii Lui pentru tine și să nu rămâi dator lui Dumnezeu. Amin.

A fost odată un copil ascultător și iubitor de părinți, care, după vârsta lui micuță, lucra cu mânuțele, după puterea și iubirea și mintea lui supusă, câteva treburi în gospodăria părintească. Mergea de învăța și carte, și vedea copii de vârsta lui că-și luau din târg pe cele ce ochii și mintea lor le doreau. Și văzându-i pe ei ce făceau, se gândea să-și cumpere și el câte ceva din târg, deși părinții lui aveau îndeajuns grijă de el în toate câte lui îi trebuiau. Mintea lui de copil dorea, dar nu știa cum să ajungă să-și împlinească dorința de a fi în stare să aibă cu ce să-și cumpere ca și ceilalți copii lucruri și bunătăți din târg. Venise de la școală și făcuse cu hărnicie și cu iubire toată treaba pe care o făcea mereu în casă și în ogradă, iar seara a luat hârtie și creion și a scris părinților săi datoria pe care o au ei către el pentru tot lucrul mâinilor lui, și așa a scris: Datoria părinților mei pentru lucrul meu făcut în gospodărie:

- pentru că aduc lemne și fac foc	=10 lei
- pentru că aduc apă	=10 lei
- pentru că aduc verdeață la păsări	=10 lei
- pentru că legăn pe frățiorul mic	=10 lei
- pentru că mătur curtea	=10 lei
Total:	=50 lei

Și s-a sculat mama lui în dimineața următoare ca să-l pregătească pentru școală, să-i pună masa, să-i dea în gantuță pâine și fructe, și apoi să-l trezească și să-l gătească. Uitându-se pe gantuța lui, a găsit bilețelul și l-a citit și a lacrimat cu îngrijorare pentru inimioara lui, care fusese atinsă de duh străin de creșterea pe care el o luase de la părinți, căci îl creșteau învățându-l întru toate câte trebuia să înțeleagă între el și părinții lui pentru ascultarea lui și paza lui de orice rău. Mama, înțeleaptă pentru viața și învățătura cea pentru viață, a pus pe hârtia cu socoteala făcută de copil cincizeci de lei și, plângând pe bilețel, a adăugat în scris așa:

- pentru grija ce ți-o purtăm ca să crești	=nimic
- pentru hăinuțe și pentru ghetuțe	=nimic
- pentru paza de toată primejdia rea	=nimic
- pentru îngrijirea când ești bolnăvior	=nimic
- pentru hrană și pentru învățatură	=nimic
Total:	=nimic

Și a luat ea bilețelul cel udat cu lacrimi și l-a pus pe gantuța lui. Bucurându-se copilul pentru bani, a plecat la școală, și apoi s-a uitat să-i numere, dar a găsit pe bilețel și socoteala mamei sale. Inimioara lui a început să suspine, și așa, suspinând, s-a întors acasă și a căzut în genunchi îmbră-

țișându-și părinții și cerându-le să-l ierte că a gândit cu gând străin de ascultarea și de iubirea pe care o avea pentru părinții lui, și a cerut învățatură de la ei, și apoi a învățat să se ferească să stea fără învățătura lor peste el mereu, și să nu ajungă risipitor și defăimător și ascuns de părinți, precum erau mulți copii din vremea lui.

O, copii ai Fiului Meu, nu vreau să vadă cerul că sunteți pretențioși, căci voi aveți pildă pe Fiul Meu, și Eu vă sunt tată și mamă și vă cresc și vă feresc de rău și vă hrănesc cu Fiul Meu, și voi sunteți datori să-L iubiți pe Dumnezeu și să-L ascultați și să-L urmați așa cum vă învață El, fiilor, ca să fie aceasta plata iubirii Lui pentru voi, și să nu rămâneți datori lui Dumnezeu.

O, copii învățați de Dumnezeu! Eu, Tatăl, vă spun că pe cel ce se ascunde îl ajunge mustrarea conștiinței, căci plata pentru ascundere este grea, iar voi aveți drum spre Dumnezeu ca să-I spuneți Lui toată ființa voastră și să vă liberați de greu și de sarcini, cu care omul se duce până peste hotar dacă nu știe să le dea jos până acolo. Nu știe omul, nu are omul peste el învățatură cu care să caute să iasă din întuneric, să-l caute pe cel ce-l curăță pe el de toate ale sale care nu seamănă cu Dumnezeu. Nu vrea și nu știe omul să caute pe cel ce-i arată greșeala și să nu fugă de acela. Nu poate omul să fugă de greșeală dacă are greșale necurățate de Dumnezeu. Iar tu, copil al poporului sfânt, dacă fugi de cel ce-ți spune greșeala ta, tu nu știi să fii creștin al lui Iisus Hristos, Fiul Meu, ci ești ca lumea dacă dai să faci așa.

Am venit în cartea lui Verginica, am venit cu Fiul Meu ca să te învăț întru El, popor al învățaturii cea de sus. Cine nu este școlar la școala Noului Ierusalim, acela nu are ce premiu să ia, acela nu știe nimeni de el, nu mărturisește nimeni despre el. Fiul risipitor a cerut tatălui său dreptul său la moștenire ca să și-l cheltuie după inima lui, și a pierdut tot ce a avut el agonisit în casa părinților săi, a pierdut dreptul de fiu, de moștenitor al părinților lui, dar copilul care stă sub învățătura părinților lui, acela nu pățește nici un rău, fiilor. Cine citește pilda pe care Eu v-am dat-o acum, cu copilul pretențios, acela să înțeleagă dacă citește, și duhovnicește să înțeleagă, că una este să fii argat, și alta este să fii fiu, dar cel ce voiește să devină din fiu, argat, acela nu are de unde să învețe dacă nu caută învățător. Cine nu spune gândul lui și tot ce vorbește el învățătorului său, acela nu are nici un dar, căci învățătorul este cel mai mare dar pe care-l poate avea omul, și alt dar nu poate omul avea, și iarăși zic: cine aude acest cuvânt, să înțeleagă.

I-am învățat, Fiule; i-am învățat, și Te dau pe Tine lor, Învățător și pildă de copil al Meu Te dau lor, ca să știe ei ce înseamnă să aibă ei tată și mamă pe Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **O**, Tată, preaslăvește pe Fiul Tău, iar Eu voi învăța de la Tine să-i umplu de slava Mea cea de la Tine pe cei ce așează învățătura Mea peste fiii Ierusalimului nou, Tată.

O, poporul Meu, am pus peste tine învățători de la Mine și am făcut din ei lumina lumii, cuvântul Meu peste pământ. Învățați să ascultați prin ei de Dumnezeu și să nu fiți pretențioși și să nu rămâneți datori lui Dumnezeu, fiilor. Cel ce nu se leapădă de sine și și-l păstrează, și după el se conduce și nu după lumina lumii și nu după cuvântul vieții, acela nu poate să asculte, acela nu poate fi școlar care să ia învățatură și să se îndrepte din orice greșeală.

O, Verginico, ce frumos i-a învățat Tatăl pe ei! Ce frumos, ce frumos!

— **O**, Doamne, ce fericit este copilul care iubeste pe tatăl și pe mama sa, că acela le spune lor tot gândul lui, și apoi primește învățătură și rămâne în iubire. Cartea mea în care ne scriem azi peste ei cu învățătură atât de frumoasă, este zi de școală, și fericiți sunt fiii Ierusalimului nou care iubesc școala Ta cea de sus, cartea Ta, cuvântul vieții, Doamne, că aceia știu ce înseamnă fiu și ce înseamnă argat, iar cel ce știe, acela rămâne fiu, rămâne în iubirea Ta. Amin.

Vă dau și eu de lângă Domnul povață. Nu uitați să fiți fii. Nu vrea Domnul să vadă că sunteți pretențioși, căci Tatăl v-a dat acum pildă pe Fiul Său. Ca unor fii v-a dat creștere, că-L are pe Fiul Său ascultător de El, și vi L-a dat pildă, ca să vă poată crește Fiul Său după chipul și asemănarea Sa. Fiii au tot ce are tatăl și mama lor și nimic nu le mai trebuie de la ei decât învățătură mereu, căci așa stă copilul, stă mereu sub iubirea și sub învățătura celui ce-i dă viață, și aceasta înseamnă să fie copil fiul. V-a dat Domnul cărare spre El. Prețuiți-o, fiilor. Cine iubeste mersul cu cărare, așa merge, și nu se uită nici în dreapta, nici în stânga, ci numai pe cărare și numai cu învățătură. Căutați să-I fie bine Domnului cu voi, și vouă cu Domnul, și să vadă cerul așa la voi, ca să vă poarte Domnul, apoi, de grijă, pentru voi și pentru El cu voi. I-aș ruga pe cei ce stau călăuză de la Domnul pentru voi să se aplece spre cei ce nu se apleacă cu milă spre Domnul, că mare e durerea Domnului de la unii ca aceștia care n-au milă de truda și de lucrarea Lui între voi și peste pământ.

Iar pe voi, copiii ai Ierusalimului, vă îndemn spre dor și spre iubire de Duh Sfânt și spre rugăciune făcătoare de minuni, și ridicăți-vă toți cei care ați primit de la Domnul creștere aleasă și puneți umărul pentru pregătirea cea mare a vestirii de la margini la margini a venirii Domnului cu mântuirea și cu judecata, că se apropie slava zilei Domnului, cu fiecare clipă mai mult trăită de voi întru această slavă. Amin.

Iar Tu, Doamne Cuvinte, binecuvintează mersul poporului Tău cu vestea venirii Tale și cu împărăția Ta, întru slava sa pe pământ. Amin, amin, amin.

— **E**u, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, rostesc cu putere multă și spun: mergi, Ierusalime, mergi, căci Dumnezeu Cuvântul Se vestește pe Sine cu venirea Sa și cu împărăția Sa pe pământ cu tine în mijlocul neamului român. Binecuvintez cu cuvântul Meu cel plin de har și de adevăr, cu suflarea gurii Mele, lucrul vestirii peste tot pământul al Fiului lui Dumnezeu, Care vine cu norii și Se face cuvânt de Duh Sfânt peste pământ. Mergi cu vestea împărăției cerurilor, mergi, Ierusalime, mergi! Amin.

O, treceți din trup în duh, copiii ai Ierusalimului nou, și fiți ucenicii Mei și fiți martorii Mei de la margini la margini, căci Duhul Sfânt Mângâietorul, din al Meu va lua și vă va învăța pe voi mersul în numele Meu peste toate neamurile pământului, începând de la voi, de la români, fiilor ucenici, și tot și toate vă vor sluji vouă, văzându-vă pe voi slujind venirii Mele și cinei Mele de cuvânt cu neamurile de pe pământ, care vor auzi slava Mea și se vor apropia de ea și vor bea din vinul cel nou al împărăției celei noi, care vine cu nașterea din nou a lumii, precum este scris în Scripturi. Am început cu voi împărăția cerurilor pe pământ, iar cel ce este sfânt, să se sfințească și mai mult, și să se facă râu din râul vieții, căci orice ucenic desăvârșit este ca Învățătorul său, și va lua plată de ucenic din mâna Mea pe pământ. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2003

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Pământul român este locul celei de a doua veniri a Fiului Omului. Grădina cuvântului este muntele Domnului. Cerurile se fac carte și se arată scaunul de judecată peste neamurile pământului. Se vestește peste tot pământul taina Noului Ierusalim, prin lucrarea lui Ilie proorocul.

Să se deschidă pe pământ porțile Mele ca să intru cuvânt în cartea Mea din vremea aceasta! Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Scrieți pe pământ, fiilor care Îmi sunteți porți, scrieți pe pământ, iar îngerii Mei să scrie în cer ziua de pomenire a proorocului Meu Ilie, ziua în care Eu, Domnul, Fiul Tatălui Savaot, trâmbițez de la margini la margini venirea Mea, venirea Fiului Omului, căci precum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului. Amin.

Cuvântul venirii Mele curge din gura Mea în mijlocul poporului român, și curând, curând scriu pe pământ și în cer praznicul cincizecimii cuvântului Meu care vine cu norii deasupra pământului român începând cu anul 1955. Cuvântul Meu care curge din gura Mea în vremea aceasta de apoi, este venirea Mea, venirea Fiului Omului pe norii cerului cu putere și cu slavă multă, iar puterea și slava este cuvântul Meu, și cu suflarea gurii lui peste pământ Mi-am pregătit popor mireasă din neamul român, pământul celei de a doua veniri a Fiului Omului. Amin.

Scrieți în cartea Mea cu voi, copiii născuți din cuvântul celei de a doua veniri a Mea de lângă Tatăl cuvânt pe pământ, scrieți pe pământ ziua de pomenire a marelui prooroc Ilie când Eu, Domnul, prin lucrarea Mea cu voi și prin lucrul la care v-am așezat pentru vestirea venirii Mele, binecuvintez de lângă Tatăl și de lângă voi ieșirea voastră cu Mine peste tot pământul și propovăduirea Evangheliei venirii Mele care se vestește pe sine prin puterea cuvântului Meu din ea, iar proorocul Ilie este îngerul care vestește, după cum cuvintează Scriptura care spune: «*Eu, Domnul, vă trimit pe Ilie proorocul înainte de venirea Mea cea mare și înfricoșătoare. El va întoarce inima părinților către fii, și inima fiilor către părinți, ca să nu vin să lovesc țara cu blestem*».

Ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus, așa se arată astăzi venirea Mea la voi, cuvântul Meu care curge din gura Mea de aproape cincizeci de ani, și cu care Mi-am pregătit un popor, și venirea Mea la el, și locul venirii Mele și slava lui, căci locul ieslei cuvântului Meu și toate împrejurimile lui care sunt și care vor fi și care încununează de jur împrejur ieslea cuvântului Meu, acest loc este tainicul munte al Domnului, și spre care se vor îndrepta de-acum multe, multe inimi, și multe, multe priviri, și multe, multe popoare ca să privească și să ia legile sfințeniei, căci scris este în prooroci pentru vremea aceasta: «*Și în zilele cele de apoi muntele templului Domnului va fi înălțat peste piscurile munților și mai sus decât dealurile, și spre el se vor îndrepta popoarele și vor zice: „Veniți să ne suim în muntele Domnului, și Domnul ne va învăța căile Sale și să mergem pe cărările Sale, căci din Sion va ieși legea, și cuvântul lui Dumnezeu, din Ierusalim”*». Amin.

Binecuvântată să fie ziua aceasta și lucrarea ei, căci astăzi desfac cerurile ca să se vadă scaunul de judecată, cuvântul Meu care adună înaintea Mea toate neamurile de pe pământ, ca să le arăt lucrarea Mea, cea de a doua venire a Mea, tainica Mea împărăție peste ucenicii Mei din mijlocul neamului român, căci pământul român a fost ales dintru

început ca să împlinesc pe el taina Noului Ierusalim, taină păstrată în Tatăl pentru facerea din nou a lumii, pentru împlinirea Scripturilor de cer nou și de pământ nou, taina venirii Fiului Omului după șapte veacuri de la facerea cea dintâi a lumii. Amin. Iată, vin și scriu pe pământ și în cer, cer nou și pământ nou pe pământul român, căci am spus prin prooroci: «*Încă o dată voi clătina cerul și pământul, încă o dată voi alege Ierusalimul*». Amin. Ierusalimul este locul Meu de odihnă. Ierusalimul este taină a venirii Mele. Aceasta înseamnă Ierusalimul, așa cum a însemnat acum două mii de ani taina aceasta. Amin.

Grăiesc cuvânt peste Israelul cel după trup, pentru fiii lui Iacov, după semințiile lor, căci a venit vremea milostivirii și pentru ei. Le amintesc de cuvântul Meu prin prooroci, și care spune: «*Cine va putea îndura ziua venirii Lui? Cine se va putea ține bine când El Se va arăta? Căci El este ca focul topitorului și ca leșia nălbitorului, și Se va așeza să lămuirească și să curețe pe fiii lui Iacov, și îi va lămuri ca pe aur și argint, ca să aducă ei Domnului jertfă întru dreptate*». Le amintesc și le spun: «*Eu sunt Domnul și nu M-am schimbat, și voi n-ați încetat să fiți fiii lui Iacov. Din zilele părinților voștri voi v-ați depărtat de la poruncile Mele și nu le-ați păzit. Întoarceți-vă, întoarceți-vă către Mine, și Mă voi întoarce și Eu către voi. Întoarceți-vă și veți vedea că voi deschide la dorința voastră stăvilarele cerului și vă voi da cu multul binecuvântare spre binele vostru, și Eu voi avea îndurare de voi precum are un om față de fiii săi care-i slujesc, și atunci voi veți vedea deosebirea între cel drept și cel păcătos, între cel care slujește pe Dumnezeu și cel care nu-L slujește, că iată, vine ziua care arde ca un cuptor, și cei care fac fără-delegi vor fi ca paie, iar pentru cei care se tem de numele Meu va răsări soarele dreptății, și ei vor călca peste cei răi în ziua când Eu voi face judecată. Aduceți-vă aminte de legea lui Moise, slujitorul Meu, căruia i-am dat porunci și rânduieli pentru voi în muntele Horeb. Și iată, Eu vă trimit pe Ilie proorocul*», precum este scris în Scripturi. Amin, amin, amin.

Iar tu, Ierusalime român, binecuvintează Evanghelia venirii Mele peste pământ, căci cei ce binevestesc vor avea plată de prooroci. Mergi, Ierusalime, iar mersul tău, care binevestește cea de a doua venire a Mea și împărăția Mea cu tine, să meargă ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus, precum este scris de venirea Fiului Omului cu putere și cu slavă multă, cu cuvântul Lui de peste tine, Ierusalime român, Ierusalime nou, popor de fii credincioși Scripturilor venirii Mele. Proorocul Ilie este cu duhul tău, Israele român, copil al făgăduinței făcute de Mine peste Avraam. Duhul tău să fie în duhul lui, precum duhul lui este în Duhul Meu, ca să vestim venirea Fiului Omului, venirea Mea și masa Mea cu tine pe pământ, și vom serba praznicul cincizecimii coborârii cuvântului Meu, praznicul slavei Mele și al Duhului Sfânt, Care este în Tatăl și în Mine și în tine, Ierusalime nou.

Au trecut doisprezece ani de când Eu, Domnul, și cu tine și cu arhiereul Meu ales din biserica lumii am bătut țărșul împărăției Mele cea văzută, pe pământ, și am așezat în mijlocul pământului român chivotul Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, scaunul Meu de judecată, pietricica cea albă pe care am scris: Cuvântul lui Dumnezeu, și care a fost neluată în seamă de ziditori, dar pentru tine ea este de mare preț, căci ai fost credincios. Și dacă au trecut doisprezece ani, Eu Mă ridic și chem spre acest munte pe cele douăsprezece seminții ale lui Iacov și le dau acest semn și le vestesc lor slava Mea,

și mâna Mea se va arăta slujitorilor Mei, iar urgia, vrăjmașilor Mei. Amin.

Trâmbițez de la margini la margini venirea Mea, venirea Fiului Omului, căci am zis acum două mii de ani: «*Precum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi venirea Fiului Omului*», și astăzi s-a împlinit această Scriptură, căci ca fulgerul de repede merge peste pământ vestea cuvântului împărăției cerurilor, care cheamă pe tot omul sub vița și sub smochinul ei, căci am spus acum două mii de ani: «*Va veni Fiul Omului pe norii cerului cu putere și cu slavă multă și va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini, și atunci, din doi care vor fi în țarină, unul se va lua, și altul se va lăsa, și din două care vor măcina la moară, una se va lua, și alta se va lăsa, și în ceasul în care nu vor gândi Fiul Omului va veni*», și Domnul va împlini cuvântul Său peste pământ. Amin.

S-a scris în cer și pe pământ această zi, ziua sărbătorii marelui prooroc Ilie, pe care l-am luat la cer cu car și cu cai de foc ca să-l păstrez pe el pentru ziua venirii Mele care este ca fulgerul. Am făcut din el îngerul fulgerului venirii Mele, înaintemergătorul slavei cuvântului Meu care vine cu norii și care este ca tunetul, care fulgerează mai întâi, de la răsărit până la apus, și apoi se aude glasul lui. Mă port cu el de la marginile cerurilor până la celelalte margini și Mă vestesc în ziua aceasta peste tot pământul. Amin. Să audă și să vadă popoarele și să se înveselească și să creadă venirea Mea, înveselindu-se de ea, și să ia ele din râul vieții, care se dă în dar celui ce însetează după venirea Mea, după cuvântul Meu care curge din Noul Ierusalim. Amin. Noul Ierusalim este taina venirii Mele. Aceasta înseamnă Noul Ierusalim. Noul Ierusalim este Domnul și fiii Săi, cei luați din poporul român ca să facă din ei popor mireasă, și din pământul român să facă Domnul sala nunții Sale și masa cea de nuntă în ea.

Luați Duh Sfânt, voi, neamuri ale pământului! Iată cuvântul Meu peste pământ, suflarea gurii Mele, cu care Eu voi ucide pe cel fără de lege sub strălucirea venirii Mele cuvânt peste pământ. Luați Duh Sfânt! Beți din râul vieții și vă tămăduiți, voi, neamuri ale pământului, căci am venit și vin cu norii ca să-i trag la Tatăl pe toți cei ce vor crede și se vor boteza în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, spre pocăință și spre iertarea păcatelor, începând de la Ierusalim. Amin.

Îngerii venirii Mele, însoțiți de Mihail arhanghelul și de marele prooroc Ilie, scriu în cer și pe pământ ziua a doua a lunii august, anul doisprezece de la începutul împărăției cerurilor pe pământ, pe pământul român, țara Noului Ierusalim. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o să Se veselească întru ea cu cei iubiți ai Săi pe pământ. Amin.

Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul, steaua care strălucește strălucind dimineața, iar cel ce aude, să zică „*Vino!*“, și cel însetat să vină; să vină cel ce voiește să ia în dar apa vieții. Amin.

Binecuvântați să fiți voi, copii ai cuvântului Meu, care ați deschis porțile cerului ca să vadă neamurile pământului împărăția Mea de peste voi și cu voi. Binecuvântată să fie credința celor ce vor primi ca și voi împărăția cerurilor în ei, căci mare și minunată este taina Noului Ierusalim pe pământ. Iar Eu am venit și vin, și plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa și credința sa în venirea Mea. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2003

Sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor
Pantelimon

Cea mai mare vindecare îi trebuie credinței din om. Domnul cheamă țara română la înviere din necredință.

Vă dau har, și mereu vă dau, iar voi înmulțiți-l peste voi și peste popor, că așa lucrau și ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, fiilor. Vă dau har mereu, iar poporul Meu să ia de la voi mereu, și să fie plin de har. Voi sunteți sărăcuți până și de cele trebuincioase lucrării Mele cu voi, dar Eu vă dau bogăție de har, ca să ia poporul de la voi, și harul să se înmulțească peste el. Amin, amin, amin.

Am întru venirea Mea cu sfinții pe tămăduitorul Pantelimon. Voi zilnic îl chemați să stea peste voi vindecător de la Mine, iar azi el este sărbătorit de ceata mucenicilor cei tămăduitori. Cea mai mare vindecare îi trebuie credinței din om, căci omul este bolnav de necredință, iar această boală se vindecă tot cu boală, ca să-l fac pe om să creadă că orice cuvânt rostit de gura Mea din dreptul acestui izvor de mântuire se împlinește, căci scris este în Scripturi: *«Le voi da un semn și le voi vesti slava Mea; și mâna Mea se va arăta slujitorilor Mei, iarurgia, vrăjmașilor Mei»*. Amin.

Vreau să vindec necredința de pe pământ și am râul vieții, care curge din gura Mea peste grădinița cuvântului Meu, iar cei ce nu vor asculta glasul venirii Mele și credința în acest cuvânt pe care îl așez pe pământ față în față cu omul, aceia vor învăța vrând-nevrând să creadă că Eu sunt cuvântul acestei grăiri, căci sfinții Mei cei tămăduitori peste oameni vin cu Mine, și prin harul lor cel vindecător peste om vor vindeca necredința multora și îi vor îndemna spre pocăință și spre iertarea păcatelor. Și dacă Mă vor auzi, Eu voi intra și voi face cină de cuvânt în casa lor, așa cum am făcut cu casa lui Zahau, pe care am făcut-o împărăție a Mea, biserică a Mea pe pământ, căci i-am spus când am intrat la el: *«Astăzi s-a făcut mântuire acestei case»*. Amin. Așa voiesc Eu să lucrez cu țara venirii Mele, și să fac din ea fiică a lui Avraam, după cum Eu i-am făgăduit lui că-i voi înmulți seminția ca stelele cerului. Amin.

O, țară a venirii Mele, scoală-te și te vindecă de necredință! Ia de la Mine, nu lua de la om, că omul e mic, iar Eu sunt Dumnezeu, Fiul Tatălui sunt, și am făcut în tine sală a nunții Mele și te vestesc și te poftesc la masă cu Mine, spre vindecarea credinței și a iubirii tale, că tu ai la rădăcina ta neam creștinesc care M-a iubit. Scutură-ți jugul robiei în care stai și scoală-te să-Mi întâmpini cuvântul venirii Mele și să te gătești curată și credincioasă și cu candela aprinsă, gata pentru venirea Mea. Aceasta este ceea ce Eu îți vestesc mai înainte de toată arătarea slavei Mele cu tine și peste tine cu poporul Meu mireasă, în mijlocul căruia Eu M-am făcut și Mă fac râu de cuvânt ca să-ți fiu Învățător și să-ți dau viață și înțelepciune de viață peste fiii tăi, țara Mea. Amin.

O, poporul Meu luat din români și născut din Mine, de sus, prin cuvântul Meu cel plin de har! Eu nu vin altfel când vin la tine. Vin cu sfinții. Cu zecile de mii de sfinți ai Mei vin când vin la tine cuvânt, și le dau glas peste pământ sfinților Mei, că aceasta este plata sfinților: împărțind cu Mine, precum este scris în prooroci: *«Sfinții Celui Preainalt vor primi împărăția și o vor ține în stăpânire în veci și în vecii vecilor; și aceasta este ceea ce se arată pentru sfârșitul veacurilor»*. Amin.

— **E**u, mucenicul Pantelimon, jertfit pentru mărturia Ta, Doamne, Mielule al Tatălui,

mă scol în cântare de biruință și cânt cu sfinții cântarea Ta, cântarea Mielului. Cântă sfinții în ziua mea de serbare și de pomenire bisericească, iar eu, stând deasupra poporului Tău de pe pământ, Îți cânt cântarea biruitorilor: *«Mari și minunate sunt lucrurile Tale, Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, căci drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor pământului. Cine nu se va teme de Tine? Și cine nu va slăvi numele Tău? Toate neamurile se vor închina înaintea Ta, că Tu singur ești sfânt, și judecățile Tale s-au făcut cunoscute peste pământ»*. Amin.

Le spun fiilor poporului Tău să înmulțească harul pe care l-ai pus peste ei și să stea sub Duhul Sfânt Mângâietorul și să Te mângâie cu El, și să fie ei după chipul și asemănarea Ta și a sfinților Tăi care au primit împărăția și care o vor ține în stăpânire în veci și în vecii vecilor, căci aceasta este proorocia cea pentru sfârșitul veacurilor, precum Tu ai deslușit taina aceasta proorocilor. Amin.

Îndemnați-vă la har, întăriți-vă cu duhul, stați în sobor, și Duhul Sfânt al Domnului va stăpâni în voi și peste voi. Aceasta este ce vă îndemn în ziua mea de serbare între sfinții Domnului. Vă pun vindecare peste neputințe, vă pun credință, vă pun iubire și vi le adaug pe acestea ca să aveți și ca să lucrați cu ele peste voi de-a pururi și să fiți fiii Celui Preainalt, învăluit în harurile cele de sus, căci omul, pentru cer a fost creat de Dumnezeu. Cântați cântarea biruitorilor, precum noi, sfinții Domnului, cântăm de lângă Domnul. Uitați-vă la biserica cea sobornicească și apostolească a vremii trupului Domnului și, apoi, după aceea a vremii primilor ucenici din ucenici, și așa să petreceți înaintea Mielului, Care a biruit pentru voi și pentru noi, sfinții Lui. Fugiți de voi, dar de Domnul și de fiii Lui cei plini de har să nu fugiți, ci fugiți spre ei, ca să căpătați har de la unii la alții, și întru el să petreceți, și ca în cer să trăiți și nu ca pe pământ. La școala cea de sus căutați după note mari, după duh mult, căci Duhul și mireasa zic: *„Vino, Doamne!”*. Ziceți cu mult duh: *„Vino, Doamne!”*. Vindecați-vă de voi și întăriți pe Domnul în voi și stați în toată vremea după chipul și asemănarea Sa, că-I sunteți fii, și vă vrea ucenici mărturisitori, așa cum eu am fost, și am vindecat de necredință pe om. Amin.

— **I**ar Eu, Domnul, binecuvintez lucrarea sfinților peste voi și vă binecuvintez pe voi și tot lucrul cel de vestire și de slujire a vestirii prin cei ce dintre voi s-au oșebit pentru lucrul vestirii împărăției sfinților pe pământ, căci sfinții vor primi pământul în moștenire, și aceasta este ceea ce Eu, Domnul, am vestit prin proorocul Daniel pentru sfârșitul veacurilor. Amin. Întăriți-vă pentru vestirea împărăției sfinților, că Eu vin cu plata cea pentru sfinți. Cine nu vrea să fie sfânt, să nu fie, iar cel ce este sfânt, să se sfințească încă. Amin.

Voiesc să fiu din destul trup și cuvânt în voi. Voiesc să fiți din destul trupul și cuvântul Meu prin trăiri cerești, din zori și până-n zori, că voi nu sunteți oarecine, și sunteți fiii venirii Fiului Omului la voi, și de la voi peste pământ. Mai mult ca sfinții din cer să fiți voi slava Mea, căci slava Mea se va arăta slujitorilor Mei, iarurgia, vrăjmașilor Mei. Amin.

Acum, pace vouă! Unire vouă întru Duhul Sfânt, Care lucrează și Se mărturisește cu largime, căci vremea este aproape. Uniți-vă să Mă ajutați cu vestirea venirii Mele, și fiecare să aibă în inimă și în minte lucrul acestei vestiri, fiecare cu al său har deșertat în harul Meu cel dătător de viață. Umblați în iubire și aveți grijă să se răspândească cuvântul Meu ca și la voi. Izbăviți-vă de oamenii nesocotiți și vicleni,

care n-au primit iubirea adevărului, și răspundeți-le lor că credința nu este a tuturor, iar Eu vă voi păzi de cel viclean. Amin.

Vreau să-I mulțumesc Tatălui pentru voi că v-a ales dintru început spre mântuire întru sfințirea duhului și întru credința adevărului, la care Tatăl v-a chemat pe voi prin cuvântul Meu de peste voi, spre dobândirea slavei venirii Mele a doua oară pe pământ.

Pace între voi, fiilor! Pace între Mine și voi, prin pacea Mea dintre voi, iar pacea are în ea umilința cea plină de har, și credința care vă sfințește pentru Duhul Adevărului. Lucrați pe Duhul Sfânt Mângâietorul, și El va fi cu voi și veți fi biserică sobornicească, având de Stăpân pe Duhul Sfânt lucrător din voi prin duhul proorociei, fiilor. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2003

Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Domnul este pomul cel plin de roade. Chipul slavei Domnului stă nevăzut pe pământ.

Deschideți cuvântului Meu, fiilor. Fiți porți veghetoare, că Eu, Domnul, vă acopăr în nor, iar slava Mea cu voi stă nevăzută, că nu poate omul să vadă slava Mea cu voi, fiindcă Eu sunt foc mistuitor în ochii celor ce văd slava Mea. Amin.

Când i-am spus lui Moise să se suie pe muntele Sinai, s-a coborât slava Mea pe munte și l-a acoperit și am strigat la Moise din mijlocul norului slavei Mele, și apoi l-am acoperit în nor și am grăit cu el toate câte aveam să-i spun pentru fiii lui Israel, iar chipul slavei Mele de pe vârful muntelui era în ochii fiilor lui Israel ca un foc mistuitor. Când Moise Mi-a zis să-i arăt slava Mea, i-am spus așa: «*Eu voi trece pe dinaintea ta cu toată slava Mea. Fața Mea însă nu vei putea s-o vezi, că nu poate omul să o vadă și să trăiască. Tu sezi pe stâncă, și când va trece slava Mea, te voi ascunde în scorbura stâncii și voi pune mâna Mea peste tine până ce voi trece, și apoi voi ridica mâna Mea, și tu vei vedea spatele Meu, iar fața Mea nu o vei vedea*».

Când i-am spus lui Ilie: «*Ieși din peșteră și stai pe munte înaintea feței Domnului, că iată, Domnul va trece, și înaintea Lui va fi vijelie mare, care va despica și va sfărâma munții și stâncile, și apoi, după vijelie, va fi cutremur; și după cutremur, foc, iar după foc va fi adiere de vânt lin, și acolo va fi Domnul*». Așa i-am arătat lui Ilie slava Mea. Când glasul Meu grăiește peste voi din adiere de vânt lin, slava Mea cu voi stă nevăzută și vă acopăr în norul slavei Mele nevăzute, ca să vă pot grăi și ca să-Mi scriu cuvântul pe pământ prin mânuțele voastre și ca să-i spun poporului Meu și omului de pe pământ toate câte am Eu de grăit. Iar chipul slavei Mele stă încă nevăzut în ochii celor de pe pământ, căci încă sunt milostiv.

Când am grăit ucenicilor Mei despre venirea Fiului Omului, le-am spus: «*Precum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi venirea Fiului Omului, și apoi vor plânge toate neamurile pământului, când soarele se va întuneca, și luna nu va mai da lumina ei, și stelele vor cădea din cer, și puterile cerului se vor clătina, și atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă*». Pe vremea Mea cu ei, am luat pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și M-am dus cu ei pe un munte înalt și a strălucit fața

Mea ca soarele înaintea lor, iar haina Mea s-a făcut luminoasă și M-am arătat între Moise și Ilie, care vorbeau cu Mine, iar Petru a zis: «*Bine este nouă, Doamne, să fim aici, iar dacă voiești, eu voi face trei colibe*». Și pe când el încă vorbea, nor luminos i-a acoperit pe ei, și din nor glasul Tatălui le-a spus lor: «*Acesta este Fiul Meu Cel iubit, în Care am binevoit. Pe Acesta să-L ascultați*». Și după ce a trecut slava Domnului prin fața ochilor lor, i-am atins și le-am spus: «*Sculați-vă și nu vă temeți, și nimănui să nu spuneți ce ați văzut până ce Fiul Omului va învia din morți*».

Mă slăvesc cu slava cuvântului Meu peste pământ și Îmi însemnez în carte sărbătoarea de azi a slavei Mele pe care am lăsat-o văzută în ochii celor trei ucenici ai Mei, ca să mărturisească ei apoi pentru cei ce aveau să creadă că Eu sunt Fiul Cel iubit al Tatălui, și să asculte de Mine cei ce vor crede aceasta. M-am lăsat peste voi cu cuvântul împărăției Mele, și de la voi îl dau să-l audă neamurile pământului ca să vină să ia slava Mea, învățătura cea veșnică, și s-o învețe pe ea.

Eu sunt pomul vieții și Mă scutur peste pământ cu roadele împărăției cerurilor și Mă vestesc a fi pomul cel încărcat, cel plin de roadele vieții. Este scrisă o vorbă care spune: „*La pomul lăudat să nu te duci cu sacul*“. Eu însă spun că la pomul încărcat trebuie să mergi cu sacul, dar la pomul lăudat, nu. Eu sunt pomul cel plin de roadele vieții veșnice și Mă vestesc pe Mine Însumi peste pământ, ca să audă toate neamurile pământului de rodul împărăției cerurilor cu care am coborât în mijlocul neamului român, și ca să te întăresc pe tine, poporul Meu cel din români ales, ca să Mă dai de veste, fiule, și să se știe peste tot pământul că Eu, Domnul, Cel ce am spus acum două mii de ani că voi veni să-i adun pe cei aleși ai Mei, vin și iar vin, și cu cuvânt dulce îi chem pe toți care voiesc să vină sub vița și sub smochinul Meu, care sunteți voi, copii credincioși, fii ai Ierusalimului nou, coborât de Mine din cer peste voi. Să vină neamurile pământului să ia din apa vieții și să se nască de sus, din cer, căci Eu, pomul vieții, Eu, râul vieții, Mă dau de hrană și de apă la toți cei ce flămânzesc și însetează după viața cea din cer coborâtă pe pământ pentru fiii împărăției cerurilor, pentru cer nou și pământ nou pe pământ. Amin.

O, sunteți oboșiți sub lucrul Meu de peste voi, că v-am ridicat să Mă vestiți cu venirea Mea, fiilor trudiți sub greul venirii slavei Mele peste pământ. Sunteți fiii împărăției Mele la sfârșit de timp, și din vecii v-am ales ca să fiți cu Mine la vremea venirii Mele pentru plata sfinților Mei care vă așteaptă așa cum toată făptura v-a așteptat. Vă dau puteri proaspete și multă, multă pace și multă ascultare de Duhul Meu Cel Sfânt dintre voi, de cuvântul Meu cel de sus și cel de jos de lângă voi, ca să putem vesti peste tot pământul vestea venirii Mele la voi și nunta Mea cu voi, copii ai slavei venirii Mele. Vă dau tot ce vă trebuie pentru lucrarea Mea cu voi. Vă dau, iar voi să vă dați Mie de-a pururi, ca să vă am unealtă cu care Eu Îmi curăț aria ca să-Mi adun grâul Meu în jitiță, iar pleava o voi arunca în foc nestins, precum este scris. Amin.

Vă acopăr în norul slavei Mele și stau nevăzut cu voi între oameni, că nu poate omul să vadă slava Mea cu voi, fiindcă Eu sunt foc mistuitor în ochii celor ce văd slava Mea, norul slavei Mele, care era văzut de fiii lui Israel ca un foc mistuitor în vremea statului Meu cu Moise pe muntele acoperit de norul slavei Mele. Vă dau mângâiere în dureri de duh și de trup, și purtați-le pe acestea în numele Meu și cu greul Meu în ele, că Eu sunt Cel ce vă mângâi în dureri. Întăriți-vă unul altuia puterea Duhului Meu din voi ca să mergem bine

înainte cu lucrul vestirii pe care am întins-o prin voi de la o margine a cerurilor și până la celelalte margini, așa cum este scris de venirea Mea ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus, fiilor mărturisitori.

Pace vouă! Întăriți în mijlocul vostru puterea trupului și a cuvântului Meu și fiți mereu treji întru venirea Mea, și curând, curând voi strânge din nou în grădina întâlnirii pe cei ce vor veni să mănânce și să bea de la Mine, din Mine, pomul și râul vieții, și Eu să-i mângâi pe cei ce Îmi urmează acum, pentru că Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce vin, iar Tatăl este în Mine când vin. Amin.

Fiilor, fiilor, cereți la Mine cu rugăciune tot ce trebuie să vă dau, și Eu vă voi da. Amin, amin, amin.

6/19 august 2003

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Cel ce stă mic are pe Dumnezeu mare peste el. Domnul Se apleacă înaintea celui ce nu se poate apleca. Omul se închină la om și la idol și la mintea lui de om.

Mă slăvesc cu cuvântul, cu slava pe care o am de la Tatăl, iar Tatăl este în Mine când cuvintez, căci Dumnezeu este și întru El, și în afara Sa, și toate sunt cuprinse întru El. Amin.

Sărbătoresc sărbătoarea cea pentru Maica Mea, iar ea este întru Mine, precum Eu sunt întru ea, și nu este greu să înțeleagă omul taina dumnezeirii Mele în sfinți, căci Eu le-am spus ucenicilor Mei: *«Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine; voi sunteți în Mine, și Eu în voi»*. Amin.

Pace și putere peste duhul vostru vă dau, fiilor din porți, și deschideți cartea ca să Mă așez în ea cu sărbătoarea de azi, că tot cerul și tot văzduhul de la pământ și până la cer așteaptă cuvântul Meu când vin cu el pe pământ, iar Eu, Domnul, dacă voi ați putea să stați înaintea Mea atât cât am Eu de grăit peste pământ și peste voi, aș ajunge mai ușor și mai curând la lucrare de slavă văzută și la semnele și minunile care să întărească credința în venirea Mea și statul Meu în cei ce Mă poartă cu slava Mea din ei, și aș ajunge mai curând la inima omului, căci Eu sunt cuvânt cu putere multă și nu grăiesc ca omul cel învățător pe pământ, care nu are putere în cuvânt ca să-l tragă pe om din sine și să Mă așeze pe Mine în om, și să nu mai fie omul, ci Eu să fiu în om, iar omul să moară ca să trăiesc Eu în el. O, copii din porți, dacă omul s-ar învoi să Mă lase pe Mine să trăiesc în el, ar fi omul mai mic ca Dumnezeu și aș putea Eu din el, și aș face din el împărăția a Mea, așa cum Mi-am făcut în toți sfinții în care a strălucit împărăția Mea prin smerenia și prin credința care strălucea în ei.

Mi-e dor de casă, și am spus încă de când eram Dumnezeu văzut de om: *«Vulpile au vizuine, și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omului nu are casă, nu are unde să-și plece capul și să intre»*. Eu când intru în om ca să fiu Eu în el și să nu mai fie el, Eu Îmi aplec capul când intru, căci sunt Dumnezeu, și sunt smerit în Mine și în om, că așa este Dumnezeu, fiindcă omul cu greu își apleacă capul său pentru capul Meu ca să fiu Eu capul lui, cap al bisericii Mele să fiu, pentru că Eu Mă împart, și nu Mă despart când Mă împart, așa cum slujitorul celor sfinte ale Mele rostește când Mă frânge ca să Mă dea și spune: *„Se sfărâmă și Se împarte Mielul lui Dumnezeu, Cel ce Se sfărâmă și nu Se desparte“*; iar când el rostește cuvântul Evangheliei peste biserică, se roagă și spune: *„Strălucește în inimile noastre, Doamne, lumina cea curată a dumnezeirii Tale, spre înțelegerea cuvântului Tău“*. Amin.

Mi-e dor de Mine în tine, omule, iar lumina cea curată a dumnezeirii Mele nu încapă în tine ca să pot fi Eu un trup cu tine, căci scris este: *«Vor fi amândoi un singur trup»*. Mi-e dor de casă în om, ca să fiu un trup cu omul, și să Mă lase omul să trăiesc Eu în el cu fața Mea și cu strălucirea ei. Mă doare trupul în cei cu care-Mi împart durerea de la om, și vin cuvânt pe pământ ca să-i spun omului că Mă doare, și să-ți spun și ție, poporul Meu, că Mă doare. Vreau să stau în om cu toată slava Mea, așa cum stăteam în Moise, care nu ar fi văzut slava Mea nici el, nici fiii lui Israel dacă Eu nu eram în Moise. O, fiii lui Israel nu au vrut să fie decât fii ai lui Israel, dar fii ai lui Dumnezeu nu au voit să se facă, nu au voit să se nască din Dumnezeu, dar Eu am venit acum două mii de ani și am luat trup ca omul cel mărginit cu trupul și cu înțelepciunea și i-am arătat omului că nu este de ajuns ce este și cât este el, și că trebuie să se facă Dumnezeu prin harul lui Dumnezeu. Dar omul este prea tare la cerbice și nu vrea să iasă din el, așa cum nici Israel n-a voit, pentru că el a dorit idol, el și-a ales idol, și pe Mine M-a dat la spate.

O, poporul Meu de azi, omul îl alege pe om, omul alege idol și nu Mă alege pe Mine pentru el, iar Eu rămân în afara lui, și de aceea plâng Eu fără de casă, și plâng pentru că nu am unde să-Mi aplec capul și să intru și să fiu în om și să fie omul în Mine. Dar am avut în toate vremile om în care Eu am stat și am trăit și am fost prigonit între oameni. M-am lăsat omorât de om acum două mii de ani ca să înțeleagă toți cei de după aceea că omul nu Mă vrea în el, și Mă răstignește ca să nu mai fiu. Chip de om am luat din trup de Fecioară, ca să nu trec peste puterea minții omului și să-l pot ajuta pe om să se facă Dumnezeu prin harul cel ceresc, venit pe pământ, și să nu mai trăiască omul, ci Eu să trăiesc în el, că pentru aceasta M-a trimis Tatăl pe pământ în chip de om, și Mă așteaptă Tatăl cu omul în Mine, și cu Mine în om. Mă așteaptă Tatăl de două mii de ani să-l așez din nou pe om în Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **O**, Fiule îndurerat, cât de mult Te-a durut în mine dumnezeirea Ta! Toată viața mea între oameni Te-a durut în mine pe Tine, Fiule Emanuel, copil plin de durere, iar omul nu vrea să fie copil precum ai fost Tu înaintea Tatălui și înaintea mea și înaintea oamenilor, Dumnezeu copil, copil al Tatălui și copil al omului, copil născut din trupul meu cel plin de Dumnezeu, și pe care l-ai iubit de Te-ai sălășluit în el ca să Te naști copil și să ascuți așa cum și eu am ascultat de Dumnezeu în toată vremea trupului meu între oameni, și să Te doară în mine durerea Ta de la om, Dumnezeu copil, că Tu ai ascultat în toată vremea ca un copil. Numai cel ce ascultă este copil, și numai copilul ascultă, iar cel ce nu ascultă nu este ca Tine, și este mai mare ca Tine, și de aceea nu ascultă și nu Te urmează și nu-Ți caută chipul Tău de copil ca să fie după chipul și asemănarea Ta, iar Tu ai spus că a copiilor este împărăția cerurilor, Fiule al meu și Dumnezeu copil.

O, îi spun omului că Tu ai fost în mine, și eu am fost în Tine mai înainte să-Ți pleci Tu capul și să mă faci născătoare a trupului Tău cel văzut și pipăit și răstignit de omul fărădelegii, de omul care s-a făcut mai mare ca Tine de Te-a putut doborî din el și, apoi, dintre oameni, Dumnezeu copil, Care Te-ai dovedit ascultător până la moarte pe cruce, când Te-a durut în mine toată rana Ta de la om și Te-a durut pe cruce toată nedragostea și necredința omului care a căzut din Tine ca să nu Te mai asculte și ca să se asculte pe el, Fiule ascultător, Care n-ai fost luat de pildă de nici un om, dar ai fost

cuprins de fiii cei născuți de sus, pe care i-ai cuprins și căroră le-ai spus: «*Eu în voi, și voi în Mine, căci voi M-ați primit de la Tatăl și de la mama Mea*».

Dar eu, Fiule durut, mă rog de om să nu facă cu Tine ce a făcut Israel, care a ales idolul și nu pe Tine; care a ales omul și nu pe Tine. Și mă rog Ție, Cel ce Te împarți și nu Te desparți când Te împarți, să strălucești în inima poporului Tău de azi cu lumina cea curată a dumnezeirii Tale spre înțelegerea cuvântului Tău peste oameni, și să vadă oamenii slava Ta din cei în care-Ți pleci capul ca să Te faci din ei râul vieții, cuvântul Tău peste pământ, Dumnezeule copil. Amin, amin, amin.

— **E**u, mamă, ca un copil ascultător cum am fost, M-a durut în tine toată durerea lui Dumnezeu după om, M-a durut Duhul Meu în duhul tău, iar duhul tău te-a durut în Duhul Meu, căci cel ce se unește cu Dumnezeu, este un singur duh cu El.

Ce mai are de spus omul care-și alege idolul în locul lui Dumnezeu; omul care-și alege femeia în locul Meu? Ce mai are de spus un așa om când Pavel, apostolul Meu, a rostit din Duhul Meu și a zis: «*Oare, nu știți că trupurile voastre sunt mădularele lui Hristos? Sau nu știți că cel ce se alipește de idol și de desfrânată este un singur trup cu ea? Căci vor fi, zice Scriptura, cei doi un singur trup. Iar cel ce se alipește de Domnul, este un singur duh cu El. Oare, nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt, Care este în voi, și pe Care Îl aveți de la Dumnezeu, și că voi nu sunteți ai voștri, și că trupul și duhul vostru sunt ale lui Dumnezeu?*».

O, mamă cu milă, îți serbez numele și harul, și pe Mine în tine, și curând vom sta cuvânt peste cei ce se vor aduna la izvorul Meu de cuvânt; și prin fiii cei iubiți, întru care acum binevoim, Îmi voi așeza cuvântul peste cei fără de lumină și Mă voi ruga Tatălui, Care este în Mine și în Care Eu sunt, să strălucească în inimile lor lumina cea curată a dumnezeirii Mele spre înțelegerea cuvântului Meu. Amin. Iar pe poporul Meu îl rog să se adune și să se uite în povața Mea de peste el, căci cuvântul Meu cel pentru el este strălucirea Mea întru înțelepciunea lui, mamă. Îi rog pe fiii cei zdrobiți de durerile Mele în ei să-i strângă pe cei ce voiesc să învețe taina dumnezeirii Mele în om și să-i învețe să se ridice spre cer tot mai aproape de cele de sus și să înțeleagă ce este statul și ființa Mea în omul cel cu duh dătător de viață precum am fost Eu, mamă.

Strânge-te cu dor, poporul Meu, și învață tot mai mult și tot mai bine cum să te închini lui Dumnezeu, ca să fii Eu în tine, și tu, în Mine, că omul se închină la om și la idol și la mintea lui de om, iar Eu, Domnul Cel pribeag, nu am unde să Mă aplec ca să intru. Strânge-te mereu, poporul Meu, și să nu-ți lipsească din mădulare când te strângi, și uită-te în cuvântul Meu cel de peste tine și învață statul Meu în mijlocul tău spre luminarea Mea în tine, și spre luminarea lumii apoi, căci toate încep de la Dumnezeu și de la tine peste pământ pentru Scriptura nașterii din nou a lumii, că tu ai în mijlocul tău stâlpul de foc și de nor după care să te călăuzești și în care Eu stau tainic și blând înaintea ta, ca să nu te temi de vederea celor care Mă ascund de ochii tăi, de norul și de focul cel tainic în care Eu stau ascuns și te călăuzesc spre slava Mea și a ta, popor cu numele Meu scris pe fruntea ta ca să nu mai fii tu, ci Eu să fii ființa ta, copil călăuzit de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

15/28 august 2003

Sărbătoarea Tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Omul se ascunde de om pentru că uită de Dumnezeu. Nu este diavol mai mare ca păcatul. Iubirea de Dumnezeu este adevărata slavă a omului.

Sculați-vă pentru mare pregătire, copii ai Ierusalimului nou. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, îmbrăcați-vă în puteri cerești, de la Mine date peste voi, ca să pregătiți de lângă Mine sărbătoarea Mea cu voi în grădina întâlnirii, și apoi să așteptăm oaspeți și să le dăm din râul vieții, care curge din Mine peste voi, și de la voi peste cei ce se vor aduna iarăși la izvor. Voi sunteți învățați cu hrana cuvântului Meu și cu statul Meu între voi, dar cei ce vin la sărbătoarea cerului cu voi când Eu îi chem și apoi îi aștept, aceia Mă așteaptă cu inimă mare și caldă, și Mă hrănesc ei cu dorul lor de venirea Mea la voi cuvânt, iar Eu Mă dau lor cu răbdare și cu putere în cuvânt și îi îndemn să iubească cerul măcar cât iubesc pământul, și apoi Eu le înmulțesc harul credinței și al vieții veșnice, pe care să o trăiască apoi. Amin.

Umpleți-vă de pacea Mea, de puterea Mea, de rodul Duhului Sfânt, ca să vă fie ușor cu greul cel greu al pregătirii zilelor de nuntă, căci Eu sunt Mirele vostru și Mi-a venit vremea nunții, și prin voi Mă slăvesc în mijlocul celor ce Mă caută ca și voi, și Mă slăvesc în mijlocul fiilor oamenilor care se adună să-Mi simtă slava zilelor Mele cu voi, zilele cele de apoi, și să se umple de dragostea dintre Mine și voi, copii ai Noului Ierusalim. O, nu stați apăsați sub griji. Stați cu duhul plin de pacea Mea, că Eu, cu tot cerul stau lângă voi, și tainic lucrăm Noi, cei nevăzuți, căci Eu sunt Cel ce sunt, și tot așa sunt și cei ce sunt ca Mine, sunt nevăzuți, dar sunt, precum Eu sunt. Amin.

Mă scriu în cartea Mea cu voi, cu sărbătoarea botezătorului Ioan, că nu e durere, ci e sărbătoare pătrunderea lui în cele ce nu se văd, când duhul omului cel plin de dragoste desfrânată i-a tăiat capul crezând că se poate ascunde cu păcatul pe care Ioan l-a vădit spre adevărarea fărădelegilor lui Israel, care nu Mă iubea în prooroci, ci cunoscându-Mă în ei Mă prigonea pentru fărădelegile lui.

Îmi înfierbânt strigarea Mea după om, copii ai Duhului Sfânt, că Eu altă lucrare nu fac. Mă țin după om de șapte mii de ani, și mereu l-am căutat pe cel ce are putere să Mă iubească, și să-i dau minte pentru Mine, iar Eu să-l miluiesc cu Duhul Sfânt, Care Se face Dumnezeu în cel ce Mă iubește. Eu când Mă alipesc de om, Mă alipesc de cel ce Mă poate iubi, și îi cunosc pe aceștia încă din vecii, și tot așa și pe cei ce nu Mă pot iubi, și le pregătesc fiecăroră după cum este fapta lor, viața lor bună sau rea față de Dumnezeu, că Eu altă lucrare nu am de făcut în afară de căutarea Mea după om, fie că el Mă iubește sau nu Mă iubește. Nu l-am lăsat niciodată pe om în zeama lui și atât, ci l-am făcut să Mă cunoască, chiar dacă dragostea lui nu putea să pătrundă în cer și în Mine, Cel ce locuiesc tainic între pământ și cer cu duhul și cu trupul, atât cât omul nu voiește să știe și să creadă și să se oprească de la ascunderea de Dumnezeu.

Omul se ascunde de om și nu-i vine în gând să se ascundă de Dumnezeu, pentru că el uită de Dumnezeu. Când omul face păcatul desfrânării, el se ascunde de om cu desfrânarea lui, și uită de Mine, Cel ce văd pe toate cele ce se petrec în cer și pe pământ și în om și în toată făptura. Vreau să-l chem pe om la duhul învățaturii Mele ca să-i spun că omul se ascunde de om cu păcatul lui, dar nu-i vine Dumnezeu în gând ca să-și spună că îl vede Dumnezeu. O, omule, nu se

poate nimic și nimeni ascunde de Mine, căci Eu sunt Dumnezeu nevăzut și văd văzutele și nevăzutele și lucrez prin prooroci peste om, așa cum am lucrat prin Ioan Botezătorul când el i-a spus regelui Irod să nu facă preadesfrânare și să nu se desfete cu ea împotriva legii lui Dumnezeu. Păcatul din om s-a făcut mai tare ca Dumnezeu în om, și uită omul că Dumnezeu este Făcătorul cerului și al pământului și al omului, care n-a putut să se ascundă de Dumnezeu când a dat să facă aceasta. Mi-e tare dor de înțelepciunea Mea în om, și cu greu mai caută omul să nu se mai ascundă cu păcatul lui, cu greu mai poate omul să se lase de păcat ca să nu se mai ascundă de om din pricina lui. Ochiul Meu nu mai vede decât păcat și minciună și deșertăciune în om, și plânge ochiul Meu pentru neînțelepciunea omului. Nu mai trebuie să iasă diavolul în calea omului, căci omului nu-i mai este teamă de diavol, nu-i mai este teamă de păcat. Nu este diavol mai mare ca păcatul, omule, și toate păcatele de pe pământ ajung la cer și nu rămân pe pământ ascunse, așa cum dă omul să se ascundă cu ele în el sau în om. Omul se ascunde de om și nu-i vine în gând să se ascundă de Dumnezeu, pentru că el uită de Dumnezeu, căci Domnul stă acoperit de ochii omului.

O, poporul Meu care ai peste tine glasul lui Dumnezeu! Grăirea Mea de peste tine este cale a Mea spre om ca să-l îndemn pe el să se așeze în duhul temerii de Dumnezeu. Temerea de Dumnezeu este cale a omului spre Mine și nu spre păcat și nu spre despărțire între Mine și om. Ioan Botezătorul chema omul la temere de Dumnezeu și la credință și la pocăință spre iertarea păcatelor și spre slava Mea în om, căci omul nu pricepe că nu el, ci Eu trebuie să trăiesc în el.

O, Ierusalime română, înmulțește-Mă în tine și arată-i omului care vine să-L vadă pe Dumnezeu cu tine că nu tu, ci Eu trăiesc în tine, că această slavă am voit și voiesc să ți-o dau s-o porți înaintea Mea și înaintea oamenilor, ca să învețe omul temerea de Dumnezeu, și apoi slava Mea și dragostea Mea în el. Amin.

Mă aștern cu zilele vieții veșnice înaintea oamenilor, ca să le grăiesc cu graiul Meu ceresc și să le spun că Dumnezeu este Dumnezeul văzutele și al nevăzutele și este Făcătorul cerului și al pământului, și că omul este făcut ca să-L iubească pe Dumnezeu pe pământ. Mă aștern cu tine, poporul Meu, în fața omului și fac cu tine sfat și îl așez pe om să audă sfatul Meu cu tine, și apoi să-i grăiesc lui, iar cel ce va auzi și va iubi glasul Meu, cu acela voi cina și Mă voi arăta lui cu puterea Mea în el, cu viață fără de moarte și cu slava iubirii Mele în el.

O, fiilor, mare slavă este în om iubirea de Dumnezeu. Dacă omul ar ști și ar voi să știe ce este slava și dacă ar iubi slava, ar căuta slava iubirii de Dumnezeu și s-ar desfăta în ea ca în cea mai curată fericire, dar omul nu știe ce este slava în om. Dați putere slavei Mele în voi, căci iubirea de Dumnezeu este slava cea nepieritoare de peste om și frumusețea care nu se poate vedea mai multă ca în cei ce o au pe ea prin iubirea lor de Dumnezeu, care este slava lor. Să se uite omul la voi și să facă roade vrednice de pocăință spre iertarea păcatelor ascunse și neascunse, că mare slavă se coboară pe pământ peste cei în care trăiește iubirea de Dumnezeu, adevărata slavă a omului pe pământ. Amin.

O, fiilor, ridicați mânuțele și cereți-Mi duh de sărbătoare cu iubire de Dumnezeu în ea peste voi și peste cei ce vor veni la izvorul vieții prin chemarea Mea. Cereți-Mi să vă fiu mângâiere și putere și pace și iubire în voi, că voiesc să Mă slăvesc în voi înaintea oamenilor, ca să vadă ei slava iubirii

de Dumnezeu în om și să se bucure de duhul umilinței prin care Eu Mă slăvesc în om cu Duhul Meu Cel dătător de viață, duhul înțelepciunii vieții, fiilor. O, ridicați mânuțele și cereți-Mi vreme dulce, vreme caldă, soare binefăcător și mângâietor peste cei ce vin și abia așteaptă ziua venirii lor la sărbătoarea Mea cu voi, la bucuria lor lângă Mine și lângă voi, iar Noi să-i hrănim, fiilor, nu numai cu mâncare pentru trup, ci să-i îmbogățim în Duhul Adevărului, pe Care lumea nu-L cunoaște ca să fie liberă de păcat și vie făcându-se prin adevărul cel din cer pe pământ. Amin.

O, căutați să rumegați tot cuvântul învățurii și al creșterii voastre din cuvântul Meu. Luați și mâncați rodul împlinirii glasului Meu de peste voi, și a toate câte Eu vă cer pentru viața Mea cu voi, ca să vadă oamenii și să creadă în Mine prin voi, și să am rod de la iubirea voastră de Dumnezeu, copii ai zilelor venirii Domnului pe pământ, și cu strigare după om, că Eu îl chem pe om și îi spun: omule, lasă-te de rușinea păcatelor și ia în tine slava iubirii de Dumnezeu și vino, că te chem să ai viață din viața Mea la cuvântul Meu care grăiește cu tine din cer prin duhul proorociei, rostit de însăși gura Mea după două mii de ani de la intrarea Mea în lume ca Fiu al Omului. Amin.

Veniți voi, cei chemați la izvorul slavei iubirii de Dumnezeu! Veniți, că Eu sunt iubirea, și altceva nu înseamnă iubirea. Eu sunt Cel ce vă aștept la izvor, iar voi veniți cu vase curate și luați în voi Duhul Meu și cereți-Mă la Tatăl să vin, că aceasta este vremea. Amin.

Veniți și voi, veniți toți cei din sătuțul cuvântului Meu, căci slava Mea se va face munte înalt și veți fi căutați să mărturisiți iubirea Mea cea pentru om, și pe omul îndumnezeit pe care Eu îl așez pe pământ ca să sărez cu el orice jertfă bineplăcută Mie de la om, căci am în acest sătuț lucrarea cuvântului Meu peste cei ce poartă în ei slava iubirii de Dumnezeu și roadele ei peste pământ. Amin.

Ridică-te, Ierusalime! Hai, poporul Meu, scoală-te pentru mare pregătire, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, că am în tine sare cu gust bun, și vom găti masă cerească și vom bea apa vieții, și iarăși va fi sărbătoare în grădina întâlnirii, iar tu vei fi slava Mea, slava iubirii de Dumnezeu, care se sălășluiește în cei care Mă iubesc. Amin.

Binecuvântate să fie zilele sărbătorii. Amin. Binecuvântați să fiți voi, cei care gătiți sărbătoarea, și îl vom învăța pe om Duhul Adevărului, pe Care lumea nu-L cunoaște, pentru că omul din lume are duhul lumii și se ascunde de Dumnezeu, căci Dumnezeu stă nevăzut de om. Amin.

Binecuvântate să fie toate câte vor sluji duhului sărbătorii: bucatele de pe pământ și hrana cea din cer, cuvântul gurii Mele. Amin. Binecuvântați să fie cei ce vor lua în ei iubirea Mea hrană a sufletelor lor și a credinței lor. Amin. Binecuvântat să fie văzduhul, și lin să fie, și cald și mângâios peste duhul sărbătorii, dar cereți acestea toate, fiilor rugători, că Eu, Domnul Dumnezeu vostru, vă iubesc când Mă iubiți chemându-Mă peste voi și pentru voi și pentru lucrul Meu cu voi. Fericit este sufletul care știe după plăcerea Mea să grăiască cu Mine, dar mai fericit este acela care ascultă cuvântul Meu care-l învață pe el să grăiască cu Mine. Amin.

Pace peste duhul sărbătorii și peste voi, de acum și până la hotarul de dincolo de sărbătoarea întâlnirii în grădina cea gătită de sărbătoare! Pace vouă! Așa să lucrați, din zori și până-n zori, și fiți după chipul și asemănarea Mea, că minunată este vremea Mea cu voi, și vreau să fac din ea și din voi minune spre care toate popoarele vor căuta și se vor mângâia

și vor cunoaște slava iubirii de Dumnezeu văzându-vă pe voi slavă a Mea pe pământ, fiilor. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2003

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi

Vine ziua să știe omul că iubirea înseamnă Dumnezeu. Lucrarea Tatălui este lucrarea Fiului, iar lucrarea Fiului este lucrarea ucenicului cel trimis de Fiul.

Cu nuntă de veac nou Se așează Tatăl ceresc pe pământ pentru Fiul Său, Care Se face cuvânt. Să se deschidă cartea Mea de la sfârșit de timp, ca să Mă scriu în ea cu zile de nuntă pe pământul român. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și Mă fac cuvânt peste pământ și Mă fac Duh Sfânt, căci Tatăl Mă trimite, iar Eu Îl ascult, că Îi sunt Fiu.

Sunt Fiul Tatălui Savaot, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutele și nevăzutele. Sunt Unul născut din Tatăl mai înainte de vecii. Sunt Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prin Care toate s-au făcut.

M-am născut cu trupul acum două mii de ani când M-am coborât din cer și M-am întrupat de la Duhul Sfânt și din mamă Fecioară și M-am făcut Om. Fiul Omului M-am făcut, și M-am umilit pe pământ până la moarte pe cruce, și apoi am înviat și M-am suit la ceruri, ca iarăși să stau de-a dreapta Tatălui, și de lângă El să vin din nou pe pământ, căci apostolii Mei cei credincioși Mie prin duhul proorociei cu care i-am hărăzit pe ei când le-am spus: «*Luați Duh Sfânt!*», au proorocit și au spus după ce Eu M-am suit la Tatăl: «*Domnul iarăși va să vie să judece viii și morții, iar împărăția Sa nu va avea sfârșit*». Amin, amin, amin.

Ucenicii Mei au mai rostit proorocia pentru învierea morților și pentru viața veacului ce va să fie, iar ei au așteptat două mii de ani împreună cu toți sfinții împlinirea Scripturii descoperirii fiilor lui Dumnezeu, după care toată firea suspină, de la facerea cerului și a pământului, după ce omul cel zidit de mâna Mea s-a smuls din rai prin neascultare și când Eu, Fiul și Cuvântul Tatălui, am vestit-o pe Fecioara mama Mea, care va zdrobi, în veacul al șaselea de la facere, pe stricătorul firii, născându-Mă pe Mine Fiu al Tatălui și al ei, Dumnezeu între oameni pe pământ.

Pace vouă, celor ce ați auzit glasul Fiului lui Dumnezeu, care cheamă văzutele și nevăzutele la nunta Sa cu mireasă din lume aleasă ca să facă voia Sa! Pace vouă, celor ce iubiți pacea Mea, căci nu precum v-o dă lumea v-o dau Eu. Pace vouă, nuntași ai nunții Fiului de Împărat, Unul născut din Tatăl și din mama Fecioară! V-am chemat ca să-Mi auziți glasul, că Eu am spus încă de acum două mii de ani: «*Vine vremea, și a și venit, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor învia*». Ba chiar și cei din morminte vor învia, am spus Eu când am spus acestea. V-am chemat ca să Mă fac cuvânt și să vă spun că Dumnezeu este iubire, și că tot așa voiesc să fie și omul care aude glasul cuvântului Meu care vine cu norii. Iubirea Mea nu este ca iubirea omului, ci este ca Dumnezeu, și voiesc să aduc pe pământ vremea când omul să înțeleagă că iubirea înseamnă Dumnezeu, și că de aceea am spus Eu că Dumnezeu este iubire. Iar acum voiesc ca ființa Mea să fie pe pământ ca și în cer, iubire ca și în cer pe pământ, căci Eu i-am învățat pe ucenici să ceară peste ei împărăția Mea și voia Mea, care este din Tatăl în Mine, precum în cer așa și pe pământ. Amin, amin, amin.

Eu sunt pâinea care se coboară din cer pentru viața celor ce cred în Mine prin duhul propovăduirii cu care lucrez prin cei trimiși de Mine și nu prin cei ce se duc să facă ceea ce Eu nu le-am spus decât ucenicilor care se făcuseră voie a Mea pe pământ înaintea Tatălui Meu, Care M-a trimis din cer după om ca să-l trag din nou pe om la Tatăl. Eu Însumi am venit acum după om, căci le-am făgăduit ucenicilor Mei că voi veni să fac din nou lumea, să-l fac din nou pe om. Nimeni nu poate să facă lucrarea Tatălui decât Fiul Său, pe Care El L-a trimis și pe Care-L trimite. Nimeni nu poate să facă lucrarea Fiului decât ucenicul pe care Fiul îl trimite, precum Tatăl L-a trimis pe Fiul, căci Eu nu fac nimic decât voia Tatălui, Care Mă trimite, și așa trebuie să facă și cel pe care Fiul îl trimite pentru ca să facă voia Sa, voia Fiului Tatălui. Amin, amin, amin.

O, mamă Fecioară, tu ai făcut voia Tatălui la glasul arhanghelului, și ai făcut voia Fiului, Cel trimis de Tatăl ca să ia trup din trupul tău între oameni. Mă așez cuvânt de sărbătoare pentru nașterea ta pe pământ, mamă. Am strâns în jurul ieselei cuvântului Meu pe mulți care aud glasul Meu cel de la sfârșit de timp. Îi învăț pe ei să creadă că Eu sunt trimisul Tatălui ca să fac voia Sa pe pământ. Le spun lor că sunt Fiul tău, mamă, și că vin cu sărbătoarea zilei nașterii tale și serbăm cu cei ce beau din izvorul cuvântului Meu care vine cu norii pentru nașterea din nou a lumii, mamă. Eu sunt Mire din cer, și Îmi doresc mireasă care să fie biserică a Duhului lui Dumnezeu și a Fiului Său, și Îmi zidesc trup viu în trupul celor ce Mă vor de Mire, și Mă dau lor să Mă bea și să Mă mănânce ca să-i fac asemenea Mie și să Mă cunoască în ei, iar Eu să-i cunosc pe ei și să cinez cu ei, și ei, cu Mine, după cum și fac, mamă; și să Mă arăt lor, precum am făgăduit pentru cei ce cred în Mine că sunt de la Tatăl. Amin.

O, fericiți sunteți voi, cei ce auziți chemarea Mea, și crezând în Mine vă adunați în jurul glasului Meu chiar dacă nu Mă vedeți. Cea mai mare minune pe care o puteți face prin credința din voi este să fiți asemenea Mie și să Mă văd în voi, iar Eu să vă dau bucuria Duhului Sfânt, Care mângâie, căci El este Mângâietorul, pe Care L-am promis ucenicilor Mei când M-am suit la Tatăl și le-am zis lor: «*Nu vă voi lăsa orfani. Vă voi trimite pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care din Mine va lua și vă va vesti vouă toate câte Eu aud de la Tatăl, căci vă numesc prietenii Mei*». O, așa iubește Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire, și tot așa voiesc să fie și omul care aude glasul cuvântului Meu venind cu norii. Iubirea înseamnă Dumnezeu, și de aceea este scris: «*Dumnezeu este iubire*». Amin.

O, fii ai oamenilor, voiesc să vă fac fii ai Tatălui și vă dau putere să vă faceți, căci vedeți ce fel de iubire v-a arătat Tatăl, ca să vă faceți, și apoi să vă numiți fii ai lui Dumnezeu, iar Eu să fiu întâi între mulți frați și să vă uitați la Mine așa cum am fost Eu și să fiți asemenea Mie, și tot așa să și iubiți, căci vedeți ce fel de iubire v-am arătat când am venit de la Tatăl. V-am dat ca viață viața Mea, și nimeni nu Mi-a luat-o. Eu Însumi Mi-am pus-o, ca iarăși să o iau. Nimeni n-a luat-o de la Mine, ci Eu de la Mine Însumi am pus-o. Putere am avut ca s-o pun, și putere am avut ca iarăși s-o iau, după cum am avut porunca de la Tatăl, și aceasta este iubirea pe care Tatăl v-a arătat-o. Amin, amin, amin.

— O, Fiule al Tatălui ceresc, și Fiule al meu! O, Dumnezeule copil, iubirea Ta este ca iubirea Tatălui. Iubirea Ta îi arată omului că până nu se va naște de sus, din cer, nu va moșteni omul împărăția cerurilor. Omul

trebuie să se facă iar copil, căci această iubire a arătat-o Tatăl și i-a dat omului putere ca să se facă fiu al lui Dumnezeu prin ascultare, așa cum Tu ai arătat că faci, Dumnezeule copil. Când Te-ai născut din mine, eu eram iubire înaintea Ta, iar inima mea erai Tu, Fiule vestit de înger ca să Te naști din trupul meu fecioresc și să zdrobești pe stricătorul și să-i dai iarăși omului viața și înfierea, să-i dai putere să se facă fiu al lui Dumnezeu dându-i lui viața, precum Tu ai făcut când Însuși Ți-ai pus-o, ca iarăși s-o iei.

O, Fiule al omului îndurerat după om, i-ai arătat omului că Ți-ai dat viața, ca iarăși s-o iei. I-ai arătat ce fel de iubire ai avut, ca să iubească și omul cum Tu ai iubit, ca să-Ți dea omul viața, și iarăși s-o ia, și s-o ia din Tine și să se nască de sus, ca să fie moștenitor al cerului, căci fiecare își are moștenire în cel din care se naște. Eu, ca o mamă a Fiului Tatălui Savaot, îi arăt omului izvorul vieții, taina vieții lui, nașterea lui din Tine, precum Tu ești născut din Tatăl, ca toți cei ce cred în El prin Tine, să trăiască în Tine; în Tine și nu în ei; ei în Tine, și Tu în ei, căci aceasta este iubirea pe care Tatăl le-a arătat-o când Te-a făcut Fiu al omului, Dumnezeule copil. Îl chem pe om la Tine, că Tu ești viața omului, și nu este înțelepciune omenească și care să înțeleagă viața Ta în om și viața omului în Tine, izvoarele al vieții.

O, fii ai oamenilor, această poruncă v-a dat-o Fiul meu, ca să vă iubiți unii pe alții precum El v-a iubit și nu altfel. El Și-a pus viața și iarăși Și-a luat-o, și așa v-a învățat El, și nu este învățător în afară de El. Aduceți-vă pe voi înșivă jertfă plăcută Lui, căci El S-a umilit ca un Dumnezeu și v-a învățat iubirea cea fără de păcat, viața Lui pe care Și-a pus-o pentru voi, ca iarăși s-o ia, și vouă să v-o dea, și viață să aveți, căci El a murit pentru voi și a înviat din morți ca să vă dea viață. O, fii ai oamenilor, sunt două mii de ani de când El a venit iubind pe pământ și a spus că iarăși va veni. Vine Domnul pe pământ cuvânt, cuvânt de Duh Sfânt. Veniți spre El și învățați duhul mângâierii, duhul vieții, care se dă vouă ca să moșteniți viața, căci Fiul meu această iubire v-a arătat vouă. Această poruncă v-a dat Fiul meu, ca să vă iubiți unii pe alții precum El v-a iubit și nu altfel, fii ai oamenilor. Amin, amin, amin.

— **O**, mamă, ca un plâns după om este cuvântul tău, iar locașul tău este în Mine, mamă. Te serbez în zile de nuntă cerească pe pământ și Îmi vestesc țara venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl și îl chem pe om să bea din apa vieții și să fie viu omul, mamă.

Te mângâi cu șoapta duhului vieții, omule. Te chem să iei ființă, căci am venit de la Tatăl cuvânt pentru nașterea din nou a lumii, așa cum am făgăduit, și sunt adevărat prin acest cuvânt așa cum am fost prin cuvântul cel de acum două mii de ani când am spus tuturor că s-a apropiat împărăția cerurilor, iar cei ce au crezut s-au făcut împărăție a Mea, iar Eu, împărăție a lor, căci iubirea își are soții ei, și Dumnezeu înseamnă iubire. Amin.

Cântați cântarea nunții Fiului lui Dumnezeu, voi, cei ce veniți la nuntă. Doiniți doina miresei Mirelui și învățați de la Mine și de la ea veșnicia Mea cu omul, a cărui împărăție Eu sunt.

Pace vouă, celor ce ați venit la izvor! Luați Duh Sfânt, căci duhul lumii nu are nimic în Mine, și nici Eu în el. Pace vouă! Și iarăși vă voi mângâia cu șoapta Mea, cu cuvântul mângâierii pentru cei ce iubesc ca și Mine între pământ și cer. Amin, amin, amin.

7/20 septembrie 2003

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua

Fiii oamenilor sunt rodul păcatului, iar fiii lui Dumnezeu sunt rodul Domnului. Semnul credinței este grăirea în Duhul Sfânt, Care este plata sfinților. Sfinții vor judeca lumea. Îngerii căzuți vor căpăta slava cea pierdută. Se binecuvintează fântâna sfântului Nicolae pe vatra satului Glodeni.

In a doua zi a sărbătorii Duhul cuvântului Meu vă îndeamnă să fiți sfinți, să fiți precum Eu sunt, vă îndeamnă să ascultați de El, pentru că vi Se dă. V-ați adunat la izvor și e păcat să plecați așa cum ați venit. Luați Duh Sfânt ca să fiți sfinți, că plata cea pentru sfinți este Duhul Sfânt. Amin.

Stau înaintea voastră cu fiii cuvântului Meu. Intru pe porțile cuvântului, și binecuvântată de Tatăl Îmi este intrarea și ieșirea, ieșirea și intrarea, și binecuvântată să vă fie vouă venirea la izvor, și dacă veți și bea din el, vă va crește știința și înțelepciunea cea pentru înțelegerea cuvântului Meu care vine cu norii ca să-l cheme pe om de la moarte la viață, de la el la Mine, căci omul este moarte, iar Dumnezeu este viață. Amin.

Eu sunt viață fără de moarte, și voiesc voia Tatălui Meu, voiesc ca omul să nu mai fie moarte fără de viață, căci omul se învoiește în sine cu păcatul, iar plata păcatului este moartea. Acum șapte mii de ani, după ce Eu l-am făcut cu mâna din lut pe om și am suflat peste el duh de viață ca să Mă odihnesc apoi în el, omul s-a smuls din împărăția Mea și s-a făcut moarte, el și fiii lui. Fiii omului înseamnă rodul păcatului, iar fiii lui Dumnezeu sunt rodul Domnului, rodul vieții, căci Eu sunt viață fără de moarte. Amin.

În a doua zi de sărbătoare Duhul cuvântului Meu vă cheamă să fiți sfinți, să fiți precum Eu sunt, căci i-am spus omului acum două mii de ani: «Orice păcat pe care-l săvârșește omul, este în afară de trup, dar cel ce se dedă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său», în care-și ia viață păcatul, și omul devine moarte fără de viață. Ucenicii Mei luaseră în ei viață din viața Mea după ce Mi-am dat viața pentru ei ca iarăși s-o iau și să le-o dau lor de viață și să fie ei apoi cuvântul Meu și nu al lor, căci cel ce crede în Mine, am spus că râuri de ape vii vor curge din pântecul lui, din gura lui peste morți și peste vii.

Semnul credinței este grăirea în Duhul Sfânt. Nu poate fi omul numit om credincios, om cu credință în Mine dacă nu are din el grăire de Duh Sfânt apoi, semnul primirii credinței și a botezului cu credință, că omul în zadar s-a învățat să se boteze cu apă dacă nu a învățat duhul pocăinței spre iertarea păcatelor, duhul căruia îi urmează grăirea în Duhul Sfânt, ca semn al sfințeniei omului.

Vă grăiesc vouă de taina sfinților, o, fii ai oamenilor! Sfinții se nasc de la Dumnezeu, nu din sămânță omenească, și sunt fără de spiță apoi, și fug de cei ce i-au făcut pe ei, și fug spre Mine, din Care ei s-au născut. O, fii ai oamenilor, e păcat să vă mândriți cu fiii și fiicele voastre, căci păcatul se naște cu trupul și îi zice „mamă și tată” celui ce l-a născut pe el. E păcat să vă bucurați de bucuria cea fără de Dumnezeu a fiilor voștri. E păcat să vă bucurați de păcat. Vi-l dau pildă pe drepul Iov, care plângea la Mine pentru iertarea păcatelor fiilor lui care se adunau și petreceau, iar el nu se bucura de ei, și plângea la Mine pentru iertarea lor, căci ei petreceau în moarte, nu în bucuria cea de la Dumnezeu, iar când omul petrece fără de Dumnezeu, gonește de lângă el pe îngerii lui Dumnezeu. Veniți la învățătura cea cu viață în ea, căci învățătura

Mea desparte viața de moarte, îl desparte pe om de păcat, îl desparte de sine ca să Mă ia omul pe Mine de sine al său. Omul este din fire ascuns în sine, dar cel ce se dă Mie, se leapădă de sine și Mă ia pe Mine în sine prin omul care Mă iubește pe Mine în el, și lucrează din Mine peste om pentru venirea omului după Mine și nu după sine între pământ și cer.

O, cât Mă doare că nu a voit și nu voiește omul să-Mi înțeleagă cuvântul chemării lui la Mine, căci am spus acum două mii de ani: *«Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie»*, ca să scape de sine, căci altfel omul nu poate scăpa de sine și nu poate fi ajutat de îngerii lui Dumnezeu, căci omul pizmuieste, clevește, se trufește, și apoi cade prin acestea, iar îngerii cei buni nu pot pentru el împotriva răului din el. Am spus că împărăția cerurilor se aseamănă cu zece fecioare, dintre care cinci sunt înțelepte, iar cinci, neînțelepte. Cele înțelepte își adună, iar cele neînțelepte nu-și adună, ci adorm față de veghea pe care trebuie s-o aibă, iar veghea nu este decât iubirea de Dumnezeu. Nici un om nu poate veghea împotriva păcatului din el decât prin iubire de Dumnezeu și mereu iubire, așa încât viața lui să însemne Dumnezeu și nu om.

O, fii ai oamenilor, luați din Duhul Meu, și apoi fiți sfinți precum Eu sunt sfânt, căci sfinții vor judeca lumea, și au și judecat-o, pentru că au biruit-o și nu mai sunt din lume precum nici Eu nu sunt din lumea aceasta. Împărăția cerurilor înseamnă îngeri, fie în trup, fie în afară de trup, și de aceea am asemănat-o Eu pe ea cu fecioare, dar omul nici această Scriptură a Mea nu a dat s-o înțeleagă, căci omul nu se leapădă de sine ca să înțeleagă ca Mine apoi. Nici un sfânt nu a zis că Dumnezeu întârzie și că nu Se mai împlinește cu venirea Sa, ca apoi să creadă desăvârșit în Mine cel ce se sfințește pentru Mine. Sfințenia este venirea Domnului la om, și a omului la Mine, căci sfinții trăiesc în Mine, și Eu în ei, și nu mai trăiesc ei. Numai cei ce iubesc neștiința și păcatul acesta, numai aceia zic că nu mai vine Domnul precum a zis că va veni, și nu se tem aceștia de ceea ce zic ei, și nu se tem de Dumnezeu. Sfinții sunt cu Mine, și Eu cu ei prin greul Meu dintre pământ și cer după om. O, nu vrea omul să se pregătească și să fie adevărat când spune că așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie, iar Eu fără de veste voi veni, și faptele fiecăruia se vor vădi, căci din doi care vor fi la țarină, unul se va lua și altul se va lăsa, și din două care vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată, și așa se vor descoperi faptele fiecăruia, așa și nu altfel.

O, dacă voi, fii ai oamenilor, ați vrea să-i țineți lângă voi mereu pe îngerii Mei, atunci voi ați fi ca Dumnezeu, ați fi ca Mine, Care ascult de Tatăl, căci cel ce nu ascultă de nimeni, acela se ascultă pe sine și nu vine după Mine. Plâng îngerii Mei că sunt fără de lucru pentru om, căci omul îi alungă de lângă el cu minciuna, cu clevețirea, cu trufia vieții, cu pofta ochilor, cu iubirea de argint, cu desfrânarea, cu măncarea și cu băutura, cu viclenia și cu toate cu câte omul se iubește pe sine, căci omul prin iubirea de sine îi alungă pe îngerii Mei și nu prin altceva, iar de la aceasta se nasc toate cele ce îl despart pe om de iubirea de Dumnezeu, care este paza de toată despărțirea de Dumnezeu a omului.

Voiesc, omule venit la izvorul înțelepciunii, voiesc să te învăț cum să iubești viața ta. Dacă vrei s-o iubești, trebuie să ți-o dai ca iarăși s-o iei, căci Eu am spus: *«Cel ce-și iubește viața, acela și-o va pierde, iar cel ce și-o dă, acela și-o va lua înapoi»*, că până omul nu moare, nu poate învia, nu pot Eu trăi în el câtă vreme trăiește el în el. Omul își hrănește trupul

și sufletul îngrijindu-le ca să trăiască el în el, dar Eu vă spun, fii ai oamenilor, că dacă veți trăi voi în voi, veți muri prin faptele voastre, fiindcă nu se poate să rămână viu cel ce nu se leapădă de sine. Această învățătură de viață, din iubire v-o dau, și cu milă vă chem de la moarte la viață, de la voi la Mine prin lepădare de sine, ca să puteți face apoi voia Tatălui, Care este în ceruri și nu pe pământ, și Eu voiesc să-i trag pe toți la Tatăl, precum am promis când M-am suit la Tatăl că așa voi lucra după ce voi ajunge iarăși în slava pe care o am de la El mai înainte de întemeierea lumii.

Am venit cuvânt pe pământ ca să-l chem pe om la viață, iar viața înseamnă sfințenie și iubire de Dumnezeu de-a pururi, căci unde este viață, de-a pururi este, și nu este ca moartea, care nu este veșnică, fiindcă moartea nu va mai fi curând, curând, și vor fi numai sfinți pe pământ, căci sfinții vor judeca lumea, după cum este scris în Scripturi, și am zis: *«Celui ce biruiește și celui ce păzește până la capăt faptele Mele îi voi da lui stăpânire peste neamuri și le va păstori pe ele cu toiag de fier, și ca pe vasul olarului le va sfărâma, precum Eu am luat putere de la Tatăl Meu»*.

Când Pavel, apostolul Meu, așeza cuvântul Duhului Sfânt al învățaturii peste biserică, el spunea: *«Au nu știți, oare, că noi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult cele lumești vom judeca»*.

Voiesc să-i sui înapoi în slava din care au căzut pe îngerii care s-au semețit, și voiesc prin iubirea omului să fac aceasta, prin învierea tuturor să fac aceasta, și atunci îngerii vor fi ridicați din căderea lor cea de la început, și ne vom bucura de toată facerea, căci iarăși toate se fac, și noi se fac, precum este scris. Voiesc să-l învăț pe om să nu-l mai facă pe duhul rău, și să facă Duhul Meu în el, și din el peste om, și atunci îngerii căzuți din slava Mea vor fi judecați, și vor fi apoi ridicați la loc prin învierea din moarte a omului.

Nu vreau, omule, să-Mi fie în zadar moartea Mea de pe cruce, și prin care am biruit moartea ta. Nu vreau să mai fie moarte, și nici tu să nu mai vrei, căci vreau să iau moartea de pe pământ, iar când moartea, cel din urmă vrăjmaș, va fi biruită, atunci Eu, Domnul, Mă voi odihni de căutarea Mea după om și îi voi da lui viața Mea ca să o trăiască pe veci, precum Eu, pe vecii sunt. Amin.

Te serbează cei ce s-au adunat la chemarea Mea în grădina întâlnirii Mele cu omul, mamă, iar Noi luăm cântarea cea dulce a celor ce au venit la nunta Mea cu mireasa Mea cea din români și pe care Eu o slăvesc cu slava Mea, căci ea Mă slăvește în ea înaintea oamenilor, mamă. E sărbătoare de naștere a ta, mamă. Cea stearpă a dat naștere Născătoarei de Dumnezeu, și nu se suie la mintea omului cele mai presus de fire, lucrute de Dumnezeu pe pământ între oameni, căci omul s-a învățat cu slava cea de pe pământ, cu slavă de la om, slavă văzută, iar cu slava cea nevăzută nu mai caută omul, mamă. Tu te-ai născut din femeie stearpă pentru că Dumnezeu te-a născut, iar cuvântul cel pentru nașterea ta și a Mea a fost rostit la facerea omului când Dumnezeu a rostit peste stricatorul firii și a zis: *«Dușmănie voi pune între tine și între femeie, între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul»*.

Omul nu vrea să se suie cu mintea sa spre cele mai presus de fire, mamă, căci omul este prea mic, în timp ce se face mai mare ca Dumnezeu neprimindu-L peste el, mamă.

— **O**, Fiule scump și preaiubit al Tatălui și al meu, lacrima Ta după om se va sfârși curând, căci Duhul și mireasa Îți zic: „Vino!“, iar cel ce aude

glasul Tău din grădinile Tale în care cobori cuvânt acum, la sfârșit de timp, să zică și aceștia: „Vino!”, căci Tu zici și îi chemi pe cei însetați să vină, iar cel ce voiește să ia în dar apa vieții, să o ia, Fiule scump. Această apă în dar se dă, căci Tu o dai, și Tu ești Cel preascump în cei ce Te gustă, și de aceea ești Tu frumos pe chipul celor ce Te iubesc așa cum Tu îi înveți pe ei.

Aduc mulțumire pentru darul inimilor care cu umilință îmi cântă cântare pentru sărbătoarea nașterii mele și le dau în dar viața Ta, Fiule al vieții care va să fie veșnic pe pământ și peste om. Le dau darul credinței sfinte, ca să Te dorească și să fie sfinți pentru slava Ta și a lor. Le dăm cuvântul Tău care cheamă omul de la moarte la viață, și le dăm darul iubirii de Dumnezeu, care poartă în el temerea de Dumnezeu, începutul înțelepciunii omului, și atunci vor cunoaște că Tu i-ai iubit, pentru că Tu Te-ai sfințit pe Tine Însuși, ca să fie ei sfințiți întru adevăr și să vadă slava Ta pe care o ai de la Tatăl, și să vadă că Tatăl Te-a iubit pe Tine mai înainte de întemeierea lumii, Fiule scump, și vor cunoaște ei că Tu ai făcut lumea. Amin.

Luați din pacea inimii Fiului meu iubit, pe Care Tatăl mi l-a dat ca să vi-l dau. Luați viață din viața Lui. Acest dar vi-l dau pentru darul inimii voastre, pentru prăznuirea nașterii mele între oameni și a Fiului meu iubit, întru Care Tatăl a binevoit. Eu, ca o mamă a Fiului Tatălui, vă prind și vă cuprind la piept și vă alăptez cu Fiul meu, Care este Cuvântul Cel de la prima facere a lumii și Cel de la înnoirea făcerii, la sfârșit de timp. Sfințiți-vă pentru venirea Lui, căci Îl veți vedea cum vine și cum este, așa cum numai cei asemenea Lui Îl văd. Sfințiți-vă, ca să nu fiți judecați, ci să judecați lumea pe care sfinții o vor judeca, precum este scris în Scripturi.

Pace vouă! Vă spun ca și Fiul. Pacea Lui v-o dau vouă, precum vă dă El, nu precum vă dă lumea. Aduceți-vă Lui jertfă de iubire, căci El este Mire și Își dorește mireasă. Faceți-vă mireasă a venirii Fiului meu, și apoi bucurați-vă, că plata voastră multă este în ceruri și așteaptă s-o luați dacă veți sta în duh de mireasă a Fiului meu. Amin, amin, amin.

— **O** miriade de miriade stau heruvimii și serafimii și toți îngerii slavei în toată grădina sărbătorii, mamă. I-aș face pe toți cei adunați să le simtă slava și să le vadă lucrarea, dar cei ce voiesc să vadă, să se sfințească pentru slava celor ce nu se văd, mamă, și apoi o vor vedea pe ea, căci cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt și vor rămâne pe pământ în chip văzut, după cum ele sunt. Amin.

Mă slăvesc pe Mine cu voi înaintea Tatălui, copii ai cuvântului Meu, că M-am așezat în voi și cu voi înaintea celor ce au venit la izvorul înțelepciunii cuvântului lui Dumnezeu. Vă dau harul întreit pentru așezarea pe vatra sățuțului cuvântului Meu a fântânii sfântului Nicolae, ocrotitorul necăjiților și al lipsiților. Mi-a fost milă de cei fără de apă, și le vedeam trupul sub sarcină aducând din vale în deal apă cu cobilița. Am pus milă în voi și v-am spus să așezați pe calea aceasta fântână, fiilor, și cruce de odihnă a sufletelor și a trupurilor care ostenesc de cale, și băncuță de stat pe ea, toate așezate frumos, ca într-un staul îngrădit și frumos de privit. Iar pentru osteneală vă voi ajuta să puteți înmii și să lucrați și să miluiți pe omul necăjit de sarcinile lui, fiilor, ca să-l fac dator pe el cu iubirea de Dumnezeu, cu dorul și cu darul credinței sfinte, care-l face sfânt pe om la duh, la suflet și la trup.

Fântâna sfântului Nicolae, arhieru după rang și puternic miluitor al celor săraci care Mă iubesc cunoscându-Mă

prin propovăduire, acest dar îl binecuvintez prin voi, cei unși ai Mei peste vremea aceasta, și îl dăm sătenilor, fiilor.

Acum, pace vouă, și pace lor, celor ce cu dor s-au strâns să cinstească pe mama Mea Fecioară și pe Dumnezeu Cuvântul, Fiul ei! Eu sunt Cel ce sunt, și Mă fac pe pământ cuvânt și vin pe șoaptă de vânt în a doua zi de sărbătoare, ca să-i învăț pe cei adunați la izvor, căci sunt Învățător. Împărăția cerurilor se învață, și apoi se ia, și apoi se trăiește, și apoi se înmulțește din om în om, și este fără de început și fără de sfârșit în cer și pe pământ, și voiesc s-o cunoască omul și s-o trezească în el, căci omul a fost făcut de Dumnezeu pentru ca să fie sfânt pe pământ.

O, fiilor scumpi care Mă purtați cu cuvântul spre oameni, să-i spuneți omului că omul a fost făcut de Dumnezeu pe pământ pentru cer și nu pentru pământ. Iată taină vă spun vouă: cerul a fost făcut pentru pământ, și pământul pentru cer, iar omul a fost așezat între pământ și cer la facerea lui. Dați-vă cu cuvântul Meu oamenilor și spuneți-le lor că Eu sunt chipul vostru, duhul vostru, și să Mă ia de la voi și să Mă aibă oamenii de împărăție a lor. Amin.

Pace vouă! Ați ostenit mult de Mi-ați așezat sărbătoare între Mine și om. Vă pecetluiesc mereu cu putere și vă pun pe frunte pecetea Mea: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, că acest nume v-am pus Eu pe frunți, ca nimeni să nu poată împotriva voastră, ci numai Eu să pot peste voi și din voi, căci scris este despre cei ce biruiesc și păzesc până la capăt faptele Mele: *«Le voi da lor stăpânire peste neamuri și le vor păstori pe ele cu toiag de fier, și ca pe vasul olarului le voi sfârâma, și iarăși viață le voi da»*, viață din viața Mea le voi da. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2003

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia

Orice poveste de iubire are o nuntă apoi. Umilința și iubirea este haina de nuntă pentru cel ce se căiește de relele lui. Cel ce nu are minte, nu are lepădare de sine. Sfințenia se naște din umilință.

In a treia zi a întâlnirii Mele cu omul, Eu, Domnul, Păstorul Cel tainic, îmbrăcat în cuvânt și venind pe vânt, pecetluiesc cu pecetea veșniciei sărbătoarea cea pentru cinstirea mamei Mele, și cu dulce cuvânt slobozesc pentru cale pe cei ce au venit și venind au băut din apa slavei cuvântului Meu care vine cu norii și cu vântul. Pe aripi de vânt Îmi port cuvântul spre ieslea lui, și așa vin; și când vin, cinez cu cei ce au putere să creadă că Eu sunt Cel ce sunt, și sunt cuvânt peste pământ. Amin.

Puțini din cei mulți, câți sunt pe pământ, își lasă păcatele și grijile ca să vină și să poposească la sărbătorile nunții Mele de la sfârșit de timp. Orice poveste de iubire are o nuntă apoi, dar la nunta Fiului de Împărat, Împăratul fiind Tatăl Savaot, puțini vin. El îi cheamă pe toți, dar ei nu vin. Acum două mii de ani am spus: *«Împărăția cerurilor asemănatu-s-a unui împărat care a făcut nuntă fiului său, și care și-a trimis slugile ca să cheme pe cei poftiți la nuntă, dar ei n-au voit să vină. Și a trimis iarăși, alte slugi după ce a pregătit ospăț bogat. Și slugilor le-a zis: „Spuneți celor chemați: Veniți la nuntă!”. Dar cei chemați, prinși de grijile vieții, n-au fost vrednici să vină, și împăratul i-a chemat pe cei de la răspântii, răi și buni, iar masa nunții s-a umplut»*.

O, copii trudiți pentru slava zilelor nunții Mele cu voi! Cât ar fi omul de vinovat, umilința și iubirea îl pot îmbrăca pe

el în haina nunții când el vine la chemarea care i se face. Dar cei chemați și tot chemați și care nu au timp de Mine, aceia sunt legați de mâini și de picioare în întunericul cel din afară și nu pot vedea pe întuneric slava Celui ce-i pofteste pe ei la nuntă, și iată, mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși, fiindcă omul nu se mai teme să petreacă în moarte, nu mai caută să se scoale din ea, căci nu o vede, fiindcă și ea stă tainic cu omul, că altfel omul n-ar sta în ea și cu ea. Eu însă, prin voi, care-Mi sunteți mireasă împodobită, îi arăt omului fața morții care-l învâluie pe el și îi arăt că voi lua moartea de pe pământ și va rămâne omul cu ceea ce și-a agonisit, și atunci va vedea că viața lui a fost moarte fără de viață, căci omul se învoiește în sine cu păcatul, iar plata păcatului este moartea. Învățătura Mea desparte viața de moarte, îl desparte pe om de păcat, dar cel ce nu vrea să lase păcatul, acela nu vede moartea și nu vine când îl chem la viață când îl chem la nuntă ca să cineze și să vadă apoi slava celor ce nu se văd și care așteaptă după om spre ea. Glasul Meu cheamă omul de la moarte la viață, de la el la Mine, dar numai el se mai poate scăpa, că fără voia lui, omul nu este bun pentru Dumnezeu și pentru viața lui cu Dumnezeu. E prea fără de minte omul, e prea de pe pământ, iar Eu pătesc cu omul ca și acum două mii de ani când, după ce mulțimile mergeau după Mine de-Mi auzeau glasul, tot atât de mulți alunecau înapoi întru cele ale lor, căci faptele omului se țin după el câtă vreme omul nu știe să vină la Mine prin lepădare de sine. Cel ce nu are minte nu poate să se lepede de sine, și de aceea nu vine după Mine ca să-i dau viață și din belșug să-i dau. Și iată ce spun: toți cei chemați, toți cei poftiți la nunta Mea, și care nu voiesc să vină, aceia sunt fără de minte și nu știu să-și facă lepădare de sine ca să vină după Mine, după viață să vină. Eu însă acum două mii de ani am spus: «*Vine vremea când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor învia*», ba chiar și cei din morminte îl vor auzi și se vor scula la porunca Sa și vor purta după ei faptele lor.

O, poporul Meu mireasă, am pus în mijlocul tău rânduială pentru ajutorul celor ce au plecat în morminte fără haină de nuntă. Te-am învățat să faci pocăință pentru om până ce ajungi cu ea la începutul omului, ca să pot da mâna celor din morminte și să se scoale prin mijlocirea ta, adusă pentru ei înaintea Mea. Trudește, fiule, și pentru toată firea să trudești, căci dacă omul înviază, și firea va lua pe ea haina nestrucăciunii, haină rămasă în cele ce nu se văd și care așteaptă să se arate fiii lui Dumnezeu, cei care în trup vor primi slava nunții Fiului de Împărat, Care vine cu norii ca să dea fiecăruia după cum este fapta sa.

Acum să-i slobozim pe cei ce au poposit în grădina întâlnirii și să le dăm să ducă cu ei umilința iubirii de Dumnezeu, căci cel ce nu-L iubește cu umilință pe Dumnezeu, acela nu pătrunde puterea iubirii și nu rămâne în ea. Dar Eu le spun lor: rămâneți în iubirea Mea. Iubirea Mea este plină de umilință. Duhul umilinței îl ține pe om în iubire, îl ține să nu cadă din iubire.

O, fii ai cuvântului Meu, o, copii trudiți de dorul Meu după om, spuneți-le celor ce au stat la masa cuvântului Meu, spuneți-le din partea Mea: de Mă iubiți, păziți poruncile Mele, păziți legea vieții. Ea este sfințenia cea plină de umilință, și aceasta se face iubire și se face sălaş al Meu în om. O, dacă tu, omule, nu ai în tine sfințenia, faptele tale sunt vina. Fă, dar, fapte vrednice de pocăință și caută să faci tot ceea ce te mântuiește de păcat, până ce păcatul va muri, iar tu vei trăi. Nu uita însă că iubirea cea plină de umilință și de

credință și de căință a faptelor moarte este viața care-Mi place Mie în om, căci ce folos ar lua omul dacă și lumea toată ar câștiga, iar sufletul și l-ar pierde în ea? Sfințenia înseamnă mintea cea plină de Duhul lui Dumnezeu de-a pururi și înseamnă legea vieții și eliberarea de sine a omului. Cel ce nu știe să se lepede de sine, acela să învețe și să ia de la învățător, și altfel să nu învețe lepădarea de sine, căci dacă omul se învață tot din sine, nu este lepădat de sine ca să poată veni de la el la Mine. Omul este moarte, iar Dumnezeu este viață. Să se îmbrace în Dumnezeu omul, și să fie umilit ca Dumnezeu și nu ca omul, căci Dumnezeu este sfânt, iar sfințenia se naște din umilință, și una pe alta se nasc acestea în omul care se îmbracă în Dumnezeu. Amin.

Slobozim pentru cale pe cei ce au venit la chemarea Mea, iar voi, copii trudiți, faceți această trudă cu iubire, căci Tatăl atât de mult a iubit lumea, că pe Mine, Unicul Său Fiu, M-a dat să mor pe cruce, ca tot cel ce crede în Mine după învierea Mea să nu mai moară, ci să aibă viață veșnică, viață din viața Mea să ia și să aibă, și s-o ia și s-o dea și iarăși s-o ia, precum Eu Mi-am pus viața și iarăși Mi-am luat-o. Amin, amin, amin.

9/22 septembrie 2003

Praznicul Înălțării sfintei cruci

Suferința îl încununează pe cel ocrotit și slăvit prin ea. Tot ce nu înseamnă lucrul Duhului Sfânt, se numește desfrânare. Să nu trăiască omul în sine, ci cu Hristos în el. Mulți au crezut și cred, dar nu-l pregătesc Domnului calea. Nimeni să nu stea fără de îngerii care păzesc viața.

Pace și liniște și odihnă sufletelor și duhurilor și trupurilor voastre, că dacă Eu, Domnul, nu v-aș da, voi nu ați avea, dar Eu am mereu grijă de voi, numai să aveți și voi de Mine, copii ai poporului Meu. Amin.

Cobor cu zi de sărbătoare în cuvânt și aducem slavă, cinste și închinăciune crucii care M-a purtat spre înviere, fiilor, căci suferința este slava omului, fiindcă ea îl ocrotește în Dumnezeu până ce Domnul îi dă lui cununa ei. Amin.

L-aș învăța pe om învățându-vă pe voi, că altfel nu-l pot învăța, fiindcă greu mai vine omul la fântâna învățaturii, care este una, și al cărei izvor este Dumnezeu, și este viața, fiilor. Viață înseamnă lumină, și de aceea am spus Eu ucenicilor Mei: «*Umblați în lumină câtă vreme este lumina cu voi, căci Eu sunt Lumina lumii*». Le-am spus să lucreze câtă vreme este ziua, că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze. Noaptea este necredința care-L împiedică pe Dumnezeu și pe omul lui Dumnezeu să lucreze, iar Eu, cât am stat între oameni pe pământ, am fost Lumină a lumii și am spus: «*Câtă vreme sunt în lume, Lumină a lumii sunt*».

L-aș învăța pe om să caute să înțeleagă taina lui Dumnezeu și să caute el să fie de sprijin Mie, așa cum au fost ucenicii Mei, care erau curați, în afară de Iuda, prin care Eu i-am arătat omului ce înseamnă să stea omul lângă Mine închis în sine, ascuns în sine. Eu și pe Cain am voit să-l ajut să nu facă fapta rea pe care inima lui îl îndemna s-o facă din pricina duhului invidiei care s-a ascuns în om încă de la începutul lui. I-am ieșit lui Cain în cale și înainte de a face fapta cea de moarte, și după ce el a făcut-o, și i-am arătat că nu se poate ascunde de Dumnezeu, și că cel ce se ascunde săvârșește răul apoi. I-am spus și lui Iuda prin cuvinte tainice, și Mi-am făcut datoria pentru viața lui, dar cel ascuns în sine, cu

greu se pocăiește, iar Eu voiesc să-l învăț pe om să stea cu inima în mână, nu în piept, ca să-l pot ajuta pe el prin cei în care Eu stau Lumină a lumii, așa cum am stat prin prooroci.

Iov era prooroc, și de aceea îi judeca pe învățători atunci când el a fost încercat de Dumnezeu, dar Domnul l-a slăvit pe el, căci el era drept în Dumnezeu față de cei ce erau ei în ei drepti și nu în Dumnezeu. Ioan Botezătorul a fost prooroc și a fost stârpit dintre oameni pentru că el a spus celor mari păcatul lor. Samuel, ales în locul celor ce nu iubeau pe Dumnezeu din pricina iubirii de sine prin care ei se desfrâneau, a fost prooroc mare și a uns pe regi și pe prooroci, căci eram în el Lumină a lumii, și așa lucrez Eu prin cei în care Lumină a lumii sunt. O, dacă omul ar asculta de aceștia, l-aș scăpa pe om de desfrânare, căci tot ceea ce face omul în afară de lucrul Duhului Sfânt peste el și peste altul, se numește desfrânare și este desfrânare, dar nu mai are cine-i spune omului taina lui Dumnezeu, care se ascunde în Dumnezeu cu tot cu cei ce o poartă pe ea. Eu M-am ascuns de toți când am mâncat cu ucenicii cina, și ea a fost o taină, cina cea de taină, căci n-am putut să Mă dau celor ce nu credeau că Eu sunt de la Tatăl venit, și că Fiul Tatălui sunt. Dar și acolo, la cina cea de taină, a fost între ei om ascuns în sine și pe care am voit să-l trag spre pocăință, măcar după ce am fost pus pe cruce ca să mor pe ea, și prin ea să-i trag pe toți la Tatăl, prin milă și iubire de Dumnezeu. Iuda însă n-a mai venit să se împace cu Mine, și nu Mi-a făcut bine dacă a făcut așa. Din această pildă omul trebuie să înțeleagă că nu este bine să-i fie frică de Dumnezeu pentru faptele sale, ci e bine să-i fie frică să le facă, și e bine să fie înțelept în Dumnezeu omul, căci frica de Dumnezeu este început de înțelepciune în om, și este început de Dumnezeu, și este Dumnezeu apoi în om, și iată taină nepricepută de om, de nu fuge omul spre ea între Mine și el.

Cina cea de taină trebuie ascunsă numai de vrăjmași, dar nu și de Dumnezeu, și de aceea ea nu trebuie pusă între Mine și om înaintea vrăjmașilor, ci trebuie să fie tainică și cu duh de pocăință și de iubire de Dumnezeu luată, căci omul care umblă cu Dumnezeu, nu trebuie să se ascundă de Dumnezeu, ci numai de vrăjmașii lui Dumnezeu, care le fac cruce celor ce iubesc pe Dumnezeu împotriva iubirii omenești de pe pământ. Crucea este isprăvirea cu păcatul, iar cei ce nu au ajuns să urască păcatul, nu iubesc crucea, nu iubesc învierea prin cruce. Eu însă l-aș tot învăța pe om să caute să înțeleagă taina lui Dumnezeu așa cum Eu i-am învățat pe ucenicii Mei s-o înțeleagă. Nici ei n-au crezut în Mine atât cât trebuia să înțeleagă, dar după ce Eu am înviat prin cruce, au primit ei prin ea darul credinței sfinte și s-au dus și M-au dat celor ce au avut puterea să creadă și să iubească apoi viața cea de la Dumnezeu și nu cea de la părinții lor cei după trup.

O, de M-ar primi omul când Eu îi ies în cale pentru curățirea inimii lui și pentru ca să învețe să umble în lumină apoi, Eu aș avea atunci pe mulți, așa cum l-am avut pe Ioan Botezătorul, și mulți Mi-ar pregăti calea. O, mulți au crezut în Mine prin acest cuvânt, și mulți au venit așa cum au știut ei să vină, dar aceștia nu Mi-au și pregătit calea, iar cine nu Mi-o pregătește, acela Mi-o încurcă, la fel ca și cel ce nu știe să se folosească de ea umblând în lumină pe ea și nu în întunericul care-i ascunde faptele. Cel ce-Mi pregătește calea, Mi-o pregătește spre el, nu spre altul, cum fac mulți care dau să vină să Mă audă, și apoi iau aceștia și se duc să dea la alții fără ca Eu să-i trimit să facă aceasta. Eu când i-am trimis pe ucenici să Mă vestească în toată lumea, i-am făcut mai întâi

să-Mi pregătească spre ei calea, ca să-i pot face pe ei mai întâi după chipul și asemănarea Mea, căci cine nu ia de la Mine după cum este acest luat, acela nu are, și dacă nu are, nu are ce să dea altuia, și acela se dă pe sine, nu pe Mine. Nici un ucenic chemat de chemarea Mea dacă nu vine să-Mi pregătească spre el calea mai întâi, acela nu-Mi poate pregăti calea venirii Mele.

I-aș învăța pe toți oamenii de pe pământ să știe să Mă primească și să se dea Mie apoi, cu bună voia lor, căci cel ce nu-Mi dă inima, în zadar stă în preajma Mea în chip văzut de om. Cei ce sunt lumina lumii, aceia sunt cei ce stau în lumină cu toate cele din ei și din aproapele lor și din Mine, așa cum Eu v-am învățat pe voi taina de prooroc al lui Dumnezeu.

Cel ce are nevoie de facere, acela vine spre cel ce-l face pe om cu Duhul și cu cuvântul Meu, și numai apoi cu Trupul Meu, căci dacă cuvântul Meu nu este cu duhul lui, nu este nici venirea Mea cu omul, și apoi Trupul Meu cu trupul lui, unul cu altul, pentru facerea omului, din Dumnezeu facere, și ca să fie apoi omul după chipul și asemănarea Mea.

Evangelia Mea nu trebuie dată oamenilor de către oricine, căci Eu nu așa am lucrat cu ea când am dat-o. Am dat-o ucenicilor Mei după ce am împlinit-o și după ce i-am împlinit pe ei în Mine și în ea. Și după ce le-am dat-o, numai după aceea i-am trimis și i-am numit trimișii Mei. De atunci încoace prea mulți au dat să dea Evangelia Mea fără de trimiteră Mea, iar azi și mai mulți care nu o împlinesc pe ea și care nu se jertfesc pentru ea, o iau și dau s-o dea oamenilor, de care nu se prinde Evangelia Mea așa cum nu se prinde de cei ce dau s-o dea pe ea oamenilor. Eu M-am ascuns cu cina cea de taină între ucenicii Mei care umblau cu Mine, și altfel ei nu mai umblau, și a rămas atunci pildă dintre ei cel ce nu umbla numai cu Mine, ci umbla și cu vrăjmașii Mei cărora le spusese el taina Mea cu ei, dar aceia erau farisei, erau vrăjmași, fiindcă iubeau iubirea de sine și nu pe Dumnezeu.

O, cel ce nu iubește crucea, acela nu are de unde să învețe jertfa cea plăcută Mie cu inimă smerită și cu lumină prin jertfă. Am venit Eu Însuși ca să Mă vestesc, căci cel ce vestește, trebuie să se jertfească, și aceasta să însemne Evangelie vestită, așa cum și ucenicii Mei au vestit-o. Mă uit peste pământ la omul care se apucă să dea oamenilor Evangelia Mea, Mă uit că aceștia nu știu să fie Evangelie a lui Iisus Hristos, viața a Mea între oameni, cină tainică între Dumnezeu și om, cruce la care să se închine omul care se căiește de păcatele sale ca să găsească apoi iertarea lor cea de la Mine prin cei ce sunt ei înșiși cu viața lor lumină a lumii așa cum am fost Eu, Învățătorul ucenicilor Mei. Crucea este viață plină de lumină pe calea Mea cu omul, pe calea omului cu Mine. Crucea este inima omului care merge cu ea afară din el înaintea Mea, iar omului nu trebuie să-i fie teamă de Dumnezeu când e vorba de venirea lui spre Mine cu inima din el. O, nu-i este bine fără Dumnezeu omului, și mult aș vrea să Mă câștige omul de Mântuitor al său, iar Eu să-l câștig pe el de odihnă a Mea și de lucrare a Mea peste el și din el. Amin.

Mergeți, fiilor, și luați masă frățescă și prăznuiți cu duhul și cu sufletul și cu trupul crucea care a luat ființă din ființa Mea, și cântați cântările crucii, și Eu iarăși voi așeza în carte învățătura zilei acesteia, căci sunt Învățătorul Cel venit de la Tatăl ca să învăț lumea și să fiu Lumina ei, și ea să vadă lumina Mea de peste voi, învățătura Mea care-l trage pe om din sine ca să umble după Mine, să-și ia crucea și să umble ca Mine și nu ca el, iar Eu să-i văd crucea, să-i văd viața când el

Mi-o dă, și apoi să i-o fac ca pe a Mea, ca să poată el cu drag să caute spre Mine, căci omul pentru faptele lui rele dă să se ascundă și să nu vină spre venirea Mea după el, dar el poate să se facă curat și să învețe duhul umilinței, Duhul Meu cu Care am stat în fața omului ca să ia omul pilda vieții Mele și să se lepede de sine și să Mă ia pe Mine în el, și apoi să stea în iubirea Mea, și să fie și el iubire, precum Eu sunt. Iar cel ce are nevoie de facere nouă, acela vine mereu spre cel ce-l face pe el cu Duhul și cu cuvântul Meu, și cu acela Eu cinez până ce el se face casă a Mea, și apoi Mă vede precum sunt, ca să fie și el precum sunt Eu. Amin, amin, amin.

*

O, poporul Meu, e prea ziditor cuvântul Meu de peste tine, e prea făcător de om și de viață în om. Pe el trebuie să-l mănânci și să-l iubești și să-l cauți ziua și noaptea, în vreme de bucurie, în vreme de încercare, și să-l pui pe masă frățească mai mult decât pâinea cea pentru ființă, poporul Meu.

O, Ierusalime, în mijlocul tău trebuie să meargă înaintea ta și în urma ta, la orice lucru, la orice stare, cuvântul Meu, toiașul de care trebuie să te sprijini tu, și ca să te păstorească el, poporul Meu. O, ai grijă de tine, și ai grijă de cei care Mă dau ție cuvânt și trup, căci cuvântul Meu este hrana ta și viața ta și viața Mea din tine. Cuvântul Meu sunt Eu, Cel tainic în mijlocul tău, iar tu ești cel ce trebuie să-Mi dai viață în mijlocul tău. Amin. Tu trebuie să Mă trăiești pe Mine în tine. Tu nu trebuie să trăiești tu în tine, fiule îmbucăturit cu viața cuvântului Meu.

O, te-am învățat să te faci și tu cuvânt atât cât ești și faci și grăiești în tine, dar cei ce sunt în mijlocul tău poartă a Mea spre tine și poartă a ta spre Mine, nu-și mai află starea de a sta cu tine înaintea Mea, și aceasta este durere pentru îngerii Mei și pentru Mine, Care plâng de mila îngerilor tăi care așteaptă fața Mea, poporul Meu. Eu în toată vremea învățaturii Mele de peste tine te-am învățat să ai grijă de cei ce Mă poartă spre tine și de cei ce te poartă spre Mine și să nu ai o mai mare grijă ca grija aceasta care-ți dă viață ție înaintea Mea. Citește în Scriptură și vezi cât așteaptă îngerii Mei să vadă fața Mea, iar tu ai rânduială pusă de Mine în mijlocul tău și voiesc ca tu să fii tare de îngeri și să petreacă îngerii Mei înaintea Mea cu viața ta, fiule al poporului Meu. Îngerii au nevoie de ochi și de gură și de gândire și de iubire de pe pământ spre cer, ca să poată avea ei lucrare de pe pământ și să vină cu ea la Mine și să vadă fața Mea. Dar pentru aceasta trebuie ascultare de rânduiala Mea, ca să stea inima ta în mâna Mea mereu, cu toate din ea, poporul Meu. Cea mai mare grijă, aceasta ar trebui să-ți fie, că astăzi e pus pe mare lucrare duhul cel potrivit biruinței Mele ca să te ia pe tine dinaintea Mea și ca să te vadă el și ca să te ascundă el de la fața Mea, și apoi Eu să trag din greu pentru paza ta de toată primejdia rea. Cel ce este cu Dumnezeu, acela trebuie să învețe bine această orânduială și să fie creștin apoi prin orânduiala aceasta, că prea puțini sunt dintre cei ce-și zic creștini pe pământ și ca să mai și înțeleagă cum înseamnă legătura creștinului cu Dumnezeu. Eu, Domnul, am pierdut mult popor din pricină că el nu a știut cum este statul omului înaintea Mea. Nimeni nu poate sta prin sine înaintea Mea, dar puțini cred aceasta pe pământ, și de aceea s-au împrăștiat mulți căutând în fel și chip spre Dumnezeu, dar statul omului înaintea Mea nu are de unde să-l învețe omul decât de la Mine, și

fericit este cel ce crede cuvântul Meu din zilele acestea, căci prin el Eu îl învăț pe om să fie, iar cel ce este, este cel ce stă înaintea Mea cu toată viața sa, așa cum Eu v-am povățuit pe voi să fiți, și să știți cum să fiți. Amin.

Cel ce este, este cel ce stă înaintea Mea, iar acest stat, cu greu l-ar învăța omul, căci omul este departe de Mine și stă prea mult în sine, de nu-l știe nimeni, de nu-l știu îngerii Mei pentru ca să-l aducă pe el înaintea Mea. Cel ce stă în mâna Mea nu poate sta prin sine dacă nu se dă celui ce-l aduce înaintea Mea. Această rânduială creștinească nu poate s-o îmbrățișeze omul ascuns în sine și nici n-o poate învăța, căci adevăratul creștin este cel cu totul văzut în afara sa, și pe acela nu-l poate învinui duhul rău, duhul cel ascuns în sinele omului. Eu am pierdut mult, mult popor din pricină că nu a avut de unde să învețe statul omului înaintea Mea.

Cel ce nu este păzit de îngerii Mei, este cel ascuns în sine. Cel ce nu se așează înaintea Mea mai înainte de orice lucrare a sa, acela nu poate scăpa de duhul cel potrivit mântuirii lui și al statului lui în cele ce-i dau omului viață. Mă doare când îl văd pe om că nu se teme să stea ascuns în sine și nemulțumit în sine. În loc să se teamă omul de ascunderea lui în sine, el se teme să se descopere pe sine cu toate cele din el.

O, ce să-i fac Eu celui ce nu înțelege taina vieții lui? Mai înțelepți sunt fiii lumii care-și pun lor pază față de orice atac neașteptat de la răufăcători, și iată pildă de la care ar trebui să învețe neamul omenesc care își zice neam creștinesc. Cel ce se păzește pe sine, este cel ce-și încredințează inima și viața celor din jurul lui în toată clipa, și apoi el se roagă de îngerul Meu să-l aducă la Mine, și Eu să-l știu și să-l păzesc pe cel ce se încredințează Mie. Obștea creștinească nu poate ajunge la Mine dacă nu se dau Mie unii pe alții aceștia, fiindcă nu alta este orânduiala neamului lui Dumnezeu.

Am un sfânt în cer care zicea la creștinii cu care se întâlnea, le zicea: „*Bucuria mea*“. Le zicea așa pentru că avea cu cine să Mă împartă și cui să Mă împartă, și erau aceia bucuria lui și a Mea, și se făceau aceia asemenea Mie și Mă vedeau cum sunt, Mă vedeau în el, fiindcă el era vas al Meu, iar Eu stăteam în el și Mă vedeam.

Voi, fiilor, unii altora ar trebui să vă fiți bucurie de Duh Sfânt și să iubiți pe Duhul Sfânt, fiilor. Eu asta aștept din mijlocul vostru, și îi aștept pe cei ce Mă aduc vouă să aibă cu cine să Mă împartă și să fiți voi asemenea Mie, căci Eu sunt Cuvântul vieții și viața și bucuria celor ce știu ce este bucuria și viața ei în omul iubitor de Dumnezeu pe pământ, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2003

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Bucuria și durerea pentru Domnul între cei ce împreună stau curați în iubire, acolo este cel mai frumos loc de pe pământ.

Nu pot să te las fără hrană din cer, Ierusalime. Aceasta este ceea ce-ți dă viață în vreme ce nimeni nu mai poate azi avea viață pe pământ. Viața înseamnă lumina oamenilor, iar lumina luminează în întuneric, dar omul cel din întuneric nu mai poate cuprinde lumina. Eu pe tine te învăț mereu, poporul Meu. Dacă nu te-aș învăța, tu n-ai mai avea viață, tu n-ai mai trăi, că n-ai avea de unde să ai viață, și fericit este cel ce mănâncă din gura Mea cuvânt, căci el este cuvântul vieții. Amin.

O, Ierusalime, întunericul nu cuprinde lumina acestui cuvânt. Hrănește-te mereu cu hrana aceasta și ia-te după Mine și stai în lumină, iar lumina ta să lumineze în întunericul cel din jurul tău, că te-am așezat între fiii oamenilor, care stau în întunericul despărțirii de Dumnezeu, dar întunericul nu cuprinde lumina din mijlocul lui, precum orbul cel din naștere, care nu caută pentru că nu vede.

Mama Mea Fecioara se lasă cu acoperământul ei peste tine și peste Mine, că Eu sunt cu tine în cuvânt în zi de sărbătoare pentru ea, și sunt cu tine în imn de slavă pentru ea. Mi-e tare drag când în mijlocul tău se bucură cerul de la slava ta cea pentru el. Te-am crescut cu cuvântul, și tu să fii mult crescut, și să dai slavă și cinste celor din cer, care lucrează cu Mine peste tine pentru creșterea ta, pentru ocrotirea ta, pentru îngrijirea ta. Mama Mea Fecioara culege ca pe o iubire imnul slavei ei din gura ta, că frumos este acolo unde frații știu ce înseamnă statul împreună în numele Meu, frații Mei pe care îi iubesc pentru iubirea lor de Dumnezeu și de toate cele cerești, care nu se văd, dar care sunt în Dumnezeu, și Dumnezeu în ele cu taina Lui care se odihnește în sfinți. Cel mai frumos loc de pe pământ este acolo unde frații locuiesc împreună, curați la duh și la trup și la suflet, și dând slavă cerului cel tainic, care îi ține pe aceștia în taina lui, iar unde este unirea omului cu cerul în duh de mulți frați în numele Meu cu trăirea lor, acolo poruncesc Eu viața și binecuvântarea atât cât ei nu pricep. Amin.

O, Ierusalime, nu stau mult în cuvânt peste tine, că e greu când vin, e greu și pentru Mine și pentru calea pe care merg, pentru că Eu sunt Dumnezeu și nu sunt altceva. Venirea Mea la tine este prea mare lucrare, pentru că Eu Însuși lucrez. Îmi folosesc puterea ca să vin, că dacă n-aș folosi-o, cu nici un chip Eu n-aș putea să-Mi fac venirea când vin să te hrănesc, când vin să pun masă pe pământ cu cuvântul Meu pe ea. Tu, poporul Meu, trebuie să fii mare și mereu mare cu înțelepciunea cea de sus, mare cu iubirea inimii cu care Mă porți. O, deschide-Mi mereu, ca să te umpli, că fără Mine tu nu poți face nimic, fiindcă ești cel mic de la sfârșit de timp, și timpul apasă cum niciodată nu a apăsător peste om, și apasă ca la sfârșit. Tu însă întetește trăirea Mea în tine și stai sub viață și sub binecuvântare și sub duhul înțelepciunii și ferește-Mi de dureri calea pe care vin, și umple-Mi de pace și de iubire Duhul Meu, că Eu mănânc din mâna ta când tu Îmi dai. Amin. Taina aceasta, a hranei lui Dumnezeu de la om, nu este pricepută decât de înțelepciunea Mea din om. În vreme de bucurie și de durere, și laolaltă acestea două când cei ce sunt ai Mei stau întru Mine cu duhul lor, atunci Eu stau cu Duhul Meu în ei, și apoi le dau hrana.

Eram îndurerat când am petrecut bucuria Paștelui Meu cu ucenicii mai înainte de moartea Mea pe cruce, și le-am spus lor: *«Cu dor am dorit să mănânc cu voi acest Paști mai înainte de patima Mea. Luați-l și împărțiți-l între voi, că Eu nu voi mai bea din rodul viței până ce nu va veni împărăția lui Dumnezeu. Voi sunteți cei care ați rămas cu Mine în încercările Mele, și Eu vă rânduiesc vouă împărăție precum Mi-a rânduit Mie Tatăl Meu, ca să mâncați și să beți la masa Mea în împărăția Mea. Împărății păgânilor domnesc peste ei, și cei care îi stăpânesc se numesc binefăcători, dar între voi să nu fie așa, ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai mic, iar căpetenia, ca acela care slujește. Acum voi veți plânge și vă veți tângu, iar lumea se va bucura, dar întristarea voastră se va preface în bucurie, și iarăși vă voi vedea, și se va bucura*

inima voastră, și bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi, căci Însuși Tatăl vă iubește, fiindcă voi M-ați iubit pe Mine și ați crezut că de la Dumnezeu am ieșit». Amin.

O, poporul Meu, bucuria și durerea sunt nedespărțite de tine pe calea Mea cu tine, căci Eu sunt îndurerat, dar sunt cu tine. Când i-am auzit pe ucenicii care mergeau la țarină în Emaus, când le-am văzut tristețea lor după Mine, M-am apropiat și le-am zis: *«De ce sunteți triști? Nu trebuia Hristos să pătimească acestea și să intre în slava Sa?».* Le-am frânt pâinea apoi la masă binecuvântând-o, și atunci s-au deschis ochii lor și M-au cunoscut și s-au bucurat, iar Eu lăsându-i în bucuria Mea M-am făcut nevăzut de ei. O, poporul Meu, bucuria și durerea cea pentru Mine în cei ce stau împreună, curați la duh și la trup și la suflet și la grai și la faptă și la credință și la iubire, acolo este cel mai frumos loc de pe pământ, acolo poruncesc Eu viața și binecuvântarea atât cât ei nu pot pricepe. Această taină cerească s-o iubești, și în ea să stai, unit frate cu frate în vreme de bucurie și de durere, căci bucuria durerii e frumoasă pe fața și pe inima celor ce Mă iubesc, precum durerea bucuriei este tot așa de frumoasă pe fața celor uniți cu ea. Amin. Așa mănânc Eu din mâna ta când tu Îmi dai și Îmi umpli de pace și de iubire Duhul Meu când Mă slăvesc în mijlocul tău, în mijlocul iubirii tale de Dumnezeu, că pentru ea M-ai urmat, și pentru ea suferi cu pace, și pentru ea plângi bucurându-te și te bucuri plângând pe drumul slavei Mele cu tine, că Eu așa te-am învățat să semeni tu cu Mine, popor mititel din vremea venirii Mele.

— **O**, bucurați-vă în vremea durerilor Fiului meu, și iubiți taina vieții și a binecuvântării, fii ai Ierusalimului! Cel mai frumos loc de pe pământ este acolo unde frații, copiii împărăției Fiului meu, locuiesc împreună, curați la duh și la suflet și la trup, dând slavă cerului cel tainic, căci unde este unirea cerului cu pământul, și a pământului cu cerul, în duh de mulți frați, în numele Fiului meu, acolo poruncește El viața și binecuvântarea cât nu se suie la mîntea omului.

Eu, mamă cu iubire și cu milă cum sunt, vă prind în duhul sărbătorilor cerești, căci sărbătorile cerești nu sunt bucurii pământești și omenești, ci sunt bucuria durerii Domnului și sunt durerea bucuriei Lui cu cei ce plâng și se bucură cu El, ca și ucenicii Lui cei de acum două mii de ani, cărora El le-a rânduit împărăția Sa. Amin, amin, amin.

— **P**ace vouă, copii duruți ca Dumnezeu și nu ca omul!

Iar ție, mamă Fecioară, mamă a Mea, îți mângâi bucuria durerii și durerea bucuriei pe care o împarți cu Mine și în cele cerești ca și atunci când am suferit și am fost fericit de ucenici acum două mii de ani. Sărbătoarea ta să fie acoperământ celor ce știu să suspine bucurându-se ca să Mă bucure ei cu Duhul Meu din ei, cu frumosul Meu din ei. Sărbătorile Noastre cu ei să le dea lor viața și binecuvântarea și răbdarea sfinților, mamă, căci ca și cei de acum două mii de ani ucenici ai Mei, aceștia rămân cu Mine în încercările Mele, și Eu le rânduiesc lor împărăție precum Mi-a rânduit Mie Tatăl Meu, ca să mănânce și să bea la masa Mea în împărăția Mea de peste ei. Amin.

O, stați în duh de rugăciune și de slavă pentru cei din cer și bizuiți-vă pe Domnul, copii ai Ierusalimului, căci bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi, căci Însuși Tatăl vă iubește, fiindcă voi M-ați iubit pe Mine și ați crezut că de la Dumnezeu am venit și vin. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2003

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Cei frumoși sunt cei ce iubesc suferind după Domnul. Cei credincioși trebuie să semene cu Domnul mai mult decât cu sfinții. Omul nu crede în lumea îngerilor. Iubirea vindecă omul de păcat. Nemulțumirea învinuiește și nu vindecă. Anul 2000 este vremea încercării credinței. Numai cel ce stă copil crește, iar cel ce stă mare scade.

Cu mare dor Îmi alin suferința Mea cea dumnezeiască după ce cuvântul Meu a tăcut vreme de patruzeci de zile ca să te învăț cu dorul și cu rugăciunea cea plină de bucuria durerii, Ierusalime, popor al nașterii cuvântului Meu în mijlocul tău.

Pace ție! În numele Tatălui Meu și al tău îți spun cu cuvânt plin de Duh Sfânt: pace ție, și alină-ți suferința, că nimic nu-l poate face frumos pe om ca și suferința cea după Dumnezeu. Cu mare suferință Mi-am ținut în Mine cuvântul, din ziua când ți-am grăit ultima oară și când te-am învățat să iubești bucuria și durerea cea pentru Mine, căci bucuria durerii este frumosul cel de pe fața celor ce Mă iubesc, precum durerea bucuriei este tot atât de frumoasă pe chipul celor uniți prin ea. Amin, amin, amin.

O, ridicăți-vă spre putere de Duh Sfânt, copiii care-Mi sunteți porți de intrare în Ierusalim, copiii duruți ca Dumnezeu și nu ca omul. Durerea Mea din voi vă învață răbdarea sfinților care rămân întru Mine în toate încercările care-i fac frumoși, spre mângâierea Mea de la ei, de la cei frumoși prin suferință, copiii duruți ca Dumnezeu și nu ca omul. Am îndemnat poporul să stea în duh de rugăciune și de slavă pentru cer și să crească în iubire și în dor, ca să Mă întorc cu dor și să-Mi iau firul cuvântului vieții peste viața lui. Așezați-vă cale a Mea spre el și auziți duhul sărbătorii îngerești cu care cobor plin de cuvânt pe pământ sfânt și cu nume mare, de Mine, Domnul, așezat peste el.

Voiesc să purtați voi răbdarea sfinților, că nu e sfânt în cerul Meu ca să vă puteți măsura cu el, fiindcă sfinții Mei dau ei să se măsoare cu voi, că ei n-au purtat ce purtați voi. Voi purtați venirea Mea cea după șapte mii de ani pe pământ după om, căci acum două mii de ani poporul iudeu a ascuns dumnezeirea Mea de Fiu al Tatălui, și din Tatăl venit în Fecioară. O, nu vă măsurați cu sfinții ca să faceți ca ei, ca unii din ei. Ei, dau ei să se măsoare cu voi, alăturându-se pentru ajutor peste voi, după puterile Mele cu care M-am odihnit peste ei ca să lucreze ei pe pământ credință în Mine peste om în vremea fiecăruia din ei. Voi măsurați-vă cu Mine și cu cuvântul pe care vi-l cer, că așa puteți fi voi sfinții cei așteptați de șapte veacuri de tot neamul oamenilor și al sfinților de până la voi. Voi, fiilor născuți din dragostea cuvântului Meu de peste voi, voi când îi citiți pe sfinți nu uitați cuvântul Sfântului sfinților, Sfântul Tatălui, cuvântul Meu din vremea voastră, venirea Mea în râu de cuvânt peste pământ, învățătura vieții voastre, ca să vă deschideți cu ea în lături după ce o împliniți suferind după Mine pentru viața voastră, căci voi aveți cuvântul Meu din zilele voastre, și voi astăzi trăiți. Amin.

Sunt înconjurat din toate laturile de cete de îngeri fără de număr pentru sărbătoarea lor orânduită de sfinți, căci sfinții sunt cei ce le judecă pe toate câte trebuiesc să fie pe pământ și în cer, în cer și pe pământ. Sunt fără de număr în curțile Mele cu voi cetele de îngeri sfinți; ba chiar și cetele de îngeri vinovați sunt toți veniți la sărbătoarea îngerilor Mei cei buni, căci Eu cu voi lucrez și în bucurii, și în dureri, și în sărbători, și în lucru, iar îngerii cei sfinți se apleacă statului Meu în mijlocul vostru și își slujesc slujirea pentru sâr-

bătoarea lor cea plină de taină și de puterea slavei împlinirii Scripturilor Mele de nou Ierusalim între cer și pământ, căci pe pământ este tot lucrul Meu cel ceresc, și pe care-l lucrez cu sfinții și cu îngerii, și îl lucrez cu voi, copii crescuți cu lapte din cer, cu viață din cer, că e plin de viață veșnică tot cuvântul Meu cel pentru voi, și din care ia și omul cel căzut din iubire.

O, poporul Meu, mulțimi și iar mulțimi de oameni nu au crezut și nu cred în lumea îngerilor, și de aceea nu au avut și nu au ei iubire, și de aceea au făcut și fac păcate, dar îngerii sunt slujitori de foc, și n-ar putea omul să-i vadă și să nu ardă, iar dacă nu-i vede omul, el arde de focul lui, iar focul și lucrul îngerilor nu-l arde pe el, și de aceea omul nu are iubire. Iubirea vindecă omul de păcat, căci ea rămâne de partea sufletului, nu de partea trupului. Ea nu trebuie să-i dea trupului decât pe Dumnezeu, căci ea înseamnă Dumnezeu. Sufletul este de la iubirea lui Dumnezeu, iar trupul este de la părinți, și unul cu altul trăiesc în vrăjmășie când omul Îl iubește pe Dumnezeu. Mie-Mi este drag să-i numesc pe fiii cuvântului Meu fii-copii, căci cine-Mi ascultă cuvântul și îl face faptă peste el, acela Îl are de tată pe Dumnezeu, și cine are tată, acela este copil. Amin.

Le dau îngerilor lucrare de cuvânt peste tine, poporul Meu Ierusalim, căci numele tău cel de la Mine este frumos, și îngerii îl iubesc și îl cunosc cu multul, fiindcă în lumea îngerilor și a sfinților acesta este cel mai dorit nume, și după taina lui tânjește cerul cel nevăzut, Ierusalime plin de dor după cuvântul Meu, după mângâierea ta, fiule copil. Duhul Sfânt Mângâietorul Se face cuvânt prin îngeri, căci Eu, Domnul, încununez sărbătoarea lor dându-le grai din graiul Meu, fiindcă cele ce nu se văd sunt veșnice, iar voi nu trebuie să priviți la cele ce se văd, și care sunt trecătoare înaintea celor ce nu se văd, și care sunt mărturisite de cei ce au văzut și văd dincolo de cele ce se văd, și care sunt acoperite de cele ce se văd.

Vă dau glas din glasul Meu, căci voi Îmi sunteți slugi lucrătoare și grăitoare peste om, o, îngeri și căpetenii de îngeri dintre îngeri! E sărbătoare de sobor de îngeri, iar Eu Îmi mângâi poporul cu Duhul Sfânt Mângâietorul, prin îngeri. Amin, amin, amin.

— **T**u, Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc, binecuvintează lucrarea noastră, lucrarea îngerilor Tăi, Doamne al sfinților și al îngerilor.

— **P**ace vouă în mijlocul Ierusalimului nou, că dulce și dorit vă este vouă acest nume. Mergeți, în numele Meu, cu venirea Mea cea tainică de la sfârșit de timp. Mergeți și vestiți taina cuvântului Meu și puterea lui, căci slugile Mele sunt pară de foc în cer și pe pământ și Îmi împlinesc cuvântul. Amin.

— **M**ergem, Doamne, ca slugile cele pline de iubire, căci noi, îngerii cei sfinți ai Tăi, suntem iubirea Ta, și ne doare ca și pe Tine pentru cei dintre noi care nu au iubit, care nu au ascultat pe Dumnezeu și nu pe om, și care nu pot să se smerească asemenea Duhului Tău Cel plin de iubire și de aplecare pentru tot omul căzut din cinstea pentru care l-ai zidit pe om la început.

Ca cei ce suntem rugători pentru cei iubiți ai Tăi care s-au supus ca și noi să fie slugi ale Tale, fă din cei ce Te poartă de la cer la pământ și la om, fă din ei pară de foc, și cu cuvântul Tău cel plin de dor după om să ardă ei toată nelegiuirea de pe pământ, ca să nu mai plângi de la om, că omul, săracul, nu știe că nemulțumirile lui nu au drum spre Tine, nu au îndreptărire în fața Ta, fiindcă Tu ești blând și smerit cu inima, dar omul nu voiește să fie ca Tine și să nu mai stea ne-

mulțumit înaintea Ta ca unul care merită îndreptățit. Noi, îngerii cei sfinți ai Tăi, prin căpeteniile de peste noi le spunem oamenilor că omul fără cuvântul Tău peste el, este om fără Dumnezeu, așa cum noi n-am putea fi ai Tăi fără căpetenii peste noi, fără iubire îngerească în noi prin supunere, Doamne.

O, ce mare taină este credința ascultătoare! O, fii ai oamenilor, duhul îngerilor sfinți vă învață pe voi să fiți mulțumitori față de Domnul îngerilor și al sfinților în cer și pe pământ. Mulțumitori să viețuiți din zori și până-n zori, căci nemulțumirea omului nu ajunge la Dumnezeu, pentru că ea învinuiește, nu vindecă. O, fericit este cel ce nu se smintește întru Dumnezeu pentru omul greșit sau pentru sinele său însuși, căci unul ca acela prin faptele credinței ascultătoare va ajunge vremea mântuirii lui, că nu e bine să fugă omul de Dumnezeu pentru faptele lui rele, ci e bine să meargă cu ele în fața lui Dumnezeu, pentru umilință și pentru umilire, iar prin acestea, pentru mântuire. Credința ascultătoare îl face înger pe om, căci cine Îl cunoaște pe Dumnezeu, acela Îl și ascultă, și nimeni pe pământ nu poate crede în El fără să-L cunoască. Amin.

Tu, Cel ce ai făcut din iubire pentru om cerul și pământul, văzutele și nevăzutele, Doamne, dă-le oamenilor iubirea îngerilor sfinți, căci îngerii Tăi cei sfinți au iubire ascultătoare, și cu ea ei Te iubesc și Te poartă slujindu-Te ca pe Dumnezeu și Stăpânul lor. Amin. E întâmpinat cu jertfă de iubire praznicul îngerilor în mijlocul Ierusalimului cel nou, pe care Tu l-ai făcut să stea pe pământ înaintea Ta. Numai dulce grăim poporului Tău, căci el trebuie să fie odihna Ta, iar Tu și cu noi, odihna lui. Amin.

S-a adunat popor să aducă credință și iubire îngerilor, dar noi suflăm duh din Duhul Tău Cel plin de dor și de putere peste cei plâpânzi ai Tăi care dau ființă cuvântului ceresc pe pământ. Le dăm mângâierea dorului de Dumnezeu, cel mai mare dar al iubirii fierbinți, care lucrează faptele credinței ascultătoare. Le dăm vestea cea de taină a credinței care ascultă și care nu se va lua de la om. Amin.

Iar celor adormiți care au așteptat pomenirea lor lângă sărbătoarea noastră le dăm bucuria cuvântului Tău peste pământ și le dăm iubirea celor ce le fac pomenirile alături de serbarea îngerilor, Doamne, și ca și cei vii, și ca și cei adormiți, și noi așteptăm învierea a toate, ca să ne odihnim din nou după ce Tu îl vei trage pe om la Tatăl prin credința cea ascultătoare a omului și prin slujirea noastră întru a Ta venire duh și trup, precum Tu ai făgăduit, Doamne, cu cuvântul Tău cel din Scripturi. Amin, amin, amin.

— **O**, iubiților ascultători între îngeri! Cei din morminte aud glasul Meu și se pregătesc de ridicare și de mărturisire a vieții veacului ce va să fie, iar cei ce sunt în trup nu au crezut și nu cred în lumea îngerilor, și mulți nu cred, și de aceea nu au iubire. Bucurați-vă împărtășind cu poporul Meu de azi bucuriile și durerile lui pe calea noii împărății. E plin văzduhul cetății sfinte de nou Ierusalim, e plin de firea voastră cea fără de trup. Luați din slava Mea cea din mijlocul Ierusalimului nou, adunat la sărbătoare îngerească. Amin.

Iar tu, Ierusalime mic, să știi că Eu cu mare, mare dor dau să-Mi alin suferința Mea cea dumnezeiască în urma tăcerii Mele în mijlocul tău ca să te îndeletnicești cu veghea, cu durerea cea după Mine, și să-Mi fac cu dor cărare spre tine, ca să-ți dau chip frumos, și seninul Duhului Sfânt să-ți așez în priviri și în glas și în lucrarea ta cea pentru venirea Mea. Să știi, poporul Meu, că dorul Meu după viața ta Eu îl fac rană

vie, și te voi veghea și Îmi voi întări străjerii și îi voi scoate de sub grijile cele pentru lipsurile tale, căci Eu Mă voi îngriji ca un Păstor de viața ta, iar tu, de viața Mea pe care ți-o dau mereu s-o trăiești și s-o împarți, că omul nu are de unde să ia învățătură, fiindcă pe pământ e numai deșertăciune, e numai moarte, e numai semeție.

Binecuvântată să fie jertfa rugăciunii tale pentru cei adormiți care așteaptă învierea trupurilor lor. Ei se umplu de uimire când văd lucrarea Mea din mijlocul vostru, și aud cei din morminte glasul Meu precum este scris în Scripturi despre vremea aceasta. Amin.

Mai-marii îngerilor, Mihail și Gavriil, sunt slava ceteilor îngerești, iar duhul sărbătorii de azi Mă mângâie dintre îngeri și dintre voi, copii ai Ierusalimului nou. Vă binecuvîntez întreit bucatele, și lângă voi stăm cu masă de sărbătoare și vă mângâiem bucuriile și durerile și vă dăm pe Duhul Sfânt să vă fie umplere și să slăviți cerul care stă cu voi în cete-cete mângâindu-vă inimioarele și trupușoarele ostenite de toate grijile petrecerii Mele cu voi. Dorul Mi-a fost mare ca să cobor cuvântul Meu peste voi, iar mângâierea tot așa de mare Mi-a fost când vă vedeam cuprinși de duh de rugăciune și de slăvire cu cuvântul și cu cântul slavei cea pentru cer. Iubirea Mea pentru lucrarea Mea cu voi n-o poate pricepe omul de pe pământ, că e taină mare cuvântul dintre Mine și voi, și apoi strigarea Mea după om. De pe pământ Mă doare de la tot omul, căci deșertăciunea minții omului Mă alungă cu totul din gândul lui că Eu voi veni și voi întoarce fiecăruia după viața și fapta sa. Omul a văzut că a trecut anul 2000 și că nu am venit, dar Eu îi spun lui că nu știe ce spune când își spune așa. Curând, curând tot omul va primi vrând-nevrând înțelepciunea aceasta cu care stau în mijlocul vostru cuvânt, și va înțelege că venirea Mea e cu voi, iar cerul și pământul e cuprins în taina cuvântului Meu de peste voi, și toți sfinții, și toți îngerii, și toate puterile cerești sunt în uimire pentru această taină și pentru acest pământ ales pentru venirea Mea prin taina făcerii lumii, ținut în taină ca să Mă slăvesc pe el peste voi, cei ce-Mi sunteți acum ucenici așa cum cei de acum două mii de ani Mi-au fost prin credința lor ascultătoare și lucrătoare de minuni.

O, dacă n-aș tăinui lucrarea minunilor pe care le lucrez Eu azi din mijlocul vostru prin cuvântul Meu, Eu n-aș putea să Mă mai strecor peste pământ cu voi spre mărturia care va grăi și va mărturisi calea Mea de la cer la pământ în zilele acestea pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele și a slavei ei cea tainică între voi. Dar Eu, ca un Dumnezeu mare ce sunt, vă țin înfășurați în taină ca să pot sta în cuvânt cu omul și ca să poată omul să stea înaintea voastră și să Mă ia cuvânt atât cât îi îngădui Eu să vadă el slava Mea cu voi.

O, copii din porți, mângâiați-vă durerea din inimioare și dați putere cerului în voi, căci taina cerului e greu de pătruns de pe pământ, iar Eu, Domnul, am grijă de puterea Mea din voi și de puterea voastră mică, dar care Mă ține pe Mine pe pământ lângă om, căci am spus prin Scripturile cele de acum două mii de ani: «*Voi locui între oameni și voi sălășlui cu ei, și Eu Însuși voi fi cu ei și le voi șterge lacrima*». Amin.

Mângâiați cu Duhul Meu din voi pe poporul cuvântului Meu. Mângâiați cerul cu înțelepciunea Mea din voi și stați ca și Mine, cuvânt de la mijloc, și faceți-vă mângâietori, căci Duhul Sfânt Mângâietorul are sălaş în voi și vă dă putere, copii care Mă așezați cuvânt pe pământ.

Glasul Meu e durut acum, și cu acest dor Îmi alin suferința Mea cea dumnezeiască după ce am tăcut cu cuvântul un timp ca să-l deprind pe poporul Meu să Mă cheme, să

caute cu dor după cuvântul Meu, să crească cu iubirea și cu credința cea ascultătoare, iar voi adăugați înțelepciunea duhului cerului pentru creșterea lui mereu, căci cine e copil crește mereu, și rămâne copil ca să poată mereu crește. Amin. O, numai cel ce stă copil crește. Cel mare nu poate crește, ci scade cel mare, scade pe neștire, și el nu știe ce înseamnă aceasta ce spun Eu. Mă uit la omul mare în el, cum vă privește pe voi, cum nu vă poate pătrunde înțelepciunea, căci numai cei mici pot crește prin această înțelepciune a Mea din voi, iar cei mari nu pot crește din pricina mării lor.

O, nu e om mai frumos ca omul în care Eu stau după plăcerea Mea, după înțelepciunea Mea cea ascunsă în cei ce stau cu umilință sub iubirea Mea cea pentru om după două mii de ani de așteptare după om. Lucrarea Mea cu voi, copiii din porți, e dulce în Mine, căci cei ce Mă au așa cum sunt Eu, sunt dulci. Sunt dulci cei ce nu Mă lasă afară din ei, și e dulce în Mine lucrarea voastră cu Mine. Prindeți puteri pentru creșterea mereu a poporului, căci v-am dat înțelepciunea învățătoarească peste el. Aveți grijă, așa cum mereu v-am povățuit, de pacea Mea din voi, și dați-Mi Mie grijile voastre, iar voi purtați grijile Mele, copii plini de credința care se cere pentru vremea venirii Mele cea plină de taină peste pământ. Prindeți duh de slavă pentru Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt și dați frumusețe cerească sărbătorii de azi, că e sărbătoare îngerească și tot cerul ia din mijlocul vostru bucuria tainei Mele dintre voi. Cetele cerești de sfinți și de îngeri au umplut pământul și văzduhul de la voi, iar voi sunteți mângâierea Mea și a lor și a celor ce au stat să primească pomenirea între cei adormiți, și pe lângă care toată lumea cea dintre morți a văzut lumina cea adevărată și duhul cel ceresc dintre voi și care crede pe cele ce nu se văd văzându-le pe ele.

O, copiii din porți, o, copiii care Mă faceți cuvânt pe masa poporului sfânt, vă dor în voi cele ce se văd și care stau ca o perdea peste cele ce nu se văd de omul de pe pământ. Dar Noi îl învățăm pe om să privească la cele ce nu se văd, căci cele ce se văd sunt trecătoare, sunt omenești, fiilor. Iar de vremea cea rea să nu vă temeți, căci cel ce stă lângă Mine nu-l cuprinde în ea vremea cea rea, nu-l prinde din pricina Mea când Eu stau stăpân în om. Fiți îmbrățișați cu cerul așa cum el este cu voi în duh de sărbătoare îngerească. Mai-marii îngerilor, Mihail și Gavriil, revarsă peste voi lumina Mea care-i cuprinde în ea, căci îngerii Mei sunt pară de foc, iar duhul lor, la fel. Pară de foc voiesc să fac din voi în mijlocul pământului, copiii ai Ierusalimului nou, și să înnoiesc lumea prin voi și să împlinesc cu voi Scriptura nașterii din nou a lumii, că Eu pentru asta v-am născut din Mine acum, la sfârșit de timp. V-am născut să lucrați cerește și nu pământeste pe pământ, iar cu credința cea ascultătoare așa veți lucra. Amin.

Pace și duh de sărbătoare îngerească în curțile Mele cu voi! Mă revărs în lături cu duhul sărbătorii ca să ia toată firea din Duhul Meu din voi. Lăsați-vă cuprinși, că Eu vă cuprind. Cuprindeți-Mă precum Eu vă cuprind. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2003

Praznicul Intrării Maicii Domnului în Biserică

Nașterea de sus are ca semn Duhul Sfânt. Fiii oamenilor se însoară și se mărită, iar fiii lui Dumnezeu sunt ca îngerii din ceruri pe pământ. Cea mai frumoasă înțelepciune este umilința, căci lipsa umilinței îl ridică pe om peste Dumnezeu. Ascultarea înseamnă viață de copil.

Cu putere dumnezeiască din Tatăl și din Mine rostesc și spun: dați-Mi putere să intru cuvânt în

cartea zilelor Mele cu voi, copii din porți! Lăsați-vă cuprinși de puterea Mea, că voi sunteți goliți de putere, dar Eu, Domnul Cel tare, Fiul Tatălui ceresc, vă țin întru Mine ca să puteți pentru Mine și pentru tot sufletul care trăiește din cer și nu de pe pământ, căci cine mănâncă din cer, trăiește, iar cine mănâncă de pe pământ, moare, fiilor.

În numele Tatălui Mă fac cuvânt de sărbătoare a Maicii Mele copilă, că ea copilă s-a dat Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și copilă a rămas, căci cine este născut din Dumnezeu, rămâne copil scump lui Dumnezeu și crește în ascultare și în umilință, prin credință cerească și nu pământescă. O, păstrați-vă în ascultare, fiilor mici. Stați porți de intrare a Mea, căci intru să-Mi îndemn la viață cerească poporul, la credință cerească și nu pământescă, la înțelepciunea umilinței și a inimii curate și pline de Duh Sfânt, de Duhul lui Dumnezeu, căci cine se naște de pe pământ, nu este învățat cu Duhul lui Dumnezeu, iar cine se naște din cer, acela este cer al Duhului Sfânt și suferă ca Mine între pământ și cer, iar suferința care Mă iubește pe Mine în om, aceea este coroană pentru sfinți, fiindcă nu este om mai sfânt ca acela care iubește pe Dumnezeu atât cât voiește Dumnezeu. Amin.

O, iată cum v-am luat în brațe și v-am așezat pe piatra mărturisirii ca să mărturisesc Eu de pe piatră și din voi cuvântul sărbătorii mamei Mele copilă. Mărturisirea este darul celor sfinți în cer și pe pământ, este piatră de temelie a credinței cerești, căci sfinții sunt cerești și se fac temelie a credinței cerești pentru cei ce cred prin mărturisire și pentru mărturisire. Sfinții lucrează lucrare cerească pe pământ, căci cei ce sunt născuți din cer nu mai lucrează ca pe pământ, și sunt ca îngerii din ceruri pe pământ. Amin.

O, copiii ascultători și supuși puterii Mele care vă ține sub ea ca să pot Eu veni cu tainele cerurilor pe pământ! Le-am spus acum două mii de ani saducheilor care nu credeau în înviere, că M-au întrebat de înviere, dar cu ispitire M-au întrebat, iar Eu le-am spus: «*Fiii veacului acesta se însoară și se mărită*», și Eu am lăsat acoperit de taină acest cuvânt. Dar acum, după două mii de ani, când din nou cu multă putere și cu mult cuvânt grăiesc peste pământ căci pot aceasta fiindcă sunt Dumnezeu, grăiesc și spun că prin acest cuvânt atunci rostit am arătat care sunt fiii veacului acesta. Dar cei ce biruiesc moartea în ei și scapă de acest veac, aceia sunt cei ce se învrednicesc să dobândească veacul învierii dintre morți, și aceia nu se însoară și nu se mărită, fiindcă nu pot să moară, de vreme ce sunt la fel cu îngerii și sunt fii ai lui Dumnezeu, fii ai învierii, și nu sunt fii ai veacului acesta. Iată taină despecetluită de Cel ce a rostit acest cuvânt acum două mii de ani. Eu Însumi l-am rostit împotriva celor ce Mă ispiteau pentru învierea cea dintre morți și am arătat atunci care sunt fiii oamenilor și care sunt fiii lui Dumnezeu, și am spus că fiii veacului acesta sunt cei ce se însoară și se mărită, iar fiii veacului Domnului nu se însoară și nu se mărită, fiindcă nu pot, de vreme ce se fac la fel cu îngerii, pentru ca să fie fii ai învierii, înviind dintre morții acestui veac, ca să nu mai poată muri și ca să fie ai Domnului, iar Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, căci toți trăiesc în El. Amin.

O, fii ai oamenilor, Eu nu sunt Dumnezeul fiilor veacului acesta, căci Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, care trăiesc în El, nu în veacul acesta. Am spus celor născuți din Mine acum două mii de ani că voi fi cu ei până la sfârșitul veacului, fiindcă cei ce se învrednicesc să biruiescă lumea, trăiesc apoi în Mine, nu în veacul acesta. O, fii ai oamenilor, o, fii ai veacului acesta! Dacă omul iubește lumea, iubirea

Tatălui nu este întru el, iar lumea trece, și trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac, căci este din Tatăl. Amin.

Eu am venit acum cuvânt pe pământ ca să vorbesc cu tot omul de pe el și să le spun fiilor veacului acesta că fățărnicia este aluatul fariseilor și că nimic nu este acoperit ca să nu se descopere, și nimic ascuns ca să nu se cunoască de pe acoperișuri.

O, copiii ascultători care luați glasul Meu din gura Mea și îl dați fiilor veacului acesta! Am desfăcut această taină ca să se vadă lucrarea fățărniciei care învață pe om că însuratul și măritatul sunt de la Dumnezeu. De la Dumnezeu este învierea, nu moartea, nu veacul acesta și fiii lui, iar Eu Mă pregătesc să surp înțelepciunea acestui veac în care trăiesc toți fiii ei și să le spun lor de mama Mea copilă, și să le spun că cine este născut din Dumnezeu pe pământ, acela rămâne copil și crește în ascultare și crește în umilință și în credință cerească și nu pământescă între pământ și cer. Amin.

Iar tu, mamă copilă, mamă a Mea și copilă a Tatălui Meu și al tău, învață din Mine pe fiii veacului acesta ca să audă ei ce este împărăția acestui veac și ce este împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Amin, amin, amin.

— **E**zi de creștere a credinței cerești peste poporul Tău de nou Ierusalim, Fiule al Tatălui, și copilul meu. Omul cel zidit de mâna Ta din pământ la început, nu a fost copil, și de aceea nici nu a știut să asculte când l-ai învățat ce să facă după ce l-ai făcut. Eu însă am fost copilă și am avut ascultare, căci așa este copilul, iar Tu ai zis oamenilor că dacă nu vor fi ca pruncii, nu vor intra în veacul învierii unde toți sunt la fel cu îngerii, Fiule Doamne. Tu ești Cel ce l-ai făcut pe omul cel dintâi, și nu l-ai făcut copil, ci om împlinit. Iar el dacă s-a văzut împlinit și nu copil, s-a așezat mai mare ca Tine și nu Te-a ascultat, fiindcă nu Te vedea.

O, greu e de cel ce nu Te crede, Dumnezeule tainic, că acela face rele dacă nu Te vede cât ești de adevărat. Mă fac sărbătoare de înțelepciune peste om, fiindcă eu, copilă de trei ani fiind, m-am supus, ca să fiu copilă prin supunere, și Tatăl m-a iubit nespun, și mi-a dat pe Fiul Său Cel scump, și eu L-am așezat pe pământ după ce L-am născut prin ascultarea de Tatăl, Care a trimis înger binevestitor pe pământ ca să-mi spună că S-a zămislit în pântecele meu Domnul Făcătorul, Cel din Tatăl născut mai înainte de vecii. Înțelepciunea poartă în ea supunerea, care se face dulce în cel înțelept. Așa am lucrat eu când Tatăl m-a cerut prin înger ca să-I fiu locaș Fiului Său, și tot așa lucrează tot sufletul care se dă Fiului meu casă, căci El în casă stă ca un Fiu, precum este scris. Amin.

O, popor al Fiului meu, nu este înțelepciune mai frumoasă ca umilința, care nu-l lasă pe om să moară și să cadă din Dumnezeu. Aceasta este învățătura pe care trebuie s-o așezi tu peste fiii veacului acesta când ești în mijlocul lor după ce tu așa trăiești înaintea lui Dumnezeu, ca să vadă spre înțeleptirea lor fiii veacului acesta. Să nu fii nepăsător pentru această mântuire, căci eu n-am trăit nici o clipă altfel pe pământ, și am fost Născătoarea Domnului. O, dacă n-aș fi avut credință cerească și umilință, cum aș fi ascultat eu ca să mă supun venirii Domnului? Dar oamenii neumiliți ai veacului acesta n-au văzut minunea aceasta, ci au văzut-o și au purtat-o cu ei peste timp cei ce au avut și au credința cerească și suferința ei, care rabdă cu nădejde, îndelung, întru nădejdea venirii Lui. Amin.

O, Ierusalime al venirii Fiului meu, învață taina bucuriei venirii Lui la tine, că poporul Israel cel dintâi, cel după

trup, a văzut cu ochii lui minuni și semne prin Moise și lucrări peste fire cum nu s-a mai auzit, dar mărirea de sine a lui l-a orbit și l-a pierdut din Dumnezeu chiar dacă a văzut el pe Dumnezeu călăuză a sa spre țara făgăduinței. Lipsa umilinței de duh îl ridică pe om peste Dumnezeu, căci așa este cel fără de Dumnezeu peste pașii lui, peste duhul lui, și acela ia din el, nu ia din Dumnezeu. Când omul ia din Dumnezeu, atunci viața lui este viața Domnului și are cum să împartă viață, căci eu, după ce mi-am dat viața și trupul pentru Fiul meu, Iisus Hristos, Care era viața mea, am fost apoi cu duh dătător de viață între oameni, iar în cine se strecura umilința Fiului meu și a mea, acela se făcea viață pe pământ, și dătător de viață. Fericit este cel ce are viață, că acela este bogat și are ce să dea, și nimeni nu moare lângă el dintre cei ce iubesc viața pentru umilința din ei. Eu n-am petrecut pe pământ decât cu cei iubitori de Dumnezeu și cu răbdarea vieții, iubirea cea plină de umilință, și nicăieri nu este Fiul meu mai cald ca și în inima umilită, căci Fiul meu este frumos, și petrece întru umilință și întru înțelepciunea ei. Amin.

Duhul sărbătorilor cerești este duhul umilinței, care se face iubire pentru cer în omul cel sfânt, căci cine este născut de sus, acela suferă între pământ și cer, iar suferința care-L iubește pe Domnul în om, e comoară de sfințenie, fiindcă nu este om mai sfânt ca acela care-L iubește pe Dumnezeu atât cât voiește Dumnezeu. Amin.

O, ce bine este să se dea omul de mic lui Dumnezeu, căci a celor mici este împărăția cerurilor, după cum Fiul meu a spus despre taina aceasta și a spus că cine nu va fi copil nu va intra în ea.

O, fii ai Fiului meu, care știți ce înseamnă împărăția cerurilor, această împărăție este găsită dreaptă numai de fiii ei, iar fiii veacului acesta sunt fără de minte pentru ea, căci în ea au viață numai cei mici care o cuprind pe ea așa cum eu am cuprins-o cu inima mea mică de copil, și am stat apoi sub duhul proorociei, care mă hrănea din Zaharia, proorocul Domnului, căruia i-a fost descoperită taina vieții mele ca să fiu eu locaș Fiului vieții, Fiului lui Dumnezeu.

Voi, copiii care aduceți pe pământ pe Fiul meu Cuvântul, Care vă hrănește pe voi cu duhul proorociei, cu Duhul Lui, dați viața aceasta la cei ce iubesc viața și mângâiați-vă cu cei ce au duhul umilinței, care se face iubire cerească pentru Dumnezeu în om, și viață a omului. Fiii veacului acesta nu pot gusta din duhul umilinței, căci ei au duhul lumii, care este pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții, dar cei ce iubesc împărăția cerurilor pe pământ, sunt fii ai învierii, la fel cu îngerii pe pământ. Amin.

Duhul proorociei dorește după cel ce este copil, căci totul Îi este cu puțință lui Dumnezeu întru cei ce cred cerește în taina vieții și nu pământeste. Cu dor să râvniți după duhul proorociei care naște fii din Dumnezeu, căci prin prooroci a lucrat și lucrează de la Domnul pe pământ taina vieții, iar cel ce stă în duhul proorociei, acela are ascultare, iar ascultarea înseamnă viață de copil. Amin.

Luați cuvântul Fiului meu care se dă vouă și creșteți mici prin el, și nu uitați să fiți plăcuți cerului prin duhul umilinței, și nu uitați să stați cu inimioarele pline de dor înaintea Domnului, căci dorul după Dumnezeu îl face pe om mireasă a lui Dumnezeu, iar taina miresei este așteptarea Mirelui în duhul răbdării sfinte, prin care omul nu cade din viață. Amin.

E sărbătoare de creștere a credinței cerești peste voi, copiii ai Ierusalimului nou, iar eu, ca o mamă copilă, sărbătoresc între voi ziua intrării mele în Sfânta Sfințelor după ce

am împlinit trei ani de la mama mea care m-a născut cu trupul pe pământ, și atunci Domnul m-a primit, căci am fost copil, iar cine este copil îl primește pe Domnul. Faceți-vă veșnică sărbătoare de copii cerești înaintea Domnului și iubiți-vă unii pe alții precum Fiul meu iubește pe copii, iar altfel decât El voi să nu iubiți. Duhul de copil stă pe fața celui ce-L iubește pe Dumnezeu atât cât voiește Dumnezeu, și niciodată nu poate fi copil al Domnului acela care iubește pe Domnul atât cât vrea el din toate câte el iubește și nu cât Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire, și altceva nu mai înseamnă El. Amin.

Sărbătoarea mea de azi vă învață să fiți copii atât cât voiește Dumnezeu, căci cel ce nu face așa, acela cade în prăpastia veacului acesta și se unește cu lumea ei. Fiți copii și așa să creșteți, și cu dor după cer să stați, căci Fiul meu când S-a mărturisit pe Sine înainte să-și pună viața Sa pentru om, El a spus așa: «*Foc am venit să arunc pe pământ, și cât aș voi să se aprindă acum!*». Amin, amin, amin.

— **O**, mamă a dragostei Mele pentru omul umilit, cu duhul, dor am venit să așez în om, și apoi să-l aprind, că am venit să-l fac pe om mireasă a Mea, mamă copilă, iar taina miresei este dorul după Mirele ei și duhul răbdării prin care omul nu cade din viață, mamă. Dor am venit să arunc pe pământ și să-l aprind în om, ca să zică omul: „*Vino, Doamne!*“. Eu sunt Mirele Care vine, și cel ce aude glasul Meu, să zică: „*Vino, Doamne!*“, precum duhul și mireasa zic: „*Vino!*“.

M-am așezat cu sărbătoare de cuvânt peste tine, poporul Meu mireasă. Mireasa are dor, are foc, și este foc care așteaptă pe Mirele ei. Cel ce nu înțelege Scriptura pe care am spus-o Eu: «*Foc am venit să arunc pe pământ, și să se aprindă*», acela are acum deslușită taina aceasta, și e păcat să nu-L iubească omul pe Dumnezeu și să iubească lumea după ce a auzit cuvântul care spune: «*Nu iubiți lumea, nici cele ce sunt în lume, căci dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este întru el, pentru că tot ce este în lume, pofta trupului și a ochilor și trufia vieții, nu sunt decât din lume*», și e păcat să nu-L iubească omul pe Dumnezeu și să iubească lumea și pe cele din ea.

O, stați în duhul sărbătorilor cerești, copii ai Ierusalimului, și aprindeți în voi dorul după Mine, ca să vin, fiilor, că dor am venit să așez în voi, iar dorul crește numai când este aprins, precum nimic nu se mistuie fără să nu ia foc. Nu uitați să fiți copii, căci Eu am spus că a copiilor este împărăția cerurilor. Stați în duhul proorociei, căci din el puteți să spuneți: „*Vino, Doamne!*“. Numai duhul și mireasa zic: „*Vino!*“, iar trupul nu zice așa lui Dumnezeu.

Trufia vieții a orbit de tot pe fiii veacului acesta, precum pe Israel din vremea lui Moise l-a orbit, deși a văzut cu ochii lui pe Dumnezeu călăuză a sa spre țara făgăduită lui, și atât de mari semne lucră înaintea lui pentru viața lui apoi. Dar el a iubit trufia vieții, căci s-a crezut a fi cel mai mare pe pământ, ca și Adam, care nevăzându-Mă a călcat peste Mine și s-a pus el stăpân pe sine, și atunci omul a ieșit din Dumnezeu. Eu însă Mă port după el cu aceeași strigare, căci cuvântul de acum al venirii Mele îl întreabă mereu, îl caută mereu pe omul care nu Mă vede, și îl întreabă: «*Unde ești, omule?*». Iar el nu poate să-Mi răspundă decât că aude glasul Meu cel din rai și că se ascunde, că este gol. O, cei ce aud acest cuvânt al venirii Mele după om și nu-l iau de veșmânt al lor, aceia stau ascunși pentru goliciunea lor și spun că Eu nu sunt, și că sunt ei. Dar Eu voi stârpi de pe pământ și din om trufia vieții și voi spune iarăși omului prin acest cuvânt că Eu sunt Cel ce sunt,

și că voi, copii ai Ierusalimului nou, sunteți casa Mea, cort al Meu între oameni, și că în mijlocul vostru este duhul proorociei prin care Eu Însumi spun în lung și în lat peste pământ și peste om că nu omul este, ci Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2003

Sărbătoarea de doisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim

Umiliința nu-l lasă pe om să se îngâmfe. Domnul S-a făcut Fiul Omului, dar omul nu se face fiul Domnului. Arhiereul Irineu, ca și Hristos, i-a păzit pe ai săi dându-se pe sine suferinței și înjosirii.

Cu durere fără de mângâiere Mă fac cuvânt, și cu el îi străpung pe cei din porți, ca să intru pe porți în carte. Amin.

Stau deasupra grădiniței cuvântului Meu și Mă fac auzit de voi, copii care sunteți porțile Mele spre poporul Meu de azi. Sunteți tare, tare neputincioși, iar Eu vă strivesc acum și mai mult cu coborârea Mea, și Mi-e milă de voi cu durere fără de mângâiere, copii duruți ca Dumnezeu și nu ca omul. Suferința Mea dumnezeiască să fie în voi în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, căci Eu vreau să fiți frumoșii Mei, că nimic nu-l poate face frumos pe om decât umiliința mărturisitoare și suferința cea după Dumnezeu, suferința Mea în voi, copii de sub povară, că grea povară e venirea Mea și nu am pe pământ cui să spun suferința Mea și a voastră, și nu am cum să scap de durerea cea fără de mângâiere, nici Eu, nici voi, dar nu uitați că durerea e puterea sfinților și răbdarea lor și, apoi, cununa lor. Amin, amin, amin.

Grăiesc așa cum pot, și Mă fac auzit. Grăiesc așa cum puteți și voi să Mă purtați, să Mă auziți, și nu pot să grăiesc cu toată puterea durerii Mele, că voi sunteți plâpânzi de tot, și vreau să Mă puteți purta cu coborârea Mea pentru hrana și mângâierea poporului Meu cel mititel. O, fericite de cel mititel, că acela e purtat pe umerii Mei cei blânzi, și pentru el trudes și din cer și de pe pământ, și din greu trudes pentru el, și l-aș voi pe el înlăcrimat de dragostea Mea din el, căci cine iubește pe Dumnezeu, acela plânge de dor și de dragoste, fiindcă numai dragostea de Dumnezeu plânge după Dumnezeu cu umiliință mărturisitoare, fiilor copii. Acum Eu, Domnul, vă îmbrac în duhul puterilor cerești ca să puteți sta înaintea Mea și să Mă apropii cu glasul Meu cel de deasupra grădiniței cuvântului, și care vă străpunge acum trupușorul și duhul vostru slăbit de greul vremii venirii Mele, căci tot mai îndurerat vin când vin, și tot mai greu grăiesc când grăiesc, și Îmi ascund cât pot greul și dau să-Mi hrănesc poporul, că e sărbătoarea cea de doisprezece ani a pecetluirii cu sfințenia Mea a Sfintei Sfințelor Mele de început nou peste pământ, căci la sfârșit se sfârșește cu începutul ca să fie iarăși început, precum este scris despre nașterea din nou a lumii, despre taina cerului cel nou și a pământului cel nou, copii striviți sub venirea Mea de la sfârșit de timp. Duhul rău lucrează cu grabă, și tot așa voiesc și Eu, Domnul, să lucrez, ca să am popor ascultător, căci Eu Mă umilesc cât nu-și poate omul închipui, și doresc cu dor mult și lung să am om în care să Mă împlinesc așa cum sunt Eu, și apoi să vadă neamul omenesc pentru ce M-am făcut Eu Fiul Omului. Amin, amin, amin.

O, dacă Dumnezeu S-a făcut Fiul Omului, omul de ce nu poate să se facă fiu al lui Dumnezeu? Aceasta este durerea Mea cea fără de mângâiere și din care-Mi nasc cuvântul peste

pământ. Aceasta este suferința Mea dumnezeiască, și de aceea e povară venirea Mea peste cei ce Mă poartă când vin, și nu vrea omul să se facă fiu al lui Dumnezeu ca să-Mi înțeleagă suferința Mea pentru el, pentru căderea lui din rai. Îmi fac cu mare greu coborârea, și în mare umilință Mă așez ca să pot să vin să-ți dau hrană din cer, poporul Meu Ierusalim, și voiesc tot mai cu ardoare să iubești și tu măcar cât Mine, Domnul tău, umilința cea ziditoare de Dumnezeu în tine, copil micuț de la sfârșit de timp. Și dacă-ți zic micuț, îți zic așa că te voiesc copil înaintea Mea, ca să te vadă neamul omenesc că meriți împărăția cerurilor, care este a celor mici, căci Eu Mă micșorez mult de tot, și fac aceasta ca să te învăț cum să trăiești, cum să iubești pe Dumnezeu, Care vine la tine cu viață în cuvântul Său, poporul Meu. O, te-aș hrăni mereu, mereu, și mult, dar am ajuns în neputință, fiule mic, că n-a fost de la începutul lumii mai mare durere pe Mine ca și acum când am de încheiat Scripturile, iar duhul cel potrivit nu mai vrea să-l lase pe om să se gândească la întoarcerea lui întru Mine, ci, din contra, îl golește de tot de adevăr, căci Dumnezeu este adevărul, nu omul. Cine vorbește despre adevăr, acela nu mai știe că Dumnezeu este adevărul și nu omul și nu mintea și nu fapta omului care este slab prin acestea ale lui și prin care nu vrea să iubească adevărul care înseamnă Dumnezeu. Amin.

O, Mi-e drumul greu și tot mai greu de la Mine și până la tine, poporul Meu, și nu pot, fiule, să grăiesc despre greul Meu, și suspin cu el în Mine și în locașurile Mele, și cu duhul frânt de suferință, așa Mă port spre tine și îți dau din viața Mea și te rog cu cuvântul să Mă miluiești cu viața ta în viața Mea, cu dragostea ta cea fără de greșală în ea, poporul Meu. O, Mă tare doare de la fiii veacului acesta, de la fiii lumii, și am spus în șoaptă spre cei ce aud glasul Meu de peste pământ că dragostea este fără de păcat și că ea nu păcătuiește, dar lumea Mă chinuie și Îmi pune sub păcatul ei cuvântul prin care Eu am făcut lumea la început și la sfârșit. O, dragostea nu păcătuiește, iar când păcătuiește, ea nu este dragoste, ci este păcat. Voi însă Îmi sunteți fii, căci sunteți micuți, iar cei micuți stau curați în fața Domnului, ca floarea care împarte miros sfânt în jur, căci Eu v-am învățat pe voi să trăiți cerește și nu pământeste pe pământ, fiindcă Eu vreau să înnoiesc pământul și lumea, și Îmi trebuie sămânță pentru această împlinire.

Căutați să aveți lucruri puține pe pământ, că veți vedea curând cum vor fi mulțimi de oameni împiedicați de toate câte au să-și ia salvarea cea de la Mine, că nu se vor îndura de toate câte au, și atunci vor rămâne acelea toate, dar ei nu vor rămâne cu ele. Căutați să aveți duh umilit, și să vadă fiii veacului acesta că voi sunteți copii și că aveți pe Dumnezeu în voi.

O, fiilor mici, lângă fiii veacului acesta să nu stați fără fața Mea în voi, să nu stați goi de Dumnezeu, să nu stați singuri, și să stați mănunchi, ca să nu vă strice fața Mea din voi fiii veacului acesta. O, nu se poate să las Eu de la Mine când voi stați în fața fiilor veacului acesta. Nu se poate, fiilor, să lucrez Eu așa prin voi în fața fiilor lumii, care sunt ca lumea și nu ca Mine. Dacă nu puteți sta ca Mine și cu Mine și mănunchi, nu stați față în față cu fiii veacului acesta, că Eu nu pot să am statură știrbită, pătată, stricată și primejduită de statura voastră întru Mine, care ar lăsa de la ea în fața fiilor lumii. E zi de mare sărbătoare de învățătură, căci legea sfințeniei și a staturii neștirbite, nepătate, neprimejduite, este ceea ce aveți voi de împlinit pe pământ. Dau pe cât pot să vă

feresc de statul cu lumea. Dau pe cât pot să vă învăț să Mă arătați în voi lumii. Dau pe cât pot să vă ajut din părți ca să vă am pe voi puși deoparte, iar cine ia de la Mine se cunoaște că ia, și Eu Mă folosesc de harurile Mele din el pentru Evanghelia Mea, că aceasta trebuie să fie cel ce stă la această masă pe care o aștern Eu mereu între Mine și voi, între Mine și om. Amin.

Acum, Mă uit la ziua când am pus hotar ceresc între lume și locul grădiniței cuvântului Meu cel nou. Cu durere și cu dor și cu taină de nepătruns lucrez mângâiere peste ființa îndurerată a celui iubit care a mărturisit acum doisprezece ani legea sfințeniei așezată de Mine și de el peste grădinița începutului și a sfârșitului tainei facerii lumii. Pe cel ales de Mine din biserica lumii, pe cel iubit de sfinți și de îngeri Eu, Domnul, îl mângâi în mare taină și îl îndemn să nu-l doară de la cei ce sunt slujitori ai bisericii lumii și care îl dușmănesc pe el pentru numele Meu. O, să nu-l doară, căci el trebuie să semene cu Mine, nu cu ei, nu cu oamenii slavei deșarte, care primesc slavă de la oameni. Când el a suferit dispreț și spaimă de la slujitorii minciunii din biserică, el a făcut ce am făcut Eu pentru ucenicii Mei, căci preoții și arhierii Mă căutau pe Mine și pe ei, iar Eu M-am dat celor ce Mă căutau pentru jertfire și le-am spus: *«Eu sunt, iar pe aceștia lăsați-i să se ducă»*. El a făcut ce am făcut Eu, și s-a lăsat în mâna lor spre dispreț, iar lucrarea Mea a mers înainte și merge, și nu este nimic și nimeni pe pământ ca să-i poată opri cursul, fiindcă Eu lucrez și nu omul. Pe cel ales de Mine să fie mare peste toți cei ce se fălesc cu numele Meu Eu, Domnul, nu-l las sub greu, și în taină îi mângâi ființa, iar numele lui străbate cerul și pământul și marea, și nimeni nu poate șterge numele Meu cel nou de pe creștetul lui, căci el este umilit, iar duhul umilinței îl înalță pe om și îl înțelepțește de la Duhul Sfânt, Care-l îndumnezeiește pe om făcându-l izvor de har și de lumină peste cei ce iubesc viața cea din Dumnezeu. Amin.

O, fiule plâpând și durut, îți mângâi în taină duhul îndurerat, iar cei ce te disprețuiesc nu vor fi uitați de dreptatea Mea, căci Eu te iubesc cu mare iubire, și te păzesc cu mulțimi de îngeri și de sfinți, și te măresc în cer, și te măresc pe pământ în toate inimile care iubesc izvorul cuvântului Meu de aici și în toți cei care te privesc, sorbindu-ți ființa cea plină de har și de duh iubitor de oameni prin dreptatea Mea, fiule durut ca și Dumnezeu pentru om. Iată, îți dau darul răbdării sfinților, și îi voi face pe toți să știe că te-am iubit și că te iubesc și că te voi iubi pentru că te-am avut martor al Meu în vremea cea tainică a așezării noii împărății pe pământ și pe care o voi slăvi și o voi da celor cu duhul umilit și cu față sfântă, lucrată de umilința inimii, fiule ars de dor. Duhul Meu cuprinde în taină duhul tău, și te îndemn să strigi, înlăcrimat cum ești, la Mine, să te izbăvesc de cei necredincioși, oameni ai slavei deșarte, care n-au nimic în Mine, de vreme ce de la om și-au luat și își iau rang și slavă, căci Eu pe cei trufași și neascultători nu-i cunosc. Cu mare dorire te doresc mare cu harul și cu adevărul Meu peste pământ, și pun îngerii Mei să-ți curețe aria, ca să aduni tu apoi grâul în jitnițe, iar pleava să o arunci în foc nestins, căci Eu și nu tu vei face aceasta; Eu prin tine și nu tu. Amin.

Ferice celui ce te iubește și te va iubi, că mare va fi ziua iubirii Mele peste cei credincioși venirii Mele de acum, iar tu atunci Mă vei da și te vei da cu dragostea Mea peste cei ce se vor naște de sus spre răscumpărarea lor, și tot și toate Mă vor asculta, căci Eu sunt Dumnezeu, și sunt Cel ce sunt și pot tot ceea ce voiesc. Amin.

O, e zi de mărturisire, iar întristarea Mea își află mângâiere că pot să grăiesc prin cartea Mea care Mă mărturisește în zilele acestea, fiindcă intră în ea cuvântul Meu. Sunt în dreapta și în stânga cu apostolul Andrei și cu trâmbița Mea Verginica, pe care o am piatră de temelie a bisericii Mele care s-a înnoit acum, la sfârșit de timp.

— **O**, Doamne, dacă Tu m-ai chemat la apostolie cel dintâi între ucenicii Tăi acum două mii de ani, duhul meu e numai o mângâiere pentru că m-ai ales și acum, la sfârșit de timp, de Ți-am fost martor întâi din cer, arhieru de la Tine în ziua pecetluirii grădiniței Tale cea dintru început, alături de arhieru de azi, Irineu, îngerul bisericii de nou Ierusalim, cel ce suferă pentru numele Tău, Doamne al ucenicilor Tăi. Îl cuprind pe acesta ca pe întâiul, căci el este unul ales, și îl îndemn prin taina Duhului Sfânt, simțită de omul iubitor de cer, să poarte suferința ca pe o fericire dulce și să-și amintească de cuvântul Tău care spune ucenicilor: *«Vai vouă dacă vă va iubi pe voi lumea, că așa făceau proorocilor mincinoși părinții lor!»*.

O, arhieru scump Domnului și cerului de sfinți și de îngeri care te înconjoară din zori și până în zori slăvindu-ți numele și dulcele din inima ta! O, nu plânge de la cei orbiți de trufia vieții lor și care zic că slujesc pe Domnul. Nu plânge tu pentru aceasta, ci să plângi cum știi tu să plângi de mila omului rătăcit din calea iubirii cerești, și să plângi ca sfinții și nu ca oamenii, și să plângi de mila Domnului, nu de mila ta, și să plângi de dorul după Domnul, că dorul care crește și tot crește în om, acela îl ține pe om unit cu Domnul, acela unește pe frații cei din cer și cei de pe pământ întru Unul, întru Domnul. Hai, tot înainte! Hai cu bucuria durerii și cu durerea bucuriei, care îl face frumos pe om. Hai, că tu semeni cu cei duruți de sub greul crucii venirii Domnului, și vom putea noi, cei cu dor, din cer și de pe pământ, împreună, ca să fie precum în cer așa și pe pământ, aceeași suferință pentru Domnul și pentru omul care nu vede calea și care nu cunoaște împărăția cerurilor, care nu este nici mâncare, nici băutură, nici înșurat, nici măritat, ci este viață de îngeri pe pământ, în frăție cerească, așa precum fiii cei mici ai Ierusalimului nou tânjesc să fie.

O, am fost împreună martori la pecetluirea Sfintei Sfințelor Domnului acum doisprezece ani, și azi e mare zi de serbare în cer chiar dacă sărbătorile cerului sunt dureri mângâioase și nu bucurii omenești și pământeste așa cum știe omul să facă. Pic cu pic vom atinge durerea care-L va aduce pe Domnul pentru cei sfinți de pe pământ, pentru cei ce cu durere trăiesc și împlinesc prin greu cuvântul Lui cel făcător de om. Amin.

Iar pe voi, copii de sub povara venirii Domnului, vă ung cu mirul puterii prin greu, căci sunt cu Domnul lângă voi în coborârea Sa, și suntem cu trâmbița Lui care vă va mângâia, că tare sunteți zdrobiți, copii nemângâiați, că pe pământ omul caută mângâiere pentru el, nu pentru Dumnezeu, iar voi nu aveți de unde să găsiți puteri sub povara voastră, care este Domnul. Eu vă mângâi sufletul și duhul și trupul durut de suferință, căci Domnul arde și Îi este frig în voi; în voi, că voi sunteți puterea Lui de venire pe pământ, iar omul înțelege ca omul și nu ca Dumnezeu și nu ca sfinții și nu ca cei credincioși cerește venirea Sa prin cei ce o poartă pe ea. O, nu v-aș mai lăsa din mângâiere. Mi-e milă și m-aș arăta desăvârșit și numai pe brațe v-aș ține ca să puteți pentru cuvântul Domnului peste pământ, dar eu sunt ucenic și nu fac mai mult decât Învățătorul meu, Hristos, Care Se face cuvânt peste pământ. El însă îmi spune acum ce mare este credința voastră și vede-

rea voastră cea din El, și vederea Lui cea din voi, și mă aplec slăvindu-vă credința cerească prin care Domnul Și-a putut face venirea și arătarea Sa întru a Sa venire.

Mă las cuprins de brațele voastre, că mare este credința voastră și mila voastră de sfinții cei din cer, care sunt duruți ca și voi, cei de pe pământ ucenici ai Domnului. Mă copleșește dorul Domnului din voi, Domnul din voi și de lângă voi, iar eu acum privesc și mă las cuprins de voi, și iată mângâierea, îmbrățișarea celor din cer și cu cei de pe pământ, căci trupurile voastre sunt temple în care Domnul poate cât voințe El și mila voastră de El și de sfinți și de oameni. Mă aplec acum și mă mângâi sub mânuțele voastre, că Domnul când S-a așezat întru Tatăl după înviere, a spus că mai mari ca toate minunile Lui vor lucra cei ce vor crede în El, și prin El vor lucra, căci El este în Tatăl, și Tatăl este în El și, apoi, eu spun acum că El este în voi, și voi în El, după cum a rostit El lucrarea ucenicilor Săi. Amin.

Bucuria mea, Doamne, este ca și a Ta la vederea și la iubirea celor ce suferă ca și Tine pentru venirea Ta cu sfinții. Orice ucenic desăvârșit va fi ca și învățătorul său, iar acum Tu și nu eu, ci Tu mi-ai arătat aceasta, că mi-ai dat să văd slava Ta și lucrarea ei din cei ce sunt venire a Ta cu sfinții pe pământ, Doamne Care ești, și Care erai, și Care vii, și minunată este venirea Ta, cât sfinții Tăi ucenici nu au știut atunci, nu au înțeles atunci, căci toate aveau să se cunoască desăvârșit acum, la sfârșit, Doamne. Amin, amin, amin.

— **O**, ucenicule scump, Eu nu numai că te-am avut cu Mine pentru cuvântul sărbătorii de doisprezece ani a vederii peste pământ a Sfintei Sfințelor, pecetluită de Mine și de tine și de arhieru Meu din zilele acestea și de cei trei arhieru din cer ai acestei lucrări începută de Mine pe pământ acum cincizeci de ani. Nu numai că te-am avut cu Mine în ziua aceasta aici, unde lucrăm cu duhul și cu trupul, dar te-am și îmbrățișat din ei și prin ei, că mare este darul Meu de azi, fiindcă azi nu mai este în parte, ci este desăvârșit, fiindcă vremea este venirea Mea, și alta nu mai este vremea aceasta.

O, fiilor îndumnezeiți de la durerea Mea din voi, nu este închipuire cuvântul Meu pe care vi l-am spus, căci cei îndurerați au fața Mea și au durerea Mea, și altfel de durere ei nu mai cunosc. O, mângâiați-vă cu durerile Mele, că numai în dureri petrec în voi. Fiul Omului nu are oricum unde și cum să-și plece capul decât în cei zdrobiți de durerile Lui. Nu fiți tristuți că nu găsiți pentru voi puteri de pe pământ. E bine cu cei din cer, căci împărăția cerurilor, cu dureri se păstrează, nu cu bucurii, iar cei ce o dobândesc nu mai au durerea și întristarea și suspinul lor, ci le au pe acestea, dar pe ale Mele în ei, și acestea sunt viața lor pe pământ în schimbul vieții deșarte pe care tot omul o trăiește pentru el, căci cu Dumnezeu nu așa se trăiește, ci ca Dumnezeu. Amin.

Eu am putere să vă dau vouă tot ajutorul cel pentru lucrarea Mea cu voi, și a voastră pentru Mine, dar numai să vrea toți fiii Ierusalimului nou, nu numai voi, iar voi să puteți face împărăția cerurilor și nu altceva pe pământ.

E zi de mare, mare sărbătoare pentru biruința Mea cea așteptată de șapte mii de ani, dar sărbătorile Mele și ale planului Scripturilor venirii Mele nu sunt ca sărbătorile pământeste. Aș voi cu toată durerea Duhului Meu din voi să învâț pe toți fiii Ierusalimului nou ce înseamnă să pregătească ei o sărbătoare pentru Mine între ei. Voiesc să Mă las așa cum pot, așa cum puteți și voi acum, că sunteți zdrobiți de mari și nemiloase neputințe de tot felul; voiesc să Mă las în cartea

Mea și în cartea trâmbiței Mele Verginica cu ziua ei de venire între cei din cer, între cei nevăzuți de ochii oamenilor, căci cerul cel nevăzut este văzut numai de cei ce se lasă cuprinși în el. O, feriți-vă de doborâri de puteri, că am Eu nevoie de puterea voastră, de pacea din voi, de liniștea din voi, ca să pot veni, fiilor, ca să Mă puteți auzi, că Eu cu voi și după voi stau, și pot după cum poate greul de pe pământ să-Mi încurce drumul Meu de la Mine la voi, căci sunt Dumnezeu. Amin.

Voi fi cu voi din nou pentru ziua de praznic a trâmbiței Mele Verginica, ziua când ea a fost așezată lângă Mine după viața ei de pe pământ. Nu știu cum să vă mai zic: pace vouă! Pacea Mea e pace adânc îndurerată, dar dacă și voi toți puteți cu ea, cu pacea Mea, atunci vă pot spune: „pace vouă!”, că Eu când spun „Pace vouă!”, spun așa cum am spus ucenicilor Mei în ziua învierii Mele din suferința crucii care mărturisește prin semnele ei de pe trupul Meu.

O, copii atât de neputincioși în porți, Eu sunt Cel ce v-am făcut pe voi când v-am făcut porți ale Mele. Lăsați-vă în mâna Celui ce v-a făcut, și cât aș vrea, prin voi și nu altfel, așa cum de mult și de prea mult aștept, să pot să desfac desăvârșit tot ceea ce diavolul ține încă în mâna lui ca să Mă împiedice să pot așa cum este scris în Scripturi să pot acum prin cei binecredincioși ai credinței cerești pe pământ. Voiesc însă să rugați poporul să aibă grijă de fața Mea din ei înaintea fiilor veacului acesta, că M-aș vărsa cu strălucirea Duhului Sfânt peste pământ din toți fiii Ierusalimului care seamănă cu Mine; cu Mine și nu cu omul de pe pământ, căci omul de pe pământ iubește moartea și slava deșartă, și Eu i-aș da ochi să vadă pe Duhul Sfânt din fiii Ierusalimului, care stau mănunchi și nu răzleți în fața fiilor oamenilor care n-au nimic din Dumnezeu, ci au din lumea aceasta care trece odată cu pofta ei.

Mi-e pacea frântă, dar pot, căci sunt Domnul, și am putut să vă dau cuvântul zilei de azi, a sărbătorii apostolului Andrei, întâiul Meu chemat la împărăția Mea. Vă întăresc, și iar voi cuvânta și voi plânge în cuvânt și Mă voi umili pentru puterea Mea pe care o voiesc în fiii Ierusalimului. Vom lucra și în cartea lui Verginica, și cu ea voi învăța calea, adevărul și viața Mea pe cei ce stau la învățat, pe cei ce înțeleg împărăția Mea în om. Cu durere în glas și în duh vă dau puteri, că durerea Mea poate în cei ce o poartă pe ea.

Duhul celor trei zile de sărbătoare rămâne în văzduhul grădinii cuvântului și după fiii Ierusalimului, și Mă voi scutura peste voi cu tot cuvântul care este în Mine pentru această de trei zile sărbătoare. Iar pe voi, copii din porți, vă rog să stați în trezie pentru cuvântul Meu cu care stau să-l pun în cartea Mea cu voi, fiilor. Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2003

Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului

Cei ce doresc viață cu Hristos sunt prizoniți. Cea mai dulce sărbătoare este învățătura și rodul ei. Între taină și ascundere nu este asemănare, precum nu este între adevăr și minciună. Credința neprefăcută aduce salvare.

U milința Mea Mă ajută să vin și să plâng în cuvânt pentru puterea celor ce au credință neprefăcută în venirea Mea, și să aprind în ei harul care-i întărește pe ei în puterea dragostei de Dumnezeu și a înțelepciunii ei, fiindcă nu duhul temerii, ci duhul mărturisirii trebuie să-i cuprindă pe ei, căci Eu am nimicit moartea și am adus spre lumină viața și nemurirea prin mărturisirea Mea. Amin.

O, copii care stați sub puterea cuvântului Meu când vă supun sub el ca să între el în cartea Mea! Păziți această comoră cu sprijinul Duhului Sfânt, căci dreptarul cuvintelor sănătoase este ceea ce aduc Eu din Mine spre voi, ca să dați poporului învățatură, iar el să fie martor neprefăcutei voastre credințe pe care să le-o insuflați în vreme de învățatură peste ei, că frumos mai lucrau apostolii Mei peste ucenici, dându-le lor dreptarul cuvintelor sănătoase și cu care le spuneau: *«În zilele din urmă ale vremurilor grele se vor ivi oameni iubitori de sine și de arginți, care se vor arăta laudăroși, trufași, neascultători și nemulțumitori, necucernici și fără de dragoste, neînduplecați și aspri, necuviincioși și îngâmfați, iubitori de desfătări mai mult decât iubitori de Dumnezeu, mereu învățând, dar neajungând la cunoașterea adevărului, având înfățișarea adevăratei credințe în timp ce tăgăduiesc puterea ei»*. O, ce bună este această învățatură care-i învață pe ucenici să nu fie așa, ci să stea în stăruința credinței neprefăcute, căci toți care vor dori să viețuiască întru Hristos vor fi prizoniți. Dar iată, Scripturile înțeleptesc pe ucenici spre mântuirea care are în ea muștrare, îndreptare, înțeleptire și dreptate, pentru ca ucenicii să fie bine îndrumați spre lucrul cel bun și să nu fugă de învățătura sănătoasă și de credința neprefăcută. Amin.

Mă las cu glasul ca de tunet peste voi, copii care sunteți porțile Mele. Spuneți-vă, fiilor, că aceasta este lucrarea ucenicilor. Chiar dacă diavolul voiește să vă slăbească puterea, voi să nu uitați de venirea Mea, căci el voiește să nu mai vin ca să vă strivească el apoi; el și lumea, fiilor.

O, nu cel ce zice că nu mai poate este cel ce nu mai poate. Cel ce nu mai poate este cel ce Mă lasă pe Mine apoi să pot, și acela are credință neprefăcută și se lasă ajutat spre tot lucrul bun și așa poate. Eu, Domnul, aceasta am de făcut când voi nu mai puteți, copii plâpânzi sub povara venirii Mele. O, când Eu, Domnul, nu mai trăiesc în om, nu trăiesc pentru că trăiește el în el, și el nu poate sluji la doi stăpâni, și Mă leapădă pe Mine și se ia pe sine peste el. Dar mare este îndreptarea cea din Scripturi și pentru care îi voi cere socoteală omului așa cum am rostit Eu cuvânt pe vremea trupului trâmbiței Mele Verginica și am zis: *«Cel ce nu citește Scriptura, este cel ce nu o împlinește, iar când va fi întrebat de ce n-a citit-o ca s-o știe, acela nu va avea ce să răspundă decât cu neîmplinirea ei»*.

O, copii învățători din Duhul Sfânt, Care vă îmbogățește pe voi din destul! Spuneți poporului sfânt că Duhul Sfânt nu Se leapădă de cel cu capul aplecat învățaturii sănătoase prin credință neprefăcută și prin umilință de duh, căci umilința omului este miros mereu proaspăt pentru îngeri, fiilor, este curățenie unul pentru altul între frați, iar statul împreună este plăcut, și trebuie mult simț pentru această lucrare, pentru asemănare între frați. Când unii vorbesc și alții tac, aceasta aduce greutate pe inima Mea, darămite pe inimile celor ce viețuiesc împreună! Frații care trăiesc împreună în numele Meu, pe aceia îi crește Duhul Meu din Care mănâncă cu saț, dar când ei nu sunt asemenea, atunci nu se cunoaște că mănâncă, de vreme ce hrana nu-i crește.

O, fiilor copii, care aveți învățatură sănătoasă peste poporul Meu! Să-i învățați pe ei că dacă ei nu știu ceva, să nu se mârșească, ci să se umilească, fiindcă este o taină pe care trebuie s-o înțeleagă ei desăvârșit. Și iată că ei trebuie să înțeleagă că între taină și ascundere este mare, mare deosebire, sau, și mai bine spus, nu este asemănare între acestea două așa cum nu se aseamănă adevărul cu minciuna, fiilor, căci adevă-

rul înseamnă Dumnezeu, iar minciuna înseamnă diavol. Taina este de la Dumnezeu și pentru Dumnezeu, iar ascunderea este de la diavol și pentru diavol, și fiecare își ia ce este al lui. Să nu se mârhească fiul cel pregătit prin această învățătură din cer dacă este ceva necunoscut de el între toate câte se lucrează și se împart spre lucrare, căci umilința este lucrarea care nu-l lasă pe om să se îngâmfe împotriva tainei dintre Mine și lucrarea bisericii Mele, fiindcă Eu știu puțința și neputința fiecăruia, iar Scriptura îl învață pe om ca să înțeleagă el lucrarea mântuirii lui dacă o ia pe ea ca lucrare de căpătâi. Amin.

Verginica, trâmbița Mea, soarbe cuvântul învățării Mele de peste voi și așteaptă să se facă și ea învățătură peste cei ce iubesc să învețe lucrarea credinței neprefăcute, lucrarea iubirii de Dumnezeu și a temerii de Dumnezeu.

Te las, Verginico, să-i înveți, că dulce M-ai iubit, și dulce îți este învățătura ta cea din iubirea Mea pentru om. Amin, amin, amin.

— **M**ă lași, Doamne, și mă las și eu spre ei, că dorul mă arde cu totul, și din mare dor le grăiesc învățându-i, ca să sărbătoresc cu ei ziua înălțării mele întru Tine când am adormit înviind, căci așa este lucrarea sfinților care înviază venind la Tine. Vreau să le dau cunoștință, Doamne, și să le spun că temerea de Dumnezeu este iubirea de a nu Te pierde pe Tine, așa cum am cules eu cuvânt din gurița unui copil care a spus că el nu se teme de Tine, ci doar să nu Te piardă se teme. Mi-a fost drag acest cuvânt, mi-a fost dulce și l-am cules, și îl aduc înapoi plin de învățătură peste fiii Ierusalimului nou. Amin.

O, fiilor, o, copii ai tainelor cerești care se împart vouă după puterea voastră! O, cât mă doare, cât mă ustură, cât mă arde când îi văd pe cei ce vă sunt călăuză spre împărăția cerurilor că au căzut în neputința de a vă mai lumina calea. E grea peste ei povara venirii Domnului, dar sunt grele încercările prin care treceți împreună cu ei, și de aceea a venit Domnul și v-a deslușit taine nepricepute de voi până acum și v-a descoperit taina și puterea umilinței, fiilor. Pe calea mântuirii trebuie să aibă inima curată cel ce merge pe ea, iar inima curată este cea cunoscută de cel ce o are în mână pe ea dacă omul și-o pune în mâna Domnului prin cei ce stau în fața Sa cu omul, cu inima din om. Cel ce uită că inima sa nu este în afară de trup, ci este înăuntrul trupului lui, acela o ascunde pe ea în el și este fără inimă pentru cei din jurul lui, căci inima cea din afară nu este cea dinăuntru, fiindcă inima se face cuvântul ei prin mărturisirea ei cea dinăuntrul trupului ei. Amin.

O, copii care stați în sărbătoare cerească, cea mai dulce sărbătoare este învățătura, și apoi rodul ei, împlinirea ei, fiilor. Cei ce vin să stea cu acest izvor care înnoiește inimi, care naște inimi, care despică inimi, acela să învețe că pe calea credinței neprefăcute merg cei ce iubesc lumina. O inimă despre care nu știe altul decât cel ce o poartă în trupul lui, e o inimă trupească, nu cerească, iar inima trupească este deprinsă cu ascunderea ei în trupul ei, și cu trupul ei ascuns în ea, și unul ca acela nu a dorit să învețe de la Domnul taina credinței neprefăcute, care îl deprinde pe om pentru mărturisire mereu și cu umilință mereu în mărturisire, iar altfel, omul se potrivește cu cei iubitori de sine, care sunt trufași, lăudaroși, neascultători și nemulțumitori, cârtitori, necucernici și fără dragoste, aspri și neînduplecați, îngâmfați și necuviincioși, și acestea toate pentru că ei sunt iubitori de desfătări mai mult decât iubitori de Dumnezeu chiar dacă dau ei să aibă înfățișarea adevăratei credințe, dar prin acestea toate cele rele ale

lor ei tăgăduiesc puterea ei, deși mereu aud spre învățare, dar iată, învățând nu ajung la cunoașterea adevărului din pricină că nu cunosc taina lui Dumnezeu, taina creștinătății, fiilor.

O, eu rar vă învăț, deși mi-e tare dor să fac aceasta, fiindcă mi-e dor de împărăția cerurilor pe pământ și voiesc să iau parte la ea cu toți sfinții, și în cuvânt să ne facem părtași în ea, dar tot mai greu apasă diavolul, care caută să slăbească puterea venirii Domnului, căci Domnul nu vine, ci trebuie adus, după cum El v-a deslușit această taină, și orice venire a Sa trebuie să fie o sărbătoare pregătită dinainte, iar voi nu ar trebui să aveți alte griji care să vă încurce grija cea pentru pregătirea venirii Domnului cuvânt la voi. Frica de a nu-L pierde pe Domnul, teama de a nu încurca venirea Lui, aceasta trebuie să trăiască în voi ca un fior sfânt și ceresc, fiilor, și atunci Domnul n-ar mai strivi pe cei atât de firavi care stau punte a venirii Lui, căci una este să ai putere și bucurie pentru putere, și alta este să fii neputincios și să te temi de mărirea Domnului, care este grea de dus de cei ce nu mai pot cu trupul, cu duhul și cu sufletul sub greul venirii Lui. Voiesc să vă învăț, voiesc să vă îndemn, voiesc să fac cer inimioarele voastre, copii ai venirii Domnului. Voiesc să stau cu voi în cuvânt și să mă bucur, și să luați ca din Scripturi din gura mea mustrare, îndreptare, înțeleptire și dreptate, și să-I dăm Domnului putere să poată, căci când El nu poate, e totul, totul greu și în cer și pe pământ, fiilor.

O, Doamne, nu cel ce zice că nu mai poate este cel ce nu mai poate. Cel ce nu mai poate este cel ce Te lasă pe Tine să poți în el și pentru el, și acela are credință neprefăcută și așa poate. Dar să învățăm poporul, și apoi să vadă el și să creadă tot mai desăvârșit că învățătura aceasta este taina vieții veșnice, este venirea Ta, și că fiii prin care Tu vii pe pământ cuvânt au inimi cerești, au darurile credinței neprefăcute, și fericiți sunt cei ce se uită la ei văzând și nu nevăzând. Hai cu mine, Doamne al ucenicilor Tăi, hai cu mine în cartea mea ca să cinăm cu ei în ea, și ei cu noi, că dulce este să mâncăm unii de la alții, după cum le este lor creșterea și puterea credinței și a umilinței care-L crește pe Dumnezeu în om. Hai să cinăm cină gustoasă și sănătoasă în cartea mea cu Tine și cu ei. Amin, amin, amin.

— **M**ergem, Verginico. Credința neprefăcută este salvarea tuturor celor ce se alipesc cu acest izvor care-l naște de sus pe om. Eu, Domnul, Cel atât de blând și de umilit, am dat mereu și tot mereu să-l trag pe om din el spre Tatăl, oricât ar fi fost el de pierdut din voile Mele, din legile vieții. O, Verginico, mare ți-a fost darul pentru salvarea omului, și tot așa și răbdarea după om. Darul Meu și al tău, purtat de cei ce călăuzesc spre viață veșnică poporul cel crescut de sus, e dar întreit în ei, numai să aibă pe cine să lucreze ei, și Nouă să Ne dea lucrarea lor și pe cei răsăriți din râvna lor după mântuirea omului.

O, fiilor osteniți și de jos, și de sus, și de pe pământ, și din cer! E tare greu să lucrăm pământul ca să scoatem rod. E tare greu, și ne trec sudori, fiilor, precum este scris, căci omul la pământ trage, și pământul e greu de lucrat, dar trebuie să lucrăm cer peste pământ, și cerul să ne fie unealta cu care lucrăm. Amin. Binecuvântată să fie intrarea noastră în cartea lui Verginica, și hai, fiilor, să lucrăm cu unealtă bună, cu cerul, copii trudiți de muncă și oboșiți de așteptare și de răbdare după rod însutit. E omul greu, dar Eu sunt mare, și sunteți și voi mari cu înțelepciunea și cu credința cea neprefăcută, și vom avea împliniri, și se vor împlini Scripturile cele din urmă, și atunci veți vedea că nu în zadar ați trudit. Amin, amin, amin.

*

Eu, Domnul, am intrat cu tine în cartea ta prin porți, Verginico. Fără știrea lor nimic nu ajunge la Mine decât cu greșeală, cu ascundere de Dumnezeu, și nu se dezleagă nici o greșeală la Mine dacă ei nu știu, căci așa este în acest popor, este ca în cer, și numai pe porți se intră la Mine, iar pe deasupra, nu. Eu am spus aceasta. Amin, amin, amin.

Hai să Ne așezăm cu orânduială la lucru sfânt, că nu putem lucra pământul, ci trebuie să lucrăm cerul care dă viață pământului. Hai, Verginico! Eu, Domnul, Făcătorul poporului Meu de azi, nu stau din lucrarea facerii și nici tu să nu stai, că iată ce de demult n-ai mai venit să lucrezi. Lucrează, Verginico. Amin, amin, amin.

— **O**, Doamne, o, Doamne, o, Doamne! Nu cel ce nu mai poate. Cel ce nu mai poate este acela care Te lasă pe Tine să poți apoi. Nu se poate cum vrea creștinul necrecut, nu se poate să ai Tu statură și viață știrbită, pătată, primejduită prin aplecarea Ta spre voia lui. El vrea să lași și Tu de la Tine, și el de la el, dar unde poate duce asta, oare? Unde, Doamne îndurerat? Este scris în Scripturi de fericirii care rabdă muștrarea spre lămurire, și apoi, spre cununa vieții. Putea-vom noi, oare, să facem aceasta și să avem rod bun, Doamne? O, de multă vreme Tu vorbești și lucrezi așa și nu ai rod, Dumnezeule mare, căci mai mare ca Tine stă omul, și diavolul nu mai voiește să vie la popor, ca să-l strivească el apoi, el și lumea, Doamne. O, cum să facem să biruim cu rod bun? Cum, oare, Doamne?

— **O**, Verginico, cine are dragostea Mea în el, Mi-o dă Mie, iar cine n-o are, nu are ce să-Mi dea, fiindcă Eu de la om le pot lua numai pe ale Mele, dacă el le are. O, cei pe care i-am înhamat Eu la jugul cel greu al venirii Mele cuvânt peste popor și peste pământ, au căzut mereu și cad mereu sub povara carului tras de ei prin ape tulburi și văluroase, căci toți numai în car vor să stea, și nu dă nimeni să se dea jos din car ca să împingă să-l scot la țarm.

O, cum să facem, Verginico? Tu Mă întrebi pe Mine, Eu te întreb pe tine, și fericit este cel ce ia folos din vorbirea Mea cu tine și cu ei, că e vremea să pot să grăiesc ce Mă doare, că nu numai omul are dreptul să se plângă ce-l doare. Taina de prooroc am spus-o și iarăși o spun, că prooroc sau cel ce ia plată de prooroc pentru că-l primește și îl crede și îl vestește pe prooroc, este cel ce pune în toată vremea spre paza și creșterea bisericii prin trupul ei întreg pe masa ei pe cele din Dumnezeu venite, pe cele din aproapele său și pe cele din el, iar altfel de biserică nu este biserică a lui Hristos, că nu pe cele numai pământești, care sunt lemne, pietre, fier, ci pe cele ce ies din firea omului în toate câte lucrează el cu mintea și cu inima și cu purtarea firii lui, acelea trebuie puse pe altarul bisericii ca să fie lămurite.

Am spus cu mulți ani în urmă: «*Chiar de vom plânge până la capăt în cer și prin cei ce Ne poartă de la Noi până la popor, vom merge înainte prin greu*», și iată, așa mergem.

Sunt zdrobit, Verginico, în fiii cei atât de zdrobiți de la zdrobirea Mea din ei, că grea de tot s-a făcut calea de la Mine la popor, și grea Mi-e rana în Mine și în ei, și le străpung duhul și trupușoarele cu glasul Meu cel de deasupra grădinii cuvântului. Cu glas de tunet îi străpung și le zdrobesc vloga, dar dacă nu mai vin, ce facem, Verginico?

O, fiilor, omul fără credință neprefăcută și neobosită nu poate decât să se plictisească de așteptare și la gândul cel

despre Mine, dar cel deștept nu disprețuiește pe nimeni pentru mintea lui. Cel deștept nu se trufește împotriva altuia, ci îl iubește pe Dumnezeu cu umilință, mai mult decât pe orice bucurie a lui, dar la omul trufaș iubirea de sine se arată, cum spune apostolul, prin lăudăroșenie și necucernicie, prin neascultare de părinți și de Dumnezeu, iar lucrul cu mâna și căutarea după el mai mult decât după Dumnezeu, acela îl face pe creștin să iubească mai mult idolii, care sunt: slava deșartă, îngâmfarea, nedreptatea, lemnul, piatra, fierul, lutul, gustul și vinul, care înseamnă desfrânare.

O, Verginico, numai la jumătate de an te apropii cu grăirea ta peste poporul tău. O, ce durere pentru coborârea cuvântului vieții, Verginico!

— **O**, Doamne, dreptatea și iubirea frățescă sunt nedespărțite, Cel ce le poate lucra pe acestea pentru cei din jur, acela nu se mai iubește pe sine, acela este ca Domnul, și după aceea le poate pe acestea amândouă deodată.

Duhul Sfânt, Care naște biserica lui Iisus Hristos, este povățuitor și cunoaște gândurile și aude cuvintele și șoaptele lor, și tot așa trebuie să lucreze și trupul bisericii Domnului taina creștinătății, căci a spus Domnul că biserica fără călăuză este biserică fără Dumnezeu.

O, Doamne, binecuvintează cu putere multă cuvântul meu și așează pace peste cei atât de greu încercați, că poți, și îți cer cu lacrimi să poți, Doamne. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, Eu pot. Iar voi, copii ai poporului Meu, fiți copii înțelepți față de vremea cea grea care trece prin voi, și vă strângeți mereu mănunchi și deschideți gurițele pentru cele bune din cer peste voi, și peste grădinița cuvântului Meu, și pentru cei zdrobiți de tot, peste care Eu, Domnul, aștept putere pentru Mine. Ajutați-Mă în rugăciune pentru voi și pentru lucrarea Domnului cu voi și pentru propășirea Duhului Sfânt în grădina cuvântului Meu și pentru duh de umilință peste cei fără de umilință și fără de veghe pentru paza casei, pentru mersul cel traianic al lucrului Meu peste pământ. Fiți sfinți din zori și până în zori, și tot așa să vă și rugați, și plângând să cereți biruința Mea și a voastră peste pământ. Amin.

Am poposit în cartea lui Verginica, și rar e popasul în cartea ei. Căutați învățătură, căutați să fiți cerul pe pământ; toți odată căutați, toți întru Unul, căci Acela, Eu sunt. Amin.

O, poporul Meu, Eu sunt cu tine și voiesc să împlinesc tot mai văzut în tine și cu tine împărăția Mea, împărăția cerurilor, poporul Meu. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2003

Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Trupul, prin rana lui moare, iar iubirea, prin rana ei înviază. Împărăția cerurilor este în om și se face grea când nu se așează pe pământ peste oameni. Omul a făcut din vin, șarpe. E iadul pe pământ în case luxoase, pecetluite de preoții lumii.

O, poporul Meu, te hrănesc în zi de sărbătoare așa cum pot prin greul prin care mai pot să vin. Te hrănesc, fiule, că și tu Mă hrănești cu dorul tău după împărăția Mea din tine, numai să îți la ea cu multă durere a Mea în tine, că fără durerea Mea tu nu poți iubi pe Dumnezeu. Trupul prin rana lui cea grea moare, iar iubirea prin rana ei cea adâncă înviază, poporul Meu.

Eu, Domnul, tot o rană plină de dor voiesc să stau în toți fiii Ierusalimului nou, ca să Mă puteți avea, fiilor, dar

pentru o așa împărăție în voi, voi nu trebuie să vă mulțumiți cu ceea ce vedeți și să iubiți așa, căci cele ce se văd trec, ca și omul cel fără de Dumnezeu în faptele vieții lui, în inima și mintea lui, dar Eu, Cel ce stau nevăzut lângă om, sunt veșnic. Omul însă nu-și iubește veșnicia ca și vremelnicia dacă veșnicia nu se vede cu ochii trupului, dacă el nu o simte cu puterea iubirii Duhului Sfânt, Care Se face iubire de viață veșnică în om.

Te hrănesc, poporul Meu, și stau în sărbătoare cu tine în sobor de arhieriei din cer pentru cel între ei, Nicolae, cel milos prin facere de minuni, arhieriu cu mare alegere a Duhului Sfânt, Care poate unde voiește El. Amin.

O, fii-copii din porți, lăsați puterea Mea în voi și supuneți-vă, căci supunerea pe care v-o cer este pentru venirea Mea, nu este oricum supunere, iar ea va ajuta cerul și pământul și iadul, și vă spun așa ca să puteți să aveți putere cu trupul, cu sufletul și cu duhul pentru ca să vă supuneți, că Mă doare când îl văd pe om, ba chiar și pe creștin, cât de mult nu înțelege că împărăția cerurilor nu vine în chip vădit de omul cel fără vedere pentru ea, ci vine pentru cei ce o au pe ea în ei, fiindcă ea este taină și este ascunsă înăuntrul omului. O, vă doare trupul, vă doare pieptul de greutatea ei, vă doare, pentru că ea nu este bucurie sau împărăție cu bucurie ca pe pământ când Eu stau cu ea înăuntrul omului. Ea este putere, fiilor, ea este Dumnezeu în om, și de aceea se numește ea împărăția cerurilor, iar acum, la sfârșit, ea este durerea Mea cea mare, durerea Mea în om, și omul se hrănește cu ea așa cum vă hrăniți voi cu ea acum, copiii care primiți glasul Meu ca să-l așezați în cartea lui de azi pe pământ, și vă hrăniți cu ea așa cum se hrăneau cei plini de durere pentru Mine în vremea trupului Meu cel plin de suferință pentru omul care simțea că împărăția cerurilor era cu ei, și ei nu o cunoșteau ca să o ia în ei, ca să Mă ia pe Mine, Fiu venit de la Tatăl, că venisem să Mă unesc un trup cu omul care Mă credea că sunt Dumnezeu și că M-am făcut Fiul Omului ca să Mă aibă omul și să Mă ia în el. O, cât s-au smintit cei ce M-au auzit când am spus că cine nu mănâncă Trupul și Sângele Meu nu are viață în el! O, cât Mă doare când Mă uit la cel ce mănâncă Trupul și Sângele Meu și nu are în el, apoi, viață pe Iisus Hristos, pe Mine cu viața Mea în el, căci Eu Mă unesc cu cel ce crede în Mine ca să fac din el chipul și asemănarea Mea. Amin.

Poporul Meu, Eu cu durerea Mea îți grăiesc azi despre împărăția Mea cea dinăuntrul omului și care trebuie să se reverse în afara lui cu fața Mea cea tainică și cu viața Mea cea văzută în părți de fiii oamenilor care văd pe fiii lui Dumnezeu. Această minune despre care nu s-a mai auzit, această venire a Mea cu biserica Mea pe care am vestit-o încă de pe vremea cinei Mele cu ucenicii Mei că nu voi mai mânca din Paștele Meu cu ei până ce nu va veni împărăția Mea pe pământ, acest dor al Meu a venit, i-a venit vremea cea proorocită de Mine atunci, și iată cuvântul Meu care se face trup, biserică cu trupul și cu cuvântul Meu în ea, împărăția cerurilor întregă în om, și nu o vede omul cel de lângă ea, cel de lângă omul în care Eu Mă las în el cu ea în chip întreg.

Cu mare dor Mă doare împărăția Mea din om. Mă doare până Mă voi putea vărsa cu ea înaintea fiilor veacului acesta, căci Eu sunt Fiul Tatălui și împărătesc în om, și omul este împărăția Mea și vreau să Mă arăt cu ea. Amin, amin, amin. O, cine nu Mă lasă să Mă arăt cu această minune? Diavolul nu Mă lasă, necredința omului nu Mă lasă, vremea cea cețoasă și din care se vede numai împărăția stăpânitorului veacului acesta nu Mă lasă. Mă doare împărăția Mea din

omul care o are pe ea și care lucrează ca și Mine peste fiii neascultării. Împărăția Mea în om e cea mai grea povară când omul nu se poate așeza cu ea pe pământ.

Mă privesc sfinții plini de fiori cerești când grăiesc cuvântul împărăției Mele peste pământ, și doresc ei să pot cu ea și cu ei printre fiii oamenilor, care nu știu decât însurat și măritat, mâncat și băut și trup supus trupului care cere împotriva duhului. Se scoală și se culcă omul mâncând și bând și desfrânându-se, căci vinul este desfrânare.

Eu din nou rostesc cuvântul Meu spus vouă, copiii ai noii împărății, căci v-am spus acum câțiva ani de omul cel din afară, care îl ascunde pe cel dinăuntru, zice el. V-am spus că nu-i pasă omului de venirea Mea de azi, iar Eu vin și îl găsesc mâncând și bând și desfrânându-se în plăcerile sale. Pe voi însă v-am învățat să vă mângâiați mângâindu-vă și să vă învățați învățându-vă, căci Eu sunt la ușă, și sunt ușă, și vin când nimeni nu se așteaptă să vin, și Mă doare că nu Mă așteaptă nimeni să vin când vin, și Mă doare de-Mi vine să strig în lung și în lat cu glas de durere că nu Mă așteaptă nimeni când vin, și iată, Eu mereu vin, și cu greu vin, căci nu sunt așteptat.

V-am spus vouă să vă îmbătați de dor, că Eu plin de dor vin. Omul se îmbată de vin și îi este dor de vin, dar dorul de vin este șarpe în sufletul omului, fiindcă vinul este șarpe, și voi știți această taină, căci v-am spus-o. Și acum, iarăși îi spun omului că omul a făcut din vin, șarpe și dă vina pe Mine când face așa, și zice că e binecuvântat de Mine vinul. Eu însă spun: Nu! Și iarăși, și iarăși spun: Nu! Nu! Eu știu ce am binecuvântat. Eu am binecuvântat paharul Meu, nu paharul omului, iar în paharul Meu este Trupul și Sângele Meu, Care a stat pe cruce.

L-am întrebat pe omul care spune că Eu am binecuvântat vinul, și i-am spus: «*Poți tu, omule, să faci din vin, Sângele Meu?*». Și dacă nu poți, taci și nu mai vorbi prostii; taci și nu mai fă păcate vorbind despre tainele Fiului lui Dumnezeu, care nu sunt de pe pământ, ci sunt din cer așa cum apa care s-a făcut vin pentru minunea de la nunta din Cana Galileii, era taină din cer, vin din minune și nu cum dai tu să-ți bați joc de tainele cerului, căci vinul este desfrânare, așa cum a fost la Noe când a făcut vin, de l-a făcut vinul să-l blesteme pe fiul său. Nu mai vorbi prostii să spui că vinul este sfânt când în Scripturi scrie că vinul este desfrânare. Vinul este sfânt, zici tu, iar Eu am spus că sfânt este numai Sângele Meu când Eu fac din vin sânge, iar Sângele Meu este în potir. Eu fac din vin, sânge, iar tu faci din vin, păcat, faci veselie spre moarte, nu faci suferință spre viață așa cum fac Eu din vin Sângele Meu spre viață omului. Eu am binecuvântat paharul Meu, paharul suferinței Mele, nu paharul omului, iar omul vorbește prostii când spune că vinul este sfânt, și Mă doare că omul vorbește așa.

O, copiii ai împărăției Mele cea plină de suferința Mea în voi! Își bate omul joc de Mine ca să-și acopere păcatul. Râde omul de Mine desfrânându-se, iar iubirea nu o mai cunoaște, căci ea vine de la sfințenie, nu de la păcat. Iese omul pe drum cu femeia lui, goală mai mult decât el, mai mult decât bărbatul, și aceasta înseamnă sfârșitul omului care pune păcatul la rang de sfințenie, și aceasta înseamnă veacul omului și fiii lui, din care S-a sfârșit Dumnezeu. Face omul glume pe seama lui Dumnezeu, spune omul că erau goi omul și femeia în rai, dar Eu îi spun omului că nu este așa, și că omul era în rai ca îngerul în trup, și precum îngerul este fără de trup, așa și omul, era fără de păcat în rai, deși avea trup omul.

Gol era omul în rai, dar era ca și pe cruce, așa cum Eu pe cruce gol eram, dar eram Sfântul Tatălui de pe cruce, fiindcă omul care nu este pe cruce, nu este sfânt.

Mă seacă de durere vorbele omului trupesc, omul veacului acesta, care pofteste cu trupul împotriva duhului, împotriva vieții și a învierii dintre morți. Nu mai vorbi prostii, omule, că atunci când vei striga la Mine să ți le uit, ți le voi șterge cu mare, mare suferință, precum tu Mă faci să sufăr atâta durere, atâta rușine înaintea diavolilor cărora te închini și care ți se închină ca să le faci voia, de nu mai pot Eu să fac înger din diavol și din om.

Nu poate lucra diavolul cu Dumnezeu, dar fiii veacului acesta sunt din pământ, nu sunt din cer, așa cum iudeii din vremea Mea care scoteau diavoli umblând după oameni îndiavoliți și care auziseră de numele Meu de care fugeau diavolii din oameni, se încumetaseră și ei să le spună diavolilor să iasă din oameni în numele lui Iisus Hristos. Dar diavolii nu-i cunoșteau pe aceia că ar fi ai Mei, și i-au bătut biruindu-i, și ei au fugit goi și răniți din casa celui îndiavolit. Această veste i-a făcut pe mulți să-i prindă frica și să slăvească numele Meu cel vestit de diavoli, și veneau mulți să-și mărturisească faptele lor rele ca să se elibereze de ele și să meargă apoi curați după Mine, și mulțime de vrăjitori își ardeau cărțile în văzul tuturor ca să crească în oameni credința, iar cuvântul Meu să se întărească peste mulțimi.

O, copii ai Duhului Sfânt, sunt în sărbătoare cerească și arhierescă în mijlocul vostru. Am pe ierarhul Nicolae, și bucuria lui cea îndurerată este ca și a Mea, este ca și a voastră, căci cei ce au în ei împărăția cerurilor nu mai au durerea și întristarea și suspinul lor, ci au durerea Mea cea după om, durerea împărăției cerurilor. Împărăția de pe pământ e plină de bucurii deșarte, care trec ca și cei ce le iubesc pe ele, dar împărăția cerurilor din om e plină de iubirea cea pentru Mine, Cel suferind de la plăcerile cele fără Dumnezeu ale fiilor veacului acesta, care nu umblă să se întoarcă de la moarte la viață. Dar *«sfinții vor judeca lumea»*, precum este scris în Scripturi, și Eu voi avea mărturisitori ai împărăției Mele în om. Amin, amin, amin.

— **S**unt sărbătorit, Doamne, în cetele de arhierie ai cerului, și cu toate oștirile de sfinți Îți punem mângâiere peste toate durerile Tale, că nu este sfânt în cer pe care să nu-l doară ca și pe Tine de la ceea ce este pe pământ. Nimeni nu Te așteaptă să vii, dar noi, sfinții Tăi, așteptăm, că de șapte mii de ani auzi de la sfinți: *„Până când, Doamne?”*. Bucuria venirii Tale cea plină de durere se va prefăce în bucurie curând, curând, căci fiii Tăi cei de azi își înțeleg în ei durerea cea pentru venirea Ta, dar numai fiii Ierusalimului nou de azi înțeleg aceasta.

E gol pământul de Dumnezeu, o, oameni ai bisericii lumii, iar voi faceți slujbe în bisericile voastre, și peste pământ nu umblați ca să vedeți cum mișună păcatele peste oameni, și iubirea de Dumnezeu nu mai este pe pământ. O, dacă voi ați vrea să auziți crezând glasul Celui ce vine din cer pe pământ cuvânt pentru ca să aducă biruința care va înghiți moartea, ați avea de căpătâi acest cuvânt care vine cu norii, dar voi ați lăsat lumea să piară ca și voi. O, nu așa se caută mântuirea, oameni care slujiți în bisericile lumii. Dacă voi nu-l puteți face pe om să se lase de păcat, atunci Hristos a murit în zadar, căci scris este: *«Dacă morții nu înviază, nici Hristos n-a înviat»*. O, cum înviați voi morții veacului acesta? Uitați-vă la ei cum se scaldă în păcate, căci păcatul este moarte, și omul din lume nu mai înviază din păcat. Vă

bucurați și voi și ei, cu cântările învierii Domnului, cu cântările nașterii Domnului, cu cântările pentru sfinți, dar sărbătorile cerești nu înseamnă atâta doar. Nu e sărbătoare mai mare în cer ca atunci când un păcătos se întoarce de la moarte la viață, de la păcat la pocăință, și apoi să rămână viu și să se facă împărăție a cerurilor. Dar nu știți voi Evanghelia Domnului care spune că împărăția cerurilor este înăuntrul omului și că ea nu vine în chip vădit? Pe om vrea Domnul să-l facă împărăție a Sa, iar omul zice că are în inimă credința dacă îl întrebi de ce nu crede, de ce nu-L face pe Dumnezeu frumos în el și din el.

O, Doamne, deșertăciunea cea de pe pământ pleacă de la slujitorii bisericii fiilor veacului acesta, care nu mai știu decât însurat și măritat, mâncare și băutură, vânzare și cumpărare, ca în vremea lui Noe, Doamne. O, ești plin de durere, și fiii lumii nu știu că acum Te doare mai tare ca pe cruce. E mult și e mare păcatul pe pământ. E iadul pe pământ, și și-a făcut diavolul case luxoase, și se duc preoții lumii să pună peste acestea slujbă de sfințenie, dar păcatul nu-l iau aceștia de peste om. Stăpânitorul acestei lumi Ți-a acoperit fața și nu Te mai văd fiii veacului acesta, iar Tu trăiești îndurerat între fiii veacului nou, în care Tu Te lași cu împărăția Ta și cu care dai să străpungi prin ceața cea groasă dintre pământ și cer, căci îngerii Tăi cei buni abia mai pot de durere când stau cu zborul mutilat că nu au ce să-Ți aducă bun de la om și să-Ți vadă fața îngerii Tăi cei buni.

Grăiesc din durerea Ta, ca să-i audă pe sfinți fiii lumii de azi și de ieri, și rostesc cuvânt arhieresc și spun că cele ce nu se iartă de pe pământ, tot așa rămân și în cer, și nu mai sunt preoți și arhierie pe pământ, Doamne, căci cei ce sunt, sunt altceva, sunt fiii slavei deșarte, care primesc slavă de la oameni și unii de la alții și nu simt aceștia durerea Ta, rana Ta cea atât de adâncă, și nimeni nu Te mai așteaptă să vii, Doamne al sfinților.

O, fii ai Ierusalimului venirii Domnului, bucurați-vă cu plânsul și cu durerea Lui și a sfinților Lui, că trebuie să așteptați grăbind venirea Lui, precum este scris în Scripturi, că iată, lumea arde; arde păcatul în trupul fiilor veacului acesta și nu se mai satură aceștia de însurat și de măritat și de desfrânări fel de fel, iar diavolul cel vopsit are case luxoase, pe care își scrie orice fel de numiri, dar moarte nu scrie pe ușile caselor lui. Scrieți voi cuvântul Domnului și dați-l în lung și în lat, ca să știe omul de azi că peste tot cuvântul *„moarte”* este acoperit ca să nu se vadă, și lumea nu știe ce este moartea și fața ei și ademenirea ei.

Bucurați-vă suspinând de sfârșitul lumii, copii ai venirii Domnului. Bucurați-vă de venirea Domnului la voi și dați glasul Lui și toată durerea din el în toate laturile lumii, ca să știe lumea cea văzută și cea nevăzută că Domnul a venit și vine când nimeni nu s-a așteptat, când nimeni nu se mai așteaptă să vină, dar iată venirea Lui cu voi, fii ai venirii Lui. Și va lua Domnul solzii de pe ochii fiilor oamenilor și va pieri de pe pământ tot ce nu înseamnă Dumnezeu cu oamenii, căci suspinul Domnului și al sfinților Lui care strigă mereu: *„Vino, Doamne!”*, va striga acest suspin, și tot omul va vedea că Scriptura venirii Lui este adevărată, precum Domnul este. Amin, amin, amin.

— **O**, numai voi, sfinți ai cerului, suspinați în suspin ceresc zicând: *„Vino, Doamne!”*. Dar pentru cei ce Mă așteaptă să vin Eu vin și cinez cu ei, și lumea cinează cu stăpânitorul ei, și tot nevăzut este și stăpânitorul ei, și sunt văzuți doar slujitorii lui, care țin lumea sub stăpânirea lui.

Auziți voi, copii ai Ierusalimului nou, durerea cea fără de mângâiere a sfinților care slujesc în cer așa cum au slujit și pe pământ. Ierarhul Nicolae vă dă mare ajutor, dar mare ajutor trebuie să-Mi dați și voi să vin, ca să vină și sfinții cu ajutor de la Mine pentru voi. Bucurați-vă suspinând, că Eu așa vin la voi când vin, și așa cuvintez, și Eu, și sfinții Mei. Stați nelipsiți de Mine în voi, și sfinții vă vor sta în ajutor.

Să audă tot pământul venirea Mea la voi și să se judece omul pe sine, și apoi să vadă cuvântul venirii Mele, care cheamă omul de la moarte la viață, căci stăpânitorul acestei lumi, tot în chip nevăzut își ține împărăția sa în fiii lui, dar Eu și cu voi îl văd și aducem pe pământ vestea împărăției cerurilor pentru toți cei ce-Mi deschid când vin cu ea ca s-o așez în tot omul care aude glasul Fiului lui Dumnezeu spre învierea omului. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2003

Sărbătoarea sfintei Filoteea

Geamătul pământului sfâșie cerul, de la durerea celor ce strigă din locuința morților. Cel ce nu crede în învierea morților, acela trăiește în păcate pe pământ. Sfânta Filoteea despecetluiește taina învierii morților.

Așteaptă sfinții rândul să-și arate plânsul bucuriei lor pentru venirea Mea cu sfinții, poporul Meu de azi.

O, Ierusalime, hrănește-te ca un copil care plânge după hrană, și să te aud și să te vad plângând după Mine și după slava Mea peste pământ, poporul Meu.

Geamătul pământului sfâșie cerul de durere. Durerea celor din locuința morților Mă umple de lacrimi și de durere fără de mângâiere, iar voi să stați cu Mine în dureri, căci împărăția cerurilor vine cu dor și se capătă cu mare, mare stăruință, cu lucrarea durerii după ea, poporul Meu. Amin.

O, așteaptă sfinții rândul să-și arate plânsul lor după omul care stă prins în cursa stăpânitorului veacului acesta. Copila Filoteea dă să strige la copiii lumii ca să le deschidă inimile și ca să vadă ei că împărăția cerurilor plânge pe lângă om, și omul n-o cunoaște, dar o cunosc sfinții, care o vad pe ea și în care ei trăiesc. Amin, amin, amin.

— **P**lângi, Doamne, lângă om, și omul nu Te vede, iar eu de copilă Te-am iubit, și n-am putut fără iubirea Ta în mine nici când tatăl meu cel după trup voia să mă smulgă din brațul Tău cel cald pentru ca să-i slujesc lui și desfrânării lui în care el petrecea. N-am putut fără Tine, și Te-am luat de Tată până ce Tu m-ai luat în brațul Tău și în sânul cerului, apoi, lângă sfinți. Acum, de lângă sfinți, din ceata copiilor sfinți, care Te-au iubit pe pământ, mă aplec cu suspin în glas spre copiii veacului acesta și le spun că stăpânitorul acestei lumi nu are în el decât minciuna vieții, nu are viață în el, ci are numai moarte, și că Tu ești Stăpânul Care vine să-Și ia înapoi pământul cel făcut la cuvântul Lui, și îl va nimici pe cel ce ține lumea în robia lui, și îl va ajuta pe om să creadă că Tu, Domnul, Făcător al cerului și al pământului, ești și vei fi pe vecii Mântuitorul morților și al viilor, și ai ca dar al credinței omului viața cea veșnică pentru cei ce plâng cu suspin adânc după ea. Amin.

O, copii ai stăpânitorului veacului acesta, smulgeți-vă din mrejele lui și lăsați-vă cuprinși de dragostea Fiului Tatălui ceresc, că El vine pe pământ cuvânt în mijlocul neamului român. Amin. Mișună viermii de suflet și de duh și de trup în trupul oamenilor cei fără Dumnezeu pe pământ. Mișună pă-

catul în om și îi mănâncă omului viața și n-are omului cine să-i spună că focul iadului arde în el și nu focul Domnului, care curăță omul de moarte. E iad pe pământ, căci e iadul în om, fiindcă păcatul este moarte, nu este viață așa cum îl simte omul cel prins sub gustul morții, care nu-și arată fața în chip vădit, dar sfinții din cer văd viermii de suflet în tot omul de pe pământ, și văd viermii din pământ, care mănâncă din carnea omului mort și băgat în pământ. Carnea omului face viermi după ce omul moare dacă omul n-a fost sfânt pe pământ. Dar trupul sfinților nu este atins de stricăciune, că toate vietățile care mișună pe pământ și sub pământ și în ape slăvesc trupurile sfinților și se bucură de slava lor cea de la Dumnezeu, dar omul de pe pământ care nu mai vede calea, adevărul și viața nu mai vrea să știe pe cele ce nu pier. Carnea și sângele pier făcându-se viermi, dar Duhul Sfânt din om este Cel ce dă viață omului și îi dă răscumpărarea trupului, precum scrie în Scripturi despre taina învierii: «*Sunt și trupuri cerești, și trupuri pământeste, și după cum am purtat chipul celui pământesc, să purtăm și chipul celui ceresc*».

O, copii ai fiilor veacului acesta! Vine vremea, și a și venit, și iată sfârșitul când Domnul Iisus Hristos va desființa și desființează orice domnie și stăpânire și putere, căci El împărătește cu cuvântul Său peste pământ, și nimeni nu este împărat în afară de El, fiindcă numai El a murit pentru fiecare om, și împărătește acum până ce pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale, iar vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimic, este moartea, și apoi El va preda împărăția lui Dumnezeu și Tatălui, iar Tatăl și Fiul Se vor slăvi cu biruința Duhului Sfânt împotriva vrăjmașului omului, împotriva păcatului, și omul va suferi amar pentru orice păcat. Amin.

O, copii ai stăpânitorului veacului omului, prietenia cu veacul acesta strică din om credința în Dumnezeu. Treziți-vă și nu mai păcătuți, și luați cunoștința Domnului, căci morții înviază după ce mor, după cum omul, după ce seamănă sămânță în grădina sa, iese trupul seminței din pământ și crește spre hrana omului, iar cei morți care sunt așezați în pământ vor ieși ca și sămânța care-și face un trup sub soare spre slava Domnului. Amin.

O, de două mii de ani se propovăduiește că Hristos a înviat din morți și că este înviere, dar oamenii veacului acesta, care iubesc minciuna cea împotriva lui Dumnezeu, zic că nu este înviere a morților, și zădărnicesc aceștia credința oamenilor. Cel ce nu crede în învierea morților, acela trăiește în păcate și dă să creadă în Dumnezeu numai pentru viața aceasta. Dar nu pentru viața aceasta de pe pământ a murit Domnul pe cruce pentru fiecare om, și apoi a înviat dintre morți pentru fiecare om ca să dovedească învierea morților.

Vă mirați, poate, că eu pe pământ am fost copilă mică și n-am apucat să capăt înțelepciunea cu care stau acum din cer înaintea celor vii cu trupul pe pământ. O, nu vă mirați. Cei ce au crezut cu toată sfințenia și cu neprefăcuta credință a lor în Dumnezeu, Care înviază pe cei morți, aceia chiar dacă au murit, sunt vii și trăiesc în Hristos, Care este începutul învierii celor adormiți. Înțelepciunea mea este Domnul, și El este izvorul înțelepciunii cerești a celor ce nu se văd, căci așa sunt cele sfinte, cele cerești și cei sfinți, fie ei și cu trupul încă pe pământ, precum Domnul nu este văzut de omul de pe pământ chiar dacă El numai pe pământ petrece, pentru că Tatăl L-a trimis, și stă de-a dreapta Tatălui pe pământ până ce va pune sub picioarele Lui moartea omului, pe cel din urmă vrăjmaș, și apoi Se va arăta în toată slava Sa, de-a dreapta Tatălui, căci

El stă sub ascultarea Tatălui, și aceasta înseamnă de-a dreapta Tatălui, iar cel ce ascultă de Fiul, stă de-a dreapta Lui. Amin, amin, amin.

O, Doamne, Cel slăvit de sfinți și de îngeri, Ți-am slăvit înțelepciunea Ta cea din sfinții Tăi care Te-au purtat în trupul lor cu împărăția Ta. Am strigat din Tine la copiii vechii acestora și le-am spus să se trezească cum se cuvine și să nu mai păcătuiască așa, ca cei ce nu au cunoștință de Dumnezeu, fiindcă eu le-am spus de Tine, iar trupul meu cel văzut de cei de pe pământ adeverește că eu am avut înăuntrul meu împărăția Ta și că aștept mâna Ta care mă va ridica spre mărturisirea tainei învierii morților și spre slava poporului Tău de azi, la care vii și Îți anunți în lung și în lat venirea și Evanghelia împărăției cerurilor, care poartă în ea taina și adevărul învierii morților, Doamne al sfinților Tăi, Doamne al celor vii. Amin, amin, amin.

— **E**u, Domnul, înconjurat de sfinți și de durerea din ei și de dorul lor după voi, cei de pe pământ care-Mi primiți venirea Mea cea pentru vestirea împărăției cerurilor și a învierii morților, Eu vă întăresc pe voi, copii care-Mi stați în cale când vin. Voiesc să împlinesc în voi inimă liniștită, pace și cer mult, căci voi pe pământ nu puteți sta ca pe pământ, fiindcă Eu v-am schimbat făcându-vă locaș ceresc pe voi, ca să am Eu cale să vin, cale cunoscută de cer și de toți cei care cred, ca și cei din cer, în Mine și în venirea Mea. Stați porți ale Mele și deschideți-vă în părți când vin să intru. Văd zdrobirea voastră cea de sub greul venirii Mele, dar să vă ajute cei mici și să stea mici ca și voi, ca să aibă în ei împărăția cerurilor, care este a celor mici, fiindcă cei mari se tem de ea, căci o au pe a lor și nu vor să și-o piardă. Cercetați pe poporul Meu, că v-am așezat călăuză a lui spre Mine, și a Mea spre ei. Fiți învățatori și faceți-vă vreme să învățați pe poporul Meu, căci cel neînvățat nu învață, și stă în școală în zadar. Faceți și vestirea Evangheliei împărăției Mele, care poartă în ea învierea morților, dar faceți și învățatură mereu astăzi pentru cei ce au înviat dintre morții acestei lumi, căci cerul este hrana celor vii, iar Eu sunt Dumnezeu lor și trec prin voi spre ei așa cum treceam prin Moise spre Israel.

Să nu se învețe poporul cu voi, ci să se învețe cu Mine, cu învățătura Mea de la Mine și de la voi, și să suspine după Mine, că și Eu suspin, și numai un suspin e Duhul Meu și al sfinților Mei, iar poporul Meu să semene cu Domnul Său. Amin, amin, amin.

7/20 decembrie 2003

Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Poporul Domnului nu este biruit, fiindcă are apă din cer. Poporul care are apă, are cu ce să se spele de sine, are ce să bea și este umilit.

Suferința Mea dumnezeiască se face cuvânt, și plâng cu suspinul cuvântului Meu și bat în porți, și cu glas de tunet intru în carte stând cu sfinții și cu îngerii deasupra, în văzduhul grădiniței cuvântului. Amin. Îi găsesc la veghe pentru Mine pe cei din porți, că M-am anunțat că vin.

Lumea serbează petrecerea ei cea fără Dumnezeu în numele nașterii Mele prunc pe pământ, că lumea a mutat serbările Domnului și ale sfinților Lui, iar Eu și cu tine, poporul Meu de azi Ierusalim, facem sărbătoarea făcătorului de minuni arhierul Spiridon, în ceată mare de arhieriei cerești între pământ și cer.

Primiți întărire, primiți vlagă, copii din porți. Supuneți-vă, fiilor. Amin, amin, amin. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vă dau viață, ca să dați poporului Meu, că poporul care are pe Domnul de viață nu este biruit, ci este vrăjmașul lui biruit. Amin.

Pe vremea când vrăjmașii lui Israel veniseră să-l cotropească, să-l supună, i-au oprit apa, ca să-i facă să se aplece sub cei ce îi poșteau. Dar Eu, Domnul, am trezit pe Iudita cea înțeleaptă, cea cuminte, și am coborât Duhul Meu peste ea, și ea s-a ridicat prin Mine, și apoi s-a rugat cerând de la Mine s-o ajut să-l biruiască pe vrăjmaș, că nu mai avea poporul apă, fiilor, și se ruga poporul la Mine cu durere și cu spaimă la vederea oastei vrăjmașe care-l înconjurase. Eu, atunci, văzând strâmtorarea și setea lui, am adus la rugăciunea lui izbăvirea lui. Amin. Eu, poporul Meu, nu-Mi opresc izvorul Meu de peste tine, că tu ești cel ce te rogi de viața ta cea de la Mine, și Eu Mă fac izvor peste tine, iar tu ai viață. Amin.

Duhul Meu Cel plin de putere vă spune vouă, copii din porți, că Eu aduc viață poporului Meu, că Eu prin porți intru la el, căci sunt Dumnezeu, și sunt Păstorul Cel bun, și nu sar pe deasupra, ci pe porți aduc apă și viață poporului Meu.

Beți din izvorul Meu, copii care doriți mântuirea cea de la Mine prin duhul ascultării, fiilor. Beți și fiți viața Mea pe pământ între oameni, și fiți mulțumitori dând slavă cerului că nu vă lasă să pieriți de sete sau de foame, căci când unui popor i se ia apa, acela moare, fiilor. Eu însă sunt Cel ce pot tot ce am de lucrat peste pământ în zilele Mele de biruință, care au venit la credința celor credincioși care stau înaintea Mea, și aduc pe pământ izvorul vieții și pocăință spre iertarea păcatelor. Amin.

Cine nu vrea să bea, nu este împins, iar acela se duce pe sine în spate, fiindcă altfel nu poate, așa cum s-a întâmplat și pe vremea lui Ioan Botezătorul când el boteza cu apă spre pocăința de păcate, și s-a încredințat poporul și vameșii de dreptatea lui Dumnezeu care se vestește peste pământ, și se botezau cu botezul lui Ioan. Dar fariseii și învățătorii de lege au călcat voia lui Dumnezeu în ei înșiși nebotezându-se de Ioan cu botezul pocăinței spre iertarea păcatelor lor. Iar Eu atunci le-am zis: *«A venit Ioan nemâncând pâine și nebând vin, și ziceți: „Are demon“. Și a venit și Fiul Omului mâncând și bând, și ziceți: „Iată om mâncător și băutor de vin, prieten cu vameșii și cu fariseii“.* Dar înțelepciunea lui Dumnezeu a fost găsită dreaptă de către toți fiii ei». Amin.

O, fiilor, așa face omul. Omul nu se apleacă pentru cele mari din cer, și de aceea am spus Eu că mor cele mari din cer pentru cele mici de pe pământ, dar voi să iubiți cerul, căci cele de pe pământ vă despart de cer dacă le iubiți, și mor cele mari din cer pentru cele mici de pe pământ, și nu mai pricepe nimeni aceasta, iar fariseii și învățătorii de lege nu se pot apleca, fiindcă nu sunt umiliți așa cum a fost David cel umilit. O, de ce sunt Eu Fiul lui David? Pentru că David s-a umilit spre iertarea păcatelor lui și a fost un om umilit pentru toate păcatele lui și n-a fost ca fariseii și ca învățătorii de lege, care pe vremea proorocului Ioan au călcat voia lui Dumnezeu în ei înșiși neumilindu-se pentru spălarea păcatelor lor.

O, poporul Meu, Eu sunt Dumnezeu Cel umilit și sunt al celor umiliți, și cu ei sunt, și le dau din izvorul Meu la toți cei ce vor să bea din el spre viața lor. Amin. M-am umilit în fața lui Adam, pentru că el nu s-a putut umili când a păcătuit prin înălțarea minții și prin neascultarea care vine de la necredință, fiilor. Am ieșit umilit înaintea lui și l-am întrebat unde este și l-am luat, umilit, cu ușorul, pentru greșeala cea împo-

triva vieții lui însăși, iar ei au dat vina de pe unul pe altul, și Eu M-am umilit înaintea lui în zadar. Cel ce nu crede până nu vede, acela nici după aceea nu se umilește, dar cel umilit se umilește cu ajutorul credinței neprefăcute, și cu ascultare apoi. Amin.

M-am umilit înaintea lui Cain și până să greșească împotriva vieții lui însăși, și după ce a greșit. M-am umilit și l-am luat cu ușorul când am văzut înăuntrul lui păcatul urii pe fratele său și care i se vedea pe fața lui posomorâtă și nu tristă. M-am umilit și după fapta lui cea grea, dar M-am umilit în zadar, căci omul care se ascunde de Dumnezeu în el însuși, nu poate să se umilească.

M-am umilit când am fost chemat la masă cu fariseii și le-am spus umilința Mea ca să învețe din ea, și așa le-am spus: *«Când ești chemat la masă, nu te așeza în locul dintâi, că vine unul mai mare ca tine și te scoală, și apoi te rușinezi coborând pe loc mai jos»*, și nimeni nu s-a mai așezat dintre ei, și nici Eu, Domnul, căci eram umilit, și Mă dusesem să le dau învățătură de umilință, nu să Mă așez la masă. Locul cel dintâi se cuvine Domnului, dar Eu nu M-am așezat pe el, ci i-am învățat duhul umilinței și locul lor de la masă și locul Domnului de la masă, căci El este Cel mare, și Lui I se cuvine locul cel dintâi la masă. Amin.

M-am umilit mereu, mereu pe pământ, ca să învețe omul de la Mine umilința, că până ce nu-i spui și nu-i arăți apoi omului, el se poate dezvinovăți, căci omul nu este umilit. Cine nu are iubire de Dumnezeu, nu are nici umilință, și acela se duce pe sine în spate, iar Eu, mergând pe lângă el, îl îndemn la umilință, la pocăință, la credință, împotriva zilei judecării lui când nu mai are vreme de umilință și de pocăință.

Cel umilit arată ceea ce are în el, și rămâne el de pomenire pe pământ și în cer, și am în sărbătoare cu voi pe arhierul Spiridon, apostol umilit și om umilit în vremea lui de om, și apoi, apostol al Meu, iar Eu v-am spus vouă că așteptați sfintii venirea Mea cu ei ca să-și arate ei plânsul bucuriilor lor pentru venirea Mea cu ei, căci geamătul pământului sfășie cerul, și cei din morminte strigă la Mine: *„Până când, Doamne?”*, iar cei ce Mă aud pe Mine și pe ei și pe sfinți grăind din Mine peste pământ, se supun înmărmuriți de vremea aceasta, de strigătul Meu cel plin de suspin peste pământ, de glasul Meu ca de tunet, care-i supune pe cei de sub greul venirii Mele care scoate morții din morminte, care îi face pe sfinți să suspine peste pământ odată cu suspinul Meu cel plin de durere după om. Amin, amin, amin.

— **E**u, Doamne însuspinat, cum să Te despovărez de suspin? Eu, Doamne, numai sub duhul umilinței am stat pe pământ în vremea mea cea după trup. Eu, Doamne, n-am putut trăi, n-am putut iubi, decât umilința, căci Duhul Tău S-a odihnit peste mine și am lucrat ca Tine între mine și om și i-am arătat omului ceea ce i-ai arătat și Tu: umilința, Doamne, cea mai dulce viață între pământ și cer. Umlința poartă în ea suferința cea pentru calea Ta, și omul nu mai este el, ci este calea Ta spre omul umilit, și calea a omului umilit spre Tine, Doamne al celor umiliți, Fiule al lui David, Cel umilit pentru el și pentru om, căci Tu pentru umilința lui și pentru suferința lui cea pentru iubirea de Tine l-ai aflat pe el și l-ai întărit, și el Te-a numit sprijinitorul vieții lui, și ai certat cu toiag de fier și cu bătai fărădelegile fiilor lui, dar pentru iubirea și umilința lui, nu ai depărtat mila Ta de la el, și ai spus: *«Seminția lui în veac va rămâne, și îl voi face pe el întâi născut, mai înalt decât împărații pământului, și acesta Mă va chema: Tatăl meu ești Tu, Dumnezeul meu, sprijinitorul vieții mele»*. Amin.

O, Doamne umilit, Fiule al lui David, Care Te prooroceai pe Tine prin duhul lui cel umilit, prin pocăința și umilința lui! Tu ești Domnul celor ce cu umilință și cu iubire Te iubesc arătând ei pe pământ umilința Ta cu care Te-ai aplecat mereu înaintea omului. O, ce dor îmi era în toată vremea să Te mărturisesc și să nu mă rușinez umilindu-mă pentru mărturisirea Ta! Am lucrat mari minuni, și cu mare umilință am crezut că Tu Te desăvârșești prin durerea mea cea pentru Tine de la cei necredincioși, prin umilința mea prin care Te mărturiseam Dumnezeu adevărat și dovedit cu numele Tău cel mare, pe care eu îl adeveream între cei necredincioși care se făcuseră cărturari și arhierii, dar ei erau farisei și nu iubeau împlinirea legii vieții și nu se umileau, precum cei din vremea botezătorului Ioan au călcat voia Ta în ei înșiși împotriva dreptății Tale care se vestește peste pământ pentru încredințarea oamenilor care veneau să se boteze spălându-se prin pocăință.

Mă aplec cu umilință ca și Tine, Învățătorul meu, și le spun tuturor că umilința este fața lui Dumnezeu din om și că Tu Te-ai umilit înaintea omului de când l-ai zidit și până peste toți fiii lui care, nevăzându-Te din pricina îngâmării și a necredinței lor, pentru că nu Te vedeau, nu s-au umilit și nu se umilesc, și calcă voia Ta în ei înșiși neîncredințându-se de dreptatea Ta care se vestește peste pământ. Așa am pățit și eu cu cei ce se dădeau arhierii și învățători adunați laolaltă, și în mijlocul cărora eu m-am dus umilit, iar umilința mea i-a rușinat, și ei au dat să-și ascundă rușinea pedepsindu-mă. Dar eu cu puterea umilinței și a credinței în Tine le rușinam necredința cu puterea Ta care lucra minuni la glasul iubirii inimii mele cea plină de dorul mărturisirii Tale peste pământ, cea plină de dorul omului, ca și Tine, Doamne, că Tu după om suspini, și omul nu Te vede, și omul nu Te crede, și omul nu se umilește în el însuși pentru voia Ta.

Cuvântul Tău, Doamne, vine cu greu pe pământ, și plâng sfintii de mila Ta cea de la necredința omului, și vremea e grea, Doamne, și apasă tot mai greu pe umerii celor ce Te aduc pe pământ ca să grăiești cuvântul venirii Tale ca și acum două mii de ani, cu mult mai multă putere și dreptate, căci ai găsit credință nemaiauzită prin vremuri, și lucrătoare de venire a Ta, Doamne.

O, ai milă de cei duruți și zdrobiți de crucea venirii Tale, Doamne împovărat de la omul neumilit, care se duce pe sine în spate în loc să ducă jugul Tău, că Tu ai spus că jugul Tău și sarcina Ta sunt ușoare, iar ale omului sunt grele, și de aceea nu se umilește omul, că el se duce pe sine în spate, și pe Tine Te lasă și își întoarce spatele la Tine. Noi însă, toți sfinții și părinții care au născut ucenici, Te despovăram umilindu-ne ca și Tine înaintea oamenilor pentru calea lor cu Tine, dar să Te despovăreze și ei prin umilința din ei, căci au în Scripturi pildă de umilință și de neumilință, și îi îndemnăm să se înțeleptească din Scripturi și să nu aștepte să-i prindă pe neștiire vremea pe care nu o vor cunoaște și când vor plânge neputincioși pentru neumilința lor care s-a născut în ei de la necredința din ei, de la necunoașterea lui Dumnezeu, Doamne.

Iar voi, fii duruți, care purtați durerea venirii Domnului, lăsați-vă străpunși de suspinul Lui și stați umiliți și lucrați duh de umilință, ca să fie Domnul mare din voi peste pământ. Bucurați-vă suspinând, că mare este necredința omului, iar noi și cu voi să plângem cu Domnul, așteptând și grăbind venirea Lui. Îndemnați-vă la veghe, iar diavolul să se lase mic, căci Dumnezeu este Cel ce este, iar diavolul va cădea, că el vrea să vă lege pe voi sub neputință ca să oprească venirea

Domnului, dar Domnul, Cel umilit din voi, îl va rușina, și va putea Domnul și cu planul Său, și veți putea voi cu Domnul, copii umiliți și lipsiți de puteri. Amin.

Sfinții cerului slăvesc credința voastră, dar umilința să vă fie lucrarea cea de sub cruce, că eu din ceata arhierilor cerului sfânt, cel biruitor peste pământ, vă aduc cu umilință binecuvântările zilelor venirii Domnului, căci voi sunteți mari pentru că sunteți mici, și umilința Domnului este darul cel din voi, minunea care-L aduce pe Domnul cuvânt pe pământ, credința și iubirea care-L așteaptă pe Domnul, Care vine și pe Care-L aduceți, fiindcă El cineză cu cei ce se umilesc sub povara Lui, mulțumitori și iubitori și iubiți de toți cei ce sunt cerul Domnului. Amin, amin, amin.

— **O** poporul Meu, te întărește soborul de sfinți și de părinți, ca să urmezi umilit și lucrător venirea Domnului. Unii altora aplecați-vă prin umilință, fiilor, că frumos și dulce și duios v-am învățat în zi de sărbătoare arhierescă. Amin.

Pe arhierul Spiridon, cel cu duhul umilit, cel ce nu lucra decât cu iubire și cu duioșie și cu milă, luați-l în ajutor, copii ai venirii Mele. Duhul umilit vă va învăța pe voi în

toate, toate câte voiesc Eu să fiți voi. Unii altora dați-vă povață de credință neprefăcută și de duh de umilință, iar soarele să nu apună între voi. Amin. Fiți lucrători și lucrați cu soare, ca să nu apună soarele între voi. Nu uitați să citiți Scripturile, așa cum le citea mama Mea Fecioară, căci voi veni cu serbarea nașterii Mele din ea și vă vom grăi despre durere și despre iubire și despre umilință și ne vom mângâia în dureri, copii fără de bucurii.

Eu sunt Cel ce vă dau izvor de apă vie, căci poporul care are apă are cu ce să se curețe de sine, are ce să bea, are viață din cer și nu este biruit, ci este umilit, iar Eu, Domnul, pentru el binevoiesc, fiindcă cel umilit așa cum am fost Eu este iubirea Mea, iar Eu, iubirea lui, și fericit este cel ce Mă cunoaște pe Mine, că acela Mă lucrează și nu calcă voia Mea în el însuși pentru voia lui, ci se umilește după chipul și asemănarea Mea și a sfinților Mei, care M-au mărturisit cu umilință, dându-Mi Mie toată slava, cinstea și închinăciunea, căci Eu sunt Cel umilit și sunt Cel ce sunt, și sunt umilindu-Mă înaintea omului, căci așa este Dumnezeu. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2003